

סֵפֶר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

שְׁנַת - ה'תשע"ה

חֶלֶק - רס"ט

וְהוּא קִבְץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹבֵעַ מִקּוֹר
חֲכָמָה יִסְדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרָרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

*

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצִּפּוֹן

בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִים לִיָּה

רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמְשַׁלְכִים בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל-יְדֵי חֲסִידֵי בְרֶסְלַב יִבְנָאֵל

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהרא"ש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

להזמנות ספר זה וספרים נוספים

עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח

תוך 48 שעות

* * *

לתרומות והשתתפות בזיכוי הרבים
"הצדקה בעבור הדפסת הספרים שמגלים את האמונה
היא הפדיון נפש הגדול ביותר שהצדיק עושה עושה"

בנק מזרחי טפחות

בנק: 20 / סניף: 462 / מס' חשבון: 477625

שם ניצני הקודש הוצאה לאור

ניתן לשלוח את האסמכתא

למייל או לוצ'אפ - 054-2287882

לתרומה בביט - 0545848878

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (יִשְׁעִיָּה סג ז) "חֲסִדֵי הַיְוָ"ה אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְוָ"ה כְּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְוָ"ה וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם פְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסִדָּיו", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (הוֹבֵא בְּכַתְּבֵי מִדְרָשׁוֹת ב' מַח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שֵׁי", וּמֵהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסִדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֱמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלְאַבְיוֹנִים, לְדִלִים וְלַרְשִׁים וְלַדְּכִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךְ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מֵה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּיר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂפִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּפִי הַכְּבוֹד,

הקדמה

ונותן להן שכר טוב על כל אחד ואחד, שנאמר (ישעיה סג, ז) "ורב טוב לבית ישראל", ואפילו על כל אמירה ואמירה שאדם אומר בין חברו לחברו, עד שתכלה מריבה מביניהם, נוטל אדם עליהן שכר טוב, כנגד צדקה וגמילות חסדים.

ומה שכר נוטל עליהם מלמד שאורו זרח פאור השמש בחשך ואפלה ממראה פניו, שנאמר (ישעיה נח, י) "ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע זרח בחשך אורך ואפלתך פצהרים", ואף מחשבה טובה שאדם מחשב בעולם הזה ואינו יכול לעשותה נוטל שכר טוב עליה לעולם הבא, שנאמר (מלאכי ג, טז) "ליראי הוי"ה ולחשבי שמו", וממה שכתרו שהוא נוטל מלמד שפותבין אותו בספר זכרון לפניו עם הצדיקים לזכות ולירש חיי עולם הבא, שנאמר (שם) "ויפתב ספר זכרון לפניו ליראי הוי"ה ולחשבי שמו", למה פדי שיאכל וישבע מטובו של עולם הבא, שנאמר (ישעיה נח, יא) "ונחך הוי"ה תמיד והשביע בצחצחות נפשך", ונחך הוי"ה תמיד" זו מגוחת עולם הבא, "והשביע בצחצחות נפשך" זו מעדני עולם הבא שמהן שובעין כל צדיקי עולם.

הקדמה

והנה זפני הקדוש ברוך הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים פרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הפולילים מפל מיני נושאים שפעולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם פמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקם בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שי", ומהו שי שזון מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות חסדים, שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש

הַקְדָּמָה

כִּי כָּל אֱלוֹהֵי הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ עַל יְדֵי גִדְלֵי הַרְצוֹנוֹת וְהַפְסוּפִים
שֶׁל הַנִּפְשוֹת הַשְּׂבוּרִים שֶׁהֲרִיצוּ אֶת מִכְתְּבֵיהֶם אֵלַי, וְכָל אֱלוֹ
הַמִּכְתָּבִי הֵם תְּשׁוּבוֹת לְשִׂאלוֹתֵיהֶם.

וּמַחֲמַת שְׁעֵדִין אוֹחֲזִים בְּאִמְצַע הַדְּפוּס מִכְתָּבִים
מִשְׁנַת תַּשְׁמ"ה תִּאֲרִיכִים שֶׁל לְמַעַלָּה מֵעֶשְׂרִים שָׁנָה, וְעַד
שֶׁיִּגְיַעוּ לְשָׁנִים אֱלוֹ מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה זְמַן יִקַּח, וְיַעַן שֶׁנֶּאֱבְדוּ כַּמָּה
אֲלֵפֵי מִכְתָּבִים אֲמַרְתִּי וַיְהִי מָה אֲדַפִּיס שְׁתַּיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה
טוֹפְסִים עַל כָּל פְּנִיִם מִכָּל שָׁנָה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִלָּךְ חֶסֶד וְשְׁלוֹם
לְאֲבוֹד, כִּי רַבּוֹת יִגְעַתִּי וְטִרְחַתִּי וּבִטְלַתִּי מִזְמַנִּי הַיְקָר, וְחָבַל
שֶׁיִּלָּךְ לְאֲבוֹד, וּמִהֲקֵדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבַקֵּשׁ אֱלֹהֵי אָבִי יִהְיֶה
בְּעֵזְרִי שֶׁאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה כִּכְר
מִדְּפֻסִים בְּסֻדְרַת חֻלְקֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", עַד שֶׁנֶּזְכֶּה
לְגַאֲלָה שְׁלֵמָה, עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שֶׁבֵּא יָבוֹא וַיִּגְאֹלֵנוּ
גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְהִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְפָּרֵךְ, אֲשֶׁר
יִתְגַּלֶּה אֶז לְעֵינַי כָּל כִּי מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

סֵפֶר

אֲשֶׁר בַּנַּחַל

כַּרְךָ רַס"ט

תַּרְסַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלֹו
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעְתִּי כֵן תִּקְנֶה רֶכֶב, כִּי בִיבְנָאֵל אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם
בְּלִי רֶכֶב, וּכְשִׁישׁ לְאָדָם רֶכֶב הוּא לֹא מְנַתֵּק מֵהָעִיר, וְלִכֵּן תִּקְנֶה
רֶכֶב, אֲבָל תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִפִּילוּ אוֹתְךָ בַּפֶּתַח, וְצָרִיכִים
לְשִׁמּוֹר מִמֵּי קוֹנִים אֶת הָרֶכֶב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ לְקַנּוֹת אֶת הַבַּיִת,
וְתִכְנַס לְגוֹר שְׁמָה, וְכֵן שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עִם אֲשֶׁתְּךָ עַל צַד הַכִּי
טוֹב, רַק צָרִיכִים סִבְלָנוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח) אשר מחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, על ידי זה הוא עדין נמצא במחנה ישראל, כיון שמתחיל לזלזל באיזה תפלה לא להתפלל במנין, או לא להתפלל בכלל את התפלה חס ושלום, על ידי זה הוא יוצא מכלל מחנה ישראל, ולאט לאט הוא מתדרדר וכו', עד שהוא עוזב את היהדות רחמנא לישזבן, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקים את זה בתמימות ובפשטות גמורה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך שבת שלום

תרע.

בעזרת השם יתברך, ערב שבת קדש פרשת וישלח, י"ג כסלו ה'תשע"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברכים היקרים ... נרם יאיר ויזרח.

מאד מאד אבקש את כלכם, שימו לב, שעכשו נכנסת

לְנוּ שַׁבַּת חֲדָשָׁה, שְׁעוֹד לֹא הִיְתָה אֶף פְּעַם בְּזֶה הָעוֹלָם.

אִם הִייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה לְשֹׁמֵחַ בְּשַׁבַּת, לֹא הִייתֶם מִפְּסִיקִים לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבַּת, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (שַׁבַּת קִיח:): כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבַּת כְּהִלְכָתָהּ, אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוּשׁ, מוֹחֲלִים לוֹ. תִּתְאַרוּ לְעֲצַמְכֶם, אָדָם נִכְשֵׁל וְנִפְל בְּכַשְׁלוֹן וְיִרִידָה כְּזוֹ, שְׁעֵבֵד עֲבוֹדָה זָרָה, שְׁזָה הַכִּי גְרוֹעַ, עִם כָּל זֹאת אִם מְשַׁמֵּר שַׁבַּת אַחַת, וְשָׁשׁ וְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחַת הַשַּׁבַּת, הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, רַבָּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֵלֶק ב', סִימָן יז), שְׁבַשְׁבַּת מְכַרְחִים לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחַ, וְלִהְיוֹת לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. יְדוּעַ שֶׁהַצַּדִּיק הִקְדוּשׁ רַבִּי מִנְחֵם מִנְדֵּל מוֹיִטְבֵּסְק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שֶׁהִיָּה מְגֹדוּלֵי תִלְמִידֵי הַמַּגִּיד מִמְעַזְרִיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, רְאוּ אֲצֻלוּ פֶּלֶא עַל גְּבֵי פֶּלֶא, כָּל שַׁבַּת שְׁבָאָה, הִיָּה נִדְמָה אֲצֻלוּ, שְׁזוֹ הַשַּׁבַּת הָרֵאשׁוֹנָה שְׂמֵקִים, וְזוֹ הַשַּׁבַּת הָאַחֲרוֹנָה שְׂמֵקִים, כִּי הִיָּה כָּל-כֶּף שְׂמֵחַ כָּל הַשַּׁבַּת, כְּאִלוּ עוֹד לֹא טָעַם טָעַם שַׁבַּת מְעוֹלָם, וְכֵאלוּ זֹה הַשַּׁבַּת הָאַחֲרוֹנָה שְׁלוֹ. תִּתְאַרוּ לְעֲצַמְכֶם כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ, שְׁזוֹ הַשַּׁבַּת הָאַחֲרוֹנָה שְׁלוּ, הוּא שְׂמֵחַ מְאֹד מְאֹד.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבַּת, כִּי כֶּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה י"א, סִימָן א'): "בְּרֵכַת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר" — זֹה בְּרֵכַת שַׁבַּת, כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, יֵשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת כָּל הַשָּׁבוּעַ.

בְּפָרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ כְּתוּב לָנוּ: "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאָכִים
 לְפָנָיו אֶל עֶשָׂו אַחִיו אֲרֻצָּה שְׁעִיר שְׂדֵה אָדוֹם", אוֹמֵר רַש"י:
 מְלָאָכִים — מְלָאָכִים מִמֶּשׁ, מִהֵיכָן הָיוּ לַיַּעֲקֹב אֲבִינוּ
 מְלָאָכִים לְשַׁלַּח לְעֶשָׂו, לְהַפְחִידוֹ שֶׁלֹּא יִגַּע בּוֹ? אֵלָּא חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים: עִם לֶכֶן גִּרְתִּי, גִּרְתִּי — בְּגִימַטְרִיָּה
 תְּרַי"ג, אֵף שֶׁהֵייתִי עִם לֶכֶן הֲרָשַׁע, וְגִרְתִּי עִמוֹ, אָבֵל תְּרַי"ג
 מִצְוֹת שְׁמֵרְתִּי. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (מִדְרַשׁ תַּנְחוּמָא וַיֵּצֵא
 פָּרָק ג'): אָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ
 מְלֶאֶךְ אֶחָד, עוֹשֶׂה שְׁתֵּי מִצְוֹת, נוֹתֵן לוֹ שְׁנֵי מְלָאָכִים, עוֹשֶׂה
 הַרְבֵּה מִצְוֹת נוֹתֵן לוֹ חֲצִי מִחֲנֹהוּ, מִכָּל מִצְוָה וּמִצְוָה נִבְרָא
 מְלֶאֶךְ, וְאֵלּוּ הַמְּלָאָכִים שֶׁלַּח יַעֲקֹב נִגַּד עֶשָׂו, וְהוּא פָּחַד
 מִמֶּנּוּ, כִּי הַמְּלָאָכִים דִּחְפּוּ אֶת עֶשָׂו, וְהוּא חָשַׁשׁ מֵהֶם מְאֹד
 מְאֹד. כָּל יְהוּדֵי וְיְהוּדֵי מְקִיִּים בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה מִצְוֹת,
 וְאֵם הוּא מְקִיִּים אֶת הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה, אוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר-
 הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן א'), כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה, זֶה
 סִימָן שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; אִם אָדָם שָׂמַח בְּשַׁעַה שְׁעוֹשֶׂה
 מִצְוָה, זֶה מֵרָאָה אֶת טֵהַר לְבוֹ, שְׂמֵחֹן בְּעֲשִׂיַת הַמִּצְוֹת
 בְּאַמֶּת, וּמֵאלוֹ הַמִּצְוֹת נִבְרָאִים מְלָאָכִים שְׁשׂוּמְרִים אוֹתוֹ.

וְלֶכֶן אֲבִקְשְׁכֶם מְאֹד, הַתְּחִילוּ מֵהַשְׁבֹּת הַזֹּאת לְשַׂמַּח כָּל
 הַשְּׁבֹת, שְׂאֵתֶם זוֹכִים לְשַׁמֵּר שְׁבֹת, וּמִכָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן
 שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד לְלַכֵּת לְהַתְּפַלֵּל בְּקִבְלַת שְׁבֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת.
 וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֹת קִיט.): כָּל הַמִּתְּפַלֵּל בְּעֶרֶב
 שְׁבֹת, וְאוֹמֵר וַיְכַלּוּ, שְׁנֵי מְלָאָכִי הִשְׁרַת הַמְּלֹאִים אֶת הָאָדָם
 מִנִּיחִים יְדִיהֶם עַל רֹאשׁוֹ, וְאוֹמְרִים לוֹ: "וְסָר עוֹנֶנְךָ וְחִטָּאתֶךָ
 תִּכְפֹּר"; בְּזֶה שֶׁהוֹלְכִים לְקַבֵּל שְׁבֹת, צְרִיכִים לִידַע
 כְּשִׁחוֹזְרִים, שְׂמֵלָאָכִים מְלֹאִים אוֹתוֹ, וְשָׂמִים יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנַּחֲל יֵא

הָאָדָם, וְאוֹמְרִים לוֹ: (ישעיהו) וְסָר עֲוֹנוֹךָ וְחַטָּאתֶךָ תִּכְפֹּר;

וְלִכֵּן זֶה דְבַר גָּדוֹל מְאֹד לְלַכֵּת בְּלֵיל שַׁבַּת לְבֵית־הַכִּנְסֹת וּלְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבַּת בְּשִׂמְחָה, וּלְחַזֵּר הַבֵּיתָה וּלְעֲשׂוֹת קְדוּשָׁה, שְׂאֵז נַעֲשֶׂה שְׂתַף לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. וְכֵן בַּבֶּקֶר, כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל הוֹלֵךְ לְבֵית-הַכִּנְסֹת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֲרִית, וְשׁוֹמֵעַ קְרִיאַת הַתּוֹרָה, וְאַחֲרֶיךָ מִתְּפַלֵּל מוֹסָף, אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר גְּדֹל זְכוּתוֹ, וְאַחֲרֶיךָ מִנְחָה שֶׁל שַׁבַּת, שְׂאֵז מִתְּחִילִים כָּבֵר לְקַרֵּא בַּתּוֹרָה אֶת פְּרֻשַׁת הַשַּׁבּוּעַ מִשַּׁבּוּעַ הַבָּא, וְאַחֲרֶיךָ אוֹכְלִים סְעֵדָה שְׁלִישִׁית, אָדָם זוֹכֵה מִשְׁנֵשְׁמָה שְׁלוֹ נִדְבַקֵּת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וַיֵּשׁ לוֹ שַׁבּוּעַ מְלֵא טוֹב.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכְס, אֵל תִּהְיוּ בְּטָלְנִים, תִּתְחִילוּ מִהַשַּׁבַּת הַזֹּאת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. אֲבָל הַהִכָּרַח לומר לְכֶם, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינוֹ נֹחַ כְּרַגַע, אֲלֵא בְּכָל בֵּית בְּעָרֵב שַׁבַּת יֵשׁ אִי הַבְּנוֹת, וְכוּחִים וּמְרִיבוֹת, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינוֹ רוֹצֵה שְׂיִכְנְסוּ בְּשַׁבַּת עִם שִׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר בְּעָרֵב שַׁבַּת, שְׁלֵא יִהְיוּ שׁוֹם מְרִיבוֹת בֵּין הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה וְהִילְדִים, אֲלֵא לְקַחַת הַכָּל בְּנֶקֶל, וּלְהַכְנִס לְשַׁבַּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, אֵל תִּהְיוּ בְּטָלְנִים! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ מִתְּנָה שַׁבַּת, כְּמוֹ שְׁאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ (שַׁבַּת י:) אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמִשֶּׁה מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנֹזִי וְשַׁבַּת שְׂמָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לְתִנָּה לְיִשְׂרָאֵל — לֵךְ וְהוֹדִיעֵם; אוֹמְרִים צְדִיקִים, שְׁעַד הַיּוֹם שׁוֹמְעִים בְּכָל עָרֵב

יב אֲשֶׁר שָׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנִחַל

שַׁבָּת, שְׁמִשָּׁה רַבְּנוּ מוֹדִיעַ לָנוּ: "שַׁבָּת בָּאָה", "שַׁבָּת בָּאָה", וְלָכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַקְּנִיּוֹת, וְלִהְיוֹת מְאֹד לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה.

הָאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ מִצְוֹת הַדְּלָקַת נְרוֹת, וְזֶה הָעֵת רְצוֹן שְׁלָהּ, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁמַקְדֶּמֶת לְהַדְּלִיק נְרוֹת שַׁבָּת אַרְבָּעִים דְּקוֹת קֶדֶם הַשְּׁקִיעָה, עַל-כָּל-פָּנִים לֹא יֵאָחַר מִעֲשָׂוִים דְּקוֹת, כִּי אַחֲר־כֵּן עֲלוּלָהּ לְהַדְּלִיק בְּחִלּוֹל שַׁבָּת. וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׁמַקְדִּימָה אַרְבָּעִים דְּקוֹת לְהַדְּלִיק נְרוֹת שַׁבָּת, שְׂאֵז מִמְשַׁכֵּת עַל עֲצָמָה תּוֹסֶפֶת שַׁבָּת, וְאֵז הוּא עֵת רְצוֹן בְּעִבּוּרָהּ, לְשִׁפּוֹךְ שִׂיחַ וּתְפִלָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא, וְזוֹ הִיא 'עֵת רְצוֹן' גְּדוּלָה מְאֹד לְאִשָּׁה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה לְקַבֵּל שַׁבָּת זו בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְהַמְּלָאכִים הִלְלוּ שְׁנִבְרָאִים מִשִּׂמְחַת הַשַּׁבָּת, מִשְׁמִירַת הַשַּׁבָּת, שֶׁהֵם יִפְּלוּ אִימָה וּפְחָד עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל, שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹתָנוּ דְּבַר. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ה', סִימָן טז): אִם מְשַׁמְרִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת כְּרַאוּי אֶפְלוּ פַּעַם אַחַת, מִיַּד בֶּן דָּוִד בָּא; כִּי בְּזְכוּת יִשְׂרָאֵל הַמְשַׁמְרִים שַׁבָּת כְּהַלְכָתָהּ, מִיַּד נִגְאָלִים.

הַמְּאֵחַל לָכֵם שַׁבָּת שְׁלוֹם

תַּרְעָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבָּת קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כְּסֵלוֹ ה'תשע"ה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רַס"ט בַּנְּחָל יג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְקִרְאָה אֶת הַבֵּן שְׁלֶךְ 'שְׁמַעוֹן' אַחַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, וּכְדַאֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת גַּם יַחַד, הַעֲקֵר רְאֵה לְהַפְיִץ מַה שְׁיִוְתֵר סְדוּרִים, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוּב אוֹתְךָ, כִּי אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת הַזֶּה שֶׁל הַפְּצַת סְדוּרִים וּבַפֶּרֶט בֵּין הַחֲרָדִים, וּבֵין בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל.

הַעֲקֵר תִּרְאֶה לְשֵׁלֶם אֶת הַחֻבּוֹת שְׁלֶךְ לְהַאֲבִיךָ ... נְרוּ יְאִיר שְׁנַחֲנֵק מַחֻבּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

תַּרְעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, ט"ו כֶּסֶל ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מָה אוֹמֵר לְךָ, רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שְׁזַכֵּינוּ לְדַעַת מִרְבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן עָלֵינוּ לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, הֵן בְּסִפְרֵי הַקְדוּשׁ "לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן", שֶׁבְּפִרּוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִי מוֹהֲרָן סִימָן שִׁמ"ו) שֶׁהַסִּפְרֵי הַקְדוּשׁ שֶׁלוֹ "לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן" שְׁיִצְא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגְּאוּלָּה, וְאֹמֵר מֵאַחַר שְׁיִצְא בְּעוֹלָם אֲנִי

יד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוך אליו, אחר כך אמר בפרוש שהלמוד בחיבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה;

ואמר (חיי מוהר"ן סימן שמ"ט) שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו וכו', ואמר שיהיו בני אדם שילמדו ויתפללו על ידי הספר הזה וכו', ואמר שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבבו. ואמר בזו הלשון: "סע וועט אים אלע אדערן טרענען" [שפתח קשיות גידיו];

וכן ראוי ללמד את ספרו "ספורי מעשיות" שהלמוד בהם הוא התעוררות השנה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') והספורים האלו הם משנים קדמוניות, ויש בהם מוסר השכל עד מאד, ומי שלומד בספר הזה זוכה להתעורר מהשנה העמקה שיושן בזה.

ועל כלם הזהירנו רבנו ז"ל מאד ללמד ולעין בכל פעם בספרו "ספר המדות" שאמר שהספר הזה עשה אותו ליהודי, כי המדות הם עקר האדם, ולכן אשרי מי שמתמיד בכל יום ויום בספרי רבנו ז"ל, וכן לומד בשיחותיו הקדושים שנכתבו על ידי מוהרנ"ת ז"ל בעצמו, שהם ספרי "שיחות הר"ן" "חיי מוהר"ן", ואמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שני"ח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש

כָּשֶׁר, וְאֶפִּילוֹ צְדִיק גָּמֹר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׂאֲנֵי רוּצָה (אזוי וויא אײן מײן אײן גוטער יוד) אַם יְרַצֶּה לַיְלָךְ עֲמָה לְקִים כְּפִי שִׁיחַתוֹ הַקְּדוּשָׁה.

[וְכַתֵּב עַל זֶה מוֹהַרנ"ף ז"ל (שם) וְגַם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשִׁלּוֹמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם בֵּן כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, לְמִי שְׂשִׁישִׁים לְבוֹ הַיֵּטֵב לְדְבָרָיו וּלְשִׁיחוּתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלְאָ וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכּוּנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מְדַרְגָּה שִׁיחָה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיּוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת מְכַל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהִפְךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה חֶסֶד וְשָׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נְכוֹנוֹת מְכַל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנִּי שְׁחַת, וְלָשׁוֹב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדְבָרָיו הַיֵּטֵב, וַיִּקְיֵם אוֹתָם בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיחָה בָּהֶם].

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁזְזָה לְהַתְּמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלַה לָנוּ (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנִינוּ שְׁכָלוּ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר שְׁלוֹ, וְלִכֵּן מִי שֶׁרוּצֶה לְהִפְכִיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל הַהִכְרַח לְלַמֵּד אֶת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְאֵל יִטְעֶה אוֹתָךְ יִצְרָךְ שֶׁיְכוּלִים לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּלִי לְלַמֵּד אֶת סִפְרָיו ז"ל עַד שִׁיחָה שְׁגוּר עַל פִּיו מְאֹד, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב חֲדָשִׁים מְקַרֵּב בָּאוּ, וּמִתְנַהֲגִים כְּמוֹ פְּרָאִים הִפְךָ דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל לְגַמְרֵי,

כִּי מִי שֶׁבָקִי בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל לֹא יִמְצָא שָׁמָּה אֶת כָּל הַדְּרָכִים
הַקְּלָלֹת וְכוּ', שָׂרָק מְדַבְּקִים עַל רַבְּנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר
מְזֶה מְאֹד מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה זְעִירִין אֵינְנוּן שֶׁבָקִיאִים בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל וּבְקָלֹת יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אוֹתָךְ וְכוּ', וְהַכֵּל בְּשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל,
וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַנְּהִגוֹת חֲדָשׁוֹת שְׁאִינִם
מְצוּיִים בְּכֹלל בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִצְעָרְנוּ הָרַב נִתְקַיֵּם מִה שֶׁאָמַר
הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה ה' כ') "הוֹי הָאֹמְרִים לָרַע טוֹב וְלְטוֹב רָע שְׁמַיִם
חֹשֶׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שְׁמַיִם מֵר לְמִתּוֹק וּמִתּוֹק לְמֵר", וּמְזֶה
יוֹצֵא הַרְבֵּה מִחֻלְקֵת עַל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל מֵאִינְשֵׁי דְלֹא מַעְלֵי שְׁהֵם
מְבֹזִים אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת
צַדִּיק סִימָן ס"ט) מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק צָרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת הַצַּדִּיק
שֶׁלֹּא יֵצֵא עֲלָיו שֵׁם רַע.

הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּנִיתִי הֵן בִּיבְנָאֵל וְהֵן בְּשָׂאֵר חֶלְקֵי
הָעוֹלָם, בְּנוֹי וּמִיָּסֵד אֶךְ וְרַק עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי
מִי שֶׁמְצַטְרֵף אֶל אַחַד מֵהַקְּהֵלֹת "הַיִּכַּל הַקְּדוֹשׁ", אוֹ אֲשָׁרִי
וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁפּוֹתַח קְהֵלֵת "הַיִּכַּל הַקְּדוֹשׁ" בְּעִירוֹ, כִּי אֶצְלָנוּ
הָעֶקֶר וְהַיְסוּד רַק מִה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, וְלֹא מֵעַנִּין אוֹתָנוּ כְּלוּם
רַק דְּבָרָיו ז"ל, וְכֵן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁזּוֹכֵה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ
ז"ל בְּעוֹלָם שְׁזֶה צוֹ הַשְּׁעָה, וְעַלִּינוּ נֶפֶל חוֹבַת הַיּוֹם, כִּי בְּפִרוּשׁ
גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם
לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַעְלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשָׂרְשׁוֹ,
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יְרֵמְיָה ט"ו)
"אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוֹתָהּ דְּגִלוֹתָא,

וְלִכְּנֹן כָּל מִי שֶׁיִּלְךְ לְהַפְיִן, תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה, כִּי מִי שֶׁזֹּרַע רוֹחֲנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גִּשְׁמִיּוֹת, הַלּוֹאֵי שְׁהִיִּת מְצִיַת אֶת מוֹהֲרַנִּית ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צְוֹאָה אַרְבַּע יָמִים לִפְנֵי הַסְתַּלְקוֹתוֹ וְאָמַר אִזּוֹ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ "הֶעֱבְדָה שְׁלֹכֶם יִהְיֶה יִפּוּצוֹ מֵעֵינֹתֶיךָ חוּצָה", הַלּוֹאֵי שְׁהִיִּת מְקִיִּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, כִּי זֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל וְשֶׁל מוֹהֲרַנִּית ז"ל, וְלֹא צְרִיכִים לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם מְתַנַּגְדִּים וְלִיצְנִים וְכוּ', רַק לְהַמְשִׁיךְ וְלְהַפְיִן אֶת אֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, שְׁזֶה קְרוֹב הַגְּאֻלָּה מִמָּשׁ, לְקָרֵב יְהוּדִים תַּחַת כֹּנְפֵי הַשְּׂכִינָה.

וְיָדוּעַ מֵה שֶׁהִזְהַר הַקָּדוֹשׁ מִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְקָרֵב רְחוּקִים תַּחַת כֹּנְפֵי הַשְּׂכִינָה, עַד שֶׁאָמְרוּ (תְּרוּמָה ק"ח:) תָּא חֲזִי, כָּל מֵאֵן דְּאֶחִיד בִּידָא דְּחִיבָא, וְאֶשְׁתַּדֵּל בֵּיהּ, לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְתַּ סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אֶסְתַּלַּק הָכִי בַר נָשׁ אַחְרָא. גְּרִים לְאֶכְפִּיָּא סְטָרָא אַחְרָא. וְגְרִים דְּאֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה. וְגְרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעִילָא וְתַתָּא. וְעַל הָאֵי בַר נָשׁ כְּתִיב, בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבְנוֹי, וְזָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאֶתִּי. כָּל מְאָרֵי דִּינִין, לֹא יִכְלִין לְמִדֵּן לִיָּה, בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאֶתִּי. עָאֵל בְּתַרִּסַר תַּרְעֵי, וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידִיָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים קיב) גְּבוּר בְּאָרְץ יִהְיֶה זֹרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרֵךְ. הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמְדַת לְעַד. זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לִישְׂרָאֵל וְגו'.

[בַּא וְרָאָה כָּל מִי שֶׁאֹחֲזוּ בִּידֵי שֶׁל הַחֲתִיבִים, וּמִשְׁתַּדֵּל שֶׁיַּעֲזֹבוּ אֶת דְּרִכֵּיהֶם הָרְעוּת וְכוּ', עוֹלָה בְּמַעֲלַת הַקָּדוֹשׁ]

יח אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחֵל

בְּמָקוֹם שְׂאֵף אֶחָד לֹא יְכוּל לַעֲלוֹת שָׁמָּה וְכוּ', וְהוּא גֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְטֵרָא אַחְרָא, וְהוּא גֹרֵם שְׂוִיתִיקָר שָׁמוּ שֶׁל מֶלֶךְ מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגֹרֵם שְׁבֻזְכוּתוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת יֵשׁ לָהֶם קִיּוֹם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי בְּזֵה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל הַבְּעָלֵי דִינִים לֹא יְכוּלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנָס בְּשֵׁלשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים שֶׁל רַחֲמִים לְמַעְלָה בַּשָּׁמַיִם, וְאֵין מִי שְׂיִמְחָה בוֹ].

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים בְּאַמֶּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְנִהְיֶה חֲזוּקִים בְּשִׂמְחָה לְהִיּוֹת שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים עִם הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בָּנוּ, וְנִרְגִיל אֶת עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְהַתְמִיד בְּלִמּוּד שֶׁלְחַן עָרוּךְ שְׂזֵה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֶלְקִינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמֶת כְּזֵה, רַבֵּי שְׂמַחְזוֹק וּמַעוֹדָד וּמְשִׂיחַ אוֹתָנוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַעַג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ וַיֵּשֶׁב, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתֵרָאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר כִּי גְדוֹל אֲדוּוֹיָנוּ וְרַב

להושיע, ואפילו שעובר עליך מה שעובר, ראוי לך להתחזק, כי למעלה בשמים מאד מאד מתפעלים מנשמה שעובר עליה מה שעובר בזה העולם ירידות ונפילות וכו', וכו', ואף על פי כן מחזקת מעמד, ולצערנו הרב אין אשה שלא תעבור עליה איזה משבר בהחיים וכו', עם כל זאת למד אותנו רבנו ז"ל שהעקר להתחזק ולא לתת את העצבות והמרירות והמרה שחורה שיתפס אותך, וצריכים להפך את היגון והאנחה לשמחה, ולכן אשרי האשה שמצטרפת אל נשות אנשי שלומנו ששמחות ועליזות כי זה היה רצון רבנו ז"ל שנתאחד יחד וביחד תתחזקו.

ומובא בזהר (הקדמה ד.) שכל יום יוצא בת קול מהשמים ואומרת, "מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא וטעמין מרירא למתקא עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר בשעתא דמלכא פקיד (ויקהל קצ"ו ע"א) לאילתא ואתייקר ואתקרי מלכא מכל מלכין דעלמא. מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא";

[מי מכם יכול להפך את החושך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא].

מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שביכולתך

לְהַפְּךָ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׂמְחָה, וְתִתְחַזְּקִי וְתִחַזְּקִי נָשִׁים אַחֲרוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל אִשָּׁה שֶׁהִיא בְּעֶצְמָה שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה עִם הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ לָהּ, וְכֵן זֹכָה לְחִזְקַת נָשִׁים אַחֲרוֹת, שֶׁדָּבָר זֶה הוּא הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב יֵשׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה נָשִׁים שֶׁהֵן עֲצוּבוֹת מְמַרְמְרוֹת וּמְדוּכָאוֹת וְכו', וְאֵין מִי שֶׁיִּדְבֹר אִתָּן וְכו', אוֹ יִחַזַּק אוֹתָן וְכו', וְסוֹכְלוֹת מְצַפּוֹנִים וְכו', צְרוֹת וְיִסוּרִים מִבֵּית וּמְחוּץ וְכו', וּמְחַפְּשׁוֹת אֵיזוֹ אִשָּׁה לְשִׁפּוֹךְ לְפָנֶיהָ אֶת לֶבָהּ הַשְּׁבוּרָה, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִם אַתֶּם תִּהְיוּ תְּמִיד שִׂמְחִים וְעֲלִיזִים וְתִלְכוּ עִם פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת, מִמִּילָא תַעֲשׂוּ טוֹבָה לְעוֹלָם, כִּי יֵשׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שְׁבוּרִים שְׂרוּצִים לְשִׁפּוֹךְ אֶת לְבָבָם הַנִּשְׁבֵּר וְכו', וְאֵין לָהֶם לְמִי לְסַפֵּר אֶת מַה שֶׁמְצִיֵּק וּמְעִיֵּק לָהֶם וְכו', וְכִשְׂרוּאִים אָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה וְהוֹלֵךְ עִם פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת, זֶה מְחִיָּה אוֹתָם וְכו', וְלִכֵּן תִּרְאִי לְקַבֵּל אֶת כָּל אִשָּׁה בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְעֹזֵר לָהּ לְצִאֵת מִמְּצוּקָתָהּ, וְזֶה הָיָה רְצוֹן רַבְנוּ ז"ל.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁהַיּוֹם בְּלִילָה שֶׁתִּתְכַנְּסִי עִם שְׂאֵר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת לְזְכוֹת אִשְׁתִּי תַחֲיָה, שֶׁזְּקוּקָה לְרַחֲמִים מְרַבִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַעַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת וַיֵּשֶׁב, ט"ו כֶּסֶל׳ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ יִלְכוּ
לְמָקוֹם שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ נִמְצָא, זֶה טָמֵא מִטּוֹמֵא,
וְאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר אֶת הַטְּמֵאָה הַזֹּאת אִיךָ שֶׁהָעֵבִיר עַל הַדַּת
אֲרַבְעִים שָׁנָה פֶּה בִּיבְנֵאל אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, הַמְּקוֹה שֶׁל
הַנָּשִׁים הַיְתֵה פְסוּלָה לְגַמְרִי, וְלִכְן הִכְשִׁיל אֶת כָּלֶם עִם אֶסוּר
כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִישׁזֹבֵן, הִיָּה לוֹ שׁוֹחֵט קָל וְרִיק וּפּוֹחֵז, נִמְצָא
שֶׁהִכְשִׁיל אֶת כָּלֶם עִם טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, וְאֵף פַּעַם לֹא הִקְפִיד עַל
כְּשָׁרוֹת הָעָרֹב, נִמְצָא שְׁגָרַם לְכָלֶם חִלוּל שְׁבֵת, וְזֶה לְתוֹשְׁבֵי
הַמָּקוֹם, מִלְּבַד מֵהַ שְׁרוּדָף אוֹתָנוּ מִהַרְגֵעַ שֶׁנִּכְנַסְנוּ לְגוֹר שְׁמָה
שְׁגָלִינוּ אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת וְהַגְּנֻבוֹת וְהַגְּזִילוֹת שְׁלוֹ, וְעוֹד רוֹדֵף
אוֹתָנוּ עַד עַכְשָׁו בְּכָל מִינֵי תַכְסִּיסִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַסִּסְמָא שְׁלוֹ
"אֲנִי לֹא מְנִיחַ עֲקֻבוֹת", וְדִיקָא עַל רְשָׁע כְּזֶה אֶמְרוּ בַּזְהַר (רַעֲיָא
מִהִימָנָא נְשֵׂא קִכ"ה): וְאַתְּהֵדְרוּ אֵינּוֹן עָרַב רַב רַעֲיִין עַל יִשְׂרָאֵל,
עֲאֲנָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאַתְמַר בְּהוּ (יַחְזַקְאֵל לֹד) "וְאַתְּן צֲאֲנִי
צֲאֵן מְרַעֲיָתִי אָדָם" וְכוּ', [הָעָרַב רַב הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם צֲאֲנוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא], וְאֵינּוֹן עָרַב רַב,
אֵינּוֹן עֲתִירִין, בְּשִׁלּוּהָ, בַּחֲדוּוֹא, בְּלֹא צַעֲרָא, בְּלֹא יְגוֹנָא כְּלָל,
[אֵלוּ הָעָרַב רַב הַמְּנַהֲיָגִים הֵם עֲשִׁירִים וְיּוֹשְׁבֵים בְּשִׁלּוּהָ
בְּשִׁמְחָה בְּלִי צַעַר וּבְלִי יְגוֹן כְּלָל], גְּזֻלְנִין מְאִרֵי שׁוֹחֵד, דְּאֵינּוֹן
דְּיִינִין רִישֵׁי עֲמָא. (בְּרַאשִׁית ו) כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם,
עֲלִיָּהּ אֶתְמַר (אֵיכָה א) הִיוּ צָרִיחָ לְרֹאשׁ, [הֵם גְּזֻלְנִים לּוֹקְחִים

כב אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֵל

שָׁחַד, וְהֵם הַדְּיָנִים וְהָרָאשִׁים שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוּ הַצָּרִים
נַעֲשִׂים רָאשִׁים].

וְאֲנִי יָכוֹל לְהַעֲדֵד עַל זֶה שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים
וּטְהוּרִים, אֲלֵמְלָא אֵלוּ הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שָׁקֵר, הָרַע - בָּנִים
שְׁעוֹשִׂים צְחֻק מֵעַם יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁאַנְחָנוּ רוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ
פֶּה בִּיבְנֵי אֵל, וְלֹא בְּחֵנֶם שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קל"ט).
תִּנְיָא רַבִּי יוֹסִי בֶן אֱלִישֶׁע אוֹמֵר אִם רְאִיתָ דוֹר שְׁפָרוֹת רְבוֹת
בְּאוֹת עָלְיוֹ צֵא וּבִדָּק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּל פְּרַעְנוֹת שְׁבָאָה לְעוֹלָם
לֹא בָּאָה אֲלֵא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים
אֲלֵמְלָא הַמְּנַהֲיָגִים הָרְשָׁעִים הָיוּ כְּלָם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אֲךָ מֵה
לְעִשׂוֹת הֵם הִטִּילוּ אִימָה כָּל כַּף, עַד שְׁאַסוּר אֶפְלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה,
וְאוֹי וְאֲבוֹי מִי שְׁפּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְהַזְוִלַת וְאוֹמֵר אֶת הָאֲמַת,
רוֹצִים לְכַלֵּעַ אוֹתוֹ חַיִּים, וּפּוֹתְחִים נִגְדוּ כָּל מִינֵי תִיקִים וְכוּ'
וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד שְׁאַף אֶחָד לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם
שְׁיִכּוֹת עִם הַטְּמָא מְטוּמָא הַזֶּה, וְתַהֲלָה לְאֵל תַּחַת הַצָּרוֹת הַכִּי
גְדוּלוֹת וְהַגְּזוּרוֹת שָׁרֵק גְּזָרוּ עָלֵינוּ בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, זְכִינוּ
לְהִקִּים קִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ שְׁאַנְחָנוּ לֹא צְרִיכִים לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוֹם
קִהְלָה בְּעוֹלָם וְכוּ', עַל אִף שְׁאַנְחָנוּ סוֹכְלִים עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת
שֶׁהוּא גָרַם לָנוּ וְגוֹרֵם לָנוּ עַד הַיּוֹם שֶׁלֹּא נִקְבַּל שׁוֹם אֲגוּרָה
שְׁחוּקָה מֵה שְׁמַגִּיעַ לָנוּ עַל פִּי הַחֹק. וְאִם אֶחָד יִתְחַבֵּר אֵלָיו אֲנִי
לֹא צְרִיךְ לְגַמְרֵי קִהְלָה. כִּי זֶה טְמָא מְטוּמָא כְּמֹר יוֹנֵי וְכוּ', וְלִכֵּן
אֵין לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְלַכֵּת לְשׁוֹם מְקוֹם אִיפֹה שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֲנִי

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל כַּג

חֶזֶק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד וְלֹא מִתְפַּעֵל מֵאַף אֶחָד, וְאוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ
טָמֵא מְטוֹמֵא חוֹטֵא וּמְחֻטֵּא אֶת הַרְבִּיּים.

אַתָּה יְכוּל לְהַשִּׁיג לִי אֶת הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה: ...

הַבֵּן שְׁלֶךְ עוֹשֶׂה חֵיל וְלוֹמֵד בְּהִתְמַדָּה גְּדוּלָה מְאֹד,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּרְוֶה מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ, וְאַנִּי
מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ לְקִרְאָת הַגְּבוּשׁ שְׁעֲשִׂיתֶם בַּשַּׁבָּת, וּמִי יִתֵּן
שְׁתוּכַל לַעֲשׂוֹת גַּם גְּבוּשׁ לְאַבְרָכִי "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר" וְהָיָה זֶה
שְׂכָרִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַפְּךָ אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ שְׁתַּהֲיֶיהָ קְהֵלָה שֶׁל
תּוֹרָה, וְלֹא צְרִיכִים לְלַכֵּת לְשׁוּם מְקוֹם, אֲלֵא לְבָנוֹת אֶת הַקְּהֵלָה
שְׁלֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיֵּשֶׁב, ט"ו כֶּסֶלּוֹ הַתַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

אֲנִי רֵאִיתִי דְרָךְ הַמְּעַגֵּל סְגוּר אֶת הַשַּׁבָּת גְּבוּשׁ שְׁעֲשִׂיתָ,
זֶה הָיָה לְהַפְּלִיא פְּלֵאִי פְּלֵאִים, וּמִי יִתֵּן שְׂמֵפֶעֶם לְפַעֵם תַּעֲשׂוּ
אֶת זֶה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׂמֵאֲחָד אֶת הָאֲבְרָכִים רַק בְּדְרָךְ זֶה, וְכֵן
מִי יִתֵּן שֶׁהֵיוּ פּוֹתְחִים לָהֶם כּוֹלֵל עָרַב אֶפְלוּ לְשַׁעָה אַחַת, וְהִיִּיתִי
מִשְׁלֵם סְכוּם סְמָלִי לְכָל אֶחָד, הָעֶקֶר שְׁלֵכֵל הַפְּחוֹת שַׁעָה בְּיוֹם
יְלַמְדוּ קֶצֶת הַלְכוּת וְאֶת הַדָּף הַיּוֹמִי.

כד אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחֵל

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שֶׁהוֹצֵאתָ מִכַּח אֶל הַפַּעַל עֲנִין נִפְלָא כְּזֶה, וְיָמֵי יִתֵּן שֶׁתַּעֲשֶׂה עוֹד דְּבָרִים נִפְלָאִים לְמַעַן אַחֲוֹד הָאֲבָרְכִים וְהָיָה זֶה שְׂכָרִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַעֲוֵי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרְךָ הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נִרְוֵי יְאִיר

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִיחָה שֶׁהָיָה לִי שְׁעִשִׁיתֶם בְּיַחַד שְׁבַת גְּבוּשׁ כָּל הַתְּלִמִּידִים שֶׁלְּמַדוּ אֶצְלִי, מִמָּשׁ שְׂמַחְתִּי מֵאֵד מֵאֵד לְרֵאוֹת אֵיךְ שְׂאֵתֶם הַתְּאַסְפֹתֶם יַחַד וְהַתְּחַזְקֶתֶם יַחַד, כִּי אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְכֶם שֶׁתִּכְףּ וּמֵיֵד אַחֵר הַחֲתֻנָּה מִתְחִיל עֲנִין אַחֵר לְגַמְרֵי מַה שֶּׁלֹּא הָיָה מִקֻּדֶם שֶׁהַתְּחַתְּנֶתֶם וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאֵתָה בְּעֶצְמָךְ רוֹאֶה אֶת הַשְּׁנוּי הַדְּרָסְטִי בֵּין כְּשֶׁהָיִיתָ בְּחוּר וּבֵין שְׁנַעֲשִׁיתָ אֲבָרְךָ וְכוּ', אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁזֶה רַק הַתְּחִלָּה, כִּי אֲדָם לֹא יוֹדֵעַ מַה מְחַכֶּה עָלָיו, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר יֵשׁ יְלָדִים וְכוּ', וְצָרִיכִים בֵּית וְכוּ', צָרִיכִים פְּרִנְסָה וְכוּ', וּמַה לֹּא? וְלִכֵּן דִּיְקָא אֲבָרְךָ צָרִיךְ הַתְּחַזְקוֹת יוֹתֵר מִבְּחוּר, כִּי הוּא לֹא יוֹדֵעַ מַה מְחַכֶּה עָלָיו בְּחַיִּים וְכוּ', כִּי כָּלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּךָ מַה שְׂאֲנִי תְּמִיד אוֹמֵר 'לֹא כָּל מַה שְׂרוּצִים מִקְּבָלִים - וְלֹא כָּל מַה שְׂמְקָבָלִים רוּצִים', וְאֲדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹכֵן חָס וְשְׁלוֹם לְהַכִּי גְרוּעַ וְכוּ', אֲבָל עַל זֶה צָרִיכִים הַתְּחַזְקוֹת עֲצוּמָה, וְהַעֲקָר הַיְסוּד לְהַשָּׂאֵר יְהוּדֵי מְאֲמִין

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל כַּה

בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה רַק עַל יְדֵי שְׁקוּבָעִים לְעֶצְמָם קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, אָבֵל תַּכְף וּמָיִד כְּשְׂאָדָם מִתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל מְלִבּוֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, כֵּן מִתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל אֲצִלוֹ הַיְהוּדוֹת וְכוּ', וְכֵן כְּשֶׁמִּתְחִילִים לְקַצֵּץ אֶת הַזְקֵן וְהַפְּאוֹת וְכוּ', זֶה גַם בֶּן סִימָן שְׁנַתְקָרַר אֲצִלוֹ הַיְהוּדוֹת וְכוּ', וְעַל זֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד, וְכֵן עוֹד דְּבָרִים קְטָנִים שְׁנִדְמָה שֶׁהֵם קְטָנִים, אָבֵל הֵם דְּבָרִים יְסוּדִיִּים בִּיְהוּדוֹת, כְּגוֹן לְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַמְזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן לוֹמַר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא.

וְהַעֲקָר בְּשִׁבִיל חֲנוּךְ הַיְלָדִים צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל חֲנוּכָם, כִּי אִף אֶחָד לֹא רוֹצֵה שֶׁהַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שְׁלוֹ יֵצְאוּ חֵס וְשָׁלוֹם לְתַרְבוֹת רָעָה וְיִקְחוּ סַמִּים וְכוּ', אוֹ יִשְׁתּוּ לְשִׁכְרָה וְכוּ', אָבֵל הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַתְּנַהֲגוֹת הַהוֹרִים, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְּהָ ג"ו:): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוֹ דְאַבּוּהָ אוֹ דְאַיְמִיהָ, מַה שֶׁהַתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שְׁמַע אוֹ מִהֶאֱבָא אוֹ מִהֶאֱמָא, וְאָמְרוּ (פְּתוּבָת ס"ג): הִינּוּ דְאַמְרֵי אֵינְשֵׁי רַחֲלֵא בְּתַר רַחֲלֵא אֲזֵלָא כְּעוֹבְדֵי אִמָּה כֵן עוֹבְדֵי בְּרַתָּא; כְּמוֹ שֶׁהָאִם מִתְנַהֲגַת כֵּן הַבַּת תִּתְנַהֵג, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים שְׁלֵף, עֲלֶיךָ לְהַתְנַהֵג בְּבֵית בְּדֶרֶךְ אַרְץ גְּדוּלָה מְאֹד, אִף פַּעַם לֹא לְהַגְבִּיחַ אֶת הַקּוֹל עַל אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', וְכֵן לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר נְבוּל פֶּה וְכוּ', אוֹ קְלָלוֹת וְכוּ', אוֹ לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוֹלוֹת לְפָנֵי הַיְלָדִים, כִּי הַיְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, וְזֶה אֵי

אפשר להסביר, וכשגודלים כבר לא יכולים להפך את השעון חזרה, ולכן תקח את זה טוב טוב לתשומת לבך, כפי שאתה תתנהג כך יתנהגו הילדים, ורואים אברכים שמתנהגים בדרך הפקרות, לוויס כסף ולא משלמים וכו', מסתכסים עם החק וכו', והם חושבים מה בכך הילדים לא מבינים כלום וכו' וכו', וזו הטעות הכי גדולה, כי ילדים מבינים טוב טוב איך שההורים מתנהגים, והם יחקו אותם בצורה לא חכמה, ולבסוף הם יסתכסכו וכו' וכו', ולכן חנוך מתחיל עם עצמו שהוא ואשתו צריכים לחנך את עצמם לשמר ממריבות ונכוחים, ומכל שכן מקללות, שכל זה יכול מאד מאד להזיק לחנוך הילדים וכו'.

מה אומר לך, אתה יודע כשהיית אצלי הקפדתי מאד שילמדו בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וגם היום כמעט שאין שיחה שאני לא אזכיר את זה, כי באמת עקר הצלחת האדם במשך ימי השבוע תלוי כפי שלומד כל יום קצת חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, ואמר הרב הקדוש רבי ישכר דב מבעלזא זכותו יגן עלינו, שביום שלומדים חמש ורש"י עם התרגום הוא לא יחטא, ובפרט שזה מסגל לאריכות ימים ושנים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח). לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, ואין לחכות על ערב שבת, כי אז הזמן קצר מאד מאד, ולכן טוב מאד להתחיל מיום ראשון, כמו שמוכא בשלחן ערוך (אורח חיים סימן רפ"ה סעיף ג') מיום ראשון ואילך

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנִחַל כּו

חָשׁוּב עִם הַצָּבוּר; וְכָתַב רַבְּנֵינוּ יוֹנָה "וַיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁנוֹהֲגִים לְקָרוֹת מְעַט בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִהַשְּׁבוּעַ וּמִסִּימִים בְּשַׁבָּת", וְכָתַב הַמְּשֻׁנָּה בְּרוּרָה (ש"ס) בְּסִפּוּר מַעֲשֵׂה רַב כְּתַב בְּהִנְהַגַּת הַגֶּר"א, שֶׁהָיָה נוֹהֵג תַּכְּף אַחַר הַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם לְקַרְא מִקְצַת מִהַסְּדָרָה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם וּמִסִּים בְּעָרֵב שַׁבָּת.

וְלִכֵּן אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְסִים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִש"י, שֶׁזֶּה סִגְלָה לְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וַיְדוּעַ שֶׁהָרַב הַקְּדוֹשׁ מְסַאֲטֵמָאֵר זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ בְּעַל "דְּבָרֵי יוֹאֵל", וְאַחִיו הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְסִיגוּט זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ בְּעַל "עֲצֵי חַיִּים", שֶׁלְּחַם אֲבִיהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּעַל "קְדֻשַׁת יוֹם טוֹב" בְּהִיוֹתָם קְטַנִּים אֶל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְרַדְכֵי מְנַאֲדָבוּרְנָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ שֶׁיִּבְרַכֵּם, וְכֵן עָשָׂה הַצְּדִיק וּבְרוּךְ אוֹתָם, וְהִזְהִירָם וְאָמַר לָהֶם, יְלָדִים תִּרְאוּ לְפִטָּם אֶת עֲצָמְכֶם הַרְבֵּה עִם חֲמֵשׁ וְרִש"י, כִּי הַכְּרַתִּי הַרְבֵּה גְדוֹלִים שְׁלֵא יָדְעוּ אֵיפֹה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גֵר מִפְּנֵי שְׁלֵא לְמַדּוּ חֲמֵשׁ וְרִש"י.

רוֹאִים מְכַל זֶה אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְלַמַּד וּלְסִים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִש"י, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאַשְׁרֵי חֵלְקוֹ, וּמִי יִתֵּן שֶׁתַּחֲזִק גַּם אֶת חֲבֵרִיךָ עֲבוּר זֶה, כִּי זוֹ מַצְוָה שֶׁמִּתְרַשְׁלִים בָּזֶה מְאֹד, וּבַפֶּרֶט שֶׁבַּפְּרוּשׁ אֲמַרְנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁזוֹ סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, וְכִלְלָה זֶה תַּקּוּחַ בְּיַדִּיךָ בְּשָׁבוּעַ אַחַד שְׁלֵא מִסִּימִים שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, יִהְיֶה לוֹ הַפֶּסֶד בְּשָׁבוּעַ זֶה.

וְכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְלַמֵּד פֶּרֶק אוֹ שְׁנֵי פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת
 כְּסֻדְרָן דִּיקָא, כִּי כַּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהדְרִין מ"ב). בְּמִי
 אֵתָה מוֹצֵא מִלְחַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל
 מִשְׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל
 גִּיהֵנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם,
 וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שִׁיגְרוֹס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת,
 שֶׁהוּא הַצִּלְחָה נִצְחִית, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָה, מִשְׁנָה
 עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנְס"ה, שְׁכָל הַמַּתְמִיד בְּמִשְׁנֵיּוֹת, נִמְשָׁךְ עָלָיו
 פְּרָנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

וְעַל כָּלֵם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִירְסָא,
 כִּי כַּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס
 אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מַאי קֶאָמַר;
 צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יַעֲבוֹר עָלָיו יוֹם אֶחָד
 מִלְּמַד דֶּף גְּמָרָא יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, כִּי דֶף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת
 לְנַפְשׁ, וְאֲשַׁרִי מִי שֶׁחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגִירְסָא,
 וְאֵין לְחָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֵת הַמַּעֲלָה הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת לְמוֹד דֶּף
 גְּמָרָא בְּיוֹם, וְהֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁלֵמָה מְזַעְווֹיל זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ
 אָמַר, כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד כָּל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, הַפָּנִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה
 צוֹרָה שֶׁל תְּחִיָּה וּבִהְמָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שֶׁזוֹכֵה לְחֻטֵּף בְּכָל
 יוֹם דֶּף גְּמָרָא, שְׂזֵה מְזַכֵּךְ אֵת הָאָדָם, וְכָל זְמַן שֶׁאָדָם חֲזָק לְלַמֵּד
 בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 אָמְרוּ (סְנֵהדְרִין כ"ד). בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי
 יְרֵמְיָה זֶה תִּלְמוּדָה שֶׁל בָּבֶל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יְכוּלִים לוֹמַר עַל
 תִּלְמוּד בְּבָבֶלִי אֵת הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַּחֲשָׁךְ כְּמַתִּי עוֹלָם?

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל כּוּט

אָלֵא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרֵת, דִּיקָא מַחְמַת שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּגָלוֹת מֵר מָאד שְׁחֻשְׁךָ לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁבִים, וְאַנְחָנוּ נְדָמִים בְּגָלוֹת כְּמוֹ מֵת, מַה יְכוּל לְהַחְיֹתֵינוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָה שֶׁל בָּבֶל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תִּלְמוּד בְּבָבֶל, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי"ן חֵלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמַּחְטָאֵת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכַלּוֹךְ נִקְרָאת לִילִי"ת, שְׁעוּלָה כְּמִסְפֵּר תִּלְמוּד וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מְבַטְּלִים אוֹתָהּ לְגַמְרֵי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה שְׁאָדָם מִיֵּל מֵרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמְאָבֵד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם לִילָה, שְׁאָז הוּא זְמַן חֻשְׁךָ, וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מְאִיר לוֹ הַלִּילָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלֹמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שֶׁהִיא תִּלְמוּד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ אֶפְלוֹ בְּגָלוֹתוֹ הַמֵּר, וְיֵאִיר עָלָיו מִלֶּךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְאֵל תַּחֲשַׁב שְׁזָה דְּבַר קָשָׁה, אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל יוֹם לְקַבֵּעַ אֵיזָה זְמַן לְשִׁלְשֵׁת הַלְמוּדִים הָאֵלוּ מְקַרָא מְשָׁנָה גְּמָרָא, תַּהֲיָה הַעֲשִׂיר הַכִּי גְּדוֹל, כִּי לְהַפֵּךְ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מְקַרָא וְלֹא מְשָׁנָה וְלֹא תִּלְמוּד; שְׁזָה עָקֵר הָעֲנִיּוֹת שֶׁל אָדָם שְׁאֵין לוֹ אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לְמוּדִים הָאֵלוּ בְּכָל יוֹם, וְאִתָּהּ יְכוּל לְקַבֵּעַ אֶפְלוֹ זְמַן מוֹעֵט אֲבָל עַל הַלְמוּדִים הָאֵלוּ אֵל תּוֹתֵר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן, וְאָז תִּרְאֶה שְׁלֹא יַחֲסֹר לְךָ שׁוּם דְּבַר.

כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהַתּוֹרָה מְעַשְׂרֵת גַּם בְּגַשְׁמִיּוֹת, וְאִפִּילוֹ שְׁכַבֵּר עֲשֵׂה מַה שֶׁהוּא עֲשֵׂה וְכוּ', עִם כָּל

ל אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

זאת כח התורה תוציא אותו מהביץ שנפל אליה, וישמר אותו בעולם הזה ובעולם הבא, אך הסמ"ך מ"ם שם התרשלות על האדם ומקרר אותו, מה כבר יהיה כשתלמד את הלמודים האלו וכו' וכו', ובה הוא לוכד את האדם, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך לטובתך הנצחית תהיה חזק בזה מאד מאד.

ועל כלם כדאי שתלמד כל יום כמה הלכות, ומי יתן שתחזר עם אשתך את ההלכות של קצורי טהרת המשפחה שזה מאד מאד מכרח שהבעל והאשה יחזרו ביחד את תמצית ההלכות, כי בקלות יכולים להפשל באסור החמור של גדה שהוא בכריתות רחמנא ליצ'לן, ולכן אל יקל בעיניך דבר זה, שומעים בכל יום אסונות מזעזעות, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד ולא נשבר משום דבר.

העקר תשמר את עצמך מחברים רעים, שבקלות יכולים להוליך אותך שולל ולהפיל אותך בשאול תחתית ומתחתיו, ותשמר מאד לא להכנס בשתפות עם אף אחד, כי היום יש הרבה ערמומיים וצבועים וכו', שבקלות יכולים להפיל אותך בחובות גדולים מאד מאד, ולכן תפקח את עיניך ואל תהיה פזיז וכו', אפלו שיציעו לך איזו עשירות וכו', תבדק טוב טוב אם זה לא נגד החק וכו', ואם לא רוצים לסבך אותך וכו', 'אין חברים' את זה אתה צריך לזכר טוב טוב, כי כל אחד לטובת עצמו הוא דורש.

אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה ותרן לגבי אשתך, כי אי אפשר להצליח בחיי נשואין אלא על ידי המדה היקרה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנִחָל לֹא

שֶׁל סְבֻלָּנוֹת, תְּהִיָּה חָכֶם וְלֹא צוֹדֵק, וְאִז תִּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכֹא מְצִיעַא נ"ט). לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֹאֲמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרֶם הֵטִיב בַּעֲבוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הָעֵשִׂירוֹת בָּא בְּזַכּוֹת הָאֲשָׁה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְתַחֲזִיק אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה בְּכִסְף תָּמִיד, כְּדִי שְׁתּוּכַל מִיָּדֵי פֶּעַם לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ, כִּי הֵם עֲקָרִים גְּדוּלִים אֵיךְ לַעֲבוֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת וּבְשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַעַז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

הַדְּבַר הֵרֵאשׁוֹן. אִתָּה צְרִיךְ לְזַכֵּר טוֹב טוֹב, אֶחָד שֶׁהוֹלֵךְ בְּלֵי זָקֵן וּפְאוֹת אֵיךְ יְכוּלִים לְקַרֵּא אוֹתוֹ 'רַב'? הֲלֹא בְּפִרוּשׁ כְּתַב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּלוּת הַלְכָה ג' אוֹת ב') עָקַר הַדַּת יִשְׂרָאֵל

לב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות ובהם נכר היהודי, כי הוא מזרע ברך השם, מזרע ישראל. ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלום, ורוצה לכפור, חס ושלום, באלקי ישראל, תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות, כי כל באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות, כי כל דברי תורתנו הקדושה וכל המצוות כלם הם בחינת צמצומים להשגת אלקותו יתברך, כי כל אות ואות וכל תבה ותבה מתורתנו הקדושה שבכתב ובעל פה וכל מצוה ומצוה וכל מנהג כשר של ישראל עם הקדוש והנבחר, כלם הם שעורין וצמצומין, שעל ידם יזכו להשיג השגת אלקותו יתברך, כל חד לפום מה דמשער בלביה, כפי אשר יזכה על ידי עבודתו ויגיעתו בתורה ומצוות ומעשים טובים, ויפרש ממעשים רעים. וכל אלו שמורידים את הזקן והפאות בשאט נפש ובזדון ובמעל, אוי לו ואוי לנפשו, כי עוקר עצמו ונפשו מאלקי ישראל ואין לו חלק בתורת משה, אוי לנפשם כי גמלו להם רעה. ובשביל זה נתפשטה בעוונותינו הרבים מאד חכמת הפילוסופיה והאפיקורסות במדינת אשכנז וסביבותיהם, שפרקו מעליהם באלו הדורות על מלכות שמים לגמרי והשליכו זקנם והפאות ומלובשים במלבושיהם וכו', ובאמת אינם עוברים על חמשה לאוין בלבד, כי כשמשחיתין פאת זקנם כאלו עוברים על כל התורה כלה, כי כל התורה כלה תלויה בזה כי על ידי התער והספין שמרימין על הדיקנא קדישא להשחיתה, חס ושלום, על ידי זה מתגבר מלכות עמלק; עין שם, ולכן איך אדם בלי זקן ופאות יכול לקרא את עצמו רב'.

אָפּר שַׁנַּת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל לֵג

הַדְּבָר הַשֵּׁנִי. אַתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר שְׁמִי שֶׁמְדַבֵּר נֶגֶד רַבְּנוּ ז"ל יְהִיָּה מִי שְׂיִהְיֶה הוּא נוֹאֵף גְּדוֹל מְאֹד, וְאֵף שֶׁמִּבְחוּץ נִרְאָה כְּמוֹ צְדִיק וְאִישׁ כָּשֶׁר וְכו', אֲבָל רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ אֵת פְּנִימִיּוֹת מַעֲשָׂיו אוֹ מַחְשְׁבוֹתָיו שֶׁהוּא נוֹאֵף גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כָּךְ אָמַר דּוֹד הַמֶּלֶךְ (תהלים נ"ה כ"א) "שֶׁלַח יָדָיו בְּשַׁלְּמֵיו חֲלַל בְּרִיתוֹ", וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חֵלֶק א' סִימָן מ"ג) שֶׁמֵּאלוֹ אֲנָשִׁים צָרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר, כִּי הַדְּבוּרִים שֶׁל הָרֶשַׁע מוֹלִידִים נְאוּף בְּהַשׁוּמֵעַ אֵת דְּבָרָיו, וְזֶה הֵיךְ בַּלְעָם הָרֶשַׁע שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר (במדבר י"א) "הֵן הִנֵּה הָיוּ בְּדַבֵּר בַּלְעָם", כִּי עַל יָדֵי דְבוּר שֶׁל בַּלְעָם כָּבַר הַכִּנִּיס נְאוּף בְּהַשׁוּמֵעַ דְּבָרָיו.

וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מֵאלוֹ שֶׁמְדַבְּרִים נֶגֶד רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶפְּלוֹ שֶׁהוֹלְכִים מְלַבְּשִׁים בְּכַגְדֵי חֲסִידוּת, הָרֹגֵעַ שֶׁמְדַבְּרִים נֶגֶד רַבְּנוּ ז"ל בְּטוֹחַ שֶׁהָאֵדָם הַזֶּה מְאֹד מְקַלְקֵל בְּנְאוּף, וְכִבֵּר אָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (משלי כ"ו) "בְּשִׁפְתּוֹ יִנְכַר שׁוֹנֵא וּבִקְרָבוֹ יִשִׁית מִרְמָה: כִּי יַחֲנֵן קוֹלוֹ אַל תִּאֱמָן בּוֹ כִּי שִׁבַע תוֹעֵבוֹת בְּלָבוֹ", הָרֹגֵעַ שֶׁאָדָם מְדַבֵּר נֶגֶד רַבְּנוּ ז"ל צָרִיכִים לְדַעַת כִּי הוּא מְלֵא תוֹעֵבוֹת בְּלָבוֹ, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מִמֶּנּוּ מְאֹד מְאֹד.

הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי. צָרִיכִים לְהִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְיִרְאָה אֵיךְ שֶׁהוּא רַק מְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְלַמֵּד אוֹתָנוּ עֲצוֹת אֵיךְ לְעִבּוֹר אֵת זֶה הָעוֹלָם הַעוֹבֵר, שֶׁנִּהְיֶה חֲזוּקִים בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, וְנִהְיֶה חֲזוּקִים בְּשִׁמְחָה לְשִׁמְחַת עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בְּנוּ, וְכֵן פּוֹתַח לָנוּ אֵת הַלֵּב לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

לד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד בְּיֹתֵר עַל לְמוֹד שְׁלַחַן עָרוֹף, וְלֹא לְהִטּוֹת אֶפְלוּ מִסְעִיף קִטְן אֶחָד מִשְׁלַחַן עָרוֹף, וְאִם כֵּן אֵיךְ יָבוֹא אֶחָד שְׁקוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ 'רַב', לְהַעֲיֹז לְדַבֵּר נֶגֶד רַבְּנוּ ז"ל, אֵין זֶה אֱלֹא שֶׁהוּא הַשְּׁלִיחַ שֶׁל הַסֵּמ"ך מ"ם שְׁשׁוֹנָא מְאֹד מְאֹד אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

וְכִמּוֹ שֶׁסִּפֵּר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ (סְפֹרֵי מַעֲשִׂיֹת מַעֲשֵׂה ז' מִהַזְּבוּב וְהַעֲכָבִישׁ) שְׁקוֹדֵם שְׁיִרְדָּה נִשְׁמָתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם, עָשָׂה הַסֵּמ"ך מ"ם רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אִם הִנְשָׁמָה הַזֹּו תִרְד, אֵין לִי כִכָּר מֵה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הוּא יַחֲזִיר אֶת כָּלָם בְּתִשׁוּבָה, וְאֶמְרוּ לוֹ הִנְשָׁמָה הַזֹּו מִכְרַחַת לְרִדְתָּ, וְאַתָּה צָא וְתִמְצָא לַעֲצָמְךָ עֲצָה וְכו', וַיֵּצֵא וַיַּחֲזֹר עִם אֵיזָה זָקֵן וַיִּצְחָקוּ, וְאָמַר אֲנִי כִכָּר לֹא מִפְּחָד מֵהִנְשָׁמָה הַזֹּו כִּי יִכּוֹלָה לְרִדְתָּ וְכו', וְאֶמְרוּ עַל זֶה אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁזֶוּ הָעֲצָה שֶׁמְצָא הַסֵּמ"ך מ"ם שֶׁתִּמִּיד יַעֲשֶׂוּ צָחוֹק וְלַעֲג מִחֲסִידֵי בְרִסְלָב וְכו'.

וְלַצְעָרְנוּ הָרַב דָּבָר אֶחָד מִדְּבָרָיו ז"ל לֹא שָׁבוּ רִיקָם, שְׁקָמִים רִיקִים וּפּוֹחֲזִים פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל בְּגוֹפָם שְׁנִקְרָאִים 'רַב' או 'מְנַהִיג' וְכו' וְכו', וּמַעֲזִים פְּנִיָהֶם לְדַבֵּר עַל רַבְּנוּ ז"ל, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם, וְצָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵאֶחָד כְּזֶה, וְלֹא לַעֲמוֹד בְּד' אֲמוֹתָיו, כִּי הוּא עוֹד גְּרוּעַ מִמְשׁוּמַד, וְכִכָּר כְּתַב מוֹהֲרֵי"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת רֵאשׁ חֹדֶשׁ הַלְכָה ז' אוֹת נ"ב) אָדָם צָרִיךְ לְקַבֵּעַ בְּעֲצָמוֹ שְׁיִהְיֶה אֵיךְ שְׁיִהְיֶה, אֵף עַל פִּי כֵּן יִהְיֶה חִזָּק בְּדַעְתּוֹ שְׁלֹא יִהְיֶה נִסּוּג אַחֹר לְגַמְרֵי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יֵאָשׁ אֶת עֲצָמוֹ לַעֲוֹלָם, וְלֹא יִהְיֶה מֵהַחֲסִידִים הַנְּפֹלִים שֶׁהֵם גְּרוּעִים מִמְשָׁמְדִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן וְכו', עֵינֵן שָׁם.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנֶחֱל לֵה

וְכֵן הוּא (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת שְׁלוּחֵי הַלְכָה ה' אוֹת י"ז) עֶקֶר הַתְּגָרוֹת וְהַסֵּתֶת הַבַּעַל דְּבַר שְׁמִבְקַשׁ תּוֹאֲנוֹת וְעֲלִילוֹת לְשׁוּב וְלַפּוֹל חֵס וְשְׁלוֹם, לְזַהֲמַת הַמְדָּמָה, בְּפָרֵט אַחַר הַסֵּתֶלְקוֹת הַצְּדִיק, שְׂאוֹמֵר הָרִי כְּבָר אָפֶס תְּקוּהַ חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַמְלֵק מִתְגַּבֵּר, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶצֶם הַתְּגַבְרוֹת הַיֵּצֵר הָרַע, שְׁמַתְעוֹרֵר בְּהַתְּגַבְרוֹת עֶצוֹם בְּכָל פַּעַם, וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה עוֹד, וְהַכְּסִילִים חוֹזְרִים לְאַחֲרֵיהֶם, שְׂזָהוּ בְּחִינַת מַה שְׁקוֹרֵין חֲסִידִים נְפוּלִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן, שְׂזָה גְרוּעַ מִהַכֵּל, כְּמוֹ שְׁשִׁמְעָתִי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וְכֵן הוּא (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת נְזִיקֵין הַלְכָה ד' אוֹת כ"ה) קְלַפַּת נְגַה הִיא הַקְּלַפָּה הַכִּי מְסַכְנַת, כִּי מִשָּׁם נִמְשָׁךְ נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִיּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁמִשָּׁם בָּאִים הַחֲכָמוֹת רְעוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וַיֵּשׁ שְׁמִכְנִים עֶצְמָן בְּשֵׁם חֲסִידִים, וְאוֹמְרִים חֲכָמוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְהַבֵּל הַמְרַחֲקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִתּוֹרַתוֹ וּמִצְדִּיקֵי אָמֶת, וְאֵלוֹ הֵם קְלַפַּת נְגַה מִמֶּשׁ שְׁמַעֲרַב טוֹב וְרַע, כִּי בְּאֵמַת יֵשׁ בָּהֶם טוֹב הַרְבֵּה כִּי אֵינָם פּוֹרְקִין עַל חֵס וְשְׁלוֹם, וְקִצְתָם הֵם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים קִצְתָם, וְלַפְעָמִים אוֹמְרִים דְּבָרֵי אָמֶת, אֲךָ מְעַרְבֵם בָּהֶם גַּם רַע הַרְבֵּה, דְּהֵינּוּ הַחֲכָמוֹת שְׁלֵהֶם שְׁנֹדְמָה לָהֶם לְחֲכָמוֹת, וּבְאֵמַת הֵם שְׁטוּתִים גְּדוֹלִים, וְאֵלוֹ מְזִיקִים גַּם בֵּן הַרְבֵּה, וּמוֹנְעִים מְאֹד מִלְּהִתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אָמֶת וְאַנְשֵׁיהֶם הַמְּמַשִּׁיכִים הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹתוֹ בְּעוֹלָם, וּבְאִפְסָן אֶחָד הֵם מְזִיקִים יוֹתֵר מֵהַעֲכוּ"ם וְהָאֶפִיקוֹרְסִים, כִּי מֵעֲכוּ"ם וְאֶפִיקוֹרְסִים רַב יִשְׂרָאֵל מְרַחֲקִים עֶצְמָן מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְחוֹק כְּרָאוּי לְהִתְרַחֵק מֵהֶם יוֹתֵר מִן בְּעֲלֵי רֵאתָן, אֲךָ מֵאֵלוֹ הַכְּשָׂרִים קִצְתָם אֵין מִתְרַחֲקִים מִחֲכָמָתָם כָּל כָּךְ, וּבְאֵמַת הֵם מְזִיקִים הַרְבֵּה עַל יְדֵי חֲכָמָתָם וְלִיצְנוֹת שְׁלֵהֶם שְׁמַתְלוּצְצִים

לו אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ט בְּנִחַל

מִכַּמָּה דְרָכֵי הַתְּמִימוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת וְכוּ' (וְכַמְבָּאָר שִׁיחָה זֹאת בְּמָקוֹם אַחֵר שֶׁשְּׂמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שְׁחָסִיד שֶׁנִּפְלַגְרָוּעַ מִמְּשֻׁמָּד, כִּי מִמְּשֻׁמָּד כָּל אֶחָד נִזְהָר, אֲבָל מִחָסִיד אֵף אֶחָד לֹא נִזְהָר, כִּי אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא נִפְלַג וְנִתְקַרֵּר מֵהַתְּלֵהבוֹת שְׁלוֹ וְכוּ'), עֵינֵי שָׁם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְיֵצֵא מִמֶּךָ הָאֲרֵס שֶׁהַכְּנִיס בְּךָ הַמְּנִיגֵל הַזֶּה.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לְךָ לְהַכְּנִיס בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְרֵרוֹת וּבְדַכָּאוֹן שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד מִזִּיק לְפָרְנֶסֶה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח 'אֶת' יְדִיךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהַיִּתְּ אֶפְרַיִם שְׂמַח, וְלִכְּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶת צְרִיכָה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצֻמְךָ, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמַאֵד מְאֹד קָשָׁה לְךָ וּמֵר לְךָ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל

זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואי לשום דבר, אלא תסתבכי יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה.

ואם תאמרי במה יש לי לשמח? הרי אני עניה ומלאה חובות? את צריכה לדעת שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ט:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קודם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמחי עם נקדת יהדותך שנבראת יהודיה ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

ולכן אל תבלבלי את עצמך בשום פנים ואפן שלא למדת בצעירותך וכו', ולכן את עכשו מיאשת ומתסכלת וכו', אל תאמרי זאת, כי הפרנסה בא מידי הקדוש ברוך הוא ולא מידי בשר ודם, וכמו שחכמינו הקדושים אמרו (גדה ע':) מה יעשה אדם ויתעשר? אמר להן ירבה בסחורה וישא ויתן באמונה, אמרו לו הרבה עשו כן ולא הועילו, אלא יבקש רחמים ממי שהעשר שלו, שנאמר (תגי ב' ח') "לי הפסוף ולי הזהב", מאי קא משמע לן דהא בלא הא לא סגי; הינו

לח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

שצריכים שניהם, הן פרנסה והן תפלה לבקש ממי שהכסף אצלו, הינו לבקש ממנו יתברך, כי בלי תפלה זה לא ילך.

ולכן תראי לקחת את עצמך בידך ותרגילי את עצמך לבקש בכל יום ממנו יתברך על פרנסה, ודעי לך שמה שתפלה עושה שום דבר בעולם לא עושה, אם תהי חזקה בתפלה אז הקדוש ברוך הוא ישפיע עליך שפע בפרנסה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (קדושין פ"ב:) אין אומנות שאין בה עניות ועשירות, שלא עניות מן האומנות ולא עשירות מן האומנות, אלא הכל לפי זכותו, והזכות הכי גדולה של אדם שידע איך להתפלל בכל יום על פרנסה, ואז הקדוש ברוך הוא ישפיע עליו שפע, תנסי ותראי שתצליחי.

העקר לשמר שבת כי השבת מעשרת גם בגשמיות, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה י"א סימן א') על הפסוק (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה" ברכת הוי"ה היא תעשיר זו השבת, שנאמר (בראשית ב' ג') "ויברך אלקים את יום השביעי".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרעט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, ט"ו כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּיצֵה ט"ז). כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יוֹם הַכַּפּוּרִים חוּץ מֵהוֹצֵאת שַׁבָּתוֹת וְהוֹצֵאת יוֹם טוֹב וְהוֹצֵאת בְּנֵי לְתַלְמוּד תּוֹרָה, שְׂאֵם פּוֹחַת פּוֹחַתִּין לוֹ וְאֵם הוֹסִיף מוֹסִיפִין לוֹ; זֹאת אוֹמֶרֶת עַל אֶף שֶׁכָּתְבוּ לְכָל אֶחָד בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶת הַתְּקִיב שְׁלוֹ, אָבֵל אֶת הַתְּקִיב שֶׁל שַׁבָּת וְשֶׁל הַחֲגִים וְעַל הוֹצֵאת בְּנֵי לְתַלְמוּד תּוֹרָה, זֶה לֹא נִכְתַּב בַּתְּקִיב, אֲלֵא אִם אָדָם מְרַבֵּה לְקִנּוּת לְכַבוֹד שַׁבָּת וְחַג, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ שֶׁפַּע כְּפוֹל, בְּשִׁבִיל זֶה תְּמִיד אֲנִי מְעוֹרֵר אֶת תַּלְמִידֵי וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֵׁיִקְנוּ לְכַבוֹד שַׁבָּת בְּשִׁפְעַ כְּזוֹ, כְּדֵי שִׁישְׂאָר עַל כָּל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְנִמְצָא אֶפְלוּ שֶׁהוּא לֹא מוֹפִיעַ בַּתְּקִיב וְנִכְתַּב עָלָיו שִׁיְהִיָּה לוֹ רַק עֲנִיּוֹת וְכוּ', עַם כָּל זֹאת צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁכָּל מָה שֶׁקָּנָה עַל שַׁבָּת, עַל זֶה אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (שֵׁם ט"ו): אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּנֵי לוֹו עָלֵי וְקִדְשׁוּ קִדְשַׁת הַיּוֹם וְהֶאֱמִינוּ בִּי וְאֲנִי פּוֹרֵעַ;

וְכֵן הוּא בְּעֵינֵי הוֹצֵאת בְּנֵי לְתַלְמוּד תּוֹרָה, אִם אָדָם מִקְפִּיד מְאֹד לְשַׁלֵּם הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁכָּר לְמוֹד, הוֹצֵאת בְּנֵי לְתַלְמוּד תּוֹרָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ שֶׁפַּע כְּפוֹל, וְזֶה בְּרוּר לְמִי שֶׁמֵאֲמִין בְּדַבְרֵי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְלִכֵּן עַל הוֹצֵאוֹת שַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים וְשִׁכַר לְמוֹד, עַל זֶה מְתָר לְלוֹוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם חֲזָרָה, וְזֶה סוֹבֵב גַּם עַל לְהַכְנִיס אֶת הַיְלָדִים בְּפַעוּטוֹנִים וּבַגָּנִים, שְׂזֶה גַם כֵּן בְּכָלֵל תַּלְמוּד תּוֹרָה, כִּי מָה מְלַמְּדִים עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אִם לֹא תּוֹרָה צְנִיָּה לְנוּ מִשָּׂה

מ אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

מורשה קהלת יעקב וכו', וכן מלמדים אותם אמונה בו יתברך
אשר אין למעלה מזה, ולכן גם זה בכלל.

הקדוש ברוך הוא ימשיך עליך דעת ושכל ויהיה לך
שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרפ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, ט"ו כסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אומר לך, את צריכה לדעת שהיום יש קלפה
עצומה שכובשת חלקה טובה, ומקררת את האמונה ואת
היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות,
והוא הכלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) המחבר לאינטרנט,
או אייפד, או בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ
תעוב ערום וזהום, ומאמללים את עצמם וכו', כי על ידי
שמסתכלים בזבל והלכלוך הזה וכו', נדבק בו כל הזהמא של
הערום והתעוב וכו' וכו', עד שנעשים מכורים לזה וקשה מאד
מאד לצאת מזה, כי זה בדיוק כמו שאחד מכור לסמים וכו',
או אחד מכור לשתיית אלכוהול וכו', כמו כן מי שיש לו מחשב
המחבר לאינטרנט או שאר כלי משחית שיכולים לראות בזה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל מֵא

כָּל מִינֵי עֵרוֹם וְזִהוּם וְכו', אָדָם נַעֲשֶׂה מְכוּר לְזֶה וְקִשָּׁה לֹא לְצֵאת מְזֵה וְכו', וְזֶה שׁוֹרֵף לֹא אֵת כָּל הַמַּח וּבוֹעֵר בּוֹ כָּל הַתְּאוֹת רְעוֹת, וְהָרֵאשׁ וְהַמַּח שֶׁלּוֹ נַעֲשִׂים מְטַמְּטָמִים לְגַמְרֵי מֵרֵב הַנְּאוּף וְהַלְכוּף שְׁמִסְתַּכְלִים בְּזֶה, וְהַלֵּב מִתְעַקֵּם בְּעַקְמוּמֵיּוֹת עַד שֶׁנִּכְנָס בּוֹ סִפְקוֹת בְּאַמוּנָה, וְנַעֲקָר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהָאָבָא נִשְׁקַע בְּזִהְמָה הַזֹּאת שֶׁל אֵינְטֵרְנֵט, וּמִזֶּה הַתְּקָרָר לְגַמְרֵי מֵהֵיְדוּת וּמֵהָאֲנוּשִׁיּוֹת, וְנִמְשָׁךְ לְאִיפֵה שְׁנִמְשָׁךְ וְכו', וְעַל זֶה נֶאֱמַר (מְשֻׁלֵּי ב') "כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן, וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אֹרְחוֹת חַיִּים", הֵינּוּ מִי שֶׁנִּכְנָס כְּבָר בְּזֶה קִשָּׁה לֹא לְצֵאת מְזֵה וְכו', וְהוּא בּוֹגֵד בְּאִשְׁתּוֹ וְכו', וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת הַפֶּה הַשְּׂכָל וְכו', כִּי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מַחֲשָׁב שֶׁמְחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, עַל יְדֵי זֶה הוּא נּוֹפֵל בְּפֶח יְקוּשׁ שֶׁקִּשָּׁה לֹא לְצֵאת מְזֵה אַחֵר כֵּךְ.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיְּכוֹל לְזַרֵּק מֵהַבַּיִת אֵת הַמַּחֲשָׁב שֶׁמְחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט אוֹ אֵיפֵד אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי וְכו', כִּי כֵךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מֵה). אֵין יַעַר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵה שְׁעֵינֵינוּ רֹאוֹת; וְאֶמַר הַחֲכָם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ פַעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאֶמַר "אֵין לָךְ אָבֵר בְּאַבְרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרַם לוֹ מְכֻשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב שֶׁמְחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבַיִת, וְהַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה הַתְּחִילוּ לְהַתְּכַתֵּב דְּרָךְ הַפִּיִּסְבּוּק וְכו', וְכו', וְכֵךְ נִפְלוּ בְּפֶח, וְלְבִסוּף אוֹ הַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה בְּרַחוּ מֵהַבַּיִת וְכו', וְדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד מְצוּי בְּעַתִּים הַלְלוּ, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאֵלוֹ הַגְּזֵמָה וְכו', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בְּפֶח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֹּאת

מב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב שמחבר לאינטרנט, כי זה הורס כל חלקה טובה של היהדות, ומוריד את היראת שמים עד השאול תחתית רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד או ילדה שלוקחים כלי משחית כזה בתוך ידיהם וכו', הם כבר נופלים בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרפא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, ט"ו כסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתחזק ביתר שאת וביתר עז לא להכנס בשום פחדים וחרדות, ואל זה תזכי רק על ידי שתכניסי בעצמך שמחה עצומה לשמח עם נקדת יהדותך, ולכן תעשי ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל פחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הפחות להיות בשמחה,

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל מג

ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

בענין שיש לך את ספר "אוצר היראה", את צריכה לדעת שזה חבר הרב הקדוש מטשערין זכותו יגן עלינו, שהוציא את התמצית של ה"לקוטי מוהר"ן" וה"לקוטי הלכות", והם ספרים נפלאים מאד מאד, אשרי מי שיהיה חזק בלמוד בהם, כי הם קצורי דברי רבנו ז"ל, ולכן מה טוב ומה נעים באם תחזרי הרבה על אות 'התחזקות' שזה יסוד גדול בדבר רבנו ז"ל, ומזה נתחבר הספר "משיבת נפש" שהוא אות 'התחזקות' מ"אוצר היראה", ואם תחזרי רק על האות הזו יהיה לך הרבה התחזקות איך להתחזק בעצמך בכל המצבים הכי קשים, ותמשיכי על עצמך אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב, ט"ו כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראוי לך לשמח מאד מאד על שזכית להכנס בצל האמונה הקדושה, בצל הקדוש ברוך הוא, ואתה צריך להתחזק ביתר שאת וביתר עז לצאת מפל מיני דמיונות שנדבק בך וכו', וזה השם שלך, ואל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה) שצריכים לצאת מהדמיון ולבוא אל השכל, כי הדמיון הורס את האדם לגמרי, ולפעמים כל הצרות של האדם הוא רק מחמת כח המדמה, כמו שאמר רבנו ז"ל (ת"י מוהר"ן סימן תק"ט) שיש אחד ששוכב על מטתו ובודה מלבו דבר שקר על חברו שחברו דבר עליו או עשה לו שלא כהגן להכעיסו וכיוצא בזה, ומתחיל להתרגז על זה ובוזר כעסו על חברו ונתמלא רוגז עליו חנם על לא דבר, כי הוא בעצמו חשב וקדה זאת על חברו ובאמת חברו נקי מזה לגמרי;

וזה מאד מאד מצוי שאדם שוכב על המטה ומדמיין דמיונות שההוא רוצה לעשות לו רע וכו', וכך בונה בדמיון שלו עד שרואה את הרע שההוא רוצה לעשות לו וכו', ולא דביל ולא יער, אף אחד לא חושב ממנו, אבל בדעתו נרקם כבר מחשבות פאלו שההוא רוצה לעשות לו רע, וכך מתחיל לשנא את הזולת על לא דבר וכו', והוא אוכל את עצמו איך יכול ההוא לעשות לי רע כזה? אבל הכל רק דמיון אחד גדול, וכמו כן בענין שלך, למה אתה צריך לבלבל את עצמך עם סתם דמיונות שלא אמר את השם שלך כמו שצריך, השם שלך

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֲל מַה

הוא 'אַלְכֶסְנֶדֶר' כְּמוֹ שֶׁקְּרָאוּ לָךְ בְּבְרִית, וְתִהְיֶה שָׁשׁ וְשִׁמְחָה
שְׂזֻכִיתָ לְהַפְנִס תַּחַת כֹּנֵפֵי הַשְּׂכִינָה, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקֶךָ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרפּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תִּחְיֶה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁאָדָם צְרִיךְ לְעִבּוֹד רַק בְּעִבּוּדָה כְּזוֹ
שֶׁהוּא אוֹהֵב, וְאִזּוֹ יִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדָתוֹ, לֹא כֵּן אִם
מְכַרְיָחִים אֶת עֵצְמוֹ לְקַחַת עִבּוּדָה שְׁלֹא מִתְּאִים לוֹ אוֹ לֹא מִקְּבֵל
מִסְפִּיק מִשְׁפָּכֶת עַל זֶה וְכוּ', הוּא לֹא יִצְלִיחַ בְּעִבּוּדָתוֹ כְּלָל,
עִבּוּדָה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת רַק מֵה שְׁאוּהֵבִים, וְהִרְגַע שְׁמִכְרִיחִים
אֶת עֵצְמָם לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ עִבּוּדָה כִּנְגַד רְצוֹנּוֹ, זֶה כְּבָר כְּשֶׁלוֹן,
וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְלֹא תִבְלָבְלִי אֶת עֵצְמֶךָ מִשׁוֹם דְּבָר, תִּקְחֵי רַק עִבּוּדָה שְׂאֵת
אוֹהֵבָת, אֵל תִּסְתַּפְּלִי עַל כֶּסֶף כְּלָל, כִּי אִם תִּקְחֵי עִבּוּדָה שֶׁקָּשָׁה
לָךְ וְכוּ', וְאֵת לֹא רוֹצֶה אֶת זֶה וְכוּ', אִזִּי לֹא תִצְלִיחֵי בְּכֹלּוֹם וְזֶה
יְהִיֶה כְּמִשְׂא כְּבֹד עֲלֶיךָ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁאוּהֵב אֶת
מְלֵאכְתּוֹ שֶׁעוֹבֵד בוֹ, וְזֶה יִבִּיא לוֹ הַצְּלָחָה מִפְּלִגַּת, כִּי אָדָם צְרִיךְ
לְאָהֵב וְלִשְׂמַח עִם הָעִבּוּדָה שֶׁיֵּשׁ לוֹ, וְלֹא שִׁיקַח עִבּוּדָה שְׂזָה
כְּבֹד עָלָיו וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָךְ וּתְבַשְׂרֵי לִי בְשׂוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרפּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרְכִים
הַיְקָרִים ... נָרֵם יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצֶחַ

הַשְּׁבוּעַ מִתְחִיל שְׁבוּעַ חֲדָשׁ, פְּרִשְׁת וַיֵּשֶׁב, בְּהַ מְסַפֵּר
אֵיךְ שְׁאַחֵי יוֹסֵף שָׁנְאוּ אֶת יוֹסֵף וּמְכָרוּהוּ לְמִצְרַיִם, וְעָבַר
עָלָיו מָה שֶׁעָבַר, זֶה לָנוּ לְמוֹד עֲמָק אֵיךְ צָרִיכִים לְהִשָּׁמֵר מְאֹד
מֵאֵד מִמְּחֻלָּקָת, שְׁלֹא תִהְיֶה לָנוּ שׁוּם שִׁיכּוֹת אֶל מְחֻלָּקָת,
יְהִי מָה שִׁיְהִי וַיְהִי אֵיךְ שִׁיְהִי, מְחֻלָּקָת זֶה הַסְטֵרָא
אַחֲרָא, אֵף שְׁאִין לָנוּ מְשֻׁג מָה הִיְתָה הַמְּחֻלָּקָת בֵּין אַחֵי יוֹסֵף
לְיוֹסֵף, כִּי זֶה לְמַעַלָּה מִהַשְּׁגָתָנוּ, עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ יְכוּלִים
לְלַמֵּד מִזֶּה הַרְבֵּה דְבָרִים, אֵיךְ יְהוּדֵי שְׁשׁוֹנָא יְהוּדֵי אַחֵר,
יְכוּל לְבוֹא עַד שְׁפִיכוֹת דְּמַיִם, וְהוּא יִתִּיר אֶת דָּם הַזּוּלָת,
וְעוֹד חוֹשֵׁב שְׁעוֹשֶׂה מְצוּהָ...

יוֹסֵף הַצְּדִיק, מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְקַיִם מְצוֹת כְּבוֹד אָב
וְאָם, הָאָבָא שְׁלַחוּ לְרֵאוֹת מָה עוֹשִׂים הָאֲחִים. יוֹסֵף יָדַע
שְׁשׁוֹנָאִים אוֹתוֹ, וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן הֵלֶךְ, כְּדֵי לְקַיִם מְצוֹת כְּבוֹד

אָשׁוּר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל מִז

אָב. רוֹאִים מִזֶּה גְדֹל מַעֲלַת כְּבוֹד אָב וְאִם. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
אוֹמְרִים (מִדְרַשׁ אֲגָדָה) אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּרָאתִי אֶת כָּל
הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְאִינִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, אֲלֵא שֶׁתְּכַבְּדוּ אֶת אֲבִיכֶם
וְאִמְכֶם; וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִנְּא דְבִי אֲלִיָּהוּ רַבָּה כו):
כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שְׁלִי, וְאִינִי מִבְקֵשׁ מִמְכֶם, אֲלֵא כְבוֹד אָב
וְאִם; וְכֵן אָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ב'): כְּבוֹד אָב וְאִם הִיא
מִהַחֲמוּרָה שֶׁבַח מוֹרוֹת;

כָּל-כֶּף צְרִיכִים לְהִזְהַר עַל כְּבוֹד אָב וְאִם. וּמִי הִרְאָה
אֶת זֹאת? יוֹסֵף הַצַּדִּיק, אֲפִי שְׂיַדַע שְׁמִסְכָּן עֲצָמוֹ, אֲפִי בְּרָגַע
שֶׁהָאָבָא אָמַר לוֹ: "לֵךְ וּרְאֵה אֶת שְׁלוֹם אַחִיךָ" — הִלֵּךְ!
וְתַכֵּף כְּשֶׁהִגִּיעַ, הִסִּירוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַכְּתָנִת, וְהִשְׁלִיכוּהוּ לְבוֹר.
וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ אֲגָדָה) שְׁשִׁמְעוֹן וְלוֹי עוֹד
גִּלְגְּלוּ אֲבָנִים לְתוֹךְ הַבוֹר, כְּדִי שִׁיִּהְרַג; וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת כב): הַבוֹר רִיק אֵין בּוֹ מִים, אֲבָל נַחְשִׁים
וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ. לְמַדִּים מִכָּאן, מֵה שֶׁנֶּאֱמַר יְכוּלָה לְהִבְיֵא,
אֲפֵלוּ בֵּין אַחִים, עַד כְּדִי כֶּף שֶׁהָיוּ מוֹכְנִים לְהִרְגוֹ.

לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּה, לְאַחֲרוּנָה אָנוּ שׁוֹמְעִים דְּבָרִים מְזַעְזָעִים
שְׁקוֹרִים בֵּין הַתְּרַדִּים, חֲסִידִים אֵלוּ חוֹלְקִים עַל חֲסִידִים אֵלוּ,
חֲסִידִים אֵלוּ חוֹלְקִים עַל חֲסִידִים אַחֲרִים, אָבָא נִפְטָר,
מִשְׁאִיר שְׁנֵי בָנִים, וְאוֹכְלִים אַחַד אֶת הַשְּׁנַי, שְׁנִיָּהֶם רוֹצִים
לְהִיּוֹת אַדְמוּ"רִים, וְלִפְעָמִים אָבָא מִשְׁאִיר אַרְבָּעָה יְלָדִים,
וְכֻלָּם רוֹצִים לְהִיּוֹת אַדְמוּ"רִים, וּמְרַבִּים בְּמַחְלָקַת, זֶה שׁוֹנֵא
אֶת זֶה וְכוּ', וְאֵין יוֹדְעִים שֶׁזֶה הִכִּי גְרוּעַ, וְעַל הַכֹּל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל, אֲבָל לֹא עַל מַחְלָקַת. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
אוֹמְרִים (בְּמִדְבַר רַבָּה, פְּרָשָׁה יח): כְּמָה קָשָׁה הַמַּחְלָקַת, שְׁבִית-דִּין

מח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

של מעלה אין קונסים אלא מבן עשרים, ובית-דין של מטה מבן שלש-עשרה, ובמחלקתו של קרח תינוקות בני יומן נשרפו ונבלעו; כי במחלקת אפלו תינוק בן יומו נעקר מן העולם. גם אצל הליטאים לא שמעו אף פעם שיהיו כל-כף הרבה מחלוקות ומריבות, אשר זו בושה וחרפה, שבישיבה יכולים לעמד תלמידים נגד הראש ישיבה ולבזותו בבזיונות גדולים, וכן קרה בכמה מקומות שחולקים על ראש הישיבה, ואחר-כך מתפלאים למה יש פגועים, איך נכנסו לתוך בית-הכנסת רוצחים אכזריים, בני שמעאל, והרגו יהודים חפים מפשע. אלא אומרים חכמינו הקדושים (בבא קמא ס): כיון שנתנה רשות למשחית, אינו מבחין בין צדיקים לרשעים;

ולכן אנו צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשלום ולהשלים בינינו, הסמ"ך-מ"ם רוקד בין עם ישראל, להרבות מריבות ומחלקת, וזה מעכב את הגאולה, כי אם עם ישראל היו מתאחדים יחד, שום אמה ולשון לא היו יכולים לנו; ולכן הגיע הזמן שנתאחד יחד, ונשלים זה עם זה, רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד למצא הטוב שיש אצל כל אחד ואחד (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) וביראי אצל כל יהודי יש טוב, וצריכים לחפשו, ואם נלך בדרך זו, אז אנו יכולים כבר לקוות אל הגאולה.

ולכן אבקש את כלכם, שאף פעם לא יהיו לכם שום מריבות ומחלוקות עם אף אחד, אשר זהו הסמ"ך-מ"ם בעצמו, שכל הכח שלו הפרד ומשל. רבנו ז"ל אמר: הסמ"ך-מ"ם אין לו כח להיות בכל מקום, אזי הקים בכל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל מַט

מְקוֹם רַעֲבָנִים' שָׁלוּ, שֶׁהֵם הוֹרְגִים אֶת בְּנֵי אָדָם בְּרוֹחַנִיּוֹת, וּמְכַנְיָסִים בָּהֶם דַּעוֹת נַפְסוֹת, וְהַקִּים רוֹפְאִים שֶׁהוֹרְגִים בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְצָרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר מְאֹלּוֹ הַמִּתְלַמְּדִים. וְלִכֵּן הֵיכָן שֵׁישׁ רַק מִחֻלְקָת, צָרִיכִים לְבַרַח מִשָּׁם. וְלַצַּעֲרָנוּ הָרַב, גַּם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ יֵשׁ הָרַבָּה מִחֻלְקָת, וְצָרִיכִים לְדַעַת בְּמִקוֹם שֵׁישׁ מִחֻלְקָת וּמְרִיבוֹת, שֶׁם הַסְטֵרָא אַחֲרָא; וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמִקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשְׁטֵן, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַפֵּשׁ אֶת הַטוֹב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְהוּא גוֹרֵם לְגִלּוּי שְׂכִינָה, כִּי אֵין הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה אֶלָּא כְּשֶׁכָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אוֹחֲזִים עִצְמָם בְּיַחַד.

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ כָּל שְׂבִידְכֶם שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֶהְבָּה גְּדוֹלָה, הַבְּנָה הַדְּדִית, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֹזֵק, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלָּלוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ קְרוּבִים מְאֹד מְאֹד לִימֵי חֲנֻכַּת הַקְּדוּשִׁים, שֶׁאֲזוּ מִתְגַּלֶּה הָאוֹר הַגְּנוּז, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵינוּ, וְלִמְצֵא אֶת הַטוֹב אֲצֵל כָּל יְהוּדֵי, וְלִרְאוֹת לְפָרְסָם וְלִגְלוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂזוּ מַעֲלַת הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי עַל-יְדֵי הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל תְּהִיָּה הַגְּאֻלָּה; וְכִכֵּל שֶׁאֲנַחְנוּ נִפְיֵן אֶת הָאֲמוּנָה, כֵּן אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְרְאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוּי שְׂכִינָה, וְשִׁיחִיָּה שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנוֹקִיעַ וְנַעֲקָר מֵאֲתָנוּ אֶת אֱלוֹ הַעֲרַב־רַב הַגּוֹרְמִים פְּרוּדִים וּמִחֻלּוֹקוֹת, וְצָרִיכִים לְבַרַח מֵהֶם כְּמוֹ שְׂבוּרָחִים מֵאֵשׁ. וְהֵיכָן שֵׁישׁ טְמֵאָה כְּזוֹ שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, צָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמֶּנָּה. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-

נ אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנִחַל

הוא אֲשֶׁר שָׁמוּ שְׁלוֹם (ויקרא רבה, פְּרָשָׁה ט', סימן ט'), יְשִׁים שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (עקצין פָּרָק ג'): לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא כְּלֵי הַמַּחְזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוֹם.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרפּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָף פָּעַם לֹא יָצָא מִהֶלְכָּה, הֵן אָמַת שְׁמוּבָא בְּשִׁלְחַן עָרוֹף (אֲבָן הָעֶזֶר פְּתוּבוֹת סִימָן ע"ה) שְׁאָסוּר לְצֵאת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְחוּץ יִשְׂרָאֵל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַכְרִיחַ אֶת הָאִשָּׁה לְצֵאת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְחוּץ לְאֶרֶץ, עִם כָּל זֹאת פֶּסֶק הַרְמַב"ם (פָּרָק ה' מִהֶלְכוֹת מְלָכִים הֶלְכָּה ט') שְׁאָסוּר לְצֵאת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְחוּצָה לְאֶרֶץ לְעוֹלָם. אוּלָּם לְצַרְף שְׁלוֹשָׁה דְבָרִים הַתִּירוּ לְצֵאת, בְּשִׁבִיל לְמוֹד תּוֹרָה, נִשְׁוֹאֵין וּמִסְחָר. וְכֵן זֶה בַּתְּנָאִי שֵׁיִסִּים אֶת עֲנִינְיוֹ בְּחוּץ לְאֶרֶץ וַיִּחְזֹר לְאֶרֶץ, אֲבָל לְשִׁכּוֹן בְּחוּץ לְאֶרֶץ בְּקִבְעוֹת אֲסוּר. וְאִם יִשְׁנֹו רָעַב כְּבֵד בְּאֶרֶץ, מִתֵּר לְצֵאת לְחוּץ לְאֶרֶץ לְזִמְן אַרוּף. וְאִפְּלוּ בְּמַצָּב שֶׁל רָעַב כְּבֵד, מִדַּת חֲסִידוֹת לְהִשְׁאֵר בְּאֶרֶץ. וְכֵן נִהְגוּ רַבִּים מַגְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וְכִפִּי שְׁצוּהַ הַשֵּׁם לְיִצְחָק אֲבִינוּ בְּעַת שְׁהִיָּה רָעַב (בְּרֵאשִׁית כ"ו ב') "שִׁכֵּן בְּאֶרֶץ".

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנִחָל נא

וְלִכֵּן זֶה שְׁנוֹסְעִים אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, הוּא כְּדֵי לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ תוֹרָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַבּוֹ מִבְּהֵק שְׁכָל חֻכְמָתוֹ לְיוֹמָדִים אֶצְלוֹ, וְלִכֵּן לְנוֹסֵעַ וְלַחְזוֹר אֵין בְּזֶה שׁוּם נִגּוּד הַלְכָה, וְאִדְרָבָה כָּכֵל שְׁאָדָם נוֹסֵעַ יוֹתֵר אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, מִקְּבֵל הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְלַמֵּד תוֹרָה וּלְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁב, ט"ו כֶּסֶלּוֹ ה'תַּשְׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֵלָא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאַצִּיל הָעֲלִיּוֹן, וְדוּמָם צוּמַח חַי מְדַבֵּר זֶה לְבוֹשׁ לְגִבֵּי אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, מֵה שָׂרַק הָאָדָם רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ וּמְרַגֵּשׁ זֶה הַכֵּל אֱלֻקוֹת, וְאִפִּילוֹ הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַסְמ"ךְ מ"ם בְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְהַסִּית אֶת הָאָדָם וְכוּ', וְהוּא עַל דְּרָךְ שְׁמוּבָא בַּזְהַר (תְּרוּמָה קס"ג.) מְשַׁל בֵּן הַמֶּלֶךְ עִם הַזּוֹנָה שְׁשֻׁלְחָה

נב אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנִחָל

הַמְלִיךְ לְפִתּוֹתוֹ, אֲמַת הוּא שֶׁהַמְלִיךְ שָׁלַחַה אֵלָיו, אֲבָל עָקַר כְּוִנָּתוֹ שֶׁהֵבִין לֹא יִשְׁמַע אֶל הַזּוֹנָה, וְאִם כֵּן הִדְבָּר פָּשׁוּט וְאִפְשָׁר לְהַכְנִיסוֹ בְּלֵב מֵאֵד בְּפִשִּׁיטוֹת, שֶׁכָּל דָּבָר מִפְתּוּי הַיִּצָּר הַנוֹפֵל בְּמַחְשַׁבְתּוֹ לְעִשׂוֹתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מַחִיָּה אוֹתוֹ, וְהַכְּוִנָּה הַיָּא שְׁלֵא לְעִשׂוֹתוֹ וְלִהְתַּחַזֵּק כְּנֶגְדּוֹ, וְכַשְׁבֵּר יִשְׂרָאֵל פּוֹנֶה עוֹרֵף לְהִסְטָרָא אַחֲרָא וְהַסְמִיךְ מ"ם וְאִינוֹ עוֹבֵר חֵס וְשְׁלוֹם עֲבָרָה, זְכוּתוֹ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, אֲבָל אִם אִינוֹ עוֹמֵד בְּנִסְיוֹן וְכו', עַל זֶה בָּא הָעֵנֶשׁ, לְמָה לֹא שִׁמַּת לֵב שְׁמַנְסִים אוֹתָךְ מִהַשְּׁמַיִם וְזֶה פָּשׁוּט.

וְלִהְפַּנֵּס יוֹתֵר בְּעַמֵּק אָזִי נִכְנָסִים כָּבֵד בְּעֵינֵי הַיְדִיעָה וְהַבְּחִירָה שְׁסוֹתָרִים זֶה אֶת זֶה וְכו' וְכו', וְעַל זֶה תִּרְץ רַבֵּנוּ ז"ל תִּרְוֵץ עָמוֹק (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"א) שְׁאֵדָם צָרִיךְ לְזַכֵּךְ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ עַל יְדֵי קְדֻשַׁת שְׁבַעַת הַנִּירוֹת הָעֵינַיִם הָאֲזֻנִים הַחֲטָם וְהַפֶּה וְכו' וְכו', וְאִז דִּיקָא יִזְכֶּה לְהִבִּין אִיךְ שֶׁהַבְּחִירָה נִמְצָאָת בְּתוֹךְ הַיְדִיעָה וְכו'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרָנוּ וְלְדַעַת שֶׁכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ זֶה רַק נְסִיוֹנוֹת לְנִסּוֹת אוֹתָנוּ לְמִי נִבְרַח בְּעַת צָרָה, וְאִין עוֹד צָרָה וְצַעַר כְּמוֹ לְעַבּוֹר עֲבֵרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם שֶׁנִּבְרַח מִזֶּה אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשְּׁמַיִם

תְּרַפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב, ט"ז כֶּסֶל ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבָרְכִים
הַיְקָרִים ... גַּרְם יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצֶחַ.

אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת
וּבִיתֵר עֵז, כִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קַדוּשִׁין
ל:). יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִבְּקֶשׁ לְהַמִּיתוֹ, וְאֶלְמָלָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא עוֹזְרוֹ לֹא יוּכַל לוֹ. בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יֵשׁ הַתְּגַבְרוּת הַיִּצָּר עַל
הָאָדָם לְשִׁבֵר אוֹתוֹ, וְלִהְכַנִּיס אוֹתוֹ בִּיאוֹשׁ, כְּאִלּוּ אֵין צְרִיכִים
אוֹתוֹ בְּשָׂמִים. וּבְאַמֶּת זֶה טְעוּת חֲמוּרָה, כִּי אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ
אֵיךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לוֹ בְּכָל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה, הִיָּה
רֵץ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכַךְ אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נִדְהָ לֵא):
לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְעַל הַנֶּס אֵינוֹ מְכִיר בְּנֶסוֹ; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עוֹשֶׂה נֶסִים וּנְפִלְאוֹת עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּנִפְרָד. אֶלָּא
הַסֵּמ"ך-מ"ם מְכַנִּיס בְּאָדָם יֵאוֹשׁ, שִׁיחֲשֵׁב כְּאִלּוּ בְּשָׂמִים אֵין
צְרִיכִים אוֹתוֹ, וְאֵינוֹ שׁוֹה מְאוּמָה, אֲשֶׁר בְּאַמֶּת זֶה טְעוּת
חֲמוּרָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפָּאֵר עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל,
כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה מֵט, א): "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר".
רַבְּנוּ ז"ל גִּלְהָ לָנוּ אֵיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפָּאֵר עִם כָּל
יְהוּדֵי וִיהוּדֵי. וְאָמַר (לְקוּטֵי-מִוֵּהר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יז), שֶׁמְכַל אֲבָר
וְאֲבָר שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵשׁ לוֹ נַחַת רוּחַ,
וְכָל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן מִכָּל הָאָדָם בִּיחַד, אֵיךְ הוּא מִשְׁתַּבַּח בּוֹ,
כִּי לְאָדָם יֵשׁ רַמ"ח אֵיבָרִים, כְּנֶגֶד מְאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה
מִצּוּוֹת עֲשֵׂה, כְּשִׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְקִים אֵיזוֹ מִצְוָה, הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא נִהְנֶה מִהַמִּצְוָה שְׁלוֹ, וְכֵן יֵשׁ לְאָדָם שְׁס"ה גִּידִים,
וּכְנֶגֶד זֶה יֵשׁ לָנוּ שְׁלֹשׁ מְאוֹת שְׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה לֹא תַעֲשֶׂה, לֹא
לְעִבֹר עַל רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשִׁיְהוּדֵי לֹא עוֹבֵר עַל
לְאוֹ, עַל אֵיזָה צְוִי הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, גוֹרֵם נַחַת-רוּחַ

נד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

למעלה, ולכן אומר רבנו ז"ל: אפלו עם אבר אחד כשיהודי מקיים מצוה, גורם נחת־רוח לפניו יתברך. ומכל שכן וכל שכן שאדם עושה כמה וכמה מצוות, איך השם יתברך משתבח בו. ואין אדם שלא יעשה איזו מצוה בכל יום ויום. וכך אומרים חכמינו הקדושים (ברכות נו): אפלו הריקנין שבה מלאים מצוות כרמון; כל יהודי יש לו מצוות, יש לו מזוזה, אוכל כשר, מניח תפלין, הולך עם ציצית, שומר שבת, כל יהודי יש אצלו טוב. אומר רבנו ז"ל (לקוטי־מורה"ר), חלק א', סימן רי), שכל יהודי הוא יהלום בכתר המלך.

ולכן אנחנו מכרחים לעבד על נקדה זו — לאהב את כל יהודי, ולהשלים זה עם זה, כי רק בזה תלויה הגאולה. חכמינו הקדושים אומרים (ויקרא רבה, פרשה ט', סימן ט'): גדול שלום, שכל הברכות וטובות ונחמות, שהקדוש־ברוך־הוא מביאן על ישראל חותמן בשלום; כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשיש שלום בין עם ישראל, ואמרו חכמינו הקדושים (שם): גדול שלום, שכשמלך המשיח בא, אינו פותח אלא בשלום; ולכן עלינו לראות עתה שיהיה שלום ואהבה בין נשמות ישראל, שזו המצוה עשה של "ואהבת לרעך כמוך"; עלינו לאהב כל יהודי, ולקרב כל יהודי אליו יתברך, אבל קדם כל עלינו להתקרב אליו יתברך.

כמה בא שאדם שונא את זולתו? מחמת ששונא את עצמו, וחושב כאלו הקדוש־ברוך־הוא בכעס עליו, ואינו צריך אותו, זה השטן, זה הסמ"ך־מ"ם, שמכניס איבה ושנאה בינו לבין הקדוש־ברוך־הוא, והצדיק האמת שזה רבנו ז"ל, מכניס שלום ואהבה בין אדם להקדוש־ברוך־

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל נה

הוא, עַד שֶׁכָּל יְהוּדֵי מְרָגִישׁ שֶׁגַם הוּא חָשׁוּב בְּעֵינֵינוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ מִתְחִיל לֶאֱהָב אֶת הַזּוּלָּת, וְכִכֵּל שְׁמֵרָגִישׁ שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ, מִתְחִיל לֶאֱהָב אֶת הַזּוּלָּת. וְאָמַר הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ: אִם אוֹהֵבִים אֶת הָאָבָא, צְרִיכִים לֶאֱהָב אֶת הַבְּנִים, אִם אוֹהֵבִים אֶת הַבְּנִים צְרִיכִים לֶאֱהָב אֶת הָאָבָא. מִיְהוּ הָאָבָא? אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים; אִם אָנוּ רוֹצִים לֶאֱהָב אֶת הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא, עָלֵינוּ לֶאֱהָב גַּם אֶת בְּנֵינוּ, וּמִי הֵם? עַם יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים יד): "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם", וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּפְסִיק כְּבָר אֶת הַמְּרִיבוֹת וְהוֹכְנָחִים בֵּין אָחֵד לַשְּׁנִי, לְבַטֵּל אֶת כָּל הַמְּפִלְגוֹת, שְׁזֵה פֶלֶג פֶּלֶג, דוֹר הַהִפְלָגָה, חַיִּים בְּדַמְיוֹן אָחֵד גְּדוֹל, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים: גְּדוֹל הַרוּעָה שֶׁמִּחֲזִיק כְּבִשָּׂה אַחַת בֵּין שְׁבַעִים אֲמוֹת. כָּל אֲמוֹת הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ בְּתַכְלִית הַשְּׂנְאָה, וְלֹא יִשְׁלִימוּ עִמָּנוּ אִף פֶּעַם, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, הַלְכָה הִיא בִּידוּעַ שֶׁעָשׂוּ שׁוֹנְאֵי לִיעֶקֶב (סִפְרֵי בְּהַעֲלוֹתָהּ יא). וְלִכֵּן מָה אָנוּ צְרִיכִים לַחֲנֹף עִצְמָנוּ אֶל הַגּוֹיִים, כָּל פֶּעַם אָנוּ שׁוֹמְעִים וְרוֹאִים וְקוֹרְאִים אֶת הָאֲכֻזָּרוֹת שֶׁמִּתְאַכְזְרִים נֶגֶד עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּזְרַק אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנִתְחִיל לֶאֱהָב אָחֵד אֶת הַשְּׁנִי, זֶה מָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה, זֶה הִיְתָה הַצּוּאָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאָמַר: אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּסְפְּרוּ לְבַנְיָכֶם וְלְבַנֵּי בְּנֵיכֶם, מַה שֶׁקוֹרָה פֶּה, וּמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל הַנִּיחַ צּוּאָה אַרְבָּעָה יָמִים קֹדֶם הַסֵּתֵלְקוֹתוֹ, וְאָמַר לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ: הֲעַנְיִן שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מֵעֵינֹתֶיךָ חוּצָה; שֶׁנִּפְיֵן לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל אָחֵד יִרְגִישׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וּמָה רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ? שְׁנַהֲיֶה שְׁמַחִים וְעֲלִיזִים, וְנִשְׁמַח אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְנִפְתַּח אֶת הַפֶּה, וְנִדְבַר אֵלָיו

יתברך.

ולכן אבקש אתכם מאד, שימו לב מה יש בידיכם, אם לא את הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, שנתן לנו מתנות תרי"ג מצוות, איזו שמחה עלינו לשמח שלא עשנו גוי כגויי הארצות, וקבלנו את התורה, וצריכים להרחיק מאתנו את הסמ"ך-מ"ם והשטן, שמכניס בנו יאוש ודכאון, שנעזב את הכל, אדרבה, אנו צריכים לעזב את הסטרא אחרא והסמ"ך-מ"ם והשטן, שמסיתים אותנו אחד נגד זולתו. מספיק גלות, הגיע הזמן שנגאל. וזה תלוי רק כפי השלום והאהבה שיהיה ביננו. ולכן אשרי מי שזוכה להפיץ אור רבנו ז"ל בעולם, שזה האור אין סוף ברוך הוא, שמגלה רבנו ז"ל איך שנפתח את הפה שלנו, ונדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלנו, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זו הצלחה נצחית. הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה כבר ביחד עם ישראל להתאחד ולקבל פני משיח צדקנו, אמן ואמן.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

תרפה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ז כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ואף שכל יום ויום אני חוזר על עצמי בדבר זה וכו', אבל אתה צריך לזכר שבפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל נז

(קדושין ל:): יָצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּמִבְקֵשׁ הַמֵּיתוֹ שְׁנֵאמַר (תהלים ל"ז) "צוּפֵה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ" וְאַלְמָלָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ אֵין יָכוֹל לוֹ, וְאָמַר עַל זֶה מוֹהַרֵּנִי ת"ז לְ אֵיךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ? עַל יְדֵי שְׁשׂוּלַח בְּכָל דוֹר וְדוֹר צַדִּיקִים שֶׁהֵם מְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׂמְּחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנַת חַכְמִים שְׂזָה הַיְסוּד בִּיהֲדוּת, כִּי בְּלִי אֱמוּנַת חַכְמִים אֵין אֱמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיֹּאמְרוּ בְּהוֹי"ָה וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוּ", וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח) אִם בְּמִשָּׁה הָאֱמוּנָה בְּהוֹי"ָה לֹא כָּל שְׂפָן, אֲלֵא אִי אֶפְשָׁר לְבֹא לְאֱמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא עַל יְדֵי "מִשָּׁה עֲבָדוּ".

וְלִכֵּן עָלִינוּ לְחַזֵּר עַל נִקְּדָה זוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה מִחֻדָּשׁ, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם, וְלִקְרַר אוֹתוֹ מִהָאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא תוֹפֵס אֶת הָאָדָם בְּמַלְכָּת שְׁלוֹ וְכוּ', כִּי בְּאֶמֶת אִם אָדָם הָיָה מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְסַלֵּק אֶת דַּעְתּוֹ וְחַכְמָתוֹ לְגַמְרֵי וְלְהָאֱמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִי שׁוּם חַכְמָת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, אֲזִי שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא הָיָה יָכוֹל לְהִזְיֵק לוֹ, כִּי כֵּן אָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, מִי שִׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבּוֹטָח רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי אִי אֶפְשָׁר לְעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְאֵיךְ מְעַנִּישִׁים אֶת הָאָדָם? לֹאקְחִים מִמֶּנּוּ אֶת הָאֱמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן, עַל יְדֵי זֶה הוּא כֹּבֵר נַעֲנֵשׁ מְעַצְמוֹ, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חֲזַק בְּאֱמוּנָה שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא מִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְּקוּיוֹת, אֲזִי לֹא יְכוּלִים לְעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר.

ולכן עלינו לחזור בכל יום ויום מחדש את האמונה הקדושה שהם העצות הקדושות של רבנו ז"ל, שמיעץ אותנו איך להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר בעולם, כי האמונה צריכה להיות בתקף חזק מאד, והוא מה שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז'): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; זאת אומרת אפלו מכה קטנה באצבע הקטנה לא מקבלים לפני שנכרז קודם מלמעלה בשמים, וכן אמרו (יומא ל"ח.) בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו כמלא נימא, זאת אומרת אף אחד לא יכול לגע במה ששייך להשני, אם לא שהכריזו קודם בשמים, וכן אמרו (פרכות ג"ח.) אפלו ריש גרגיתא מן שמיא מנו לי; זאת אומרת שאפלו עבודה בזויה ופשוטה כמו לנקות ביום וכו', אדם לא יקבל משרה כזו, עד שמכריזין קודם בשמים וכו', רואים מכל זה את גדל השגחתו הפרטי פרטית על כל בן אדם, אין העולם הפקר כלל, אלא הכל משגח בהשגחה פרטית ממנו יתברך, ואמר הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, שנוסעת עגלה מלאה תבן וקש, ונפלה חתיכת קש בדיוק במקום הזה וכו', גם בזה יש פונה עליונה ממנו יתברך, אין דבר בלי השגחתו הפרטי פרטית, וזה התכלית שאדם צריך להגיע אל זה, להפיר את הקדוש ברוך הוא מכל פרטי הבריאה, כמובא בזהר (בא מ"ב) בגין דישתמודעון ליה; כל הבריאה נבראה רק כדי להפירו יתברך, וכשבר ישראל מחדיר בעצמו ידיעות אלו, אזי כל החיים שלו הולכים כבר בצורה אחרת לגמרי, ולכן עלינו להתחזק ביותר שאת וביתר עז ולא לתת שהסמך מ"ם

יִשְׁבֹּר אוֹתָנוּ, כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל
 יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, כִּי עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר
 (יִשְׁעִיָּה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ אֵת
 גְּדֹל הָאֱהָבָה שֵׁישׁ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱלֹו, הִיָּה תְּמִיד רֵץ
 אַחֲרָיו, כַּמּוּבָא בְּזֵהָר (שְׁמוֹת ה'): אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֱלֹמְלִי הוּו
 יוֹדֵעִין בְּנֵי נִשְׂא, רַחֲמוּתָא דְרַחֲמִים קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל,
 הוּו שְׂאֲגִין כַּכְּפִירְיָא לְמַרְדֵּף אַבְתְּרִיָּה. [אִם בְּנֵי אָדָם הִיוּ יוֹדְעִים
 אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֵת עַם יִשְׂרָאֵל, הִיוּ צוֹעֲקִים כְּמוֹ
 אַרְיֹוֹת וְהִיוּ רָצִים אַחֲרָיו].

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַאֶה לְחֻזֵּק אֵת
 עֲצֻמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
 אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִיָּנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכַל
 אַחַד יֵשׁ לוֹ אֵת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים שְׁלוֹ, כִּי מֵהַשְּׁמַיִם
 רוֹצִים לְרַאוֹת אֵל מִי יִפְנֶה בְּעַת צָרָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה
 שְׁבִיכּוֹלְתָךְ לְהַתְחַזֵּק וּלְהַחֲזִיק מְעַמְּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר,
 וְהַרְגֵּל אֵת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת
 וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבֹוֹר
 וְדְבֹוֹר שֶׁבַר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֹו הַצְּלָחָה
 נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הִיָּה
 יוֹדֵעַ מֵה הַדְּבֹוֹרִים שְׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׁמַיִם, הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק
 לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חֲזַק מְאֹד מְאֹד בְּמַדַּת
 הַשְּׁמָחָה, וְתַשְׁמַח אֵת אִשְׁתְּךָ, וְכָל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיךְ תְּבַקֵּשׁ
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתַרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא.

רק דבר אחד אני מבקש אותך שתתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין, וקודם כל תפלה תכניס כמה פרוטות לקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נוטנין פרוטה לעני קודם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קודם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנוזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

וכן תעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגירסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה י"ט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשיעורים שבקהלתנו, שלומדים ברכים את הדרך היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו כמה שיעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשיעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרפּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שְׂמַח שְׂזַכִּית לְהִתְחַבֵּר אֶתְמוֹל עִם נְשׁוֹת
אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְעֶרֶב שְׁכָלוּ תוֹרָה כְּלוּ שְׂמִחָה לְזַכּוֹת רְפוּאַת
אֲשֵׁתֵי תַחִּיה, , וּבְשָׁמַיִם זֶה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב כְּשֶׁהַנָּשִׁים אוֹחֲזוֹת
אֶת עֶצְמוֹן בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה בְּלֵב אֶחָד, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נְצִיבִים) בְּנוֹהֵג שְׁבַעוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגוּדָה
שֶׁל קָנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת, וְאֵלוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת
אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצָא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד
שְׁיִהְיוּ כְּלֵן אֲגוּדָה אַחַת שְׁנֵאֲמַר (יִרְמִיָּה ג') "בְּיָמִים הַהֵמָּה וּבַעַת
הַהִיא נֵאֵם הָיְיָ יְבוֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו" וְגו'
כְּשֶׁהֵן אֲגוּדִים מְקַבְּלִין פָּנֵי שְׂכִינָה;

וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל הַגְּלוּת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים זֶה
רַק מִפְּנֵי שְׂאִין אַחְדוֹת בֵּינֵינוּ, כִּי אִם הִיָּה אַחְדוֹת בֵּין כָּלֵל
נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מִזְמָן הֵינּוּ נִגְאָלִים, אֶךְ הַסְּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד
שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת רַק לְעֲשׂוֹת פְּרוּדִים וּמְרִיבוֹת וּמְחִלּוֹקוֹת בֵּין
נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁבֻזָּה הוּא מְעַפֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה, עִם כָּל זֹאת
כְּתוּב בְּזֹהַר (מִדְרַשׁ הַנְּעִלָם זֹהַר חֲדָשׁ נח כ"ג) אִי חֲדָא קְהֵלָה אוּ חֲדָא
כְּנִישָׁתָא יִתְעַרוֹן בְּתִיּוּבְתָא מִיַּד אֲתִי בֵּן דְּדוּד; אִם קְהֵלָה אַחַת אוּ
בֵּית הַכְּנֶסֶת אֶחָד יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּבָה, מִיַּד בֵּן דְּדוּד בָּא, וְאֲנִי מֵאֵד

מאד רוצה שזה יהיה מהקהלה הקדושה שלנו, ולכן אני מאד מבקש אותך ומתחנן אליך, ראי להשלים עם כל אשה ואשה שיהיה ביניכן שלום ואהבה, ואשה תעזור לרעותה, אשר זו הצדקה הכי גדולה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, את תהיי שמחה ועליזה ועוד תראי לשמח נשים אחרות, כי דיקא זה יביא את הגאלה, ואי אפשר להסביר את זה איך קטני ערך כמונו מסגלים להביא את הגאלה אם רק נשמר על האחדות ועל האהבה בין הנשים שזה מאד מאד חשוב בשמים, ואמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל"ט סימן ט) גדול השלום שכל הברכות והטובות והנחמות שהקדוש ברוך הוא מביאם על ישראל חותמין בשלום, ואמרו (שם) גדול השלום שכשמלך המשיח בא אינו פותח אלא בשלום;

ולכן הולך לי בחיים שיהיה רק שלום ואהבה בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתשתדלי להיות בשמחה עצומה שאת שיכת אל קהלה קדושה כזו חממה של אמונה, עמוד החסד, והולך לי בחיים להרחיב את הפעילות של הקהלה הקדושה שלנו בכל התחומים, ואני רוצה לבנות קהלה כזו שאין בכל העולם כלו, ומי שלא שיך לקהלה שלנו ממילא יצא, כי אצלי העקר שיהיה שלום ואהבה בתוך קהלתנו הקדושה, ואחד יעזר לשני, ואני מקווה להקדוש ברוך הוא שאצליח להוציא את זה מכח אל הפעל, ותשואת חן על העזרה שאת עוזרת לי בזה, וכן בענייני צניעות אני רוצה מאד מאד לשפר את קהלתנו הקדושה

שֶׁהַנָּשִׁים יִלְכוּ בְּצַנִּיעוֹת כְּמוֹ שְׂרָאוּי לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְאֶפִּילוֹ אֵלּוּ שֶׁהוֹלְכוֹת עִם פֶּאֶה שְׂזָה לֹא יִהְיֶה יוֹתֵר אַרְוֶךְ מֵהַכְּתָפִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂנֹזְכָה לַעֲשׂוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נַחַת רוּחַ, וְתִהְיֶה הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ קְהֵלָה שְׂתִבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְצִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדֵּר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, שְׂתוֹלִים בּוֹקֵי וִסְרוּקֵי בְּצַדִּיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּמוֹ רַבְּנוּ ז"ל, וּפְלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא שְׂאִין מִי שִׂימְחָה עַל זֶה וְכוּ', וְהִסְבָּה שְׂמִפְחָדִים מִתְמַהוֹנִים מְסוּמָמִים אֱלִימִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה לֹא תִרְוֶן, כִּי מִי שִׂשׁוּמֵעַ בְּזִיוֹן תִּלְמִיד חֲכָם מְכָרַח לְמַחֹת עַל זֶה, וְאִם הוּא לֹא מוֹחָה עַל זֶה, הַקּוֹלֵר תְּלוּי בְּצוּאָרוֹ, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד פְּלֵא בְּעֵינַי לְמָה שְׂמִזְמֵן לֹא מַחוּ עַל זֶה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ חֲסִידֵי בְּרַסְלָב, אוֹ הַטַּעַם שְׂאֵמְרוּ כְּמוֹ שֶׁהַתְּבַטָּאוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ל"ב.) שְׂבָקִיה לְרוּיָא דְּמִנְפְּשִׁיה נְפִיל; וּפִרְשׁ רַש"י שְׂבָקִיה לְרוּיָא, הִנַּח לְשִׁכּוֹר, אֵינְךָ צָרִיךְ לְהַפִּילוֹ שֶׁהוּא יִפּוֹל מֵאֲלִיו;

את צריכה לדעת אשר כל הענין ידוע אצלנו, אשר כל ענין הפתק עם נ' נח' וכו', זה דמיון אחד גדול, אנחנו יודעים מי בדיוק כתב את זה, היה יהודי בשם ר' יואל אשכנזי ז"ל שהיה איש שמח וראה את הרדיפות שרדפו את החסיד ר' ישראל אודסר ז"ל, אזי הכניס לו את הפתק בתוך הלקוטי מוהר"ן שלו ומספן ר' ישראל אודסר ז"ל שנכנס בלבו שמחה עצומה שקבל פתק מרבנו ז"ל וכו', אבל זה כתב היהודי בשם ר' יואל אשכנזי ז"ל שרחם עליו על אשר סובל כל כך הרבה רדיפות, אבל אחר כך עשו מזה ספור שלם שאין לזה שום מקור בתסידות ברסלב, ואמר רבנו ז"ל שהסמ"ך מ"ם מדביק לאיש כשר שגועון שגדבק בו כמו דבוק וכו', ומסכנים אלו שהולכים אחרי השגועון הזה וכו', ובפרט עכשו שגם התמהונים האלו מיצרים בבה וכו', וקוראים את זה על שם רבנו ז"ל, איזו בוששה ואיזו חרפה זה, ואין עוד בזיון תלמיד חכם יותר גדול מזה, ואני בטוח שמי שיחזיק בבה כזו הוא ינזק בלי שום ספק וספק ספיקא, כי הקדוש ברוך הוא מאד מאד מקפיד על בזיון תלמיד חכם יותר מבזיונו, כמאמר ז"ל (תנחומא תולדות) על הפסוק (מלכים א' י"ג ד') "ויהי כשמע המלך את דבר איש האלקים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירכעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו", כשהיה עומד ומקטיר לעפושם לא יבשה ידו וכיון שפשט אותה כנגד הנביא יבשה, מכאן אתה למד שחס הקדוש ברוך הוא על כבוד אותו צדיק יותר מכבודו, אמר לו מה אתה סבור שיך ברוך ברוך וכו', עין שם.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִי"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנִחַל סה

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְלֶה אֶת הַקּוֹצִים מִהַכְרֵם הַיָּפֶה
שְׁנִטֵּעַ רַבְנוּ ז"ל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְצָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂזֻכִית לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קַיִמָא, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֶל
תְּפִלָּתֵי הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת, רַק תְּהִי רְגִילָה
לוֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמְאֹד מְסֻגָּל לְלִידָה קְלָה,
וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֵלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת
שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהֵבִיא שְׁנוֹי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמֵר
לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֵּאמְרֵי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת
שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב
מֹשֶׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבֵּי יִצְחָק
לוֹרְיָא אֶשְׁכֵּנְזִי, רַבֵּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבֵּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא
מִבְּרֶסְלַב, רַבֵּי נֶתָן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל
צְדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכֵרֵת תְּהִי רְגִילָה לוֹמֵר אֶת זֶה מִיָּדֵי פֶּעַם,
וְאַחַר כֵּךְ תֵּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שֶׁבְשָׁמַיִם שְׁבֻזְכוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים שֶׁהִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזִכּוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת
נִפְשָׁם שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתְּעִזֹּר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא
בְּחוֹשָׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאִזְכֶּה לְעִבּוֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר
מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם,
וְאִזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ,
וְאִזְכֶּה לְהֵיוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יֵהְיוּ
לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יֵהִי
רְצוֹן.

הַעֲקֹר תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהֵיוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין
בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם
חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רַעִים בָּאִים
לְאָדָם רַק מִחַמַּת חֶסְרוֹן הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מֵה
שֶׁבִּיכוּלְתָךְ רַק לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמְעֵי קִלְטוֹת שֶׁל שְׂמִחָה,
וְזֶה יִרְפָּא אוֹתְךָ מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד
מְסַכָּן וְכו' וְכו'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְצַעֲרֵי הָרַב לְבֵן שְׁלֹךְ אֵין לוֹ שֵׁם כָּלֵל, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לָתֵת לוֹ שֵׁם תַּנְ"כִי כִּי הַשֵּׁם שֶׁל אָדָם זֶה הַנֶּפֶשׁ שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹר לֹא לָתֵת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לִילָדִים שְׂאִין לָזֶה שׁוֹם עֶרֶךְ וְכוּ', רַק לָתֵת שֵׁם אַחַר אֵיזֶה צְדִיק, וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ז'): מִנָּא לָן דְּשִׁמְא גְרִים? אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּאָמַר קָרָא (תְּהִלִּים מ"ו) "לָכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת הַיְוָיָה אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאַרְצָן", אֵל תִּקְרָא שְׁמוֹת אֶלָּא שְׁמוֹת, וּמוֹבָא בְּמַהֲרָשׁ"א (שָׁם) שְׁפַעֲלַת הַיְוָיָה נִמְשָׁכִים אַחַר הַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא הַגּוֹרָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לְבַנְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאָת חֵן עַל הַתְּפִלוֹת שָׂאתָ מִתְּפִלַּת עָלִי וְעַל אִשְׁתִּי,
וְכָל הַמִּתְּפַלֵּל עַל הַזּוֹלוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לוֹ שֶׁהוּא לֹא
יִגִּיעַ לְשׁוֹם מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים.

בְּעֵינַי רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְכו', יְדוּעַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן אֶת
רֹאשׁ חֹדֶשׁ מִתְּנָה לְנָשִׁים, בְּשִׁבְלֵי זֶה נוֹהֲגִים הַנָּשִׁים לֹא לְתַפּוֹר
וְלֶאֱרֹג וּלְכַבֵּס כְּבִיסָה וְכו' וְכו' בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (פְּרָקֵי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר פָּרָק מ"ד) הַנָּשִׁים לֹא רָצוּ וְלֹא קַבְּלוּ
עֲלֵיהֶם לְתַן גְּזֻמֵיהֶן לְבַעֲלֵיהֶן, אֲלֵא אָמְרוּ לָהֶם אַתֶּם רוֹצִים
לַעֲשׂוֹת שְׂקוּץ וְתוֹעֵבָה שְׂאִין בּוֹ כַח לְהַצִּיל, לֹא שָׁמְעוּ לָהֶם,
וְנָתַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂכָרְן שֶׁל נָשִׁים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא, וּמָה שְׂכָר נָתַן לָהֶם לְעוֹלָם הַזֶּה? שֶׁהֵן מְשֻׁמְרוֹת רֹאשֵׁי
חֻדְשִׁים, לְעוֹלָם הַבָּא שֶׁהֵן עֲתִידוֹת לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹ רֹאשׁ חֹדֶשׁ
מִתְּחַדְּשֵׁת הַלְּבָנָה, וְיְדוּעַ שְׁמוֹהֵרֵנָּה ז"ל אָמַר שְׁבֻסְפֵר הַנְּשֻׁרָף
שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל הִיא מְבֹאֵר בְּעֵינַי סְעוּדַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ שֶׁהוּא מְסַגֵּל
לְבָנִים, אֲבָל אֲנִי לֹא זוֹכֵר (אָמַר) אִם זֶה לְהוֹלִיד בָּנִים לְמִי שְׂאִין
לוֹ יְלָדִים, אוֹ שְׁמֻסְגָּל לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים, אֲזִי אֲנִי (אָמַר מוֹהֲרֵנָּה ז"ל)
אוֹמֵר שְׁזֵה מְסַגֵּל לְשִׁנְיָהֶם הֵן מִי שְׂאִין לוֹ יְלָדִים שִׁיְהִיָּה
לוֹ יְלָדִים, וּמִי שִׁישׁ לוֹ יְלָדִים שִׁיזְכֶּה לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים שִׁיְהִיו
יְלָדִים יְרֵאִים וְשְׁלָמִים.

וְלִכֵּן עוֹשׂוֹת הַנָּשִׁים עֶסֶק גְּדוֹל מִרֹאשׁ חֹדֶשׁ, כִּי זֶה הַחֲג

שְׁלֵהֵן.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִי"ה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל סט

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מִי יִתֵּן שֶׁתִּלְמַד בְּכֹל יוֹם אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן
חֶלֶק א' סִימֵן ע"ב, וְלוֹמֵר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה מִלִּקוּטֵי תְּפִלוֹת תְּפִלָּה
צ"ב, וְזוֹה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד מְאֹד לְבַטֵּל מִמֶּךָ כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת
וְהַהֲרָהוּרִים רְעִים שְׁנֹדֵבִים בְּךָ עַל יְדֵי עוֹנוֹתֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְמַח נְקִי,
וְהַמְּאָמֵר הַזֶּה הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְאָדָם שֶׁנִּלְכַּד בְּמַחְשְׁבוֹת
זְרוֹת וְהַהֲרָהוּרִים רְעִים, עַד שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְצֵאת מִזֶּה, כִּי מְרַב
עוֹנוֹתָיו נִדְבַק בּוֹ כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת וְהַהֲרָהוּרִים מְגַנְגִים וְכוּ',
וּכְשִׁילְמַד אֶת הַמְּאָמֵר הַזֶּה בְּכֹל יוֹם יִזְכֶּה לְטַהֵר אֶת עֲצָמוֹ
מִהַכֵּל.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה לדעת שכל העולם כלו זה הקדוש ברוך הוא, כי אין מציאות בלעדי הקדוש ברוך הוא כלל, ודומם צומח חי מדבר זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, אך מרב אור אי אפשר להשיג את זה, ובפרט מי שחטא בנאוף וכו', או בשאר חטאים המטמטמים את הלב וכו', לו קשה מאד מאד להשיג אמונה פשוטה בו יתברך, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס כפירה לאדם; ואמר הנביא (ישעיה נ"ט ב) "כי אם עונותיכם היו מבדילים בינכם לבין אלקיכם וחסאותיכם הסתירו פנים מפם משמוע", ומזה בא שנכנס באדם קשיות על הקדוש ברוך הוא, על עצם קיומו כביכול וכו', וחוזר בשאלה וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ד) שכל הקשיות שבאים על הקדוש ברוך הוא זה בא מחלל הפנוי, שמשם באים כל הקלפות המזיקים לאדם וכו', ועקר ההזק שיש לאדם שהוא תמיד ממרמר ובדכאון פנימי, כי מי שאין לו אמונה בהקדוש ברוך הוא, מר לו החיים מאד מאד, כי בעת צרה אין לו למי לפנות, מה שאין כן מי שיש לו אמונה בהקדוש ברוך הוא, אזי הוא הכי שמח כי תמיד יש לו איפה לברח, כי מאמין בו יתברך שהוא רוצה רק את הטוב שלו, והוא מרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך כמו שמדברים אל חבר טוב, ולכן עליך לדעת שחזרה בשאלה וכו', זה מי שנופל בחלל הפנוי ושם לא מרגישים את אלקותו יתברך, ומסתבכים בסבוכים וחיים חיי גיהנום על פני האדמה, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא,

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל עַא

וְתַמִּיד מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא הָכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיָּיו, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שם) שֶׁבְּשִׁבְלֵי זֶה עִם יִשְׂרָאֵל נִקְרְאוּ עֲבָרִים, שְׁעוֹבָרִים מֵעֵבֶר לְעֵבֶר אֶת הַחֲלָל הַפְּנוּי, כִּי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה חַיָּיו חַיִּים נְעִימִים וּמְאֹשֶׁרִים.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סִימָן ל"ב) יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְכַנְיָסִים כְּפִירוֹת בְּאֶדָם. וְיֵשׁ שְׂבָאִים עֲלֵיהֶם מִחֲשָׁבוֹת עַל הָאִמוּנָה מִחֲמַת שְׁלֵא נוֹלְדוּ בְּקִדְשָׁה כְּרָאוּי. וְיֵשׁ שֶׁהוֹסִיפוּ עַל זֶה מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים שֶׁעָשׂוּ בְּעֲצָמָם כִּי יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְזִיקִים וּפּוֹגְמִים אֶת הָאִמוּנָה, וְלִזְה צְרִיכִין בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר, שְׂמִי שֵׁישׁ לוֹ חֻקִּירוֹת וּמִחֲשָׁבוֹת אֵלּוּ חֵס וְשְׁלוֹם רָאוּי לוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד עַל אֲשֶׁר נוֹלַד בְּגִשְׁמִיּוֹת כִּזֶּה אוֹ שֶׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלּוּ שְׂבָא לִזְה שֶׁיְבוֹאוּ לוֹ מִחֲשָׁבוֹת כְּנֶגֶד אִמוּנָתָנוּ הַקְדוּשָׁה "וּכְבוֹד הַהוֹי"ה מְלֵא אֶת כָּל הָאָרֶץ" (בְּמִדְבָר י"ד כ"א) כִּי (יִשְׁעִיָּהוּ ג') "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְעֲלֵיו בָּאִים מִחֲשָׁבוֹת חֵס וְשְׁלוֹם לְגָרְשׁוֹ וְלַעֲקָרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם מֵאֱלֹקִים חַיִּים אֲשֶׁר הוּא חַי הַחַיִּים יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה שְׁמוֹ. וְאֵין צְרִיךְ לְבָאֵר גְּדֵל הַבּוֹשָׁה שְׂרָאוּי שֶׁיְהִיָּה לוֹ כְּשִׂבָּאִים עָלָיו מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלּוּ חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל יְדֵי בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר עַל יְדֵי זֶה מְגָרֵשׁ וּמְשַׁבֵּר הַחֻקִּירוֹת וְהַמִּחֲשָׁבוֹת הַנ"ל.

וּבְאִמַּת אִמוּנָה הוּא עֲנִין חֻזַק מְאֹד וְחַיָּיו חֻזְקִים מְאֹד עַל יְדֵי אִמוּנָה. כִּי כְּשֵׁישׁ לוֹ אִמוּנָה אֶפְלוּ כְּשִׂבָּאִים עָלָיו יִסּוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי יוֹכֵל לְנַחֵם עֲצָמוֹ וּלְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עָלָיו וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיִּסּוּרִים הֵם לוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפָּרָה, וּבְסוּף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. אֲבָל מְחַקֵּר שְׂאֵין לוֹ אִמוּנָה, כְּשִׂבָּא עָלָיו אֵיזוֹ צָרָה אֵין

עב אָפּר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בְּנַחֵל

לוֹ לְמִי לְפָנוֹת וְאֵין לוֹ בְּמָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ.
וְהַמְשָׁפִיל יֵבִין דְּבָרִים אֱלוֹ מֵאֱלֹוֹ וְיֵבִין דְּבָר מֵתוֹךְ דְּבָר כִּי אֵי
אָפּר לְבָאֵר הַכֹּל בְּכַתָּב. וְהַכֹּל שְׁעָקֵר הוּא הָאֱמוּנָה בְּלִי שׁוּם
חֲקִירוֹת כָּלֵל, וּבִזְוָה יִהְיֶה חֲזָק לְעוֹלָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא
וּלְעוֹלָם לֹא יִמוּט אֲשֶׁרֵי לוֹ.

גַּם זֹאת צְרִיךְ לְדַעַת, שְׂיֵישׁ נְשָׁמוֹת כְּשֵׁרוֹת שְׁנוּלְדוּ
בְּכִשְׁרוֹת וְגַם לֹא קִלְקְלוּ מְעַשִּׂיהֶם שְׂאֵין בָּאִים עֲלֵיהֶם כָּלֵל
מִחֲשָׁבוֹת כְּאֱלוֹ, וְאֵפִילוֹ כְּשִׁמְדְּבָרִים בְּפָנֵיהֶם מְעַנְיָנִים אֱלוֹ לֹא
אֲכַפֵּת לָהֶם כָּלֵל וְאֵינוֹ מְבַלְבֵּל דַּעְתָּם כָּלֵל. וְזֶה דּוּמָה כְּמוֹ
שְׁמִדְּבָרִים מִתְאַוָּה הַיְדוּעַ בְּפָנֵי סָרִיס שְׁבוּדָאֵי אֵינוֹ מְבַלְבֵּל
דַּעְתּוֹ כָּלֵל, כֵּן אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים כְּשָׂרִים אֵינָם שׁוֹמְעִים כָּלֵל וְאֵינוֹ
נִכְנָס בְּאֲזִנֵּיהֶם כָּלֵל עֲנִינֵי חֲקִירוֹת וּבְלִבּוֹלִים ;

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחֲזֵק אוֹתָךְ וְתַחֲזִיר אֶל שְׂרָשְׁךָ, וְיִהְיֶה
לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּיךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

אַתָּה צְרִיךְ לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, אֲפִלוֹ שְׁעוּבֵר
עֲלִיךָ מֵהַ שְׁעוּבֵר וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל עג

מותרין חלק ב' סימן קי"ט) שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפילו העשירים הגדולים ואפילו השרים, אין להם שום עולם הזה כלל, כי כל ימיהם כעס ומכאובות, וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה תמיד, וכל אחד יש לו יסורים מיוחדים, ואין גם אחד מכל העשירים והשרים, שיהיה לו הכל כסדר כרצונו תמיד, וכלם כאחד מלאים יסורים ודאגות תמיד, וזה ברור וידוע לכל מי שבקי קצת בהם ובדרכיהם. ואפילו מי שנדמה עליו, שיש לו העולם הזה בשלמות ויש לו כל התענוגים, עשר ונכסים וכבוד והון רב וארמונים גדולים וכלים נפלאים ותכשיטין וסגלת מלכים וכו' וכו', אם יסתכלו בו טוב טוב, יראו שגם הוא מלא כעס ומכאובות הרבה תמיד בכמה מיני אופנים וענינים, וכמו שאמר שלמה המלך (קהלת ב') "גם כל ימיו כעס ומכאובות", וכתוב (איוב י"ד) "אדם לעמל יולד קצר ימים ושבע רגז", וזה כולל כל בני אדם שבעולם מקטן ועד גדול, כי כלם נולדו לעמל ומלאים רגז ויסורין, ואין שום עצה ותחבולה להנצל מעמל ויגון הזה, כי אם לברח להשם יתברך ולעסא בתורה.

וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה י"ג סימן ד') "אדם לעמל יולד" אשרי מי שעמלו בתורה, הינו מאחר שכל אדם נולד לעמל, ואי אפשר להמלט מזה בשום אופן, אפלו אם יהיה לו כל חללי דעלמא, בודאי יהיה לו עמל ויסורין ודאגות הרבה, על פן החכם עיניו בראשו שיהפך העמל לעמל של תורה, אשר בשביל זה נולד שיעמל בתורה,

עד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

ואז אשרי לו, כי נצול מעמל העולם הזה וזוכה לחיי עולם
הבא;

ולכן אשרי מי שזוכה לגנב בכל יום קצת מקרא שנים
מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י מפרשת השבוע, קצת
משנה פרק או שני פרקים כסדרן, והעולה על הכל ללמד בכל
יום את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, ואם
היית יודע איך שדף גמרא יציל אותך מכל צרה וצוקה ומכל
נגע ומחלה, אז היית לומד בכל יום דף גמרא כפי סדרת דף
היומי אפלו בגירסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה
י"ט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא
ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זכותו יגן עלינו (חדושי
אגדות). וכן החיד"א זכותו יגן עלינו (פתח עינים), הינו שאמירת
אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובודאי מה שאדם לומד בזה
העולם מזכירים לו אחר כך בשמים, כמובא בדברי האריז"ל
(לקוטי תורה עקב), ובדברי רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ו) שלעתיד
מזכירין את האדם כל מה שלמד אף אם שכח, ולכן אל תהיה
בטלן, את השלשה למודים האלו מכרח כל בר ישראל ללמד
בכל יום, וזה עקר העשירות של אדם שילמד בכל יום מקרא
משנה גמרא, ולהפך עקר העניות כשחסר לו יום אחד
מהשלשה למודים האלו, כמאמרם ז"ל (שבת ק"כ.) "ובביתי אין
לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד.

זכור גם זכור שיש לנו שתי הנהגות שהנהיג רבנו ז"ל
אצל כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל, (עין שיחות הר"ן סימן

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל עֵה

קפ"ה) וְהִזְהִירָנוּ עַל שְׁתֵּי הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְזֶה חוֹב קְדוּשׁ לְכָל חֲסִיד בְּרִסְלָב לְקַיֵּם אֶת זֶה.

א' הַנְּהִיגָה כְּלִית לְכָל אָנָּשִׁי שְׁלוּמָנוּ לְלַמַּד פּוֹסֵק בְּכָל יוֹם. אֲפֹלוּ בְּיוֹם שְׂאִין לוֹ פְּנָאֵי יִלְמַד עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא. וְאָמַר שֶׁהוּא חַיִּיב גְּדוּל עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּשְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְכֵן הִזְהִירָנוּ מְאֹד לֹא לְהִטּוֹת מִהַשְׁלַחַן עֲרוּךְ כַּהוּא זֶה.

ב' עוֹד הַנְּהִיגָה כְּלִית שֶׁהִזְהִיר אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאָנָּשִׁי שְׁלוּמָנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֵּל, וְהוּא לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם וַיִּפְרָשׁ אֶת שִׁיחְתּוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לְזָכוֹת לְהִתְקַרֵּב לְעִבּוּדְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְשִׁיחָה זֹאת תִּהְיֶה בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכֶּנֶז שְׁמַדְבָּרִים בּוֹ וְכו' [אוּ כָּל אֶחָד כְּפִי הַשְּׁפָה שְׁקִרּוּבָה אֲלֵיו].

וְשְׁתֵּי הַנְּהִיגוֹת הָאֵלּוּ הֵם יְסוּדוֹת עֲקָרִיִּים בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, עַד כְּדֵי כֵּן שְׂאָמְרוּ אָנָּשִׁי שְׁלוּמָנוּ שְׂיוֹם אֶחָד שְׁלֹא מְקַיֵּמִים אֶת זֶה אוֹתוֹ הַיּוֹם הוּא לֹא חֲסִיד בְּרִסְלָב, כִּי רַבְּנוּ ז"ל שָׁם אֶת הַדְּגֵשׁ עַל שְׁתֵּי הַנְּהִיגוֹת הָאֵלּוּ יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְאָמַר בְּפִרּוּשׁ בְּזֶה הַלְּשׁוֹן: "כָּל הַנְּהִיגָה וְהַנְּהִיגָה שְׂאֵנִי מְצַנֶּה לְעֲשׂוֹת הוּא סְגֻלָּה, וְתַקּוּן. וּמוֹעִיל עַל מַה שְּׁעֵבֵר, וְעַל הַעֲתִיד, וְלֹאֲחֵר הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁל הָאָדָם, וְלִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, וְלַתְּחִית הַמֵּתִים, וְלַעֲתִיד לְבוֹא", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ כְּלָל, וְחֻזַּק בְּשְׁתֵּי הַנְּהִיגוֹת הָאֵלּוּ, וְאֵף שְׁכָל סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵם מְלֵאִים עֲצוֹת נְפִלְאוֹת, אֲבָל אֵלּוּ הֵם הַנְּהִיגוֹת כְּלִית שְׁנַתָּן רַבְּנוּ ז"ל

לְכָלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַקִּים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת
וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד שְׂאֵתָה תַעֲשֶׂה אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלְּךָ עֲבוּר
צוּרְכֵי חַג הַחֲנֻכָּה בְּחֻנוֹת "בְּרֶסֶלֶב סְנָטֵר" שֶׁהַקְּמִתִּי בְּמִסִּירוֹת
נֶפֶשׁ, וְהַחֲנוּת הִיא לֹא לְמִטְרַת רוּחִים, אֶלָּא לְזִכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְקִנּוֹת שְׂמָה אֶת כָּל כָּל מֵה שְׁצָרִיכִים לְחַג
הַחֲנֻכָּה, הֵן חֲנֻכִּיּוֹת אוֹ שְׁמֵן וְכוּ', אוֹ מִתְּנוּת, הֵן לְאַשְׁתָּף, וְהֵן
לְיִלְדִים, וְהֵן לְכָל הַמְּשַׁפָּחָה, וּבְזֶה אֵתָה מְחֻזַּק אֶת הַחֲנוּת
שְׂאוּכַל לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּזִכּוּי הָרַבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי פֶּלֶא
עַל גְּבִי פֶּלֶא יִבְנֹאֵל עוֹמְדַת כָּבֵר לְמַעֲלָה מִמָּאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים,
וְעוֹד לֹא הָיָה דָּבָר כֵּזֶה שֶׁיִּפְיִצוּ יְהוּדוֹת כְּמוֹ הַחֲנוּת הַזֹּאת "בְּרֶסֶלֶב
סְנָטֵר" שְׁמַפִּיֶצָה בֵּין הַתּוֹשָׁבִים, וְתִהְיֶה לְאֵל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם
מַחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם הַחֲנוּת, וְזֶה שְׂמַחָה לְרְאוֹת אֶת מַעֲלַת
קִדְשַׁת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֶפְלוֹ שֶׁהֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
בָּאִים לְהַתְעַנֵּן מֵהַיְהוּדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִקְנוֹת צִיצִית, תְּפִלִּין,
מְזוּזוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן בָּאִים מִכָּל הַיְשׁוּבִים מְסָבִיב לְיִבְנֹאֵל
לְקִנּוֹת בְּחֻנוֹת "בְּרֶסֶלֶב סְנָטֵר", אֲשֶׁרֵי עֵינֵי רְאֵתָה זֹאת, וְלִכֵּן בְּזֶה
שְׂתַכַּנְס לְקִנּוֹת בְּחֻנוֹת שֶׁהַקְּמִתִּי אֵתָה מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים, כִּי כִּף
אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַחְזִיק אֶת הַחֲנוּת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביותר שאת
וביותר עז, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותך, ואני
מכרח להגיד לך שמדת השמחה זו המדה הכי יפה שבר
ישראל יכול לקנות לעצמו, כי הסמ"ך מ"ם רק רוצה להפיל
את האדם בעצבות ובמרה שחורה ובדכאון ובדאגות, ולכן
אשרי האשה שזוכה להיות תמיד שמחה ועליזה, וגם לשמח
נשים אחרות שזו הצדקה הכי גדולה, ואי אפשר להסביר את
גדל הזכות של אשה ששמחה ומשמחת אחרות, וזה היה
הרצון של רבנו ז"ל שתמיד נהיה שמחים ועליזים ולשמח
אחרים, ויש המון ספורים בין אנשי שלומנו מאנשי מעלה איך
שזכו להתחזק במשך ימי חייהם אפלו שעבר עליהם משברים
וגלים וכו' וכו', וסבלו סבל גדול הן עניות, והן מילדים, והן
ממחלות וחלאים רעים וכו' וכו', ואף על פי כן היו תמיד
שמחים ועליזים והחזיקו מעמד מאד מאד לא להשבר משום
דבר, אשר דבר זה מאד חשוב בשמים שבר ישראל שש ושמח
ומשמח את עצמו עם כל הכחות, ולא נותן לעצמו לפול,
ובדרך כלל אשה עוברת עליה מה שעובר, והיא נמצאת תמיד
בלב נשבר וכו', ובמצב רוח ירוד וכו', מכל מה שעובר עליה
מבית ומבחוץ וכו', ולכן אשרי האשה שזוכה רק להיות
בשמחה ועושה כל מיני פעלות שבעולם רק להיות בשמחה,
והעקר לשמח את הזולת, אזי על ידי זה יהיה לה גם כן שמחה,
כי כשמחזקים נשים אחרות אזי יכולים לשמח גם את עצמה,
כי אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ד) שיש אור ישר

עח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנַּחַל

ואור חזור, בזה שמחזקים את אחרים אזי הדבורים קופצים חזרה אליהם, ולכן אני מאד מבקש אותך תראי להתחזק, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר, עם כל זאת תעשי כל מה שביכולתך להיות בשמחה, והקדוש ברוך הוא בודאי לא יעזוב אותך.

אני רוצה מאד שאת תעשי את כל הקניות שלך עבור צורכי חג החנכה בחנות "ברסלב סנטר" שהקמתי במסירות נפש, והחנות היא לא למטרת רווחים, אלא לזכות את נשמות ישראל, ולכן תראי לקנות שמה את כל מה שצריכים לחג החנכה, הן חנפיות או שמן וכו', או מתנות, הן לבעלך, והן לילדים, והן לכל המשפחה, ובזה את מחזקת את החנות שאוכל להרחיב את הפעילות בזכוי הרבים יותר ויותר, כי פלא על גבי פלא יבנאל עומדת כבר למעלה ממאה ועשר שנים, ועוד לא היה דבר כזה שיפיצו יהדות כמו החנות הזו "ברסלב סנטר" שמפיצה בין התושבים, ותהלה לאל תושבי המקום מחיים את עצמם עם החנות, וזה שמחה לראות את מעלת קדשת נשמות ישראל, אפלו שהם כמו שהם וכו', עם כל זאת באים להתעניין מהיהדות וכו' וכו', ולקנות ציצית, תפלין, מזוזות וכו' וכו', וכן באים מכל הישובים מסביב ליבנאל לקנות בחנות "ברסלב סנטר", אשרי עין ראתה זאת, ולכן בזה שתכנסי לקנות בחנות שהקמתי את מזכה את הרבים, כי כך אנחנו יכולים להחזיק את החנות, ולזכות עוד יהודים בקניית חפצי קדשה וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תּרצח.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּו
ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה
שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְנִגְעָה
וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! אַתֶּם כָּלְכֶם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק
וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דָּבָר, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ,
וְרוֹצֵה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָנוּ, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שְׁמוֹת
רְבָה, פָּרָשָׁה מט, סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ח'): "מִיָּם רַבִּים
לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה", "מִיָּם רַבִּים" — אֵלּוּ הָעוֹבְדֵי
כּוֹכָבִים, אִם הָיוּ מִתְכַּנְּסִים כָּל הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים לְבִטֵּל אֶת
הָאֱהָבָה שֶׁבֵּין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, לֹא הָיוּ יְכוּלִים,
הָיוּ "מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת אֱהָבָה, וְנִהְרֹת לֹא
יִשְׁטַפוּהָ". אֵינן לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב
כָּל יְהוּדֵי וַיְהוּדֵי, אֵךְ בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן בְּרָא הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁהוּא הַשֵּׁטֶן, שְׁמִכְנִיס בְּאָדָם
עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת וְדִכְאוֹן, כְּאֵלּוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא
אוֹתוֹ, וְאֵינּוּ צָרִיךְ אוֹתוֹ, וְכֵן נִרְקָם בְּלֵב הָאָדָם, כְּבִיכּוֹל,
שׁוֹנֵא לְגַבֵּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד כְּדֵי כֵן, שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם
שֶׁהֵם בְּכַעַס וְשׁוֹאֲלִים שְׁאֵלוֹת, וְקָשָׁה לָהֶם קִשְׁיוֹת — לָמָּה
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹלֵךְ אַתֶּם בְּמַדַּת הַדִּין?! לָמָּה הֵם
צְרִיכִים לְסַבֵּל אֶת הַסֵּבֶל שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם?! לָמָּה שְׁכַחוּ

מֵאַתֶּם מֵהַשְּׁמַיִם? ! לָמָּה הֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת הַכַּפָּרָה שֶׁל כָּלֶם? ! וְכוּ' וְכוּ'. אָשֶׁר זֶה טְעוֹת חַמּוּרָה שֶׁמְכַנְּסִים הַסֵּמֶךְ-מ"ם וְהַשְּׁטֵן בְּלֵב הָאָדָם, כִּי בְּאַמַּת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ, וְרוֹצֵה שֶׁנִּבְּאוּ אֵלָיו, וְנִדְבַר עִמּוֹ, וְנִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ כָּל מַה שְּׂאֵנוּ צְרִיכִים. וְכָתוּב בְּזֵהָר (שְׁמוֹת ה'): אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲלֵמָּלָה הָיוּ יוֹדְעִין בְּנֵי נֶשֶׁא רַחֲמֵימָתָא דְרַחֲמֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הָיוּ שְׂאֵגִין כַּכְּפִירֵי לְמַרְדָּךְ אֲבַתְרִיָּה; אִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָם, הָיוּ שׂוֹאֲגִים כְּאַרְיֹת וְרָצִים אַחֲרָיו. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְשָׁמַע אֶת הַקּוֹל שֶׁלָּנוּ, אֶת הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּנוּ, זֶה כְּבִיכּוֹל הַנִּחַת-רוּחַ הַכִּי גְדוּלָה שֶׁיְּכֻלִּים לַעֲשׂוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, בְּשַׁעַה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם אֵיזָה מִשְׁבֵּר, עָלָיו לִילֵךְ לְמָקוֹם שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְלִדְבַר וְלִסְפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל אֲשֶׁר כּוֹאֵב וּמְצִיק לוֹ, וְאִין נַחַת רוּחַ גְּדוּלָה מְזוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.

רוֹאִים אָדָם הַתַּחַתָּן, מַחְכָּה שִׁיּוּלַד בֶּן אוֹ בַת, מַחְכָּה לְפַעֲמִים שְׁנָה, שְׁנַתִּים, שְׁלֹשׁ אוֹ יוֹתֵר, עַד שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף זוֹכָה לְהַפְקֵד בְּבֶן אוֹ בַת, וְהוּא כָּל-כֶּף שְׂמַח, וּמַחְכָּה וּמְצַפָּה עַל הַיּוֹם וְהַרְגַע שֶׁהֵילָדִים יוּכְלוּ לְהַגִּיד: אָבָא, אָבָא, אָבָא. וּכְשֶׁהַתִּינוּק מִתְחִיל לומר אָבָא, אָבָא, אָבָא, אֵיזוֹ שְׂמַחָה יֵשׁ לְהוֹרִים, וּמַה סוֹף הַכֵּל אָמַר הַתִּינוּק? ! כְּמוֹ-כֵן וְיוֹתֵר מִכֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁשׁ וְשְׂמַח כְּשֶׁיְהוּדֵי יְכוּל לְהַגִּיד: "אָבָא, אָנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ", "אָבָא, תַּעֲזֹר לִי", "אָבָא, תֵּן לִי דָבָר זֶה אוֹ אַחֵר". וְלָכֵן גָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל אֶת מַעֲלַת הָאָדָם שֶׁזוֹכָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אָשֶׁר אִין עוֹד דָּבָר חָשׁוּב יוֹתֵר מִזֶּה.

וְלָכֵן אַתֶּם צְרִיכִים לְקַחַת עֲצָמְכֶם בְּיַדְכֶם, אַחַת

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל פֶּא

וּלְתַמִּיד, וְלִדְעַת, אִם נִכְנָסָה בְּכֶם מִחֻשְׁבָּה אַחַת נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא — זֶה סֵמֶן-דָּמִים, זֶה הַשְּׁטָן, שְׂרוּצָה לְהַכְנִיס
שְׂנֵאָה בִּינֵיכֶם לְבִינוּ יִתְבָּרַךְ, כְּאֵלוֹ נוֹקֵם בְּכֶם. וְאִינְכֶם
קוֹלְטִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה אֶת הַתְּפִלוֹת שֶׁלְּכֶם.
נֹתְנִים צְבִיטָה, וְזֶה כּוֹאֵב, וּמִתְחִילִים לְבָכוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא כְּכִיכּוֹל נֹתֵן צְבִיטָה, וְרוֹצֵה לְשַׁמֵּעַ אֶת תְּפִלוֹתֵינוּ, אֶת
הַכֵּי שֶׁלְּכֶם, זֶה מְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנַעְוִלִים. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
אוֹמְרִים (בְּרִכוֹת לב:): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, נִנְעָלוּ שַׁעֲרֵי
הַתְּפִלָּה, אָבֵל שַׁעֲרֵי דְמָעוֹת לֹא נִנְעָלוּ. כְּשִׁיהוּדֵי בָּא
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִסְפָּר לוֹ כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, אִינְכֶם
יְכוֹלִים לְתַאֵר אֵיזָה נַחַת רוּחַ זֶה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְמַן, שֶׁתִּתְעוֹרְרוּ כְּבָר, וְלֹא יִהְיוּ לְכֶם שׁוֹם
קִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲדַרְבָּה, תִּדְעוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
אוֹהֵב אֶתְכֶם, וְרוֹצֵה לְגַאֵל אֶתְכֶם, אֲלֹא מַחְכָּה לְתַפְלוֹתֵיכֶם.
אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן ב), שֶׁחָרְבוּ שֶׁל מְשִׁיחַ
תְּהִיָּה תְּפִלָּה, מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שְׂבֵא יָבוֹא וְלֹא יֵאָחֵר, יִגְלֶה לְכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (צְפַנְיָה
ג): "כִּי אֲזַ אֶהַפֵּךְ לְכָל עַמִּים שְׂפָה בְּרוּרָה לְקֹרֵא כָּלֵם בְּשֵׁם
הַיְיָ"; כָּל אֶחָד יִדְבֹּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עַל-כָּל-פָּנִים
אֲנַחְנוּ בְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים יד, א):
"בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם"; אֵיךְ עָלִינוּ לְהַתְחַזֵּק
בְּשִׂמְחָה, שְׂאֲנוּ יְלָדִים שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאוֹהֵב אוֹתָנוּ,
וְכָל צְרִכֵינוּ עָלִינוּ לְבוֹא וּלְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ. וְלִכֵּן לְמָה
תִּסְתַּכְּבוּ כָּל-כֶּךְ שְׂבוּרִים וְרֻצוּצִים וּמְמַרְמְרִים, אֵין זֶה אֲלֵא
הַסֵּמֶן-דָּמִים וְהַשְּׁטָן, שֶׁמְכַנִּס בְּכֶם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֵלוֹ נוֹקֵם בְּכֶם, כְּאֵלוֹ רוֹצֵה אֶת הָרַע

פב אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בְּנַחֵל

שְׁלֹכֶם, זֶה הַשְּׁטָן, זֶה הַטְּמָאָה, וְלִכְּן הִגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁתִּקְחוּ עִצְמָכֶם בְּיַדְכֶם, וְתִרְקְדוּ בְּכֹל יוֹם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שֶׁזִּכְיֹתֶם לְהִבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשׂוּנו גּוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, שֶׁהֵם רוֹצְחִים שׁוֹנְאִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה, וְתִהְיֶה לָּאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל אֵינֶם שׁוֹנְאִים אֶת אִף אֶחָד, וְרוֹצִים רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁל כָּלֶם, וְלִכְּן הִגִּיעַ הַזְּמַן לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה, אָמַר הַנְּבִיא (הוֹשֵׁעַ יד, ג): "קָחוּ עִצְמָכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל הַיְיָ"ה", אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה לַח, סִימָן ד'): אֵינִי מִבְקֵשׁ מִכֶּם אֶלָּא דְּבָרִים; וְהַעֲקֵר מִה שֶׁצְּרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ רַק עַל שִׂמְחָה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, שֶׁאֲזַכֶּה לְשִׂמְחַת שִׁזְכִּיתִי לְהִבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל", זֶה הַשִּׂמְחָה הַגְּדוֹלָה בְּיֹתֵר. וּבְשִׂמְחָה הַזֹּאת נִצָּא מִהַגְּלוּת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא: "כִּי בְּשִׂמְחָה תִּצְאוּ".

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צְרִיכִים לְהַחְדִּיר בְּעִצְמוֹ שֶׁכֹּל מִה שֶׁקּוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וַיֵּשׁ דְּבָרִים שֶׁזֶה לְמַעַלָּה מִהַשְּׁגוּתֵינוּ וְדַעַתֵינוּ וְכוּ', וְלִכְּן אֶסוּר לְהַרְהֵר אַחַר מַדּוּתֵינוּ יִתְבָּרֵךְ, אֶלָּא לְזַכֵּר שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה) "צַדִּיק הַיְיָ"ה בְּכֹל דְּרָכָיו וַחֲסִיד בְּכֹל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֲל פֶּג

מֵעֲשִׂיו, וְכֵן (דְּבָרִים ל"ב) "הַצֹּר תָּמִים פָּעֲלוּ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט
אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא", וְיֵשׁ סוּדוֹת הַגְּלָגוֹל שֶׁבָּא
לָזֶה הָעוֹלָם נִשְׁמָה לְמִשְׁךְ זְמַן וְכו', כְּדֵי לְתַקֵּן אֵיזָה עֲגִיז וְכו',
וְאַחַר כֵּךְ מוֹצִיאִים אוֹתוֹ מִזֶּה הָעוֹלָם וְכו', וְלִכֵּן לֹא כְּדָאִי
לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבַר, בְּוֹדָאִי אִם יְכוּלִים לְהִשְׁכִּיר אַחַד שְׂיֵאמֵר
עָלָיו קְדִישׁ אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז פְּסָלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

נִגְמַר הָעֵדֶן שְׂיִכּוּלִים לְלַכֵּת עִם יְלָדִים בְּיַד קָשָׁה וְכו',
הַיּוֹם הַכֹּל פְּתוּחַ לְיְלָדִים וְהֵם יוֹתֵר מִתְקַדְּמִים בְּהַמּוֹן דְּבָרִים
וְכו', וְלִכֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְלַכֵּת עִם יְלָדִים בְּיַד קָשָׁה, רַק בְּאַהֲבָה
וּבְהַבְנָה הַדְּדִית וְהַעֲקָר בְּהַסְבָּרָה כְּפִי דַעְתּוֹ וְשִׁכְלוֹ וְכו', יְלָדִים
צְרִיכִים הַמּוֹן תְּשׁוּמַת לֵב, וְהַרְבֵּה פְּעֻמִּים הֵם מִתְּפָרְעִים רַק
מִפְּנֵי שֶׁהֵם צְרִיכִים תְּשׁוּמַת לֵב, וְלִכֵּן בְּעֵלְךָ צוּרֵךְ שְׂיִלְמַד אֶפְלוֹ
פְּחוֹת אֲבָל הַעֲקָר לְתַת לוֹ אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב וְאֶת הָאַהֲבָה וְהַחֵם,
וְכַךְ הוּא יִצְלִיחַ בְּחַיָּו.

חָבֵל מְאֹד שְׁיֵהִיָּה קָרַע חֵס וְשְׁלוֹם בֵּינָךְ לְבֵין בְּעַלְךָ, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי שְׁזֵה יְסוּד גְּדוֹל בְּמִשְׁפָּחָה בְּרִיאָה, כִּי כְּשֶׁהִילָדִים רוֹאִים שְׂיֵשׁ אַחֲדוֹת בֵּין אָבָא לְאֵמָא, וַיֵּשׁ אַהֲבָה וְהִבְנָה בֵּינֵיהֶם, וְאָף פַּעַם הֵם לֹא רְבִים, זֶה בּוֹנֵה אוֹתָם גַּם כֵּן, וְלָכֵן בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן אֵל תִּתְּוֹכְחוּ לְפָנֵי הִילָדִים, כִּי זֶה בְּכֻלָּל לֹא בְּרִיא.

יְעֻזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּבְּשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ אֵיךְ שֶׁהִזְהַר מִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד שְׂאֵשָׁה לֹא יֵרָאוּ אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה בַּחוּץ, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאֵמְרוּ (זֶהֱרַ נְשָׂא קכ"ה:) תּוֹנֵבָא לִיתִי [קְלָלָה תְּבֵא] עַל הַהוּא בְּרַ נֶשׁ [עַל אָדָם] דְּשָׁבַק לְאַנְתְּתִיָּה [שְׁמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוֹן] דְּתַתְּחִזִּי מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבַר [שְׁיֵהִיָּה הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל הָרֵאשׁ מְגֻלוֹת וַיֵּרָאוּ אוֹתָן בַּחוּץ] וְדָא הוּא תַד מְאִינּוֹן צְנִיעוּתָא דְבִיתָהּ [וְזֶה אֶחָד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל

אָשֶׁר שָׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל פֶּה

בֵּית יְהוּדִי וְאַתָּא דְאַפִּיקַת מְשַׁעְרָא דְרִישָׁה לְבַר, [וְאַשָׁה שְׂמַגְלָה אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה לְחוּץ] לְאַתְתַּקְנָא בֵּיה [לְיַפּוֹת אֶת עֲצָמָה בְּזֶה] גְּרִים מְסַכְנוֹתָא לְבֵיתָא. [גּוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְבֵית] וְגָרִים לְבִנְהָא דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וְגוֹרְמַת שְׁהִילָדִים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגָרִים מְלֵה אַחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבֵיתָא. [וְגוֹרֵם שְׁהַסְטְרָא אַחְרָא וְהַחִיצוֹנִים יִשְׁרוּ בְּבֵית, שְׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְּרִים דָּא [מִי גּוֹרְמַת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹן] הֵהוּא שְׁעֵרָא דְאַתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבַר. [הַשְׁעֵרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בְּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת מְגַלַת שְׁעֵרוֹת בְּבֵית] כָּל שְׁפָן בְּשׂוּקָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשִׁיּוֹצֵאת בְּחוּץ בְּגִלּוּי שַׁעַר, הִיא גּוֹרְמַת לְעֲצָמָה וְלִבְעֵלָה וְלִילָדִים צְרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכָל שְׁפָן חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת בְּחֲצִיפוֹת אַחְרַת, הִינּוּ שְׂמִסְתּוֹכְבַת עַל הָרְחוּב בְּבָגְדִים צְמוּדִים וְשְׂקוּפִים וְכו', כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הָרִי זֶה גּוֹרְמַת שְׁהַחִיצוֹנִים יִתְאַחֲזוּ בָּהּ].

הָרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שֶׁהִזְהַר הַקְּדוֹשׁ מְקַפִּיד שְׁלֹא יֵרְאוּ אֶת הַשְׁעֵרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה בְּחוּץ שְׂזֵה מְעוֹרֵר דִּינִים וּמְבִיא אֶת כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵית, לְזֹאת כָּל הַנְּשִׁים הֵכִי חֲרָדִיוֹת עוֹשׂוֹת תְּגַלְחַת לְגַמְרֵי וְכו', וְכִדִּי שְׁלֹא יִתְבַּיְשׁוּ הוֹלְכוֹת עִם פְּאָה אוֹ עִם מְטַפַּחַת, וְזֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, אָבֵל אִי אֶפְשָׁר לְהַכְרִיחַ אֶת הָאִשָּׁה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְעֲשׂוֹת תְּגַלְחַת, אֲלֵא לְבַקֵּשׁ וּלְהַסְבִּיר לָהּ בְּצוּרָה יְפֵה מְאֹד, וְאִם תִּרְצֶה מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְאִם לֹא תִרְצֶה גַם כֵּן לֹא כְּדֹאִי לְעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל זֶה מַחְלֶקַת בְּבֵית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הָאֲרִיז"ל תִּקַּן שְׁלֹפְנֵי בְּרִכּוֹ בַּלַּיִל שֶׁבַת יוֹצְאִים לַשְּׁזָה לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַשְּׁבֵת, וְעַד הַיּוֹם יֵשׂ אֶת הַחֶצֶר בְּצִפְתָּ לְפָנֵי הַבַּיִת הַכְּנֻסָּת שֶׁל הָאֲרִיז"ל שֶׁמְקַבֵּל שְׁשֵׁם יֵצָא הָאֲרִיז"ל לְקַבֵּל פְּנֵי שֶׁבַת, אֲנַחְנוּ לֹא נוֹהֲגִים כֶּךָ כִּי אֲנַחְנוּ גְּרִים בְּעִיר, וְלִכֵּן כְּשֶׁמְקַבְּלִים אֶת הַשְּׁבֵת בְּפִיּוֹט 'בּוֹאֵי בְּשְׁלוֹם' מְסֻתּוֹבְבִים עִם הַפְּנִים כְּלִפֵּי מַעְרָב, כְּדֵי לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁבֵת, כִּי הַשְּׁכִינָה נִמְצְאָתָּ בְּמַעְרָב, וְזֶה לֹא בְּזִיוֹן חֵס וְשְׁלוֹם לְאֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ וְלִסְפָּרֵי הַתּוֹרָה שֶׁהֵם בְּמִזְרָח, אֲדַרְבָּה זֶה הַכְּבוֹד שֶׁל הַשְּׁכִינָה שֶׁמְסֻתּוֹבְבִים כְּלִפֵּי מַעְרָב וְלְקַבֵּל פְּנֵי הַשְּׁבֵת.

הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָסוּר לְהֶאֱמִין לְשׁוּם בֶּן אָדָם בְּעוֹלָם, לְצַעֲרָנוּ הַרְבּ אֵין יוֹם שְׁלֵא שׁוֹמְעִים דְּבָרִים כָּאֵלוּ שְׁקוּרָה עִם מְשַׁפְּחָה אוּ סְתָם יְדִידִים וְחֻבְרִים שְׁמֻסְדָּרִים אֶת הַזּוּלָת, וּפְשׁוּט גּוֹנְבִים מִמֶּנּוּ אֶת הַכֶּסֶף וְנַעֲלָמִים לְגַמְרִי, וְלִכֵּן אָסוּר לְהֶאֱמִין לְשׁוּם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם אֲפָלוּ לֹא לְאֵח אוּ לְגִיס וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד מְאֹד עַל מִי שְׁמֵאֲבָד אֶת הַכֶּסֶף שְׁלוֹ, וְאָמַר (חֵי מוֹהַר"ן סִימָן תַּקמ"ז) עַל עֲצָמוּ שְׁכַשְׁהוּא מוּלֵיךְ מִמוֹן אֲצִלוּ בְּדַרְךְ, הוּא מְדַקְדֵק מְאֹד לְגַנְזוֹ יָפָה בְּכַגֵּד שְׁלוֹ בְּתוֹךְ בֵּית יָד כְּנֶגֶד לְבוֹ, וְשְׁלֵא יִהְיֶה בּוֹ שׁוּם קָרַע וְנִקְבּ. וְאֵף עַל פִּי בֶן בְּכָל עֵת שֶׁהוּא בְּדַרְךְ הוּא מְמַשְׁמֵשׁ בְּכִיסוֹ בְּכָל שְׁעָה אִם יֵשׁ אֲצִלוֹ הַמִּמוֹן. וּבְכָל עֵת שֶׁנִּזְדַּמֵּן שְׁאֲחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נֵאָבֵד אֲצִלוֹ אֵיזָה סֵךְ מִמוֹן בְּדַרְךְ, וְהָיוּ בָּאִים בְּקוֹבֵלְנָא לְפָנָיו, הָיָה מְבֹזָה וּמוֹכִיחַ אוֹתוֹ מְאֹד עַל זֶה עַל שְׁלֵא נִזְדַּרְזוּ בְּשִׁמְרִיתוֹ יָפָה; וְאָמַר כְּמָה אָדָם מְבַלָּה אֶת הַזְּמַן שְׁלוֹ לְהַשִּׁיג אֶת הַכֶּסֶף, כְּמָה תוֹרָה וְתַפְלָה הוּא מְאֲבֵד עַד שְׁיֵשׁ לוֹ אֶת הַכֶּסֶף, וְאַחַר כֵּךְ בְּשִׁבִיל חֲמָרָא אֲחָד אוּ בְּשִׁבִיל חֲכָמָה אֲחָד שְׁלֵא נִזְהַר, הוּא מְאֲבֵד אֶת כָּל הַכֶּסֶף שְׁלוֹ, וּבְמִקּוּם לְחִזְק אָדָם שְׁאֲבֵד אֶת הַכֶּסֶף, רַבְּנוּ ז"ל עוֹד בִּזְהָ אוֹתוֹ, כִּי עַל כֶּסֶף צְרִיכִים לְשַׁמֵּר.

וּמִכָּל שַׁכְּן וְכָל שַׁכְּן שְׁצָרִיכִים לְזַכֵּר כְּשֶׁאָדָם בָּא וּמַצִּיעַ אֵיזוֹ עֲסָקָה טוֹבָה כְּדִי לְהַרְוִיחַ הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', קוֹדֵם צְרִיכִים לְבַדּוֹק בְּכָמָה בְּדִיקוֹת, וּבְפֶרֶט דְּרַךְ עוֹרֵךְ דִּין וְרוֹאֵה חֲשׁוֹבֵן וְכוּ'

פח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

וכו', כי בקלות יכולים להפיל אותך בפח, ולצערנו הרב אפלו עורך דין צריכים לבדוק, כי היום גם הם יכולים לעבוד על בני אדם וכו'.

ולכן לא נשאר לך רק עצה אחת, לבוא למקום פנוי שאין שמה בני אדם ותשפך את נפשך אליו יתברך, ותבקש ממנו יתברך שיחזר אליך כספך, ואין עצה אחרת לתת לך אלא תפלה ובקשה בלשון שאתה רגיל בה, שתדבר עם הקדוש ברוך הוא, ותספר לו כל מה שעבר עליך, ועובר עליך, ואיך אתה מקבל חזרה את כספך וכו', ואל יהיה דבר זה קל בעיניך, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, ולכן חזק ואמץ בעבודה הקדושה הזו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ותבקש ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך, ואף שיכול לקחת זמן עד שתקבל מענה ותשובה וכו' וכו', אבל אם תהיה עקשן על זה, תראה שבדרך גס תקבל חזרה את הכסף, ומהיום והלאה צריכים מאוד מאוד לשמר לא להאמין לאף אחד עם כסף אפלו לא אח או לגיס.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ז כסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חַיִּית בְּאֶסוּר עִם בְּחֹר שְׁנָתִים וְנוֹלַד לָךְ בֵּת מְמַנּוּ וְכוּ',
וְאֵת יוֹדַעַת שְׁזָה אֶסוּר וְכוּ', וְכִבֵּר קָרָה מֵה שְׁקָרָה שְׁנִפְרַדְתֶּם
וְחִזַּרְתֶּם וְכוּ', וְשׁוֹב נִפְרַדְתֶּם וְחִזַּרְתֶּם וְכוּ', לְדַעְתִּי תִתְחַתְּנוּ יַחַד
וְתִבְנוּ בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל וְתִתְחִילוּ לְשָׁמֵר שַׁבָּת, וְלִהְקַפִּיד מְאֹד
מְאֹד לֶאֱכֹל רַק כֶּשֶׂר, וְלִחְזֹר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְתִרְאוּ אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, תִּרְאוּ לְהִתְחַתֵּן מֵה
שְׁיֹתֵר מִהָר בְּלֵי רַעַשׁ וּפְרָסוּם, אֲלֵא חֲתָנָה צְנוּעָה זָהוּ, הָעֵקֶר
תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, וּבְכוּדָאֵי יִקְבַּל אֶתְכֶם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרִים בְּחַיִּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּו ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן ש"א) עֵקֶר עֲבוּדַת אִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא בְּחֵרֶף לְקוּם בְּחִצּוֹת לִילָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ס"ז) מֵה שְׁעָבַר אֵינִי, כִּי כִּבֵּר נִשְׂרָף בֵּית
מִקְדָּשֵׁינוּ. אֵךְ כַּעַת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְצַפֶּה לְשׁוֹב אֵלֵינוּ וְלִחְזֹר
וְלִבְנוֹת בֵּית מִקְדָּשֵׁינוּ, רְאוּי לָנוּ שְׁלֵא לְעַכֵּב חֵס וְשְׁלוֹם, בְּנִיץ
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, רַק לְהִשְׁתַּדֵּל בְּבִנְיָנוּ. עַל כֵּן מְאֹד צָרִיךְ לְהִזְהָר
לְקוּם בְּחִצּוֹת, לְהִיּוֹת מְתַאֲבֵל עַל חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כִּי אוּלַּי

בַּגְּלוּל הָרֵאשׁוֹן הָיָה הוּא הַגּוֹרֵם שְׂיִחְרַב הַבַּיִת הַמְקֻדָּשׁ, וְאֶפִּילוֹ אִם לָאוּ, אוֹלֵי הוּא מְעַכֵּב עִתָּהּ בְּנִיץ בַּיִת הַמְקֻדָּשׁ, וְנִחְשָׁב גַּם כֵּן כְּאֵלוֹ הוּא גֵרֵם לְהַחְרִיבוֹ, עַל כֵּן צָרִיף לְהַזְהִיר מְאֹד לָקוּם בְּחִצּוֹת, וְלִהְיוֹת מְתַאֲבֵל מְאֹד עַל חֲרָפַן בַּיִת הַמְקֻדָּשׁ, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ הַבְּטִיחַ לְכָל הַמְתַּאֲבֵל עַל צִיּוֹן לְשׁוּם לְאֲבֵלֵי צִיּוֹן (ישעיה ס"א) "פֶּאֶר תַּחַת אֶפְרַיִם", 'פֶּאֶר תַּחַת אֶפְרַיִם' דִּיקָא; וְלִכְּן זֶה עֲנִין גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לֹאמַר אֶת סֹדֵר תְּקוּנַת חִצּוֹת, וְאִם אֵתָּה מִמִּילָא עַר בְּשַׁעָה שְׁתִּים עֶשְׂרֵה, אֲזִי תֹאמַר אֶת סֹדֵר תְּקוּנַת חִצּוֹת הַקְּצָר שְׁזָה סֵף הַכֹּל עֶשְׂרֵה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, וְהַפִּיּוּט 'זְכוּר הַיְי"ה מַה הָיָה לָנוּ', וְזֶה לֹא יִקַּח לָךְ הַרְבֵּה זְמַן, אֲבָל זֶה עוֹשֶׂה תְּקוּנַת גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְכֹל זֶה אִם אֵתָּה עַר בְּנִקְדַּת חִצּוֹת, אֲבָל אַחַר עֲלוֹת הַשַּׁחַר כְּבָר לֹא שִׁיף.

מָה אוֹמֵר לָךְ, מוֹבָא כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים בְּזֶהֱרַת הַקְּדוּשׁ שֶׁהִגְאָלָה תְּבוּאָה רַק עַל יְדֵי אֵלוֹ שְׁקָמִים לְפָנוֹת בְּקָר וְאוֹמְרִים אֶת סֹדֵר תְּקוּנַת חִצּוֹת, וּמַעֲלַת הָאָדָם שְׁעַר אֲזִי, אֵינן לְתַאֲרֵי וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִיכּוֹל נִמְצָא אֲזִי פַה לְמִטָּה בְּזֶה הָעוֹלָם, בְּסוֹד פְּנִים אֶל פְּנִים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (אִיכָה ב' י"ט) "שְׁפָכִי כַמִּים לְבֶרֶךְ נִכַח פְּנֵי הַיְי"ה", וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֵלֶק א' סִימָן קמ"ט) חִצּוֹת הוּא מְסַגֵּל כְּמוֹ פְּדִיּוֹן, כִּי הוּא הַמְּתַקֵּת הַדִּינִים, וְלִכְּן אִם יֵשׁ לְמִישֶׁהוּ דִין, הַעֲצָה שֶׁיְהִיָּה עַר אֲזִי וְיֹאמַר אֶת סֹדֵר תְּקוּנַת חִצּוֹת, וְיִמְתַּק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, וּמוֹהֲרָנִי ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַשְּׂכֵמֶת הַבְּקָר הַלְכָה א' אוֹת ט"ו) כְּמוֹ שֶׁהִגְאָלָה הָרֵאשׁוֹנָה הֵיטָה בְּחִצּוֹת לִילָה, כְּמוֹ כֵּן הִגְאָלָה הָעֲתִידָה תְהִיָּה רַק בְּזִכּוֹת אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים שְׁקָמִים בְּחִצּוֹת לִילָה, כִּי הֵיטָה הִגְאָלָה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנֶחֱל צֵא

הָרֵאשׁוֹנָה בְּחֻצוֹת דִּיקָא. וְכֵן הִגְאֵלָה הָאֲחֵרוֹנָה שְׁאֲנוּ מְקוּמֵי
בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ תְּהִיָּה עַל יְדֵי בְּחִינַת חֻצוֹת, עַל יְדֵי הַכְּשָׁרִים
וְהַיִּרְאִים הָעוֹמְדִים בְּכָל לַיְלָה בְּחֻצוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה לְלַכֵּת לַיְשׁוֹן מְקַדֵּם
וְלָקוּם מְקַדֵּם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֲשֶׁר עָקַר עֲבוּדַת חֻצוֹת הוּא
לְלַכֵּת לַיְשׁוֹן וְאַחַר כֵּן לָקוּם, הֵינּוּ לָקוּם מִהַשְׁנָה וְלוֹמַר סֹדֵר
תְּקוּן חֻצוֹת, עִם כָּל זֹאת אִם אַתָּה לֹא יָכוֹל, אֲזִי בְּתַחֲבֻלוֹת
תַּעֲשֶׂה לָךְ מְלַחְמָה, וְאִם אַתָּה מִמִּילָא עַר בְּשֵׁתִים עֲשֹׂרָה, תִּגִּיד
אֵז אֶת הַמְּזֻמְרִים הָאֵלּוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשׁוּ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשִׁין פ"ב.) כָּל שְׁעֶסְקִיו עִם
הַנְּשִׁים סוּרוּ רַע, וּפְרַשׁ רַש"י סוּרוּ רַע, מִנְהִגוֹ רַעָה, קְרֻבוֹתוֹ רַע,
לְהַשְׁתַּדֵּל עִמּוֹ שִׂיָּהָ סָר אֵלָיו וְכֹא לְבֵיתוֹ; עֵינַי שָׁם, וְלִכֵּן אִם זֶה
מְקוּם שְׁמִכְרָחִים לְהַתִּיחַד עִם נָשִׁים לְבַד, אֲזִי צְרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְהִזְהַר מֵאֲסוּר יַחֲוֹד אֲשֶׁר רַב הַפּוֹסְקִים אוֹמְרִים שֶׁהוּא
אֲסוּר מִדְּאוּרִייתָא, וְאַחֲרֵים אוֹמְרִים שֶׁהוּא רַק מִדְּרַבְּנָן, וְאִם יֵשׁ

צב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

שם גם גברים אזי יכולים להקל, עם כל זאת כבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות פחד חלק ב' סימן ג') מי שבורח מן הצרה הוא פקח; כי בקלות יכולים להכשל בעברות חמורות וכו', ולהסתבך בסיבוך כזה שלא יוכל לצאת מזה אחר כך, ולכן אשרי אדם שמחפש עבודה כשרה שלא יביא אותו לידי נסיונות קשים ומרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ז כסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שלהיות קנאי זו מחלת אובססיה והפרעה נפשית וכו', ובפרט עד כדי כך לא לתת לאשה ללכת לבקר את ההורים שלה וכו', זה בא מהפרעה נפשית שהוא מפחד שאשתו יותר מכורה להורים מאשר אליו, שזה פשוט מחלת אובססיה וכו', ובעלך לא קולט מה שהוא עושה וכו', סוף כל סוף זה ההורים שלך וזכותך לבקר את ההורים שלך כמה שאת רוצה, וזה בכלל לא נוגע לאהבה בין הבעל והאשה, אדרבה אם הבעל מניח לאשתו לבקר את ההורים שלה, זה מחזק יותר ויותר את הקשר בין הזוג, אלא כשההורים מסיתים את האשה נגד הבעל, זה כבר ענין אחר

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל צַג

לְגַמְרִי, וְגַם אִזְ אֵין לְבַעַל לְעַצֵּר אֶת אֲשֶׁתוֹ מִלְבָּקֵר אֶת הַהוֹרִים שְׁלָה, סוּף כָּל סוּף זֶה הָאָבָא וְהָאֵמָא שְׁלָה שְׁהוֹלִידוֹ אוֹתָהּ וְטַפְלוֹ בְּהַ בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים, וְזֶה טַבְעֵי שְׁבַת רוּצָה לְבָקֵר אֶת הַהוֹרִים, מְלַבֵּד שֵׁישׁ בְּזֶה מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל כְּבוֹד אָב וְאִם שֶׁהִיא מִהַחֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֹרוֹת, וְכִמוֹ כֵּן לְהַפֵּךְ, גַּם הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִבְיִן אִם הַבַּעַל רוּצָה לְבָקֵר אֶת הַהוֹרִים שְׁלוֹ, לֹא תִהְיֶה קִנְיָאִית וְלֹא לְתֵת לְבַעַל לְבָקֵר אֶת הַהוֹרִים שְׁלוֹ שֶׁהֵם הוֹלִידוֹ אוֹתוֹ.

הַכֶּלֶל הוּא שְׁכָל זוּג צְרִיךְ לְדַעַת, כְּשִׁזּוּג מִתְחַתְּנִים, בְּהַתְחַלָּה זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהֶם, לְפַעְמִים הָאִשָּׁה עֲדִין חוֹזֶרֶת בְּכָל פַּעַם אֶל הַהוֹרִים שְׁלָה, וְהֵם אֲצִלָּה חֲשׁוּבִים יוֹתֵר מִבַּעַלָּה, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְבַעַל, מִדּוּעַ אֶת לֹא נוֹתֵנָת לִי אֶת הַתְּשׁוּמָת לֵב? מִדּוּעַ אֶת רִצָּה תְּמִיד יוֹתֵר אֶל הָאֵמָא מֵאֲשֶׁר אֵלַי? וְכֵן לְהַפֵּךְ לְפַעְמִים הַבַּעַל חוֹזֵר בְּכָל פַּעַם אֶל הַהוֹרִים שְׁלוֹ, וְהֵם אֲצִלוֹ יוֹתֵר חֲשׁוּבִים מֵאֲשֶׁתוֹ, וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד לְאִשָּׁה, מִדּוּעַ אַתָּה לֹא נוֹתֵן לִי אֶת הַתְּשׁוּמָת לֵב? מִדּוּעַ אַתָּה רֵץ תְּמִיד יוֹתֵר אֶל הָאֵמָא מֵאֲשֶׁר אֵלַי?

וְלִכֵּן זוּג שְׁרוּצִים לְהַצְלִיחַ בְּנִשׁוּאֵיהֶם, אֲסוּר לְקַנְאוֹת אַחַד בְּשֵׁנֵי לְמָה עֲדִין רִצִּים יוֹתֵר אֶל הַהוֹרִים וְכוּ', כִּי כִּף טַבְעַ הַעוֹלָם שְׁנִמְשָׁכִים אֶל הַמְּקוֹם שֶׁנִּתְּנָהוּ לָהֶם חֵם וְאַהֲבָה בְּיוֹתֵר וְכוּ', וְלִכֵּן עַד שֶׁהַזּוּג מְכִירִים אֶת עַצְמָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִבְנָה בֵּינֵיהֶם חֵם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, זֶה לוֹקֵחַ זְמַן, וְאֲסוּר לְקַנְאוֹת אַחַד בְּשֵׁנֵי וְכוּ', וְלֹא לְחִיוֹת בְּקִטְנוּנוּת כְּאֵלוֹ הוּא אוֹהֵב אֶת הַהוֹרִים שְׁלוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ', אוֹ כְּאֵלוֹ הִיא אוֹהֶבֶת אֶת הַהוֹרִים שְׁלָה יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ', אֲלֵא צְרִיכִים לְזַכֵּר אֶת הַכֶּלֶל

צד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

הזה מאד מאד, ולא להקפיד אחד על השני, כי זה טבע בריא שעדיין הבן או הבת נמשכים אחר ההורים שלהם ששם קבלו את החם והאהבה, ולכן זוג טרי שהתחתנו, הדבר הכי חשוב שידעו שעכשו מתחיל אצלם דף חדש וכו', מחיבות חדשה וכו', צריכים לאהב אחד את השני מאד מאד, ולזכר טוב טוב הן הבעל - זאת אשתי לתמיד, ועלי לאהב אותה בכל לבי ונפשי ולתת לה את הכל וכו', והן האשה - זה בעלי לתמיד, ועלי לאהב אותו בכל לבי ונפשי ולתת לו את הכל וכו', וכך אם יהיה בין הזוג חם ואהבה ופתיחות אחד לשני, כבר לא ירצו לרוץ אל ההורים על כל דבר קטן וכו'.

תמצית הדברים צריכים לדעת הן הבעל הן האשה שאם אחד מהם מונע מהשני ללכת אל ההורים שלו, שיהיו בטוחים שיקבלו את זה חזרה מהילדים שלהם, ויכאב להם כל כך, אבל כבר יהיה מאחר מאד, וככלל זה צריכים לדעת מה שעושים להורים מקבלים חזרה מהילדים.

הקדוש ברוך הוא שנותן דעת ושכל, יתן לבעלך דעת ושכל ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ז כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶצֶל רַבְּנּוּ ז"ל הָיָה הָעֵקֶר לְמוֹד שְׁלַחַן עָרוֹף, וּמָאֵד מָאֵד
הַקָּפִיד שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל יִלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עָרוֹף, וּבִפְרוּשׁ
אָמַר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שְׁחֹב גְּדוֹל עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עָרוֹף, וְשָׁלָא יַחְסֵר לוֹ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹד
שְׁלַחַן עָרוֹף, וְכַמוֹכֵן לְקַיֵּם אֶת כָּל מַה שְׁכַתּוֹב בְּשְׁלַחַן עָרוֹף,
וְיִדוּעַ מַה שְׁאָמַר הַחֲזוֹן אִישׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, בְּשַׁעַה שְׁשָׁאֵלוּ
אוֹתוֹ הֲאֵם יֵשׁ הַיּוֹם אוֹרִים וְתוֹמִים? עֲנָה וְאָמַר אֶצְלֵי הָאוֹרִים
וְתוֹמִים הוּא הַשְׁלַחַן עָרוֹף, כָּל מַה שְׁאֲנִי צָרִיף לְדַעַת אֲנִי
מִסְתַּפֵּל בְּשְׁלַחַן עָרוֹף, וְאֲנִשִּׁי שְׁלוּמֵנוּ רְגִילִים לוֹמַר לְמִי
שְׁשׂוֹאֵל עַל הַנְּהֻגוֹת אֵיךְ הִתְנַהֵג רַבְּנּוּ ז"ל? פִּתַּח אֶת הַשְׁלַחַן
עָרוֹף וְתִרְאֶה אֵיךְ שָׂרַבְּנּוּ ז"ל הִתְנַהֵג, כִּי אֶצֶל רַבְּנּוּ ז"ל הָיָה
יְסוֹד הַיְסוּדוֹת לְמוֹד שְׁלַחַן עָרוֹף, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁמַתְמִיד
בְּכָל יוֹם בְּלְמוֹד שְׁלַחַן עָרוֹף, וּמִשְׁתַּדֵּל שְׁלָא יַעֲבוֹר לוֹ יוֹם אֶחָד
מִבְּלֵי לְמוֹד שְׁלַחַן עָרוֹף, וְלֵהֲשַׁתְּדֵל לְקַיֵּם אֶת כָּל מַה שְׁמוּכָא
בְּשְׁלַחַן עָרוֹף, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ח') שְׁעַל
יְדֵי לְמוֹד פּוֹסְקִים מְבָרְרִים אֶת הַטּוֹב מִהָרַע וְכוּ', וְכֵן אָמַר (לְקוּטֵי
מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ב) עַל יְדֵי לְמוֹד פּוֹסְקִים זוֹכִים לְאַמוּנָה
בְּרוּרָה וּמְזוֹכְכַת, וְנַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בְּעַצְמֵינוּ.

מָה אוֹמַר לָךְ, כָּל דְּבָר מַה שְׁמוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל זֶה
יְסוֹד גְּדוֹל מָאֵד, כִּי בְּזֶה תְּלוּי כְּבָר שְׁאָר דְּבָרִים, כְּגוֹן יְסוֹד
הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב הוּא תְּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה,
וְלֵהֲפַךְ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה אֶל תְּקֵף הַשְׂמָחָה, וְלִשְׂמַח עִם כָּל
נְקֻדָּה וְנְקֻדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בּוֹ, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ אֶפְלוּ שְׁעֲשֶׂה מַה

צו אֲשֶׁר שָׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֵל

שְׁעֵשָׂה, אֶלָּא לְזָכֹר שְׁגָדוּל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוא מוֹחֵל עַל כָּל עֲוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם אִם הוּא חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, כִּי
הוא יִתְבָּרֵךְ מֵרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְכִיּוֹן שְׁאָדָם שָׁב בְּתַשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, עָלָיו רַק לְשַׂמַּח, וּכְכֹל שְׁשַׂמַּח יוֹתֵר, סִימֵן שְׁתַּשׁוּבָתוֹ
נִתְקַבְּלָה בְּשָׁמַיִם.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלַחֲפֹשׁ וְלִבְקֹשׁ וְלִמְצֹא בְּעֲצֻמוֹ אֶת הַטּוֹב
שֵׁישׁ בוֹ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק
(שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפֶלַח הָרֶמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנֵין
שְׁבָךְ מְלֵאִים מִצּוֹת כְּרֶמּוֹן;

וְכֵן צְרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ שְׁזָה נִקְרָא אֶצֶל רַבְּנֵינוּ ז"ל
הַתְּבוּדָּוּת, וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל כֶּף רְגִילִים לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁלֹּא יוּכַל לְהַפְרִד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק ב' סִימֵן כ"ה) הַהַתְּבוּדָּוּת הוּא מַעֲלָה עָלֵינוּ
וְגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִיִם שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר
לְהַתְּבוּדַד לְבָדוּ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וְלִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוּ
לְבֵין קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלוֹת בְּדַבְּרֵי חַן וְרִצּוֹי וּפִיוֹס, לְבִקֵּשׁ
וְלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִקְרְבוּ אֵלָיו לְעִבּוּדָתוֹ בְּאַמְתָּ.
וְתַפְּלָה וְשִׁיחָה זוֹ יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמַדְבָּרִים בוֹ וְכו', וְהִנְהִיגָה זוֹ
הִיא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהִיא דֶּרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד
לְהַתְּקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלָל הַכֹּל.
כִּי עַל כָּל מָה שְׁיִחָסֵר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רַחוּק

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנְּחָל צו

לְגַמְרֵי מִכָּל וְכָל מַעֲבֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׂיחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ
מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ;

וּשְׁתֵּי הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ הֵם יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחֻסְדוֹת
בְּרִסְלָב, מִצַּד אֶחָד רַק לְשִׁמּוֹחַ תְּמִיד עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ
בוֹ, וּמִצַּד שְׁנֵי רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ וְכָל
אֲשֶׁר עִם לְכַבּוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ עִם שְׁתֵּי
הַעֲצוֹת הָאֵלּוּ, מִצַּד אֶחָד שְׂמִיחָה וּמִצַּד שְׁנֵי הַתְּבוּדוֹת, אֲזִי הוּא
כֹּכֵר לֹא צָרִיךְ אֶת אֶף אֶחָד, וְחַי חַיִּים טוֹבִים וּמְאַשְׂרִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתוֹזְכָה לְהַתְמִיד בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגּוּעַ לְנַפְשֶׁךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁאֲסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְגַבֵּר לְלַמַּד
עִם נְשִׁים, וְאֵין עַל זֶה שׁוּם הִתָּר, כִּי רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה דְּבַר
זֶה, כִּי גָבַר יְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה אֲסוּר לוֹ לְהַתִּיחַד עִם אִשָּׁה, זֶה עׁוֹוֹן
חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כִּי צְרִיכִים לְהִזְהַר מֵאֲסוּר יַחַד אֲשֶׁר רַב
הַפּוֹסְקִים אוֹמְרִים שֶׁהוּא אֲסוּר מְדַאוּרְיִיתָא, וְאַחֲרֵים אוֹמְרִים

צח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

שהוא רק מדרבנן, כי בקלות יכולים להכשיל בעוונות חמורים מאוד מאד, וכן אמרו (עבודה זרה ל"ו): שאין אחד מתיחד עם כל עריות שבתורה כי אשת איש אסור להתיחד עם גברים שהוא דאורייתא וכו', ואתא דוד וגזר אפלו איחוד דפנויה, שזה גם כן אסור. וזה לא חמרא אלא אסור חמור מאד מאד שסופו רע, כמו שקרה אצלך, ולכן אסור לגבר שילמד עם נשים בשום פנים ואופן, משום (שבת י"ג.) לך לך אמרי נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב; והיום יש כל מיני קלים וריקים ופוחזים שנותנים הרצאות וכו', סדנאות וכו', לנשים, ולאט לאט מתקשרים רגשית אל אשה זאת וכו', או אל אשה אחרת וכו', וקורצים אחד לשני עם העין וכו', אוי לאותה בוששה אוי לאותה חרפה כשאשה רגילה ללכת אל הרצאות או סדנאות של גבר קל וריק ופוחז שבודאי יצא מזה קלקול גדול מאד, וצריכים לברח מזה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים, רבה פרשה א' סימן כ"ב) אמר רבי חונניא, אברהם היה מגיר אנשים, ושרה הנשים.

התשובה שלך לנתק כל הקשרים עם המגול והמשחת הזה וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ט) ודע שעקר התשובה השלמה היא, כשאדם עובר באלו המקומות ממש שהיה מקדם התשובה, כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים הקודמים, וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה ממש, ועכשו פונה עורף מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה.

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל צַט

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עָלֶיךָ וְתַחֲזֹרֵי בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ בּוֹדְאֵי יִקְבַּל אוֹתְךָ, וְכַתֵּב הַרְמַב"ם (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הַלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שְׁבִיתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעַ עֲשֵׂה תְשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֻטְאוֹ חַיֵּב לְהִתְדוּדוֹת לְפָנָיו הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאמַר (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְדוּדוֹ אֶת חֻטְאֵתְךָ אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים, וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כִּי צִדַּד מִתּוֹדִין אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם חֻטְאֵתִי עֲוִיתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כִּךְ וְכִךְ וְהִי נַחֲמֵתִי וּבּוֹשֵׁתִי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה, וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכֹל הַמְרַבֵּה לְהִתְדוּדוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעֵינֵי זֶה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח ;

וְלִכֵּן הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלְהִתְדוּדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל מָה שֶׁעֲשִׂיתִי, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוֹת שֶׁל אֶחָד שֶׁחֻטָּא וּמִתְדוּדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד כְּדֵי כִךְ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תּוֹרַת כְּהֻנִּים בְּחֻקוֹתֵי) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמִיד שֶׁהֵם מִתְדוּדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם מִיָּד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֵאמַר (וַיִּקְרָא כ"ו) "וְהִתְדוּדוֹ אֶת עֲוֹנֵם וְאֶת עֵוֹן אַבְתָּם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעַלוּ";

וְהַעֲקֵר לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְךָ קִבְלָה חֲזָקָה שְׂאֵת לֹא חוֹזֵרֶת שְׂמָה, וְאֵת לֹא נִפְגַּשֶׁת אִתּוֹ, שְׂרַק זֶה נִקְרָא תְשׁוּבָה אֲמִתִּית, כְּמוֹבָא בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק ב' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הַלְכָה ב') וְיָמָה הִיא הַתְּשׁוּבָה הוּא שִׁיעֻזֵּב הַחֻטָּא חֻטְאוֹ וְיִסִּירוּ מִמֶּחֱשַׁבְתּוֹ וְיִגְמַר בְּלִבּוֹ שְׁלֵא יַעֲשֵׂהוּ עוֹד שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "יַעֲזֹב רָשָׁע דְרָכּוֹ" וְגו' וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שֶׁעָבַר שְׁנֵאמַר (יִרְמִיָּה ל"א) "כִּי אַחֲרַי שׁוֹבֵי נַחֲמֵתִי";

ק אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחֲל

וְיַעֲיֵד עָלָיו יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שְׁלֵא יָשׁוּב לְזֶה הַחֲטָא לְעוֹלָם
שְׁנַאֲמַר (הוֹשַׁע י"ד) "וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֶלְקִינוּ לְמַעֲשֵׂה יְדִינוּ" וְגו'
וְצָרִיךְ לְהִתְדוּדוֹת בְּשִׁפְתָיו וְלוֹמַר עֲנִינֹת אֱלוֹ שְׁגַמַּר בְּלִבּוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁהַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ יִכְנָסוּ בְּתוֹךְ
לִבְךָ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז פְּסָלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּרְאֵי לְבִדּוּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ, כִּי כָּל הַצָּרוֹת שְׁיֵישׁ
בְּבֵית זֶה רַק מִחֲמַת שְׁאִין שְׁמָה מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, תִּשְׁמְרֵי אֶת
הַשֶּׁבֶת וְאֵז הַשֶּׁבֶת יִשְׁמַר עָלֶיךָ, וְתִקְפִּידִי מְאֹד לְאֶכּוֹל רַק
מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, וְאֵז וְשָׁב וְרָפָא לְךָ וְיִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ
וְרְפוּאָה הַגּוּף גַּם יַחַד.

רַק חֲזַקִּי וְאַמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שְׁהַזְהִירְנוּ
רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּנָה
גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת
וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאֹת הַבָּאִים עַל הָאִשָּׁה
כָּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוֹל הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רִס"ט בְּנִחָל קא

נִפְשׁוּ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם לֹא כָּל מִי
שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמֵּצֵר הַיּוֹם מֵצֵר לְמַחַר
לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם;

וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׁמִחָה
מְצוּיָה אֶצְלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׁמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב
וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו
יְתַבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָהּ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי
מֵה שְׂאִין הָאִשָּׁה מִתְחַזְּקֶת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא
מִפְּנֵי שְׁנוּפֶלֶת עַל לְבָהּ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְרַף וּמִיד
שֶׁמְכַרִּיחָה אֶת עֲצָמָהּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבָהּ לְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשִׂיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

אני מאד מאד שמח שאף הולכת להכניס את הבן הבכור שלך לעל המצוות, ואני מאחל לך מזל טוב חמה ולבבית, ומאד מאד התרגשתי להניח לו תפלין, כי מסבן עבר בחייו מה שעבר וכו' וכו', ומהיום יעזר לו הקדוש ברוך הוא שיהיה לו רק שמחות.

אני לא מבין איך חתיכת זבל ונואף וכו', בצורה הכי מגעילה שרק יש וכו', לא מתבייש לדבר עלי, וזה מראה איזה נואף הוא, כי כף אמר דוד המלך (תהלים נ"ה כ"א) "שלח ידי בשלמיו חלל בריתו", את צריכה לתת תודה להקדוש ברוך הוא שהתפטר מהלכוך הזה וכו', אבל הייתי מיעץ לך אף פעם לא לדבר עם הילדים נגדו, כי סוף כל סוף הם הילדים שלו, ולא פדאי לדבר לפניהם, אבל את צריכה להיות שמחה שנפטר מאדם בוגד ומלכלך כזה.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחדיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שתזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזו תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנַּחַל קֶג

כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ
יְתַבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרְגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבְיֵא
אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׁמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשִׁיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַפִּים ... נְרוֹ יֵאִיר

בְּאִתִּי לְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּרַכַּת מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית לְקִרְאָת
הַיֵּבֶר מְצוּהָ שְׁלֵךְ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּתְּמִיד בְּלִמּוּד
תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׁאֵין טוֹב מִזֶּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט:) אֵין
טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה שְׁנֵאֲמַר (מְשַׁלֵּי ד' ב') "כִּי לָקַח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם
תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ".

וְרָצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁתַּתְּמִיד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְאִם
תּוּכַל לְגַרֵם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
אֶפְלוּ רַק כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת גַּם בֵּין טוֹב מְאֹד, כִּי כָךְ אֶמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין מ.ב.) בְּמִי אֵתָה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שְׁל

קד אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רֵס"ט בְּנַחֵל

תּוֹרָה? בְּמִי שָׁיֵשׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שְׂאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבָּה לְלַמֵּד מְשָׁנִיּוֹת אֵינּוּ מֵנִיחוֹ לְהַכְנִיס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שִׁיגְרוֹס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נְשָׁמָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּגְדֵּל תִּלְמִיד חָכָם גָּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשִׁיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תְּשַׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתִּרְוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וּבִפְרֹט מֵהַנֶּכֶד, וְשִׂיאִיר לָכֶם הַמְּזֵל, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

אוֹדוֹת הַתְּרוּמָה וְכו', הֵם יְכוּלִים לְתַרֵּם יָשָׁר לְפִתְכַתְּ שְׁלִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְתֵּק מֵהֶם כָּל הַדֵּינִים עַל יָדִי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וַיְהִיָּה לָהֶם יְשׁוּעָה גְדוֹלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹשִׁיָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז פְּסָלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי תִקְחִי אֶת הָעֲבוּדָה כְּמִנְהֶלֶת חֲשׁוֹנוֹת בְּמַלּוֹן
בְּטִבְרִיָּה, כִּי סוּף כָּל סוּף שָׁמָּה זֶה רַק יְהוּדִים, וְלָמָּה אֶת צְרִיכָה
לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּסַכָּנוֹת וְכו', וּבִפְרָט בְּעֵתִים הֵלְלוּ שְׁפַחַד
לְעֲבוֹד בֵּין הַיְשָׁמְעָאִים שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה קוֹרֵאת אוֹתָם פְּרָאֵי
אָדָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכוֹלְתְּךָ
לְהַשְׁלִים עִם בְּעַלְךָ, וְשִׁיחֶיהָ בֵּינֵיכֶם אֶהְבֶּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, כִּי
(סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת פָּרָק
ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא
אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָאת
שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֶיהָ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה גְדוּלָה
מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְת' י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רַק תְּחִיָּה בְּשִׁמְחָה כִּי רִבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב'
סִימָן כ"ד) שְׂגָם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים

קו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת וביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשטו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ז כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל היניק וחפים ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתני בזה שאתה חוזר על מסכת ברכות והגעתי כבר לפעם השמונים ושמונה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכה לסים את המסכתא הזו מאה פעמים ואחד, ואחר כך תקח עוד מסכתא, וכן אני מאד שמח שאתה לומד בכל יום דף

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנַּחֲל קו

גְּמָרָא בְּבֵלֵי יְרוּשָׁלַיִם וּפְרָק תּוֹסְפְתָא, וְכֵן אַתָּה בּוֹנֵה לְעֶצְמְךָ
בְּיַת' נִצְחֵי כָּל יוֹם.

רק חֲזַק וְאַמֵּץ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי
כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא
מִלְחָמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁשׁ בֵּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה.
וּמוֹבָא (מִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֵּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח הַשָּׁם,
גִּיהֵנוּם, וּמִי שֶׁהֲרֵבָה לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינוֹ מַנִּיחוֹ לְהַכְּנִס שָׁם,
וְלָכֵן אֲשֵׁרֵי מִי שִׁיגְרוּס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת,
שֶׁהוּא הִצְלָחָה נִצְחֵית, כִּי מִשְׁנֵיּוֹת אוֹתִיוֹת נִשְׁמָ"ה.

תְּרַגֵּל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה
הִצְלָחָה נִצְחֵית.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁטוּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֹּשֶׁב, י"ז פְּסָלוֹ הַתַּשְׁעִי"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוֹ

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי לֹא מִפְּסִיק לְהִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָת בְּנֹכַח ... ג"י, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא הָרוֹפֵא כָּל בְּשָׂר יִרְפָּא אוֹתוֹ, רַק שְׁלֹא יִיאֲשׁוּ אֶתְכֶם
הָרוֹפְאִים, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ט.) עַל הַפְּסוּק

קח אֶשֶׁר שָׁנַת תַּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ט בְּנִחַל

(שמות כ"א י"ט) "וְרַפָּא יִרְפָּא" מִכָּאן שְׁנַתְנָה רְשׁוֹת לְרֹפֵא
לְרַפְּאוֹת, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׁנַתְנָה רְשׁוֹת לְרֹפֵא לְרַפְּאוֹת, אָבֵל
לֹא לִיֵּאֵשׁ.

אַתֶּם שְׁנִיכֶם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְפֹול בְּיֵאוּשׁ, כִּי סוּף
כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשִׁיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַנְכֶם ... גֵּרוֹ
יֵאִיר, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתְּבַדְּקוּ אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת,
וּבְכֻלָּל טוֹב לְבַדּוֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי כְּשֶׁקוֹרָה מִשְׁהוּ
הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן צְרִיכִים לְבַדּוֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצֵּלְחָה
מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִי"ה - חֵלֶק רַס"ט בַּנְּחָל קַט

תשיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים לַהֲדוֹת לָךְ עַל מַה שְּׁאַתָּ עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי,
פְּשוֹט אָנִי צְרִיךְ שְׁיִבְדְּקוּ טוֹב טוֹב אֵיךְ מִתְנַהֵג כָּל הַמְשָׁרֵד שֶׁל
"יִשְׁמַח צְדִיק" וְאִם אֵין שְׁמָה פְּזִילוֹת לְכָאן אוֹ לְכָאן וְדִי
לְחַפְיָמָא, כִּי אֵין לִי כְּבֹר כַּחוֹת לְוַכּוּחִים אוֹ מְרִיבוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן
אָנִי מְאֹד מְאֹד מְעֲרִיךְ מַה שְּׁהוֹעֵד עוֹשִׂים בְּשִׁבְלִי, וְזֶה לִי
יִשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאֵמַת מְצוֹת פֶּטֶר חֲמוֹר זוֹ מְצוּהַ נְדִירָה, וְאֵנִי עֲדִין לֹא
זְכִיתִי לְקַיֵּם אֶת זֶה, יִזְכְּנִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַיֵּם אֶת זֶה
בְּשִׁלְמוֹת, אֲבָל אָנִי לֹא יְכוֹל עַכְשָׁו לְהַגִּיד תַּאֲרִיךְ מִתִּי שְׁאֵנִי בָּא,

קי אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֵל

כִּי אֲשֶׁתִּי תַחֲיָה, זְכוּקָה לְרַחֲמִים מְרַבִּים, וְלִכֵּן אֵל תִּדְחַק עַל הַבַּעַל הַבֵּית אִם יִרְצֶה יִרְצֶה, וְאִם לֹא גַם כֵּן טוֹב, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לִי מִמְקוֹם אַחֵר.

רַק תַּעֲמֹד עַל הַמִּשְׁמֵר עַל כָּל מֵה שְׁקוֹרָה בַּקְּהֵלָה, וְאִם יֵשׁ מִשְׁהוּוֹ לְתַקֵּן תִּכְּף וּמִיָּד לְהוֹדִיעַ לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה אֶצְלָנוּ אַךְ וְרַק מִקוֹם שֶׁל תּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנַחְנוּ נוֹהֲגִים לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה עַל יַד פֶּתַח הַבַּיִת, כְּדַעַת הַשְּׂאֵלִתוֹת, מְזוּזָה מִימֵין וְנֵר חֲנֻכָּה מִשְּׂמָאל, וּבַעַל הַבַּיִת עִם הַצִּיצִית בְּאֻמְצָע.

בְּעֵינַי לְהַדְלִיק בְּחֵלוֹן כְּדִי שְׂיִהְיֶה פְּרָסוּמִי נִיסָא, זֶה טוֹב בְּעִיר גְּדוּלָה שְׂיֵשׁ הַמוֹן שְׁלֹא זוֹכִים לְהַדְלִיק, אֲזִי כְּדָאִי לְהַזְכִּיר לָהֶם שְׁזֶה חֲנֻכָּה, וְזֶה פְּרָסוּמִי נִיסָא, אֲבָל הַיּוֹת שְׂאֶצְלָנוּ כְּלָם מְדַלְקִים, אֲזִי עֲדִיף לְהַדְלִיק בְּתוֹךְ הַבַּיִת וּלְפָרְסָם אֶת הַנֵּס לְמִשְׁפָּחָה.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֵל קִיא

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל כָּל הַסְּפָרִים שֶׁשָּׁלַחְתָּ לִּי, וּתְשׁוּאָת חֵן לָךְ עַל זֶה, וַיַּעֲזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה בְּבִיתְךָ אוֹר הָאֱמוּנָה, וַיְהִיֶּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית בֵּינֶךָ לְבֵין אִשְׁתְּךָ, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצְאָת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

וּתְיַרוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וַיֵּאִיר לְכֶם הַמְּזֹל, וְכָל מַה שֶׁתַּעֲשׂוּ תַצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

קיב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת מֵה שְׁטוּב לְיִלְדִים, וְלֹא מֵה שְׁאֲנָשִׁים
מְדַבְּרִים, וְאִם אַתָּם מְרַגִּישִׁים שְׁשֻׁמָּה יוֹתֵר טוֹב, אֲזִי תַעֲשׂוּ מֵה
שֶׁהִכִּי טוֹב לְיִלְדִים, רַק לְהַחֲדִיר בְּהֵם אֲמוּנַת חֲכָמִים שְׁזֵה מִבִּיא
לְאֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מְכִילֵתָא בְּשֵׁלַח) עַל
הַפְּסוּק (שְׁמוֹת י"ד) "וַיֹּאמְרֵנוּ בְּהוֹי"ה וּבְמִשֵּׁה עֲבָדוּ" אִם בְּמִשֵּׁה
הָאֲמִינוּ קַל וְחִמֵּר בְּהוֹי"ה? בָּא זֶה לְלַמְּדֵךְ שְׁכָל מִי שְׁמֵאֲמִין
בְּרוּעָה נֶאֱמָן כְּאִלוּ מֵאֲמִין בְּמֵאֲמָר מִי שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם;
וְלִכֵּן אִם אָדָם אֵין לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים סִימָן שְׁאֵין לוֹ גַּם אֲמוּנָה
בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשכג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנִחַל קִיג

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת מִזֶּל טוֹב חֲמָה וּלְבִבֵית עַל הַוּלְדַת הַנִּכְבְּדָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה בְּבֵיתְכֶם, וְתַמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רק חֲזִקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵי, וְכִשְׁאֲדָם שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׁחִזְק בְּאֱמוּנָה שְׁאִין בִּלְעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעֵם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכָתוֹב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ רַש"י "אֵטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מִזְדַּעְזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעֲדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מְדֻרְגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁכַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ז פְּסָלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה

קיד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנְּחָל

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׂבִיכוּלְתַּכֶּם לְקַדֵּם אֶת שְׁקוּם הַיֶּלֶד ... גְּרוּ יְאִיר, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָה גְּמוּרָה, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד, אֲנִי לֹא מִפְּסִיק לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיו, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁישְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל עֲלָיו.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֲתֶם עוֹבְרִים אֶת הַגִּיהֶנוֹם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְכו', אֲבָל אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק עִם כָּל הַפְּחוֹת אֲף שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה וְכו', עִם כָּל זֹאת הַחַיִּים לֹא קָלִים לְאֲפֹךְ אֶחָד, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְּחַזֵּק מְעַמָּד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנִחָל קטו

אַתָּה לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר אֵיךְ אֲנִי מַעְרִיךְ אוֹתְךָ שְׂאֵתָה עוֹמֵד
עַל הַמִּשְׁמֵר, שְׂיִהְיֶה נָקִי כָּל הַמִּתְחַם שֶׁל הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת וְהַבֵּית
הַתְּבִשִׁיל, בְּזִכּוֹת זֶה יִתֵּן לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם אֲשֶׁתְּךָ
בְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין
עֲבוּדָה שֶׁבָּא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם
שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַעוֹבְיוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֹל כֵּךְ חָבֵל כִּי הַנְּשִׁמָּה
מוֹשְׁכַת רַק לְרוֹחַנִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב
וּמוֹשֵׁךְ רַק לְגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן,
כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת
הַנְּחִשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֶׁכֵּל
וְקוֹלֵט תִּכְף וּמֵיד שְׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עֲלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת
וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ
אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה
מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

קטז אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך שאתה מלמד תינוקות של בית רבן, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפּרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחדירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקור את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדייר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים, ולכן תמשיך להחדייר בילדים אמונה פשוטה בו יתברך, והקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותך, רק תהיה סבלן גדול הן עם התלמידים והן בביתך, והסבלנות זה המתנה הכי יפה.

העקר ראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנֶחֱל קִיז

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּו ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵלְךָ צָרִיךְ לַחֲשׁוֹב פְּעָמִים אִם שִׁיךְ דָּבָר כְּזֶה לְהוֹצִיא
הַלְוָאָה כָּל כֶּף גְּדוּלָה פֹּה וְכוּ', וְשֵׁלָא יַחֲיָה בְּאֲשֻׁלְיוֹת, הוּא צָרִיךְ
לְדַעַת בְּטוֹחַ אִם הוּא יָכוֹל וְכוּ', כִּי סֵתָם לְנִסְעַ וְאַחַר כֵּן הוּא
יַחֲזֹר עִם יָדַיִם רַקוֹת זֶה שׁוֹבֵר לְגַמְרֵי וְכוּ'.

רְאוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם אֶת וּבְעֵלְךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה כִּי
אֵין דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוֹב כְּמוֹ שְׂמִחָה, וְכָל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ
לְמִדַּת הַשְּׂמִחָה יוֹתֵר מְכָל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם
וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא
לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְלָכֵן עַל שְׂמִחָה צָרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה,
וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמִחָה
מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי
שְׂמִיחַ הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם

קִיחַ אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֵל

תְּהִי בְּשִׂמְחָה, כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיִשׁוּב הַדַּעַת, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵהַ שְׁבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשִּׂמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחָסֵר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁכַּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ז כֶּסֶל ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתֶּם שְׂתִיכֶם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְלֹא לְדַבֵּר מִזֶּה וּמִכָּל שָׁפֵן לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל מֵה שְׁקוּרָה סְבִיב, אֲזִי עַל יְדֵי זֶה הַכֹּל יִשְׁתַּק בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף חֶלֶק ב' סִימָן י"ד) מִי שֶׁעוֹצֵם עֵינָיו מִרְאוֹת בְּרַע עַל יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִבְּזִיוֹנוֹת; וַיֵּשׁ לֹאמֵר בְּפִשְׁטוֹת, עַל יְדֵי שְׂאֵל מִסְתַּכְּלִים וְלֹא מִתִּיחָסִים מֵהַ שְׂאֲחָרִים מְדַבְּרִים, עַל יְדֵי זֶה נִצְלִים

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֲל קִיט

מְבִזְיוֹנוֹת, צְרִיכִים רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְצִיֵּר לְעֶצְמוֹ אִיךָ שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוּ הוּא אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הָאֹר הַגָּנוּז הַזֶּה, שְׂבִין כֶּף מְאִיר וְכו', וְכֵן מְחַמֵּם וְכו', וְיֹתֵר מִזֶּה לֹא צְרִיכִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁכַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שְׁחֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ל"ד.) בְּמָקוֹם שְׂבַעֲלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעֵמוּד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׂפִינֵן שְׂאָדָם מְהֵרָה בְּלָבוֹ לְעִשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֹא עַד מֵהַלֶּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֹא שֶׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כֶּסֶא הַכְּבוֹד, וְהַסְּמִיךְ מ"ם מְאֹד

קב אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל

מְאֹד מִפְּחַד מִבֶּן אָדָם שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׂאֵדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֲשֵׂה עַד עַכְשָׁיו מֵה שֶׁהוּא עֲשֵׂה, וּמִתְנַדָּה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעֲשֵׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּכְּר מְקַבְּלוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פָּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלִעָם הָיָה רָשָׁע עָרוֹם וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפְּרַעְנוֹת אֶלָּא תִשׁוּבָה, שְׂכָל מִי שֶׁחֹטֵא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רִשׁוּת לְמַלְאָךְ לִגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מֵה לָךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה? וּמֵה לָךְ לְהִתְדוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׂמִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמִתְנַדָּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רִשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמּוֹת לִגַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחֲוּמָא גַח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רַפּוּאָה, רַפּוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תִּשׁוּבָה.

וְלִכֵּן רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, הֵן אֲמַת שְׁעֵבֵר עֲלֶיךָ מֵה שְׁעֵבֵר וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תְּמִיד תִּשׁוּבָה מוֹעֵלֶת, וּכְכַר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלָקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תְּקַל"ב) "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹי"ה אֶלְקֵיךְ" אָדָם עוֹמֵד וּמִחֲרַף וּמְגַדֵּף בְּשׁוֹק וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה תִשׁוּבָה בֵּינִי לְבֵינֶךָ וְאֵנִי מְקַבְּלֶךָ; הֵישׁ עוֹד עוֹזֵן כָּךְ חֲמוֹר שְׂאֵדָם מִחֲרַף וּמְגַדֵּף כְּלָפִי מַעְלָה? אַף עַל פִּי כֵן אוֹמֵר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֵּא תִחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְאֵנִי מוֹחֵל לָךְ, וְכֵן אָמְרוּ (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים מִזְמוֹר י"ח) שְׂכָל הָעוֹשֵׂה תִשׁוּבָה מַעְבְּרָה שְׁבִידוֹ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹסִיף לוֹ כְּבוֹד וְקוֹרָא לוֹ שֵׁם חֲבִיב; וְאָמְרוּ (פְּסָחִים קי"ט). יָדוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַחַת כִּנְפֵי הַחַיּוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תִשׁוּבָה מִיַּד מִדַּת הַדִּין; וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בִּידֶיךָ וְתִחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה עִם

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנַּחַל קַכּא

יֵלֵב אֲמַת לֵב נִכּוֹן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק (איוב ל"א) "בַּחוּץ לֹא יֵלֵין גֵּר" שְׂאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹסֵל לְבָרִיָּה, אֲלֵא לְכֹל הוּא מְקַבֵּל, הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכֹל שְׁעָה וְכֹל מִי שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ לְכַנֵּס יַכְנִס, לְכַךְ הוּא אוֹמֵר "בַּחוּץ לֹא יֵלֵין גֵּר".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאִנִּי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹשֵׁל.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשִׂי מֵה שֶׁבִּיכוּלְתָךְ לְחֵלֶק בְּכֹל יוֹם עִם קְבוּצוֹת מְנֻשּׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת מְכַתְּבֵי הַיּוֹם יוֹמִיִּים שְׂאִנִּי כּוֹתֵב לְהֵן, וְאִין לְךָ הַפְּצָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מְזוֹ, וְכֵן תִּרְאִי לְדוֹחַ מֵה קוֹרָה בְּעֵנִין הַצָּגָה וְהַשְׁמָחָה בִּימֵי חֲנֻפָּה הַקְּדוּשִׁים.

נָא וְנָא רְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֶה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת

קכב אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחֵל

וְדִכְאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׂלֵהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִיחָה אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עַצְמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂחִזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשֵׁלָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תַּשְׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תַּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, רַק תַּהֲיִי רְגִילָה לֹאמֵר בְּכָל יוֹם שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂמֵאֵד מְסַגֵּל לְלִידָה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ) עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוּמַר לְשָׁנוֹת הַטֵּבֵע; וְלִכֵּן טוֹב שְׂתֵאמְרִי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בַּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֵּׁה אֶהְרֵן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֵמָה, רַבֵּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי, רַבֵּי

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בַּנַּחַל קִבְּג

יִצְחָק לִוְרִיא אֲשַׁכְנֹזִי, רַבֵּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבֵּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבֵּי נֶתָן מִבְּרֶסְלָב וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים שָׂאתָ רַק זֹכֶרֶת תְּהִי רְגִילָה לֹמֵר אֵת זֶה מִיָּדִי פַּעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרִי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שְׁתּוֹלֵדִי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרֶת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתְּעֹזֵר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשָׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאִזְכָּה לְעִבּוֹר אֵת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מֵינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִזְכָּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנְךָ, וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִיו לְרְצוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ י"י צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

רַק תְּהִי בְּשִׁמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂגֹם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְיוֹת הָעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֵת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחִי אֵת עֲצַמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמָחָר, וְלִכֵּן רְאִי לְחֻטֵּף שְׂמִחָה וְלְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

קִדּוּשׁ אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ט בְּנִחָל

הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשֻׁלָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ אֶתָּה מוֹסֵר
אֶת נֶפֶשְׁךָ כְּדֵי לְשַׁמֵּר אוֹתִי שְׁחָס וְשְׁלוֹם אָנִי לֹא יִפּוֹל בְּפֶחַ, כִּי
אָנִי כְּבָר לֹא בְּמִצְעָבִים כְּאֵלוֹ לְפּוֹל בְּפֶחַ עוֹד פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם,
וְלִכֵּן אָנִי רוֹצֵה שְׂרָק תִּבְדָּקוּ שֶׁהַכֹּל תִּקְיֵן וְאִם הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּשׁוֹרָה
וְכוֹ, וְהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּזִכּוֹת זֶה שִׁיתְּרַחֵב לָכֶם
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשֻׁלָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל קִכָּה

אני מאד מבקש אותך שתשבי בפנה שלך ואל תעשי שום מריבות בין נשות אנשי שלומנו, כי אחרת אני אצטרך להוציא אותך מהקהלה לגמרי, אנחנו לא מענינים באשה בכינית וכו', שלא מסתדרת עם אף אחת וכו', כבר פטרתי שתי בעלים וכו', סימן שאת הבעייתית, ולכן אני מאד מזהיר אותך אם אני אשמע שאת מציקה למשפחות אנשי שלומנו, אז לא יהיה לי ברירה רק להוציא אותך מהקהלה.

המאחל לך תשובה שלמה

תשלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב, י"ז כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, וכלל זה תקח בידיך מי שמדבר גדולות אינו יודע שום דבר, וחבל מאד להצטער בחנם, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני

קבו אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנַּחֲל

פְּעֻלוֹת שְׁבַע־וָלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵה שְׁבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסֶד יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבָּר לֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשֻׁלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תַּשְׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְקִרְאָת הַבְּשׂוּרָה מְשִׂמַּחַת, תִּשְׁתַּדֵּל שְׁאֵשְׁתַּךְ תְּנוּחַת הַרְבֵּה, וְלֹא מְדַלִּיקִים נַר לְפָנַי שְׁנוּלָד וְכוּ'.

תִּגִּיד ל ... תַּחֲיָה, שְׁלֹא תִפְחַד הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִיד בְּקִלוֹת, רַק תִּהְיֶה רְגִילָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמֵאֵד מִסְּגָל לְלִידָה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבְיֵא שְׁנוּי

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל קכו

במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמר בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שיודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', ועוד כל מיני שמות של צדיקים שרק זוכרת תהיה רגילה לומר את זה מידי פעם, ואחר כך תאמר את התפלה הזאת, ותראה שתוליד בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבור את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קכח אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל

תּשׁלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ז פְּסָלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעְתִּי תִקַּח אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר לְעוֹרֶךָ דִּין, כִּי אַתָּה מְכַרְח
עוֹרֶךָ דִּין טוֹב, וְהַבְּעַל הַבַּיִת אֵיפֹה שֶׁהוּא עוֹבֵד ... זֶה עוֹרֶךָ דִּין
מְצוּיָן, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרְח לְקַחַת עוֹרֶךָ דִּין טוֹב כְּדֵי שְׁלֹא יִחַנְקוּ
אוֹתְךָ כָּל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי וְכו', וְאַנִּי בְּטוֹחַ עִם עוֹרֶךָ דִּין טוֹב יוֹצִיא
אוֹתְךָ מֵהַסֶּבֶךָ וְלֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

בְּעֵינַי הַכּוֹלֵל עָרַב, הִיָּה טוֹב מְאֹד שׁ ... גֵּרוֹ יֵאִיר יִקַּח אֶת

זֶה.

רַק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד וְאֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאַף שְׁאַנִּי
יִוֹדַע שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת דַּע לְךָ כִּי סוֹף כָּל
סוֹף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְהִרְגַע שְׁבַנִּי ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יִצְלִיחַ
לְגַיֵּס אֶת הַכֶּסֶפִּים, אֲזִי יִהְיֶה כֶּסֶף לְכָל פֶּרֶט וּפְרָט.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת, שְׂזוֹ הַמְּדָה הַכִּי יִפֶּה שְׂאָדָם יְכוֹל לְקַנּוֹת לְעֶצְמוֹ, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂזֵה לֹא בָּא כָּל כָּךְ קַל לְאָדָם, כִּי צְרִיכִים לְעִבּוֹד עַל זֶה מָאד מָאד, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שֶׁהוּא עֲצָבְנִי וְנִכְנָס בְּעֶצְבִּים וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה בְכַעַס וּמִתְעַצְבֵּן עַל כָּל דְּבַר קִטָּן וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשָׁרִי אָדָם שְׂיֵשׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְהוּא מִכְנִיס אֶת עֶצְמוֹ בְּתוֹךְ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיודֵעַ וְעֵד אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדַבֵּר גְּדוֹל דְּבַר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֶצְמוֹ אֶלֶּא בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית, וְאִזּוֹ דִּיקָא חֵי חֵיים נְצַחִים עֲרִבִים וּמִתּוֹקִים חֵיים מְאֻשָּׁרִים עוֹד בְּזֵה הָעוֹלָם, מֵאַחַר שְׂיודֵעַ שֶׁכָּל מַה שְׁקוֹרָה אִתּוֹ זֶה הַכֵּל בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית.

וְכֵן גְּלַה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַחְשְׁבָה הוּא סוֹבֵל מִהֵילָדִים שְׁלוֹ, וְכִשְׂאָדָם פּוֹגֵם בְּהַדְּבוּר הוּא סוֹבֵל מֵאֲשֶׁתּוֹ, וְכִשְׂאָדָם פּוֹגֵם בְּמַעֲשָׂיו הוּא סוֹבֵל מִכְּנֵי אָדָם, וְלִכֵּן רְאוּי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל מַה שֶּׁפָּגַם בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה שְׁלוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֹנֶן, יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַסְּבָל שְׁסוֹבֵל מֵהֶם, וְלִכֵּן אִתָּה צְרִיךְ לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת, וְאֶפִּילוֹ שְׂזֵה בָּא לְךָ מָאד מָאד קָשָׁה, זְכוּר מַה שְׂאָמַר הַתּוֹנֵא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרֻק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַע לְךָ

קל אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעֵס, בְּזֶה אֶפְלוּ שְׁנַמְצָא בְּמִדּוֹר
הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל
וּמְבֹטֵל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת
הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל בָּא מְגֹאוֹת וַיִּשּׁוֹת,
אָדָם צָרִיךְ לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה לוֹ
אֶפְלוּ מִשְׁהוֹ תְּרַעַמַת עַל אֲשֵׁתוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק
מִבְּעֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי
לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת".

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכּוֹאֵב לָךְ הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁאַתָּה סוֹפֵג מֵאֲשֵׁתְךָ,
אָבֵל אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַכֹּל הוּא בְּחֻשְׁבוֹן צְדָק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
וְלִכֵּן שֶׁתֵּק אֶהוּבִי יְדִידִי הַיֵּקָר וְאֵל תַּעֲנֶה לְמַחְרָפִי וְלִמְבֹזִי
נִפְשֶׁךָ כָּלֵל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ו') עָקָר
הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ יָדָם וַיִּשְׁתַּק, וְלִכֵּן הָעָקָר לְהַתְּכּוֹפֵף וְכוּ',
וְלֹא לַעֲנוּת, כְּמוֹ שֶׁצְּדִיקִים פָּרְשׁוּ אֶת הַפְּסוּק (בַּמִּדְבָּר ז' י"ד) "כִּף
אֶחָת עֲשֶׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטָרֶת", 'כִּף אֶחָת' הֵינּוּ כְּפִיפָה אֶחָת
שֶׁאָדָם כּוֹפֵף אֶת עֲצָמוֹ לְפָנֵי הַזּוּלָת, זֶה כְּבָר שׁוֹה 'עֲשֶׂרָה זָהָב',
וְלָמָּה? כִּי 'מְלֵאָה קְטָרֶת', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִמָּא כ"ו).
שֶׁקְטָרֶת מְעַשְׂרֶת שְׁלִבְסוֹף יִהְיֶה עֲשִׂיר וְלֹא יִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאֶף
אֶחָד, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם מִתְּכּוֹפֵף רַק לְזִמֵּן מוֹעֵט, זֶה כְּבָר שׁוֹה
עֲשֶׂרָה זָהָב וּלְבִסוֹף יִהְיֶה בְּעֲצָמוֹ נַעֲשֶׂה עֲשִׂיר, וְלִכֵּן סָבֵל סָבֵל
שְׁזֶה שׁוֹה כֶּסֶף, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵכּוֹת כ.) מֵתוֹן מֵתוֹן אַרְבַּע מֵאָה
זוּזֵי שׁוּיָא; [אִם מַחְכִּים רַק מְרוּיָחִים], וְזָכַר גַּם זְכוּר אֲשֶׁר מִי
שְׁנוּטָה שְׁכָמוֹ לְסָבֵל אַזִּי הוּא רוֹאֵה מְנוּחָה בְּחַיָּיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
(בְּרֵאשִׁית מ"ט ט"ו) "וַיִּרְא מְנוּחָה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה וַיֵּט

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל קֵלָא

שָׁכְמוּ לְסַבֵּל", הֵינּוּ מִי שְׁרוּצָה לְרֹאוֹת מְנוּחָה בְּחַיָּיו, וְלִרְאוֹת אֶת טוֹב הָאָרֶץ וְאֵיךְ שֶׁהַחַיִּים כֵּן וְרוֹדִים, זֶה רַק עַל יְדֵי שְׁמֻקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְסַבֵּל, כִּי אֵין עוֹד מְדָה טוֹבָה כְּמוֹ הַסְּבָלָנוֹת, כִּי הַסְּבָלָן הוּא הַמְּנוּצָח.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֹז הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲרֵה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדְר מְצַלִּי אִמֵּר דְכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים הַלָּכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כֶּף מִתְּפַלְלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשַׁלְחַן עֲרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימֵן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לְתַנּוּן צַדִּיקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי וְאֲשַׁרִּי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאֹז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזֹר תְּפַלְתּוֹ רִיקָם.

וְכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכוּלְתָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזָה סְגָלָה לְאַרְיֵכוֹת יָמַי וְשָׁנַיִם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁוֹתָיו

קלב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, שזה מטהר את הנפש מפל מיני חלודה, כי משנה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדף היומי, או שתלמד לבד או שתלמד עם חברותא או שתלך לשמוע שעור בדף היומי, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמד דף גמרא, ודע לך שהשלישה למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתאי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן, אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רושם גדול בשמים.

תהלה לאל החנות "ברסלב סנטר" שהקמתי ביזע ובדם ובמסירות נפש הכי גדולה כדי לזכות את נשמות ישראל בקיום מצוות מעשיות, יש בזה הצלחה מפלגת, כי תהלה לאל המון אנשים מארבעים ישובים שסביב יבנאל התחילו לבוא

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל קִלְג

וְלִקְנוֹת זֶה מְזוּזוֹת, זֶה תְּפִלִּין, זֶה צִיצִית וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֵה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְזִכּוּי הָרַבִּים שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כְּלָל, כִּי מֵאֵז שְׁקָמוּ כָּל הַיְּשׁוּבִים הָאֵלוּ הֵן בִּיבְנָאֵל וְהֵן בְּסִבִּיבוֹת יבְנָאֵל, מְנַעוּ מֵהֶם כָּל חִפְץ וְדָבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה וְכוּ', עַד שֶׁפְּתַחְנוּ אֶת הַחֲנוּת הַזֹּאת לְמַעַן זִכּוּי הָרַבִּים, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שְׁגֹם אֶתְּהָ תַעֲשֶׂה אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלְּךָ עֲכָשׁוּ לְפָנַי חֲנֻכָּה רַק בְּחֲנוּת הַזֹּאת, שֶׁהִיא לֹא לְמִטְרַת רוּחִים, אֲלֵא לְזִכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזֵה שֶׁתִּקְנֶה שְׁמָה אֶתְּהָ מִחֲזֵק אֶת הַחֲזֻקַת הַחֲנוּת שֶׁנוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ לְזִכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְנֶה שְׁמָה כָּל מֵה שֶׁאֶתְּהָ צְרִיךְ לְכַבּוֹד חֲנֻכָּה, כְּגוֹן פְּתִילוֹת וְשִׁמְנִים וְנֵרוֹת וְחֲנֻכִּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מִינֵי מִתְּנוֹת לְיִלְדִים וְלֹאֲשֶׁה וְכוּ' וְכוּ', וּבְזֵה אֶתְּהָ מִחֲזֵק אֶת הַחֲנוּת שֶׁאוֹכַל לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּזִכּוּי הָרַבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתִהְיֶה מִמְּזִכֵּי הָרַבִּים, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֵלְקִינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵה יָפֵה יְרוּשָׁתָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַעֲלֶחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשִׁלַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לְקְנוֹת לְעֲצֻמְךָ אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְסִבַּל אֶת כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי בְּזֵה שֶׁאֶתְּהָ

קלד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

סובלת ולא מגיבה, בזה את מגלה את טהר לבבך שאת מאמינה בו יתברך שדבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ואת צריכה לזכר טוב ששקרה השלמות הוא לקנות לעצמו מדת הסבלנות, שאין עוד מדה יותר יפה מזו, ואשרי האשה שקונה לעצמה את מדת הסבלנות שזה עקר גדול בחיים, וזו המתנה הכי יפה שאשה צריכה להגיע אל זה, כי החיים מלאים קשיים ונדמים כים הסוער וכו' וכו', ומי המצליח בחייו? זה רק הסבלן! ואמר החכם "אין דבר שמתסר מן הרעה כמו הסבל", כי הסבלן הוא המנצח בכל תחום, ואמר החכם "הסבל מעלה גדולה, והיא תחבולה למי שאין לו תחבולה", ולכן תראי להתאזר במדת הסבלנות הן לגבי ילדיך, והן לגבי בעלך, ואז תהיי המצלחת הכי גדולה בעולם, וזה עקר גבורת הגבור להתאזר במדת הסבלנות, וכך אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, שונאמר (משלי ט"ז) "טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מליכד עיר", רואים מפסוק זה שמדבר מסבלנות שזה עקר הגבורה, שיכול לכבוש את יצרו של פעם, שלא יכעס יותר, כי הסבלן הוא המנצח תמיד.

ולכן אני מאד מבקש אותך רק תהיי שמחה ועליזה, וזה יביא לך אל מדת הסבלנות, שהיא המדה הכי יקרה בחיים, כי מינו כצל עובר וכו', וכל כך חבל לבלות את היום בעצבים ובצעקות על הילדים, ולהתעצבן על השכנות וכו' וכו', עדיף רק להיות בשמחה תמיד ולשמח את אחרים, ואז את עולמך תרגשי בחיך, ואף שאני יודע שזו עבודה הכי קשה לאדם, כי

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל קֹלָה

מֵרַב הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּחָקוֹת שָׁרַק עוֹבֵר עָלֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', קִשָּׁה מְאֹד לְהִגִּיעַ לְכָל זֶה, עִם כָּל זֹאת הַזְּהִירוֹנוֹ רַבְּנוּ ז"ל לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמָנוּ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְלִהְיוֹת בְּנוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְקִנּוּת לְעַצְמָנוּ מִדַּת אַרְיֵכוֹת אִפִּים, שֶׁהִיא הַמְדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוֹת.

תְּהִלָּה לְאֵל הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" שֶׁהִקְמַתִּי בְּיַזַּע וּבְדָם וּבְמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוּם מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, יֵשׁ בְּזֶה הַצְּלָחָה מְפֹלְגָת, כִּי תְהִלָּה לְאֵל הַמּוֹן אֲנָשִׁים מְאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים שְׂסָבִיב יִבְנֹאֵל הַתְּחִילוֹ לְבוֹא וְלְקִנּוּת זֶה מְזוּזוֹת, זֶה תְּפִלִּין, זֶה צִיצִית וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֶה קִדּוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְזִכּוּי הַרְבִּים שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי מֵאֵז שֶׁקָּמוּ כָּל הַיְשׁוּבִים הָאֵלוֹ הֵן בִּיבְנֹאֵל וְהֵן בְּסִבִּיבוֹת יִבְנֹאֵל, מְנַעַו מֵהֶם כָּל חֶפֶץ וְדָבָר שֶׁבְקִדְשָׁה וְכוּ', עַד שֶׁפְּתַחְנוּ אֶת הַחֲנוּת הַזֹּאת לְמַעַן זְכוּי הַרְבִּים, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שֶׁגַּם אֶת תַּעֲשִׂי אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלְךָ עֲכָשׁוּ לְפָנַי חֲנֻכָּה רַק בְּחֲנוּת הַזֹּאת, שֶׁהִיא לֹא לְמַטְרַת רוּחִים, אֲלֵא לְזַכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזֶה שֶׁתְּקִי שְׁמָה אֶת מַחְזָקַת אֶת הַחֲזָקַת הַחֲנוּת שֶׁנוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ לְזַכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּקִי שְׁמָה כָּל מָה שֶׁאֶת צְרִיכָה לְכַבּוֹד חֲנֻכָּה, כְּגוֹן פְּתִילוֹת וְשִׁמְנִים וְנִירוֹת וְחֲנֻכִּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מִינֵי מַתָּנוֹת לְיִלְדִים וְלְבָעֲלָךְ וְכוּ' וְכוּ', וּבְזֶה אֶת מַחְזָקַת אֶת הַחֲנוּת שֶׁאוּכַל לְהַרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּזִכּוּי הַרְבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתִהְיֶי מְמַזְכֵּי הַרְבִּים, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלִקֵינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵה יָפֵה יְרוּשָׁתָנוּ,

קלו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשלט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל היניק וחכים ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתקח את עצמך בדיך, כי עכשו זה הזמן הכי יפה והכי מצלח שלך, כמאמרם ז"ל (שבת קנ"ב:) יניקותא כלילא דורדא, עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בכחותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו, וכתיב (איכה ג' כ"ז) "טוב לגבר כי ישא על בנעוריו".

ודע לך שכל חבריך שלומדים עכשו אצלי, מאד מאד מתמידים בלמוד, וחוזרים על מסכתא אחת מאה פעמים ואחד, ויש בחורים שגמרו כבר שש מסכתות מאה פעמים ואחד, ומתנהגים בדרך ארץ גדול, ושמחים ועליזים כמו שאתה יכול לדבר אתם, ואני רוצה גם אותך להביא אותך לכאן, אבל אתה צריך להראות דגמא איך אתה מתנהג בדרך ארץ וכו', ואיך אתה מישב בדעתך ולא עושה שום הזקות וכו', ומתנהג למופת.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחַל קָלוּ

זְכוּר גַּם זְכוּר מֵה שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יִזְמָא פּו). עַל
הַפְּסוּק (דְּבָרִים ו' ה') "וְאֶהְבֵּת אֶת הָיְי"ה אֱלֹהֶיךָ" שֶׁיְהֵא שֵׁם שָׁמַיִם
מִתְאַהֵב עַל יְדֶךָ, שֶׁיְהֵא קוֹרָא וְשׁוֹנֵה וּמִשְׁמֵשׁ תְּלִמִּידי חֲכָמִים
וְיֵהֵא מִשְׁאוֹ וּמִתְנֹו בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מֵה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת
עָלָיו? אֲשֶׁרִי אָבִיו שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה אֲשֶׁרִי רַבּוֹ שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה, אוֹי
לָהֶם לְבְרִיּוֹת שְׁלֹא לְמָדוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנִי שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה רָאוּ כְּמָה
נָאִים דְּרָכָיו כְּמָה מִתְקַנֵּים מַעֲשָׂיו, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (ישעיה מ"ט
ג') "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר", אַבְּל מִי
שְׁקוֹרָא וְשׁוֹנֵה וּמִשְׁמֵשׁ תְּלִמִּידי חֲכָמִים וְאִין מִשְׁאוֹ וּמִתְנֹו
בְּאֵמוּנָה וְאִין דְּבוּרוֹ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מֵה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת
עָלָיו? אוֹי לוֹ לְפְלוֹנִי שְׁלֹמְד תוֹרָה אוֹי לוֹ לְאָבִיו שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה
אוֹי לוֹ לְרַבּוֹ שְׁלֹמְדוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנִי שְׁלֹמְד תוֹרָה רָאוּ כְּמָה
מְקַלְקְלִין מַעֲשָׂיו וְכְמָה מְכַעְרִין דְּרָכָיו וְכו', עֵין שָׁם.

מוֹהַרְנ"ת ז"ל סֵפֶר (חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן רל"ט) שְׁפַעַם אַחַת שְׁאֵל
אֶת רַבְּנוֹ ז"ל אַחַד מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים הַקְּטָנִים אִיךָ לְהַתְּבוֹדֵד?
וְלִמַּד אוֹתוֹ רַבְּנוֹ ז"ל לֹאמֵר לְפָנַי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם
רַחֵם עָלַי וְכו', כִּי הִיתָכֵן שִׁיעֲבָרוּ יָמַי בְּהֶבֶל כְּזֶה וְכִי בִשְׁבִיל כָּךָ
נּוֹצַרְתִּי" וְכו', וְכֵן סֵפֶר מוֹהַרְנ"ת ז"ל (חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן תַּקפ"ז) אִיךָ
שְׁאֵחַד מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים הַקְּטָנִים הָיָה שׁוֹכֵב בְּחֶדְרוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל.
וּפַעַם אַחַת נִגְשׂ אֶל רַבְּנוֹ ז"ל וְהִתְחִיל לְכַכּוֹת לְפָנָיו בְּאֲשֶׁר
שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, וְרַבְּנוֹ ז"ל כִּכָּר הָיָה שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ,
וְעָמַד רַבְּנוֹ ז"ל וַיִּשָּׁב עַל מִטָּתוֹ, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמוֹ, וְהוֹרָה לוֹ
הַדְּרָךְ בְּזֶה. וְגַם צָוָה עָלָיו אֵיזָה לְמוֹדִים שְׁיִלְמַד, וְגַם צָוָה עָלָיו
שֶׁיְהִיָּה מִמָּאֲרִי דְּחוֹשְׁבָנָא, הֵינּוּ שְׁבָכְל לִילָה קוֹדֵם שִׁישְׁכַּב עַל

קלח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

מטתו יחשב איך עבר עליו היום. אם למד והתפלל כראוי ביום זה, יודה להשם יתברך ויאמר לו שבח והודאה לשמן הגדול והקדוש על שזכיתני ללמד ולהתפלל ביום העבר כרצונך קצת, ומתחנן אני לפניך השם אלוקי שתעזרני ביום הבא למחר להוסיף בעבודתך בתורה ותפלה מרבה ביותר, ובכונה שלמה ביותר. ואם חס ושלום לא למד והתפלל כראוי ביום העבר, יתודה ויתחנן לפניו יתברך ויאמר, רבוננו של עולם ידעתי כי פשעתי ביום הזה ולא עבדתיך כראוי לא בתורה ולא בתפלה וכו', ועתה מבקש ומתחנן אני לפניך וכו' שתמחל ותסלח לי על העבר שלא עבדתיך כראוי, ותעזרני למחר ביום הבא לעבוד עבודתך בתורה ותפלה בכונה ובשלמות הראוי כרצונך.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, וסוף כל סוף אביא אותך לפה, ותהיה הכי מאשר כי פה כל הבחורים מאשרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנַּחַל קִלְט

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרַכַּת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְבִבִית עַל הַוּלְדֵת הַנֶּכֶד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּירוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְתִהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים עַל גְּדֹל זְכוּתֵם שְׂאֵתֶם מְדַפְּסִים אֶת שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנַּחַל" וּמִי יִתֵּן שְׁתַּזְדַּרוּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא אֶת מִשְׁאַלוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה תָּמִיד.

אֶקְוֶה שֶׁהַכְּנֶתֶם מֵהַמְּכַתְּבִים שִׁישָׂאָר בַּתְּאָרִיךְ, כִּי זֶה נִכְנָס בְּשׁו"ת "אָשֶׁר בַּנַּחַל" יוֹם יוֹמִי, וּמָה שְׁגַם זֶה פְּעַם יִדְפָּס.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד טְרוּד יוֹם יוֹם בְּעִנְיַן אֲשֶׁתִּי תַחֲיָה, שֶׁהִיא זְקוּקָה לְרַחֲמִים מְרַבִּים, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ מַה שְׁאֲנִי מְדַבֵּר כְּכֹר לְמַעַלָּה מִחֲמָשִׁים שָׁנָה שְׁאֵדָם לֹא בְטוֹחַ בְּעֵצְמוֹ כְּרַגַע, וְצָרִיכִים תָּמִיד לְהַקְדִּים תְּפִלָּה לְצָרָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁמָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וַרְפָּא וַרְפָּא" מְכַאֵן שְׁנַתְנָה רִשׁוֹת לְרוּפָא לְרַפְּאוֹת, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׁנַתְנָה רִשׁוֹת לְרוּפָא לְרַפְּאוֹת, אָבֵל לֹא לִיאֵשׁ.

קמ אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

וְלִכֵּן אָסוּר לָכֶם לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, כִּי כִּךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת י). אָפְלוּ חָרַב חֲדָה מִנְחַת עַל צְוָאוֹ שֶׁל
אָדָם אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים; וְאָסוּר לָכֶם לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם
פְּנִים וְאָפֶן, כִּי בִפְרוּשׁ צֶעֶק רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח)
הוּא אֵל תִּתְיַאֵשׁוּ, כִּי אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֵין דְּבַר כְּזֶה
לְהִתְיַאֵשׁ, אָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, כִּי מַה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא
פּוֹעֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוּרוֹת
הֶלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים
וְאֵין לָהֶם אֲלֵא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבָּד אָמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת
לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִיבִים, "וְעַם
נִבְרָא יִהְלֵל יְיָ" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה;

וּמוֹהַר"ן ת"ז"ל אָמַר, עַל תְּפִלָּה נֶאֱמַר (אִיּוֹב כ"ח ז) "נְתִיב
לֹא יִדְעוּ עֵיט וְלֹא שְׁזַפְתּוּ עֵין אִיָּה", שְׂאָדָם לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר
אִיפָה הוֹלְכִים תְּפִלוֹתָיו, כִּי זֶה נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְכוּ', אִיָּה
אִיפָה הַתְּפִלוֹת שְׁלוֹ הוֹלְכוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה, כִּי אִם אָדָם הִיָּה
יֹודֵעַ אִיפָה הַתְּפִלוֹת שְׁלוֹ עוֹלוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְעוֹשׂוֹת רַעַשׁ
גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, אֲזִי לֹא הִיָּה מִפְּסִיק מִלְּהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְעַקֵּר הַתְּפִלָּה צְרִיכִים לְסַלֵּק אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַשְּׁכָל לְגַמְרֵי,
וּלְהִאֲמִין שְׁכָל תְּפִלָּה כָּל תַּחֲנֻה כָּל בְּקִשָּׁה נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבֵּלֶת
בְּשָׁמַיִם.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחַל קִמָּא

וְלִכְּנָן אֶת וּבְעֵלְךָ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל וְלֹא
לְהַתִּיאֵשׁ מִתְּפִלָּה, כִּי כָּל זְמַן שְׁאֲדָם חַי יֵשׁ לוֹ תַקּוּהָ שֶׁהַכֹּל
יִתְּהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשׁוּבָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה לֹא מִכְרַח לְהִיּוֹת בְּפַעַם אַחַת כְּסֹדֵרְךָ, אֲלֵא אִם הִיָּה
שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים פַּעַם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, פַּעַם בְּחֻנְכָּה, וּפַעַם
בְּשָׁבוּעוֹת.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַזֶּהִירְנוּ בְּיוֹתֵר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְפִירוּשׁ
אָמַר (חַי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ג) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה
פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהַרוּ
כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא
יַעֲדֵר, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לְעִשׂוֹת כְּרוֹז
שְׁכַל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרְבֵּי אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה
אֲצִלוֹ לֹא יִחְסֹר אִישׁ וּמִי שֶׁזוֹכָה לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ
לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (נַחֲמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מֵעֲדָנִים וּשְׁתוּ"

קמב אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֵל

מִמֵּתְקִים כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הוּא מְעֻזְכֶם" וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה;

וְאָמַר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ
גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מְאֻבּוֹתִי,
רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִי יוֹדֵעַ מִהוּ רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם כְּלַכֶּם, בְּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי,
אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְלִכֵּן אֲנִישֵׁי
שְׁלוּמֵנוּ מִקְפִּידִים הֵעֵקֶר לֵהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, כִּי עַל זֶה הִזְהִיר רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִחְסַר מְלֵהִיּוֹת
אֶצֶּלוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְדָבָר זֶה אָמַר סְמוּךְ לְהַסְתַּלְקוֹתוֹ לְעֵילָא
וְלְעֵילָא וְכוּ' וְכוּ', וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שְׁפֹנְתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל
הִיְתָה בְּפִרוּשׁ שְׁנֻבּוּא אֵלָיו גַּם אַחַר הַסְתַּלְקוֹתוֹ, וְלִכֵּן כָּלֵל אֲנִישֵׁי
שְׁלוּמֵנוּ מִקְפִּידִים מְאֹד מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶּל רַבְּנוּ
ז"ל, וְשׁוֹבְרִים עַל זֶה כָּל הַמְּנִיעוֹת שְׁבַעוּלָם.

מֵה שְׂאִין כֵּן בְּחֻנְפָה צְרִיכִים לְהִשָּׂאֵר בְּבֵית, כִּי אִזּוּ הוּא
זְמַן שֶׁל חֲנוּפָה, וְאַבָּא צְרִיךְ לֵהִיּוֹת בְּבֵית עִם הַיְלָדִים וְלִרְאוֹת
שְׁכָלָם מְדַלִּיקִים גְּרוֹת חֲנֻפָה, וְשָׂרִים בְּיַחַד, וְזֶה מֵעֵקֶר הַחֲנוּפָה
לְחַנֵּף אֶת הַיְלָדִים עַל אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי הַיּוֹנִים רְצוּ לְעַקּוֹר אֶת
הָאֱמוּנָה מִיְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (רֹאשׁ הַשָּׁנָה י"ח:): שְׁגֻזְרָה
מִלְּכוּת יוֹן גְּזָרָה שְׁלֹא לְהַזְכִּיר שֵׁם שָׁמַיִם עַל פִּיהֶם, וְכַשְׁגְּבָרָה
מִלְּכוּת חֲשָׁמוֹנָאֵי וְנֻצְחוּם הַתְּקִינוּ שֶׁיְהוּ מְזַכְרִין שֵׁם שָׁמַיִם
אֶפְלוּ בְּשִׁטְרוֹת; וְכֵן אָמְרוּ (בְּרֹאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ב' סִימָן ד') "וְחֻשְׁךָ"
זֶה גְלוֹת יוֹן שֶׁהַחֲשִׁיכָה עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּגִזְרֹתֵיהֶן,

אָשׁוּר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל קִמְג

שְׁהִיְתָה אוֹמֶרֶת לָהֶם כְּתָבוּ עַל קֶרֶן הַשּׁוֹר שְׁאִין לָכֶם חֵלֶק
בְּאֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל;

וּשְׁמַעְתִּי מֵאַחַד מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁעוֹד הִיָּה בְּאוֹמֵן בְּשְׁנַת
ת"רע, וְשֵׁם שָׁמַע מִזְקֵן אֶחָד שְׁעוֹד הִיָּה מִתְלַמִּידי מוֹהֲרֵי"ת
ז"ל, שְׁאָמַר לְמָה דּוֹקָא רְצוּ לְחֻקּוֹק עַל קֶרֶן הַשּׁוֹר, אֲלֵא חֲכַמֵּינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת ל"ו.) שְׁקֶרֶן הַשְּׁתַּמְשׁוּ לְגַמַּע בּוּ מִים
לְתִינוּק, (הֵינּוּ עָשׂוּ מִזֶּה בְּקִבּוּק לְתִינוּק) שְׁשִׁתָּה מִהַמְּקוֹם הַצָּר,
זֹאת אוֹמֶרֶת שְׁחַקּוּ כֶּבֶד עַל הַבְּקִבּוּק שֶׁל הַתִּינוּק, שֶׁהוּא יִרְאֶה
בְּעֵת שֶׁהוּא יוֹנֵק וְשׁוֹתָה חֵלֶב אוּ מִים מִהַקֶּרֶן שְׁכַתּוֹב אֵין לָכֶם
חֵלֶק בְּאֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ שְׁאֲצִלְיָהֶם הֵלֶךְ בְּנַפְשָׁם שְׁאֲפְלוּ
תִינוּק שֶׁל יִשְׂרָאֵל יִכְנָס בּוּ מִינּוֹת, וְלִכְפֹּר בְּכָל, כִּי הֵם גָּזְרוּ
שְׁיִשְׁכַּח שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ מִפִּיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה
נָעִים שְׁבַחְנָכָה הָאֲבָא נִשְׂאָר בְּבֵית עִם הַיְלָדִים, כִּי חֲנֻכָּה זֶה עֲנִין
שֶׁל חֲנוּךְ לְחֲנֹךְ אֶת הַיְלָדִים, וּמוֹהֲרֵי"ת ז"ל אָמַר שְׁאֲצִלוּ חֲנוּךְ
הַיְלָדִים כָּל כֶּךָ חָשׁוֹב כְּמוֹ עֲבוּדַת הַחֲצוֹת שְׁלוֹ.

וְלִכֵּן רַב רַבִּים שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ נוֹהֲגִים לְנַסֵּעַ רַק עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַי מוֹהֲרֵי"ן סִימֵן
ת"ו) שְׁיִכּוּלִין אִזְ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מִהַ שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה לֹא הִיָּה
בְּאֲפֹשֶׁר שְׁיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֲפֵן, אִף עַל פִּי בֶן בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֲפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה
אֲפְלוּ הוּא בְּעֲצֻמוֹ ז"ל לֹא הִיָּה יְכוּל לְתַקְּנָם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְּקוּנִים מִהַ שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוּ יְכוּל
לְעֲשׂוֹת;

קמד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנְּחָל

וְלִכְן בָּזָה שְׂבָאִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּדָאִי וּכְדָאִי שֶׁנִּנְצַל
מֵעוֹלָם הִתְהוּ בְּזִכּוֹת שְׂאֲנַחְנוּ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁמַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֵת צְרִיכָה לוֹתֵר, כִּי כָּךְ אוֹמְרִים
הַפְּסִיכְיָאטְרִים אֲשֶׁר הַפְּרַעַת אִישִׁוֹת תְּלוּתִית זֶה הַפְּרַעָה
נִפְשִׁית וְכו', אֲנָשִׁים הַסּוֹבְלִים מִהַפְּרַעָה זֶה מִכְּפִיפִים אֶת
צְרִיכֵיהֶם לְאֵלוֹ שֶׁל אַחֲרִים, גּוֹרְמִים לְאַחֲרִים לְקַחַת אַחֲרִיוֹת עַל
חֻלְקִים גְּרוֹחֲבִים מַחֲיִיָּהֶם עֲצָמָם, סוֹבְלִים מִהַעֲדָר בְּשַׁחוּן עֲצָמֵי
וְעֲשׂוּיִם לְחַוּוֹת חֶסֶר נוֹחוֹת מִשְׁמַעוֹתֵי כְּאֲשֶׁר הֵם נִשְׁאָרִים
לְבָדָם, לְיוֹתֵר מִזְּמַן קֶצֶר וְכו', וְלִכְן אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי,
וְלַתְּמַךְ אֶחָד בְּהַשְׁנִי, וְרַק כָּךְ יִכּוֹלִים לְצֵאת מִזֶּה, צְרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְהַכְּנִס בְּכַעַס וּבְעֲצָבִים אֶחָד עַל הַשְׁנִי, בְּכָל
מָצֵב שֶׁרַק יִכּוֹל לְהִיוֹת, כִּי הַסְּבָלָנוֹת זֶה הַמִּתְנַהֵּ הַכִּי יִפְהַ בְּחַיֵּי
הַנְּשׂוֹאִינִ, שֶׁהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְסַבֵּל אֶחָד אֶת הַשְׁנִי, וְלֹא
לְהַשְׁתַּלֵּט אֶחָד עַל הַשְׁנִי, וְלֹא לְזַרֵּק אֶת עֲצָמוֹ עַל הַשְׁנִי וְכו',
וְצְרִיכִים לַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי בְּכָל הַתְּחוּמִים, וְכִמּוֹ שְׂאֵמֵר הַחֲכָם

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנַּחֲל קָמָה

מִכָּל אָדָם (קִהְלֶתֶד) "טוֹבִים הַשָּׁנִים מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שְׁיָפוּל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלָאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, צָרִיךְ לְהִיזוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְוַתֵּר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצֵי חֲצֵי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחֲיוּ בִּיחָד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וַיִּצְלִיחוּ בַחַיִּי נִשְׁוֹאִיָּהֶם, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁמִּכָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְהַפְרָעוֹת נַפְשׁוֹת יִכּוּלִים לְצַאֵת אִם רַק רוֹצִים, כִּי הַרְצוֹן שֶׁל אָדָם לְהַשְׁתַּנּוֹת זֶה יַעֲזֹר לוֹ בְּכָל הַתַּחֲוּמִים.

ראו לא להתוכח ולא להפגס בעצבים, ומכל שפן לא ללקח באלימות פיזית או מילולית, ואז תבנו בית נאמן בישראל, ותהיו הכי מאשרים בחייכם אם תקימו את כל הנאמר כאן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשמד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאַתֶּר, הַוְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תַמִּיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אנשי שלומנו היקרים! עליכם להתעורר מהשנה

קמו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

הַעֲמָקָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ס'): יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שֵׁישְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, הֵם מְסֻתּוֹבְבִים בְּשָׁנָה עֲמָקָה, וְאִם אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מִזֶּה, כִּי הַמַּחֲזִין שֶׁל הָאָדָם בְּשָׁנָה, וְאִפְלוּ יָכוֹל לִהְיוֹת שְׁלוֹמְדִים וּמְתַפְלְלִים, אֲבָל הַכֹּל בְּבַחֲזֵינָת שָׁנָה. כָּל זְמַן שֶׁאָדָם אֵינּוּ מְכִיר אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵינּוּ מְרַגֵּשׁ שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדָּיו נִמְצָא, זֶה נִקְרָא שֶׁהַמַּחֲזִין יֵשְׁנִים בְּשָׁנָה עֲמָקָה, וְהַצְּדִיק הָאֲמֵת הוּא מְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה.

מִהֵיכֵן יוֹדְעִים אִם אָנוּ יֵשְׁנִים אוֹ לֹא, אוֹ עָרִים? אִם אָדָם מְרַגֵּל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כְּאֲשֶׁר מְדַבֵּר עִם חֵבֵר טוֹב, זֶה סִימָן שֶׁהוּא עֵר, שֶׁהַמַּחֲזִין שְׁלוֹ עָרִים, שֶׁמְרַגֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. אֲבָל אִם אָדָם אֵינּוּ מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי אֵינּוּ מְרַגֵּשׁ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ פֶּה נִמְצָא אִתּוֹ, עֲמוּ וְאֶצְלוֹ, זֶה סִימָן שֶׁהַמַּחֲזִין שְׁלוֹ יֵשְׁנִים, וּמְסַכֵּן, הוּא מְסֻתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם כְּמוֹ בְּאֲמֻצַּע הַשָּׁנָה, חוֹלֵם חֲלוּמוֹת, מְדַמֵּין דְּמִיוֹנוֹת.

וְלִכֵּן רַבְּנוּ ז"ל מְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה הַעֲמָקָה, וְרְאוּי לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, שֶׁזִּכְיֵנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל צְדִיק כְּזֶה, רַבִּי כְּזֶה, שֶׁמְעוֹרֵר אוֹתָנוּ מֵהַשָּׁנָה, מְגַלֶּה לָנוּ אֶת הַסּוּד שֶׁמִּנָּח אֶצְלוֹ כֹּל יְהוּדִי, שֶׁזֶה הַדְּבוּר. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן פד), שֶׁהַשֵּׁעַר וְהַדְּלֵת וְהַפֶּתַח לְהַכְּנִס אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זֶה עַל־יְדֵי תְּפִלָּה. כָּל אֶחָד מְאֻחַל לְעֲצָמוֹ — מִי יִתֵּן וְהִיִּיתִי יָכוֹל לָבוֹא אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְסַפֵּר לוֹ כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלַי, וְלָמָּה אֵין עוֹשִׂים אֶת זֹאת? כִּי נַעֲלָם וְנִסְתָּר מֵהֶם הַפֶּתַח, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרַשִׁית יט, יא): "וְאֲנָשִׁים

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל קִמְזו

פֶּתַח הַבַּיִת הָכּוּ בְּסַנּוּרִים, וְיֵלְאוּ לְמִצָּא אֶת הַפֶּתַח"; אָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוּ לְדַבֵּר כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת, וְהוּא שׁוֹכַח שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה, אֵיךְ אֵינְךָ מִפְּחָד! אֵיךְ אֵינְךָ מִתְיָרָא בְּפֶחַד וּבִירְאָה, הֲלֹא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה, וְאֵיךְ אַתָּה מְדַבֵּר?! אֲכַל בְּנֵי-אָדָם אֵינָם שְׂמִים לֵב לָזֶה, וּמַדּוּעַ? כִּי רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן כב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה בְּאָדָם; כְּכֹל שְׂאָדָם חוּטֵא בַר מִינֵן, הוּא עוֹשֶׂה מְסָרָה הַמְבַדֵּיל בֵּינוּ לְבֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כְּמוֹ שֶׁהִנְבִּיא אוֹמֵר: (וְשַׁעֲיָה נ"ט ב') "כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מְבַדִּילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹקֵיכֶם, וְחַטָּאתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמַע". כָּל אָדָם חוּטֵא, בַר מִינֵן, כָּל הָרָאשׁ שְׁלוֹ, הַמֵּחַ שְׁלוֹ, הַמְחַשְׁבָּה שְׁלוֹ נִמְצָאת בְּחֻטֵּא שְׁעָשָׂה, בְּנֹאֲרָה, בְּגִנְבָה, בְּגִזְלָה, בְּכָל מִינֵי תַחְבּוּלוֹת שְׁעוֹבֵד עַל בְּנֵי-אָדָם, שֶׁם מִנְחָה הָרָאשׁ וְהַמְחַשְׁבָּה שְׁלוֹ. וְזֶה כָּלֵל הַשְּׁחִיתוֹת שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, מְדַבְּרִים מֵהַכֵּל, אֲבָל לֹא מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בָּא רַבְּנוּ ז"ל וּמִנְקָה לָנוּ אֶת הַמֵּחַ, אֶת הַדַּעַת, אֶת הַשִּׁכְּלָה, אֶת הַמְחַשְׁבָּה, שְׁנַתְחִיל לְחַשֵּׁב מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא, וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא.

וְלִכֵּן אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְהִיּוֹת הַכִּי שְׂמֵחִים בְּעוֹלָם, שְׂאֵתֶם מְקַרְבִּים לְרַבֵּי כְּזֶה, רַבֵּי שְׂאִינוּ נוֹתֵן לְכֶם לִישׁוֹן, שְׂמִגְלָה לְכֶם שֵׁישׁ פֹּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִמְקוֹם לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן בְּשְׁטִיּוֹת, וְלַעֲשׂוֹת עוֹל לְבְנֵי-אָדָם וְלַגְזוֹל וְלַגְנֵב, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי נִכְלֵי עֲרַמְמִיּוֹת, תִּתְחִילוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאוּ לְפָנֹת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ וְלִסְפֹּר לְפָנָיו כָּל הָעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, אֲזִי כָּל חַיִּיכֶם יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרָת.

קמח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

אנשי שלומנו היקרים! אל תחשבו שזה דבר קשה, אלא כשאדם מרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אף שנדמה לו בהתחלה, שאף אחד אינו שומע אותו, ואינו צריך אותו. אך מגלה לנו רבנו ז"ל, שהכל דמיון אחד גדול. ולכן אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כה), שאדם צריך לצאת מהמדמה, כי הדמיון הורס את האדם, ולבוא אל השכל. ומה זה שכל? ראשי תבות: (איכה ב' י"ט) "ש'פכי כ'מים ל'בך נכח פני הוי"ה". כשאדם מרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא שובר את לב האבן שלו, וזוכה ללב בשר, מרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, מרגיש את הכאב שלו, שעל זה צריכים זכות מאד גדולה. כי יכולים לעבר לאדם שבעים שנה, ואפלו אינו מרגיש מה כואב לו. אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמא): אדם צריך זכות שיזכר מה כואב לו, כי עוונות האדם מטמטמים לו את הלב והמח, וכן כשיהודי מרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ומרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, אזי מרגיש גם את כאב הזולת, שזה דבר גדול מאד מאד, בשעה שאדם מתפלל על עצמו, עליו גם להתפלל על כלל נשמות ישראל, ובפרט עכשו, שיש כל-כף הרבה סובלי חלאים, יש כל-כף הרבה אנשים שנמצאים במצוקה כספית, מצוקה נפשית, ולכן כשמתפללים על עצמו, צריכים להתפלל גם על הזולת, ואם מתפללים על הזולת, הקדוש-ברוך-הוא עוזר גם לו. כמו שאומרים חכמינו הקדושים (בבא קמא צב.): כל המתפלל על חברו, והוא צריך לאותו הדבר הוא נענה תחלה, הקדוש-ברוך-הוא משלים את חסרונו שהוא צריך;

תפלה זה היסוד של יהודי, חכמינו הקדושים אומרים

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קַמֵּט

(בְּרֻכּוֹת ח.) מִנֵּינן שְׁאִין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹאֵס בַּתְּפִלָּתָם שֶׁל רַבִּים, שְׁנֹאֲמַר: (אִיּוֹב ל"ו ה') "הֵן אֵל כַּבִּיר וְלֹא יִמָּאֵס", כְּשֶׁצְבוּר מִתְּפַלְלִים צְרִיכִים לְהִצְטַרֵּף אֶל הַתְּפִלָּה. וְזֶה סוֹבֵב עַל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחֶה, עֶרְבִית, שְׁצִרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מִוֶּהֶר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח'): עַל הַמְּאֹמֵר (בְּרֻכּוֹת ג"ד) 'מִחְנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיָה' — תִּלְתָּא פְּרָסָא. כַּמָּה זֶה מִחְנֵה יִשְׂרָאֵל? שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחֶה, עֶרְבִית, כֹּל זְמַן שְׁיִהוּדֵי חֲזַק, שְׁתַּכְּף-וּמִיד בְּבִקְרָר רַץ לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֲרִית בְּמִנְיָן, וְתַכְּף-וּמִיד אַחַר הַצְּהָרִים מִפְּסִיק עֲבוּדָתוֹ אוֹ אֶת לְמוּדוֹ אוֹ שְׁאָר עֲסָקָיו, וְרַץ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל מְנַחֶה בְּמִנְיָן דִּיקָא. וּבְעֶרֶב כְּשֶׁחֹזֵר מִהָעֲבוּדָה, רַץ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וּמִתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן עֶרְבִית, זֶה נִקְרָא 'מִחְנֵה יִשְׂרָאֵל', וְלִצְעָרְנוּ הָרַב, בְּרַגַע שְׁאֲדָם מִתִּיר לְעֲצָמוֹ לְהַתְּפַלֵּל בִּיחִידוֹת אִיזוֹ תְּפִלָּה: שְׁחֲרִית, מְנַחֶה, עֶרְבִית, רְאוּי שְׁתַּדְּלֵק אֲצֵלוֹ נוֹרָה אֲדָמָה, שֶׁהֵנָּה יֵצֵא מִמְּחֵנֶה יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שָׁבָא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, כִּי כֶּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעָה שֶׁהִצְבוּר מִתְּפַלְלִים. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שׁוּחַר טוֹב מְשַׁלֵּי ט"ו): וְתַפְלַת צְדִיקִים יִשְׁמַע בְּשַׁעָה שֶׁמִּתְּפַלֵּל עִם הַצְּבוּר, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר זְכוֹת הָאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת דִּיקָא, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ב' סִימָן ז'): תְּפִלָּתָן שֶׁל צְבוּר אֵינָה חוֹזֶרֶת לְעוֹלָם רִיקָם, שְׁזֶה הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, שְׁעַל זֶה הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנֵהִיָּה זְהִירִים לְהַתְּפַלֵּל הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן. וְאָמַר (לְקוּטֵי-מִוֶּהֶר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נה). כְּשֶׁאָדָם זְהִיר לְהַתְּפַלֵּל הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת:

קנ אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

שחרית, מנחה, ערבית, שמה נמצאת השכינה, כמו שכתוב בזהר: (ש"ל קע"ד) באתר דאית תמן אבות אית תמן שכינתא; היכן שיש האבות: אברהם, יצחק ויעקב, שזה השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית, שם ישנה השכינה; ועל כלם צריכים להרגיל עצמו לדבר אליו יתברך בשפת האם שלו, וכל מה שמעיק לו ילך למקום פנוי, שאין בני-אדם, וידבר אליו יתברך.

אנשי שלומנו היקרים! מאחר שאנו מקרבים לרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, ראוי לנו לשמח מאד ולרקד בכל יום. למה אתם נמצאים בעצבות ובמרירות ובדכאון, הן אמת שעובר עליכם מה שעובר: עניות ודחקות, ירדות ונפילות, בלבולים וכו', אין שלום-בית וכו', והכל בא מחמת חסרון ישוב הדעת, כי אם יש ישוב הדעת, כל החיים בצורה אחת. ואיך זוכים לישוב הדעת? רק על-ידי הדבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, זה מישב את המח והשכל. אשרי אדם שמצית את רבנו ז"ל, שפל-כף בקש אותנו, שנדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה): ההתבודדות היא מעלה עליונה מהכל, דהינו שאדם מרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, כאשר ידבר הבן אל אביו ואיש אל רעהו, זה מה שמטהר אותו מבית ומבחוץ, ומדביק אותו אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אל תהיו בטלנים! קחו עצמכם בידכם, ותתחילו אפלו עכשו לדבר כמה דבורים אליו יתברך, ושלא יעבר עליכם יום אחד בלי לדבר כמה דבורים, הלא אתם צריכים כסף, פרנסה, להאכיל את האשה והילדים, תדברו אליו יתברך: "רבנו של עולם, אני עני ואביון, אין

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קִנָּא

לִי כֶסֶף לְקִנּוּת אֲכַל לִילְדֵי, לְשֵׁלִם בַּמַּכְלֵת" וְכוּ' וְכוּ'. אַתֶּם צְרִיכִים בְּרִיאוֹת, תִּבְקְשׁוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי לֹא בְרִיא, אֲנִי חוֹלָה, תִּשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה". וְהַעֲקֹר צְרִיכִים לִבְקֹשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי בְּטֹבְעֵי עֶצְלֹן, זַכְּנֵי לְזִרְיּוֹת, וְאִיךָ זֹכִים לְזִרְיּוֹת? עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה, וּמָה אַעֲשֶׂה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאֲנִי בְּטֹבְעֵי מְלֵא עֲצָבוֹת, בְּמִרְהָ שְׁחוֹרָה, מִנַּח בְּדַפְאוֹן פְּנִימִי, תּוֹצִיא אוֹתִי מִשָּׁם", אֵינְכֶם יְכוֹלִים לְתַאֵר מָה מְלִים אֵלוֹ פּוֹעֵלוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְלִכֵּן בְּנֵי-אָדָם מִתְרַשְׁלִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי חוֹשְׁבִים שְׁצְרִיכִים לְדַבֵּר שְׁעָה, שְׁעֵתִים, שְׁלֹשׁ, אֶךְ לֹא וְלֹא, תִּדְבֹר מָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, וּמָה שְׂמַעִיק לְךָ, זֶה תִּדְבֹר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הָאֱמֶת. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְשִׂמְחָה עִם רַבְּנוּ, "בְּךָ רַבְּנוּ וְנִגְיֵלָה, בְּךָ רַבְּנוּ וְנִשְׂמַחָה, נִגְיֵלָה נִגְיֵלָה וְנִשְׂמַחָה". וְתִאֱמִינוּ לִי, שְׂרֵאוּי לָנוּ לְרִקְדָּ בְּכָל יוֹם, שְׂאֵינְנוּ מִתְנַגְּדִים עַל רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא בְּזָה, אֲלֵא מִשְׁתַּדְּלִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְעַל כָּלֵם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַפְּיִן אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, אֲנָשִׁים מְסֻתּוֹכְבִּים שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים, אֲנָשִׁים מְלֵאִים עֲצָבוֹת, וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹנוֹת, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂזוֹכֶה לְהַפְּיִן אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְזֶה קְרוֹב הַגָּאֻלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁמָה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תַּשְׁעָה"

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

קנב אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְאֻכְזָב מִמֶּךָ, מִצַּדֵּי תַעֲזֹב אֶת יִבְנָאֵל לְגַמְרִי, בְּהִנְהַגְתְּךָ שְׂאֵתָה מִתְחִיל עֲכָשׁוּ לְהִתְנַהֵג, אֵתָה מְקַלְקֵל לִי אֶת הַחֲנוּךְ, כִּי הִתְלַמְּיִדִים מִתְחִילִים לְרֹאוֹת 'מִשְׁנֵה קֶרֶן', אוֹי לְאָדָם שְׂאֵשְׁתּוֹ מוֹלְכֶת אוֹתוֹ, אָנִי נֹגֵד מֵה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה וְכוּ', וְלָכֵן מִצַּדֵּי תַעֲזֹב אֶת יִבְנָאֵל לְגַמְרִי, תִּקַּח אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּמֵלֵא הָרְצִינּוֹת, וְאַל תַּצְעֵר אוֹתִי, כִּי מִי שְׂמַצְעֵר אוֹתִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד עַל יְמִינִי, וְיִנָּקֵם בְּכָל מִי שְׂמַצְעֵר אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

תִּשְׁמוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִרְאֶה לְהִיּוֹת מְלַמֵּד לְעֶרֶב, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וַיְהִיֶּה לְךָ גַם שְׂפַע מְזֵה, אָבָל הָעוֹלָה עַל הַכֵּל הַבְּחוּרִים צְרִיכִים דְמוּת שְׂיֻכְלוּ לְהִסְתַּפֵּל עָלָיו, וְכֵן צְרִיכִים לְהַכְנִיס בָּהֶם חֵם חֲסִידִי שְׂאֵתָה מְסֻגָּל וְלֹא אַחֲרִים, הֵן סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים, וְהֵן הַלְכוֹת, הָעֵקֶר לְהַחֲזִיק אוֹתָם שְׂיִשְׁאָרוּ בִּיהֲדוּת, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הָעֶרֶב רַב רוֹאִים שְׂעַכְשׁוֹ הַסּוּף שְׁלָהֶם וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל שְׂתַמִּיד לְפָנָי שְׂאֵחָד רוֹאֵה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְפוֹל וְכוּ' וְכוּ', אַזִּי זֶה לְעִמַּת זֶה מִתְגַּבֵּר עָלָיו בִּיתֵר כַּחוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכַף הוּא עֲכָשׁוּ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֲל קִנֵּג

בְּעֵינַי הַנְּעֵר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ שְׁהַסְמִיךְ מִ"ם רוֹאֵה שֶׁהֵנָּה בָּא קִצּוֹ וְכוּ', אֲזִי הוּא לְקַח אֶת עֲצָמוֹ חֲזֵק עַל הַנְּעֵר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וּבִפְרֵט בְּעוֹלָם הַחֲרָדִי, וְלִכְּנָן לְמִצְוֵה רַבָּה יִהְיֶה אִם אַתָּה תִּקַּח עַל עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת מְלַמֵּד בְּעָרֵב עִם הַבַּחּוּרִים שְׂאִין עוֹד מִצְוֵה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מְזוּ, שְׂזֵה מִמֶּשׁ הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, כִּי אִם לֹא, הַתְּלַמִּידִים יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רַעֲה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת הַבַּחּוּרִים בְּעָרֵב, וְהַכֵּל בְּדַרְכֵי נַעַם, וְאִם תַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, לֹא אֶשְׁכַּח לְךָ אֶת זֶה בְּזֵה וּבְבָא.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁמֹז.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לְךָ שֶׁקַּבְּלָנוּ מִרְבָּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָאת הַפָּצָה, לְהַפְיֵן אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שְׁכַבְתָּ הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשָׂרְשׁוֹ, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יִרְמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוֹ שְׁמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָהּ דְּגִלּוּתָא,

קנר אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

הלוואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צנאה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינוותיך חוצה", והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

אתה צריך לדעת שמי שהולך להפצה להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, הוא עושה את זה בשביל תקון נפשו, לא בשביל כסף, ולא בשביל כבוד, ולא בשביל שום דבר אחר, אלא לתקון הנפש שלו, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (ספר המדות אות נאוף סימן מ"א) תקון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה, והנה מוכא (ראשית חכמה שער התשובה פרק ג') "ומהדברים שצריך השב לתקן, הוא לתקן אות ברית הפגום בהוצאת זרע לבטלה, שאין אדם בזמנינו נצול ממנו בכחירותו" וכו', עין שם.

ואם הראשית חכמה שהיה תלמיד הרמ"ק זכותו יגן עלינו שהיה בזמן האריז"ל שזה כבר למעלה מארבע מאות וחמשים שנים כותב ככה וכו', מה נאמר בדור הזה שהפריצות עושה פרצות בנשמות ישראל, כי הקלפות וכו', מסתובבות ערמות ממש רחמנא לישזבן, ומה יעשה הבן שלא יחטא, שכל הרחובות מלאים תמונות תועבה שקוץ תעוב זהום ערום וכו' וכו', ואז לפני ארבע מאות וחמשים שנה בעיר הקדוש צפת שהיה עיר מלאה חכמים קדושי עליון ורוח הקדוש היתה שורה על העיר (ומלבד זאת להבדיל גם הערביות הלכו בצניעות גדולה מאד מכסות מראשן ועד רגלם, אשר לא היה שיך אפלו להסתכל עליהם) עם כל זאת הוא כותב לשון כזה,

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֲל קְנֵה

"שֵׁאִין אָדָם בְּזַמְנֵינוּ נְצוּל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוֹתוֹ" מֵה נֹאמֵר אָנּוּ בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהֵכֵל פָּרוּץ וַיֵּשׁ כָּל מִינֵי זָבֵל וְלִכְלוּף עַל הֶרְחֹבוֹת, מְלַבֵּד כָּל הַפְּלִי מִשְׁחִית וְכו', שְׂיִכּוּלִים לְרֵאוֹת בְּזֶה כָּל הַתּוֹעֵבוֹת שְׁבָעוּלָם, אֵין בַּחֹר שְׁלֵא יִהְיֶה פָּגוּם בַּחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה וְכו', וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם וּבְפָרֵט בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּמִי שֶׁיִּפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בֵּין הַנְּעוּר וַיַּחֲזִיר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה, מְבַטֵּחַ לוֹ שְׂיִמְחֵלוּ לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו אֲשֶׁר פָּגַם בְּפָגַם הַבְּרִית.

וְלִכֵּן אֲסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אֶחָד, אִם אַתָּה עוֹשֶׂה אֶת זֶה לְשֵׁם שָׁמַיִם, תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר לָךְ בְּמַלִּים אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְהִפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי עַל יְדֵי זֶה הוּא מוֹסִיף נִפְשׁוֹת לְבֵית הַתְּפִלָּה, (עֵינֵי לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ח') שְׁצַרִּיכִים לְהוֹסִיף נִפְשׁוֹת אֶל בֵּית הַתְּפִלָּה, הֵינּוּ שְׁעוֹד יְהוּדִים יִרְגִּילוּ אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֻכַּל שְׁמֻקְרָבִים עוֹד נִשְׁמָה שְׂיִדְבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזֶה נְתוּסָף צְרוּפִים לְמִלֵּי מַלְיוֹנִים וְכו' וְכו', וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אֶחָד שְׁמִבְּזֵה אוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ו') עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיוְנוּ יָדָם וַיִּשְׁתַּק, עִם כָּל זֹאת אִם אֶחָד אוֹמֵר לָךְ, לָךְ לְעִבּוֹד, תֹּאמַר לוֹ אַתָּה עוֹבֵד אֲבָל אֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵתָה לֹא רוֹצֵה שְׂאֲנִי יַעֲבֹד, וְהֵאֵם יִשְׁאֵל אוֹתְךָ מֵה עִבּוּדְתְךָ, תִּגִּיד שְׂאֵתָה עוֹבֵד בַּחֲבֵרָה קְדִישָׁא, וּמִמִּילָא אֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵתָה לֹא רוֹצֵה שְׂאֲנִי אֲלֶיךָ עֲכָשׁוּ לְעִבּוֹד וְכו' וְכו', וְכַךְ יַעֲזֹבוּ אוֹתְךָ, כִּי בְּאַמַּת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת י"ח): רְשָׁעִים בְּחַיֵּיהֶם קְרוּאִים מֵתִים,

קנו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

ולכן מי שעוסק בלקרב רחוקים הוא מאנשי החברה קדישא, ולא שקרת לו כלל, אשרי מי שזוכה להכניס את אור רבנו ז"ל, כי כך אנחנו מצילים נפשות מהתאבדות רחמנא ליצלן, כידוע שספרי רבנו ז"ל מחיים מתים ממש, ולכן אשרי מי שעוסק להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של המזכה את הרבים, ולכן אם זה המקום הנכון, ויש לכם את האפשרות כספית לפתח חנות של תשמישי קדשה, אשריכם ואשרי חלקכם, כי אין לתאר ואין לשער גדל הזכות של אדם שמזכה את הרבים בציצית תפלין ומזוזות וכו', ובאמת אם מכוונים לשם שמים, הקדוש ברוך הוא מביא הצלחה מפלגת.

יעזר הקדוש ברוך הוא שאתה ואשתך יתחזקו בשלום בית אמתי, ועל ידי זה ישפע עליכם שפע גדול, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קִנּוּ

אָפֶשֶׁר לְשַׁנֵּיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם וְתִמְיֵד תְּבַשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁמַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ח כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶצֶל כָּל אָדָם יֵשׁ רֵגֶשׁ וַיֵּשׁ שִׁכְל, לְפַעֲמִים הַרְגֵשׁ מִתְגַּבֵּר עַל הַשִּׁכְל שְׂזָה לֹא טוֹב, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהַגְבִּיר אֶת הַשִּׁכְל עַל הַרְגֵשׁ.

הֵן אָמַת שֶׁהַרְגֵשׁ שֶׁלָּךְ מוֹשֶׁךְ אוֹתָךְ אֵלֶיךָ וְכוּ', אֲבָל אַתָּה צָרִיךְ לְהַבִּין שֶׁהִיא בְּכָלֵל לֹא בְּכוּוֹן שֶׁלָּךְ וְכוּ', וְהִיא יוֹתֵר מִבְּגֵרַת מִמֶּךָ בְּאַרְבַּע שָׁנִים, וְזֶה לֹא יִצְלַח לְגַמְרִי, וְלִכֵּן עֲדִיף

קנח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

שתלך למצא בחורה בגיל שלך, וגם שומרת תורה ומצוות וכו', ומה לך להכנס במטה חולה שזה לא יצליח?

הרגע שאדם מתקרר מיראת שמים, צריך לדעת שהוא צריך לברח מהמקום הזה, כי זה רק עצת השטן שמביא לאדם נסיון, ולכן מאחר שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, אתה צריך להתלהב יותר ויותר אליו ותברך, והלב שלך יבער אל הקדוש ברוך הוא, ואל תתן שהיצר יתגבר עליך וכו', והרגש יתגבר על השכל וכו', כי אחר כך תתחרט ויהיה כבר מאחר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשנ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהיסוד בשלום בית הוא להיות ותתן אחד לשני, כי אי אפשר להחזיק בית אלא כשהבעל והאשה מותרים אחד להשני, וזה עקר השלמות של כל זוג שאחד מותר להשני, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') שעקר השלום כששני הפכים מתאחדים יחד, הינו אחד יש בו מדת החסד, ואחד יש בו מדת הגבורה, שהם שניהם הפכים איש ומים, אבל אם הם מתאחדים זה השלמות של שלום, ולכן כל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל קִנְט

זוג שְׂרוּצִים שֶׁהִשְׂכִּינָה תַּשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, עָלִיָּהֶם לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָם לְוֹתֵר אֶחָד לְהִשְׁנִי, וְלִסְבֹּל אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מְשָׁלִי י"י"ב) "שְׁנָאָה תַעֲרַר מְדִנִּים וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבֶּה", אִם יֵשׁ אֶהְבֶּה אֲמַתִּית בֵּין הַזּוּג, אֶפְלוּ שִׁיקְרָה מִשְׁהוּ וְכוּ', אֲזִי "עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֶהְבֶּה", אָבֵל אִם מֵאֲבָדִים אֶת הַשְּׂכָל וְנִכְנָסִים בְּלַחֲץ וְלֹא מוֹתָרִים אֶחָד לְהִשְׁנִי, עַל יְדֵי זֶה מִכָּל דְּבָר קָטָן עוֹשִׂים דְּבָר גָּדוֹל וְכוּ', אֲזִי "שְׁנָאָה תַעֲרַר מְדִנִּים", וְלִכֵּן הַסְּגָלָה הַבְּטוּחָה לְשָׁלוֹם בֵּית, לְהִיּוֹת וְתָרֵן אֶחָד לְהִשְׁנִי, וְלִדְעַת אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁדָּךְ בֵּינֵינוּ, זֶה סִימָן שְׁאֲנַחֲנוּ נִשְׁמָה אַחַת, וְעָלֵינוּ לְהִסְתַּדֵּר יַחַד, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ יוֹתֵר שְׂכָל וְכוּ', הוּא הָרֵאשׁוֹן שְׁמוֹתָר וְאֵינוּ יוֹצֵא לְרִיב עִם אִשְׁתּוֹ, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּשָׁלוֹם בֵּית שְׁלָךְ, תֵּן אֶת הַצְּדָק לְאִשְׁתְּךָ, כִּפְתָגָם עֲמָמִי "תִּהְיֶה חָכָם וְלֹא צוֹדֵק", וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצַרִּיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיִּלְדִּיהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלִּידָה וְהַגְּדוּל, כִּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאֹבָם וְצַעַרם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכַבְּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עָלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּפֶאֱ מִצִּיעַא נ"ט). 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דַתְתַּעֲתְרוּ, [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתִּהְיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג). 'דֵּינֵנוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד; וְאִם תִּלְךָ בְּדָרְךָ זֶה אֲזִי בְטוּחַ שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שָׁלוֹם בֵּית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשוא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, י"ח כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה שמבטיחים לילד כסף עבור למוד, את זה אנחנו מוצאים כבר בדברי חכמינו הקדושים (תענית כ"ד.) רב איקלע לה הוא אתרא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא, נחית קמיה שליחא דצבורא אמר משיב הרוח ונשב זיקא אמר מוריד הגשם ואתא מיטרא, אמר ליה מאי עובדך, אמר ליה מיקרי דרדקי אנא ומקרינא לבני עניי כבני עתירי, וכל דלא אפשר ליה לא שקלינא מיניה מידי, ואית לי פירא דכוורי, וכל מאן דפשע משחדינא ליה מינייהו ומסדרינן ליה ומפיסינן ליה עד דאתי, [רב הגיע לאיזה עיר והיה שם בצרת, וגזר להתענות כדי שיירד גשם, ולא ירד גשם, פתאום קם אחד והיה שליח צבור, ורק התחיל לומר "משיב הרוח" התחילו לנשוב רוחות "מוריד הגשם" התחיל לבוא גשם עז, שאל אותו רב מה העבודה שלך שבזכות זה שהתפללת וכבר הגיע רוחות וגשמים? ענה ואמר אני מלמד תינוקות ואני מלמד לכלם שוים בין בני העניים ובין בני עשירים, ומי שאין לו כסף אני לא לוקח ממנו תשלום, ויש לי ברכה של דגים (אקוריום) וכל ילד שמתרשל בלמוד, אני משחד אותו עם דגים, ומפיס אותו

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל קסא

בְּכֹל מִינֵי פְּיוּסִים עַד שֶׁהוּא בָּא וְלוֹמֵד], רוֹאִים מְזֶה שִׁיכוּלִים לְפִי־סֵאת הַיֶּלֶד עִם כָּל מִינֵי פְּרָסִים כְּדֵי שְׁלִמָּה, עִם כָּל זֹאת לֹא כְּדֵי לַעֲשׂוֹת עֵקֶר מִכֶּסֶף כְּדֵי שֶׁלֹּא לְהַכְנִיס בְּיֶלֶד תַּאֲוֹת מְמוֹן עוֹד מִגִּיל צְעִיר וְכו', מִבְּטִיחִים לוֹ הַבְּטָחוֹת אִם הוּא יִתְמִיד בְּלִמּוֹד, וּמְקִימִים אֶת הַבְּטָחוֹת כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סֵפֶה מ"ו): לֹא לִימָא אִינִישׁ לִינוּקָא דִּיהִיבְנָא לָךְ מִיְדֵי וְלֹא יְהִיב לִיָּה, מִשׁוּם דְּאִתִּי לֹאֲגַמְוֵרִיָּה שִׁיקְרָא, שְׁנֹאֲמַר (רַמְבַּם ט"ד) "לְמַדּוּ לְשׁוֹנֵם דְּבַר שִׁקְרָא"; [לֹא לוֹמֵר אָדָם לְתִינוּק שְׁאֲנִי אֲתָן לָךְ מִשְׁהוּ וְלֹא נוֹתֵן לוֹ, כִּי מְלַמְדוֹ לְשִׁקְרָא].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֻלְצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁוּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה רַק לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה שְׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שְׁמַחְזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ, וּמוֹלִיךְ אוֹתָנוּ עַל דֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה אִיךָ לְהִתְחַזֵּק מְעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ט) שֶׁפֶה הוּא הַגִּיהֵנוּם, כְּפִי פְּגְעֵי וּמְקַרֵּי הַזְּמַן שְׁבַנֵּי אָדָם עוֹבְרִים בְּזֶה

קסב אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

הַעוֹלָם, הַנְּרָאָה שְׁזָה הַגִּיּוֹנוֹם, וְלִכֵּן רַבְּנוּ ז"ל נוֹתֵן לָנוּ עֲצוֹת
אֵיךְ לַעֲבוֹר אֶת הַחַיִּים שְׁנֵהֵיָה תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֵלְזִים, וְנִזְכָּה
לְהַפִּיר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי
כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא נְשֵׂא) בְּשַׁעָה שְׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם נִתְאַוָּה שְׂיֵהֵא לוֹ דִּירָה בְּתַתְּוֹנִים, וְאֵל
זֶה זֹכִים עַל יְדֵי שְׂמֵקִימִים אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוּ
לְבִין קוֹנוֹ, לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, שְׁזָה נִקְרָא הַתְּבוּדָדוֹת, שְׁדַבֵּר זֶה יִכְנִיס
מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּעוֹלָם, כִּי יַחְדִּיר גְּלוּי אֱלָקוֹת בְּגְלוּי רַב וְנִפְלָא
כְּזֶה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (יִשְׁעִיָה י"א ט) "כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת הַוַּי"ה
כְּמִים לַיָּם מְכֹסִים", וְכַתִּיב (שֵׁם נ"ב ח) "כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב
הַוַּי"ה צִיּוֹן", כִּי אִזּוֹ יִהְיֶה גְלוּי אֱלָקוֹת בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה כְּזוֹ, עַד
שְׁכָל אֶחָד יִכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּנִים אֶל פְּנִים, וְיֻכַל
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאֵל זֶה רוּצָה
רַבְּנוּ ז"ל לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר
עַז לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמָנוּ בְּרַבְּנוּ ז"ל, וְלִקְיָם אֶת עֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים
הֵן לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בְּנוּ,
שְׁעַל יְדֵי שְׂמֵחַת הַמְּצוּוֹת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן
כ"ד) הָאָדָם עוֹלָה מִתְּכֵלִית הִירִידָה עַד תְּכֵלִית הַעֲלִיָּה, מִתְּחַתִּיּוֹת
עוֹלָם הַעֲשִׂיָּה, עַד שְׂמֵגִיעַ אֶל עֲצָם הָאֲצִילוֹת מְטִי וְלֹא מְטִי
וְכוּ', שְׁכָל זֶה זֹכִים עַל יְדֵי קִיוֹם מְצוּוֹת מַעֲשִׂוֹת בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה, וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל מַחְדִּיר בְּנוֹ אֶת הָעַנְיָן שֶׁל לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד
תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְלְהִיּוֹת בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מִקְּרָא
מִשְׁנָה גְּמָרָא מְדַרְשׁ הֶלְכָה וְאֶגְדָּה, וְעַל כָּלֵם לְהַחְזִיק מְעַמְד
בְּעוֹלָם הָעוֹכֵר הַזֶּה, וְלֹא לְהַשְׁכֵּר אֶלָּא לְעֹזֵר גַּם יְהוּדִים אֲחֵרִים.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קֶסֶג

יְדוּעַ שְׁהַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַמַּגִּיד הַגָּדוֹל מִמְעֶזְרֵיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, שֶׁהַבֶּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, הַכְּנִיס בּוֹ אֶת כָּל הַהֶאֱרָה שְׁלוֹ, וְהוּא קִבֵּל אֶת הַהִנְהָגָה אַחֵר הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ וְאָמַר (תַּי מוֹהֲר"ן סִימֵן תַּקנ"ג) שְׂאִין לָנוּ מוֹשֶׁג כָּלֵל מִי הִיָּה הַמַּגִּיד הַגָּדוֹל מִמְעֶזְרֵיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, שֶׁקִּבֵּל בְּשִׁלְמוֹת אֶת הָאֶרֶת רַבּוֹ הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, וְהִתְבַּטָּא שֶׁבְּכָל הַסְתַּכְּלוֹת שֶׁהָיָה הַמַּגִּיד מִמְעֶזְרֵיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ מִסְתַּכֵּל, רָאָה אֶת הַשְּׂבָעָה רוּעִים, וְעוֹד הַפְּלָגוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁהִפְלִיג בְּמַעֲלָתוֹ, וְכֵן זֶה מִפְּנֵי שֶׁבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל רַבּוֹ הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, וְאִף שֶׁבִּהְתַּחֲלָה הָיָה לוֹ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לְקַבֵּל אֶת הַלְמוּד שֶׁל הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, וְאַחֵר כִּךְ כֶּשֶׁהִתְבַּטֵּל אֵל רַבּוֹ בְּבִטּוֹל עֲצוּם, עַל יְדֵי זֶה קִבֵּל פִּי שְׁנַיִם מְרַבּוֹ (עֵין לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימֵן ס"ו) כְּמוֹ שֶׁקִּבֵּל אֱלִישֶׁע פִּי שְׁנַיִם מְרַבּוֹ אֱלִיָּהוּ, וּמִסְפָּר שֶׁהָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְלִיּוּבְאוּיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ (הַצְמַח צְדָק) שָׂאֵל אֶת סִבּוֹ הַבֶּעַל הַתַּנְיָא זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, מַה רָאָה אֲצֵל רַבּוֹ הַמַּגִּיד הַגָּדוֹל מִמְעֶזְרֵיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ? עֲנָה וְאָמַר כֹּל מַה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאי (סִפְּהָ כ"ח.) שֶׁלֹּא הִנִּיחַ מִקְרָא וּמִשְׁנָה גְּמָרָא הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת דְּקֶדוּקֵי תוֹרָה וְדְקֶדוּקֵי סוֹפְרִים קָלִים וְחֲמוּרִים וּגְזֵרוֹת שְׁוֹת תְּקוּפוֹת וּגִימְטְרִיאוֹת שִׁיחַת מְלָאכֵי הַשְּׂרָת וְשִׁיחַת שְׂדִים וְשִׁיחַת דְּקָלִים מְשֻׁלוֹת כּוּבְסִין מְשֻׁלוֹת שׁוּעֵלִים, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן, דְּבַר גְּדוֹל מִעֲשֵׂה מְרַכְבָּה, דְּבַר קָטָן הַוִּיּוֹת דְּאַבְיִי וְרַבָּא וְכו', עֵין שָׁם, זֶה רָאִיתִי אֲצֵל רַבִּי הַמַּגִּיד הַגָּדוֹל

קסד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

ממעזריטש זכותו יגן עלינו, רואים מזה איך כשהתלמיד מבטל את עצמו לגבי רבו, אל מה הוא יכול לזכות.

וכן היום הוא חג הגאולה של הבעל התניא זכותו יגן עלינו, שמסר אותו איזה טמא מטומא, רב בשם 'אביגדור' שהיה רב של עיר פינסק, והצרך להיות בכלא רוסי עם התנאים הכי קשים, ובדרך נסי נסים נגאל, ופלא על גבי פלא שמדברים רק מהצד החיובי איך שהוא נגאל מצרותיו וכו' וכו', אבל לא מדברים מהצורה השלילית, מי היה הטמא מטומא הזה שמסר אותו וכו', שלצערנו הרב בכל דור ודור יש 'אביגדורים' כאלו, שמוסרים צדיקים הדבוקים בו יתברך, והם בעצמם נקראים בשם 'רע-בנים' קלים וריקים ופוחזים, שמכשילים את עם ישראל באכילת טרפות ונבלות וכו', אין ערוב בעירה וכו', המקוה אינה כשרה לגמרי ומכשילים את כלם באסורי כריתות וכו', ולוחמים נגד החנוף הטאהור וכו', ומהנקדה הזו לא מדברים כדי שנוכל להזהר מהם, אשר בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (שבת קל"ט). תניא רבי יוסי בן אלישע אומר אם ראית דור שצרות רבות באות עליו צא ובדק בדיני ישראל שכל פרענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דיני ישראל, עם ישראל הם קדושים וטהורים ואלמלא המנהיגים הרשעים האלו 'האביגדורים' ששורצים בכל מקום וכו', היו כלם חוזרים בתשובה, אך מה לעשות הם הטילו אימה כל כך גדולה עד שאסור אפלו לדבר מזה וכו', ואוי ואבוי מי שפותח את העינים להזולת ואומר את האמת, רוצים לבלע אותו חיים, ופוחזים נגדו כל מיני תיקים וכו' וכו'.

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קֶסֶה

וּכְמוֹ שֶׁנֶּאֱרַע לְמוֹהַרְנָת ז"ל, שֶׁמָּסְרוּ אוֹתוֹ עַל לֹא עוֹל בְּכַפּוֹ, וְהִכְנִיסוּ אוֹתוֹ בְּבֵית סֹהַר וְכוּ', וְחָבַל מְאֹד שְׁלֹא מְדַבְּרִים מִהַנְּקֵדָה הַשְּׁלִילִית הַזֹּאת כְּדִי לְהִזְהַר מֵהֶם, כִּי הֵם רְשָׁעִים אַרְוּרִים וְצְבוּעִים לּוֹקְחֵי שָׁחַד, אֲשֶׁר הִזְהַר הַקְּדוֹשׁ קוֹרֵא אוֹתָם בְּשֵׁם 'עֶרֶב רֵב', (עֵין רַעֲיָא מִהֵימְנָא נִשְׂא קכ"ה): [וְאֵתְהִדְרוּ אֵינּוֹן עֶרֶב רֵב רַעֲיִין עַל יִשְׂרָאֵל, עָאנָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֵתְמַר בְּהוּ (יְחֻזְקָאֵל לֵד) "וְאֵתְּן צֵאנִי צֵאן מְרַעֲיִתִי אָדָם" וְכוּ', [הָעֶרֶב רֵב הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם צֵאנּוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא], וְאֵינּוֹן עֶרֶב רֵב, אֵינּוֹן עֲתִירִין, בְּשִׁלּוּהָ, בְּחֻדּוּוּאָ, בְּלֹא צַעֲרָא, בְּלֹא יְגוּנָא כָּלָל, [אֱלוֹ הָעֶרֶב רֵב הַמְּנַהֲיָגִים הֵם עֲשִׂירִים וְיֹשְׁבֵים בְּשִׁלּוּהָ בְּשִׁמְחָה בְּלִי צַעַר וּבְלִי יְגוּן כָּלָל], גְּזֻלָּיִן מְאִרֵי שׁוּחַד, דְּאֵינּוֹן דִּינִין רִישֵׁי עֲמָא. (בְּרַאשִׁית ו) כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם, עֲלִייהוּ אֵתְמַר (אֵיכָה א) הֵינּוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ, [הֵם גְּזֻלָּנִים לּוֹקְחִים שָׁחַד, וְהֵם הַדִּינָיִם וְהָרֹאשִׁים שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, וְאֱלוֹ הַצָּרִים נַעֲשִׂים רֹאשִׁים].

וְלִכֵּן מִצַּד אֶחָד צָרִיכִים לְשִׁמַּח בְּגֻאֲלָתָם שֶׁל צְדִיקִים, אֲבָל מִצַּד שְׁנַי צָרִיכִים גַּם לְפָרֶסֶס אֶת אֱלוֹ הַשְּׁקִרְנִים הַרְמָאִים הַצְּבוּעִים שְׁעוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם תְּמִימִים, וּמוֹצִיאִים אֶת כֶּסֶפָם עִם כָּל מִינֵי תַרְגִּילִים, וְלִכֵּן אֲשִׁרִי מִי שְׁפּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם וְשׁוֹמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת שׁוֹלָל אַחַר 'אֲבִיגְדוּרִים' כְּאֱלוֹ, שְׁהֵם מְסִיתִים וּמְדִיחִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְגוֹרְמִים מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת בֵּין אֱלוֹ לְאֱלוֹ, כִּי כָּל הַכּוֹחַ שֶׁלָּהֶם זֶה רַק 'הַפְּרֹד וּמְשֵׁל', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצִּיל אוֹתָנוּ מֵהֶם וְנִזְכֶּה כְּבָר לְהַגְאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁנֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא
יֻכַּל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְזִכְרֵי הַיֵּטִב מֵה שָׁרַבְנוּ ז"ל מְזִהִירֵנוּ מְאֹד
מְאֹד לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתַכְףּ וּמְיִד כְּשֶׁאֲדָם בְּשִׁמְחָה אֲזִי הוּא
זוֹכֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אַחֵרִים.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֵחַת מְמַדַּת הַצְּנִיעוּת לְבַת יִשְׂרָאֵל
הִיא מַדַּת הַבּוֹשָׁה, אֲשֶׁה צְנוּעָה תְּמִיד תִּשְׁמַר עַל עֲצֻמָּה לֹא
לְהִסְתַּוֵּבֵב בֵּין גְּבָרִים וְכו', וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא לְהַבְלִיט לֹא בַלְבוּשׁ וְלֹא בְּשׁוֹם דְּבַר שְׁמוֹשֵׁף אֶת הָעֵינַי שֶׁל
גְּבָרִים וְכו', וְכֵן לְשִׁמֹּר לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת עַל הַזּוֹלָת
וְכו', וְזוֹ הַמְּעַלָּה שְׁיֵשׁ אֶצֶל בַּת יִשְׂרָאֵל הַצְּנוּעָה מֵה שְׂאִין לְגַבֵּר,
וְאֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר אֲשֶׁר מַדַּת הַבּוֹשָׁה זוֹ מְדָה יִקְרָה מְאֹד מְאֹד,
וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת ע"ט). שְׁלֹשָׁה סִימָנִים יֵשׁ בְּאוֹמָה
זוֹ הַרְחֻמָּנִים וְהַבִּישְׁנִין וְגוֹמְלֵי חֲסָדִים, רַחֲמָנִים דְּכֹתִיב (דְּבָרִים י"ג
י"ח) "וַיִּנְתֵּן לָךְ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֶּךָ", בִּישְׁנִין דְּכֹתִיב (שְׁמוֹת כ'
י"ז) "בְּעִבּוֹר תַּהֲיֶיהָ יִרְאֶתוּ עַל פְּנֵיכֶם", גּוֹמְלֵי חֲסָדִים דְּכֹתִיב
(בְּרֵאשִׁית י"ח י"ט) "לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְנֶה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ" וְגו', כָּל
שְׁיֵשׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה סִימָנִים הִלְלוּ רְאוּי לְהַדְבִּק בְּאוֹמָה זוֹ; וְאָמְרוּ

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קֶסז

(גדרים כ.) "בְּעֵבוֹר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵיכֶם" זוּ בּוֹשָׁה, "לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ" מִלְמַד שֶׁהַבּוֹשָׁה מְבִיאָה לַיָּדֵי יִרְאֵת חֲטָא, מִכָּאֵן אָמְרוּ סִימָן יָפֵה בְּאָדָם שֶׁהוּא בִישׁוֹן, אַחֲרִים אוֹמְרִים כָּל אָדָם הַמִּתְבַּיֵּשׁ לֹא בְמִהְרָה הוּא חוֹטֵא, וּמִי שֶׁאֵין לוֹ בִשְׁת פְּנִים בְּיָדוֹעַ שְׂלֵא עֲמָדוֹ אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינַי; וְאָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת י"ב): כָּל הָעוֹשֶׂה דְבַר עֲבָרָה וּמִתְבַּיֵּשׁ בּוּ מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו; וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁקוֹנָה לְעֲצָמָה אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה הַזֶּה שֶׁל בּוֹשָׁה לְהַתְבַּיֵּשׁ מִלְפָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא צוֹפֵה וּמְבִיט עֲלֵינוּ, וְלִכֵּן אִשָּׁה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים צְרִיכָה לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּכֶסֶף רֵאשׁ שְׂזָה אֶחָד מֵהַצְּנִיעוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂלֵא יִרְאוּ אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה בְּחוּץ כָּלֵל אֶף פַּעַם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִזְמָא מ"ז). שְׁבַעָה בָּנִים הָיוּ לָהּ לְקַמְחִית וְכֻלָּן שִׁמְשׁוּ בְּכַהֲנָה גְדוֹלָה, אָמְרוּ לָהּ חֲכָמִים מָה עֲשִׂית שְׁזָכִית לְךָ, אָמְרָה לָהֶם מִיָּמַי לֹא רָאוּ קוֹרוֹת בֵּיתִי קָלְעֵי שְׁעָרַי.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲזְרֵי לִי עִם הַבֵּית הַתְּבִשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם שְׂאוֹכֵל לְהַמְשִׁיךְ בְּמִדַּת הַחֶסֶד, כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלֵי תְלוּיִים רַק בְּזָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא י"א). תִּנְיָא אָמְרוּ עָלָיו עַל בְּנֵימִין הַצְּדִיק שֶׁהִיָּה מְמַנָּה עַל קַפָּה שֶׁל צְדָקָה, פַּעַם אַחַת בְּאַתָּה אִשָּׁה לְפָנָיו בְּשָׁנֵי בְּצֻרַת אָמְרָה לוֹ רַבִּי פְּרַנְסֵנִי אָמַר לָהּ הָעֵבוֹדָה שֶׁאֵין בְּקַפָּה שֶׁל צְדָקָה כָּלוּם, אָמְרָה לוֹ רַבִּי אִם אֵין אַתָּה מְפָרְנֵסֵנִי הָרִי אִשָּׁה וְשְׁבַעָה בְּנֵיהָ מֵתִים, עֲמַד וּפְרַנְסָה מִשְׁלוֹ, לְיָמִים חֲלָה וְנָטָה לְמוֹת אָמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה אָמַרְתָּ כָּל הַמְקֻיָּם

קסח אָשֶׁר שָׁנַת תַּשְׁע"ה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֲל

נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא וּבְנִימִין הַצַּדִּיק
שֶׁהַחַיָּה אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהָ יָמוֹת בְּשָׁנִים מוֹעֲטוֹת הִלְלוּ? מִיָּד
קָרְעוּ לוֹ גֹּזֵר דִּינּוֹ, תִּנָּא הוֹסִיפוּ לוֹ עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה עַל
שָׁנוֹתָיו;

וְלִכֵּן אִם תַּעֲזֹרֵי לִי לְהַמְשִׁיךְ בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל דְּעֵי לָךְ
שֶׁבְזָה תְּלִוֵי הַחַיִּים שְׁלִי, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד נִזְכָּה
לְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶל׳ה ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קוֹדֵם תְּשׁוּאָת חַן לְכֵן שָׁנְסַעוּ הַמוֹן נְשׁוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
אֶל קַבְרֵי צַדִּיקִים לְהַתְּפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְרְפוּאָת אִשְׁתִּי תַּחֲיָה,
כִּי אֲנַחְנוּ שְׁנֵינוּ זְקוּקִים לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֵת
מוֹסְרָת אֶת נַפְשֶׁךָ כְּדִי לְהַצִּיל אוֹתִי שְׁלֵא אָפֵל בְּפַח חַס וְשְׁלוֹם,
כִּי זֶה מַה שֶׁחָסַר לִי עוֹד עֲכָשׁוּ בְּמַצְבִּי וְכוּ', שִׁיפִּילוּ אוֹתִי בְּפַח
יְקוֹשׁ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ וְלִשְׂאֵר חַבְרֵי הַעוֹד
שֶׁעֲזָרִים לָךְ.

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל קֶסֶט

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא שׁ ... נֵרוֹ יְאִיר, נִגַּן לִי בְּחִלְלִי כָּל הַזְמַן שֶׁהוּא לֹא רוֹצֵה שְׂאֲשֹׁתוֹ תַעֲבֹד דְּלֶת עַל יַד דְּלֶת אֶצְלוֹ, וּפְתָאוֹם נִתְהַפֵּךְ וְכוּ', אָנִי לֹא יוֹדֵעַ מֶה מֵנַח תַּחַת זֶה, אָבֵל אָנִי לֹא מְסֻכִּים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן שֶׁהִיא תַעֲבֹד דְּלֶת לִיד דְּלֶת, כִּי כָּלֵל אֲנִישִׁי שְׁלוֹמְנוֹ קְהֵלָה קְדוֹשָׁה שֶׁל לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת לֹא צְרִיכִים לְסַבֵּל בְּשִׁבִיל בַּעַל וְאִשָּׁה שָׂרִכִים בִּינֵיהֶם וְכוּ', וְלָכֵן אָנִי לֹא מְסֻכִּים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן שֶׁהִיא תַעֲבֹד עַל יְדוֹ, וְגַם תַּחֲלִיף אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלָהּ, כִּי אָנִי לֹא אֶתֵּן שֶׁהֵם יַעֲבֹדוּ יְחַד, וְנִצְטָרֵךְ תְּמִיד לְדַבֵּר עִם גּוֹף שְׁלִישִׁי כְּמוֹ קְלֻטַּת שְׁבוּרָה, וְלָכֵן אָנִי כֵּן מְקַפִּיד שֶׁהִיא לֹא תַעֲבֹד שְׁמָהּ, וְתַחֲלִיף אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלָהּ.

הַעֲקָר שֶׁבְּכָל הָעֲקָרִים צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה הָעוֹלָם עַד הַרְגַע הָאַחֲרוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תִּבְשְׂרִי לִי בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשַׁנָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

קע אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

בְּעֵינַי נַר חֲנֻכָּה וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד לְהַדְלִיק תְּכַף וּמִיָּד אַחַר עֵרְבִית, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֵרְבִית עִם הַזְּמַן הָרִאשׁוֹן שְׁיִכּוּלִים לְהַתְפַּלֵּל וּמִדְּלִיק, וְזוֹ הַפֶּעַם הַיְחִידָה שְׁאֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד לְהַדְלִיק בְּזְמַן, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, זֶה מִצְוָה חֲשׂוּבָה מְאֹד מִדְּרַבָּנָן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרוּבִין עז.) חֲכָמִים עָשׂוּ חֲזוּק לְדַבְרֵיהֶם יוֹתֵר מִשָּׁל תּוֹרָה; וְלִכֵּן אֵין שׁוּם תְּרוּץ שְׁצָרִיכִים לְלַכֵּת לְהַפְצָה וְכוּ', אוֹ לְעִבּוֹד וְכוּ', זֶה מִצְוָה שֶׁל פֶּעַם אַחַת בַּשָּׁנָה, אֲזִי כָּל אָבָא צָרִיךְ לְקַבֵּץ אֶת הַיְלָדִים, וּבְיַחַד מְדַלְּקִים לְפִירְסוּמֵי נִיסָא, וְכֵן אֲנִי מְקַפֵּיד עַל לֵיל בְּדִיקַת חֲמִץ אוֹתוֹ דְּבַר לְהַתְפַּלֵּל מִעֲרִיב עִם הַזְּמַן הָרִאשׁוֹן, וְתַכְּף וּמִיָּד לְבִדּוּק אֶת הַחֲמִץ, שְׂזָה מְדִינָא דְגַמְרָא, וְאִי אֶפְשָׁר לְעִשׂוֹת חֲכָמוֹת וְכוּ', אֲלֵא מִצְוָה זֶה מִצְוָה וְצָרִיכִים לְהִדַּר מְאֹד מְאֹד לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת הָאֵלוּ בְּזְמַן הַנִּכּוֹן, וְאִף שְׁאֲנִי טָרוּד בְּטִירְחָא דְצִיבוּרָא כָּל הַשָּׁנָה, אֲזִי אֵין לִי זְמַן מִיַּחַדָּת לְהַתְפַּלֵּל עֵרְבִית רַק בְּשִׁתֵּי זְמָנִים אֵלוּ אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד לְהַתְפַּלֵּל בְּזְמַן לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת הָאֵלוּ בְּזְמַן.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ כְּדִי לְהַצִּיל אוֹתִי שְׁלֵא אֶפְּל בְּפַח חַס וְשְׁלוֹם, כִּי זֶה מָה שְׁחָסֵר לִי עוֹד עֲכָשׁוּ בְּמַצְבִּי וְכוּ', שְׁיִפִּילוּ אוֹתִי בְּפַח יְקוּשׁ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מוֹדָה לָךְ וְלִשְׂאֵר חֲבָרֵי הַנְּעַד שְׁעוֹזְרִים לָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא שׁ... נְרוֹ יֵאִיר נֶגֶן לִי בַחֲלִילוֹ כָּל הַזְּמַן שֶׁהוּא לֹא רוֹצֵה שְׁאַשְׁתּוֹ תַעֲבֹד דְּלֵת עַל יַד דְּלֵת אֲצִלוֹ, וּפְתָאוּם נִתְהַפֵּךְ וְכוּ', אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה מִנַּח תַּחַת זֶה, אֲבָל אֲנִי לֹא מְסַכֵּים

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלְק רִס"ט בְּנַחֲל קַעֵא

בְּשׁוּם פָּנִים וְאוֹפֵן שֶׁהִיא תַעֲבֹד דְּלֵת לֵיד דְּלֵת, כִּי כָּלֵל אֲנִישִׁי שְׁלוּמְנוּ קָהֳלָה קְדוּשָׁה שֶׁל לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת לֹא צָרִיכִים לְסַבֵּל בְּשִׁבִיל בְּעַל וְאַשָׁה שְׂרָבִים בִּינֵיהֶם וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מְסַכֵּים בְּשׁוּם פָּנִים וְאוֹפֵן שֶׁהִיא תַעֲבֹד עַל יָדוֹ, וְגַם תַּחֲלִיף אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלָהּ, כִּי אֲנִי לֹא אֶתֵּן שֶׁהֵם יַעֲבֹדוּ יַחַד, וְנִצְטָרֵךְ תָּמִיד לְדַבֵּר עִם גּוֹף שְׁלִישִׁי כְּמוֹ קְלֻטָּת שְׁבוּרָה, וְלִכֵּן אֲנִי כֵּן מְקַפֵּיד שֶׁהִיא לֹא תַעֲבֹד שָׁמָּה, וְתַחֲלִיף אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלָהּ.

וְכֵן תִּשְׁמַר עָלַי שְׁלֵא אֶפְל בְּפִח לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֶק, כִּי לְצַעֲרֵי הָרַב אֲנִי וְאַשְׁתִּי תַחֲזִיהַ, זְקוּקִים לְרַחֲמִים מְרַבִּים מִן הַשָּׁמַיִם, וְזֶה מַה חָסַר לִי עוֹד לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֶק.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁנוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ט כְּסֵלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵינְ מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֶתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ כְּדֵי לְהַצִּיל אוֹתִי שְׁלֵא אֶפְל בְּפִח חָס וְשְׁלוֹם,

קעב אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

כִּי זֶה מַה שְּׁחָסַר לִי עוֹד עֲכָשׁוּ בְּמַצְבֵי וְכוּ', שִׁיפִילוּ אוֹתִי בְּפַח יְקוֹשׁ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ וְלִשְׂאֵר חֲבָרֵי הַוַּעַד שֶׁעוֹזְרִים לָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא ש... גֵּרוּ יְאִיר נִגַּן לִי בְּחִלְלִי כָּל הַזְּמַן שֶׁהוּא לֹא רוֹצֵה שְׂאֲשֶׁתוֹ תַעֲבֹד דְּלֶת עַל יַד דְּלֶת אֶצְלוֹ, וּפְתָאוֹם נִתְהַפֵּךְ וְכוּ', אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה מִּנְחַת תַּחַת זֶה, אָבֵל אֲנִי לֹא מְסַפֵּים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאוֹפֵן שֶׁהִיא תַעֲבֹד דְּלֶת לִיד דְּלֶת, כִּי כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ קִהְלָה קְדוּשָׁה שֶׁל לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת לֹא צְרִיכִים לְסַבֵּל בְּשִׁבִיל בַּעַל וְאִשָּׁה שָׂרְבִים בִּינֵיהֶם וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מְסַפֵּים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאוֹפֵן שֶׁהִיא תַעֲבֹד עַל יְדוֹ, וְגַם תַּחֲלִיף אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלָה, כִּי אֲנִי לֹא אֶתֵּן שֶׁהֵם יַעֲבֹדוּ יַחַד, וְנִצְטָרֵךְ תְּמִיד לְדַבֵּר עִם גּוֹף שְׁלִישִׁי כְּמוֹ קְלָטַת שְׁבוּרָה, וְלִכֵּן אֲנִי כֵּן מְקַפִּיד שֶׁהִיא לֹא תַעֲבֹד שְׁמָה, וְתַחֲלִיף אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלָה. וְכֵן תִּשְׁמַר עָלַי שְׁלֹא אֶפֶל בְּפַח לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֶק, כִּי לְצַעֲרֵי הָרַב אֲנִי וְאִשְׁתִּי תַחֲיָה, זְקוּקִים לְרַחֲמִים מְרַבִּים מִן הַשָּׁמַיִם, וְזֶה מַה חָסַר לִי עוֹד לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֶק.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשׁוּבָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ט כֶּסֶל ה'תשע"ה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֲל קַעֲג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעְתִּי הוּא צָרִיךְ לְהִזְהִיר אֶת אֲשֶׁתּוֹ אִם הִיא לֹא תִשְׁתַּנֶּה
בְּדַבָּר זֶה וְכו', וְכו', הוּא נוֹתֵן לָהּ תַּכְף וּמִידָ גַט, כִּי זוֹ מַחְלָה
שֵׁישׁ לְהִרְבֵּה נָשִׁים וְכו', וְאֲנִי מִכִּיר זִוגוֹת שֶׁזֶה כְּבָר שָׁנִים עַל
גַּבֵּי שָׁנִים אַחַר הַחֲתֻנָּה וְכו', וְאִין כְּלוּם בִּינִיָּהֶם וְכו', וְלִכֵּן אִם
אֶתָּה רוֹצֵה לְרַחֵם עַל אַחִיךָ אֶתָּה צָרִיךְ לְהִגִּיד לוֹ אֶת זֶה, כִּי
אַחֲרַת יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ שָׁנִים וְכו', וּבִשְׂבִיל מַה הַתְּחַתֵּן?

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת

תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁנָה.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְחַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ
שֵׁישׁ לִי שֶׁאַחַר עֲבוּדָה שֶׁל שָׁנִים שֶׁאֲנִי מְנַסֶּה שִׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה בֵּין נַשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ וְאֲנִי לֹא מַצְלִיחַ לְרַאוֹת אֶת זֶה,
וּמִמָּשׁ נִתְקַיֵּם מַה שֶׁאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְגִלָּה י"ג) אִין אֲשֶׁה

קעד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

מִתְקַנְנָא אֵלָא בִּירֵךְ חֲבֵרְתָּהּ; לְמָה חָסַר הַמְרִיבוֹת הַמִּיתְרוֹת
הָאֵלוּ? רְצִיתִי כָּבֵד לְרֵאוֹת קֶצֶת נַחַת בְּקַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא
חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, וּבִפְרֵט עֲכָשׁוּ שְׂאֵשְׁתִּי תַחֲיָה, זְקוּקָה
לְרַחֲמִים מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד, וְגַם אֲנִי מְאֹד מְאֹד חָלֵשׁ וְכוּ' וְכוּ',
וְרְצִיתִי מְאֹד שֶׁכֵּן יִהְיֶה הַהוֹפְעָה בְּהַצְלָחָה מְרַבָּה, וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשִׂי לְמַעֲנֵי שִׂיחָיָה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה
בֵּין כָּל הַשְּׂחַקְנֵי וְכוּ', וּבְזֶה תִּגְרַמוּ לִי נַחַת גְּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁנֹט.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָךְ
שֶׁהַצְּטֻרְפָּת לְהִיּוֹת חֵבֵר בְּמַד"א שְׁזָה מְמַשׁ הַצְּלַת נַפְשׁוֹת,
וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתֵרָא י"א.) כָּל הַמְּקַיִם נֶפֶשׁ אַחַת
מִיִּשְׂרָאֵל כָּאֵלוּ קִיִּם עוֹלָם מְלֵא; וְהַזְּכוֹת הַזֹּז עוֹלָה עַל כָּל
הַזְּכוֹת, כִּי לְהַצִּיל בַּר יִשְׂרָאֵל מִמּוֹת בְּטוּחַ וְכוּ' לְחַיִּים, אֵין
לְמַעְלָה מִזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח שֶׁהַצְּטֻרְפָּת לְהִיּוֹת חֵבֵר
בְּמַד"א שְׁזָה הַחֲסֵד הַכִּי גְּדוֹל שֶׁרַק יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עִם בַּר
יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (לְקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַק"ב) אָמַר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲכִיב עָלַי חֲסֵד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר
מִכָּל הַזְּבַח שְׁזָבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלְךָ עוֹלוֹת; וְכֵן אִמְרוּ (לְקוּט
תְּהִלִּים רַמְזוֹ תַתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שְׂבָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנִחַל קֵעָה

לְבָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלֹאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יְבָרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אַל יְבָרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יְבָרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שְׁזוּכָה לַעֲסֹק בְּמַדַּת הַחֶסֶד, שְׂאֵזוּ יַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֶסֶד, כִּי מֵה שְׂאָדָם עוֹשֶׂה עִם הַזּוּלָּת כֵּן עוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּה בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשׁס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ לְשִׂמּוּעַ שֶׁהַשְּׂבִיבָה הַזֶּה פָּרֻשֶׁת וַיֵּשֶׁב יֵשׁ לָכֶם אֲפֻשְׁרוֹת לְצִאת לְבֵית מְלוֹן מְטַעַם מִד"א שְׁעוֹשִׁים גְּבוּשׁ לְכָל הַמְּתַנְדְּבִים, וְלִכֵּן אִם אַתֶּם יַחַד יְכוּלִים לְהַצְטַרֵּף מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי זֶה הַזְדְּמָנוּת פֹּז לָכֶם לְצִאת לְהַתְאֹרֵר לְשִׂבָּת אַחַד, וְזֶה לֹא עוֹלָה שׁוֹם כֶּסֶף כִּי מִד"א מְשַׁלֵּם עַל זֶה, וַיֵּשׁ שְׂמָה רַק צְבוּר חֲרָדִי, וְהָאוֹכֵל זֶה בְּד"ץ 'עֵדָה הַחֲרָדִית', וְהַרְבֵּ לְאַנְדָּא, וְכֵן יִהְיֶה אוֹטוֹבוּס הַלוֹךְ וְשׁוֹב, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶה רַעֲיוֹן טוֹב שִׁיְהִיָּה גְבוּשׁ לְכָל מְתַנְדְּבֵי מִד"א מְקַהֲלָתֵנוּ, וְכֵן לָכֶם יִהְיֶה הַזְדְּמָנוּת פֹּז לְצִאת לְנוֹפֵשׁ שְׂבִיבָת אַחַת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר

קעו אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלְק רס"ט בַּנְּחַל

שְׁתַּמִּיד תַּעֲסִקוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלֵי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזֹּבַח שְׂזַבַּח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת; וְאֵין עוֹד חֶסֶד יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, מְלֵה־תִּנְדָּב לְמַד"א, שְׂזוֹ הַצֵּלַת נַפְשוֹת מִמָּוֶה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּבּא בְּתָרָא י"א). כָּל הַמְּקַיִם נַפֵּשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ כָּל אֶחָד מִמִּתְנַדְּבֵי מַד"א כִּי אִם יֵשׁ קְרִיאָה דְחוּפָּה שְׁלֵא יִקְפִּידוּ דוֹקָא לְקַחַת אֶת הָאֲמִבּוּלְנֵס, כִּי לְפַעֲמִים אֶפְלוּ כַּמָּה דְקוֹת זֶה עֲגִינן שֶׁל פְּקוּחַ נַפֵּשׁ, אַזִּי כְּדָא תִּכְרַךְ וּמִיד לְקַחַת אֶת הַרְכָּב וּלְנִסֵּעַ מֵהַר לְמַקּוֹם הַקְּרִיאָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיחִיָּה לְכֶם הַצֵּלְחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹשָׁא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, י"ט כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂגַב' ... תַּחֲיָה תַעֲבוֹר לְתַפְקִיד אַחֵר, אֲנִי לֹא רוֹצֵה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן שְׁתַּעֲסַק בְּמִשְׁכוּרוֹת אוֹ

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחַל קֵעִז

בְּהִנָּהֵלֶת חֲשָׁבוֹנוֹת אוֹ בְּעִנְיֵי כְּסָפִים בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, וְתִסְדְּרוּ לָהּ תִּפְקִיד אַחֵר, וּבִקּוּמָה הַתַּחְתּוֹנָה, אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ בְּכָל מִינֵי בִקְשׁוֹת שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁהִיא לֹא תִהְיֶה מְעַרְבֶת בְּכִסְפִּים.

תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה בְּחֻכְמָה גְּדוֹלָה.

אָנִי מַחֲכָה עַל תְּשׁוּבָה.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֹּשֶׁב, י"ט כְּסֵלוֹ ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אָשׁר רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מִחֻכָּל, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'). אָשׁר כָּל יְהוּדֵי צָרִיף תְּמִיד לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֶצְמוֹ אִיפֹה הוּא מְחֻזֵּק בְּאַמוּנָה, כִּי הָעֶקֶר הוּא הָאַמוּנָה. וַיֵּשׁ אַנְשִׁים שְׁפוּבָלִים מִחֻלוֹת וְחֻלָּאִים רְעִים מִחֻמַּת חֲסְרוֹן אַמוּנָה, וּבִפְרֻט מִחֻלַּת הָעֶצְבִּים בְּאֵה מִחֻמַּת חֲסְרוֹן אַמוּנָה; אִם אָדָם הָיָה מְאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא

קצח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

הִיָּה סוֹבֵל וּבוֹלָם וְלֹא עוֹנָה לְמַחְרָפוֹ וּמְבִזּוֹ שׁוֹם דָּבָר, וּכְמוֹ שָׂרְבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'): עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה — לְשִׁמְעַת בְּזִיוְנוֹ וַיִּדְם וַיִּשְׁתַּק; וְזֶה מֵה שֶׁעָשׂוּ כָּל הַצַּדִּיקִים מִשָּׁף כָּל הַדּוֹרוֹת.

הַיּוֹם זֶה יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הָאִישׁ הָאֱלָקִי הַמְּגִיד הַגְּדוֹל מִמְּעֻזְרִיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׂאִין לָנוּ מִשָּׂג כָּלֵל בְּגַדְלָתוֹ, עַד כְּדֵי כֶּף, שָׂרְבְּנוּ ז"ל אָמַר עָלָיו (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תְּקַנְג), שֶׁכָּל מְקוֹם וּבְכָל צַעַד שֶׁהַמְּגִיד הַגְּדוֹל מִמְּעֻזְרִיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הַסֵּתֶפֶל, הִיָּה רוֹאֶה אֶת הַשְּׂבָעָה רוּעִים, וְהוּא קִבֵּל מֵרְבוּ פִי שְׁנַיִם, כְּמוֹ שְׂאֵלִישַׁע הַנְּבִיא קִבֵּל פִּי שְׁנַיִם מֵרְבוּ אֱלֵיהֶוּ. וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד גַּם-כֵּן מֵה זֶה נִקְרָא תְּלִמִּיד לְרְבוּ, הַמְּגִיד הַגְּדוֹל מִמְּעֻזְרִיטְשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ בְּאֵל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְהִיָּה לוֹ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, אֲבָל לְבִסּוֹף הוּא הַכְּנִיעַ עֲצָמוֹ, וְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וְהוּא אֲשֶׁר יִרְשׁ מִמֶּנּוּ פִי שְׁנַיִם מֵרְבוּ, וְכֵן זֶה זְכָה עַל-יְדֵי תְּקִיף גְּדֻלָּתוֹ שֶׁהִיָּתָה לוֹ, לְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל רְבוּ. וְלִכֵּן גַּם אֲנַחְנוּ הַקְּטַנִּים וְהַשְּׂפִלִים וְהַרְחוּקִים, הַשְּׂבוּרִים וְהַרְצוּצִים, צְרִיכִים לְבַטֵּל עֲצָמֵנוּ לְגַמְרֵי לְגַבֵּי רְבֵנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַרְבֵּי שְׁלָנוּ, הוּא הַמְּחֻזָּק וּמְעוֹדָד וּמְשֻׁמַּח אוֹתָנוּ, וּכְמוֹ שְׂאֵמַר רְבֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כַּג), שֶׁהָעֵקֶר וְהַיְסוּד הוּא לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק שְׂבִדוֹר, וְעֵקֶר שְׁלָמוֹת הַהִתְקַרְבוֹת — לְבַטֵּל אֶת הַשְּׂכָל שֶׁלוֹ לְגַמְרֵי, וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמַר כִּהוּא זֶה יְקִים, וְאֶפְלוּ שְׂאוֹמֵר עַל יְמִין שְׂמֵאל וְעַל שְׂמֵאל יְמִין, צְרִיכִים לְהֶאֱמִין לוֹ, זוֹ נִקְרָאת שְׁלָמוֹת הַהִתְקַרְבוֹת. וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשֻׁמַּח מְאֹד, שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רְבֵנוּ ז"ל, אֲבָל עָלֵינוּ לְקִים מֵה שָׂרְבְּנוּ ז"ל מִבְּקָשׁ מֵאֲתָנוּ.

אָשׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קַעֵט

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן: "שְׁמַחָה". לְשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה שֵׁישׁ בָּנוּ, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ הֶרְבֵּה נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כִּי כָּל יְהוּדֵי מְלֵא מִצְוֹת כְּרַמּוֹן (בְּרִכּוֹת נו.). וְלִכֵּן צְרִיכִים לְאַהֲבַת כָּל יְהוּדֵי, וְלִמְצֵא הַטוֹב שָׁבוּ; וְכֵן לִמְצֵא הַטוֹב שֵׁישׁ בָּנוּ, כִּי אֵין זֶה חֻקָּמָה לְשִׁבְרֵי אֶת עֲצָמוֹ, זֶה עֲצַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְשִׁבְרֵי אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ תִקְוָה. וְכֵן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד עַל עֲנִין הַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ כָּל אֲשֶׁר צְרִיכִים, וְכֵן אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו לְבַקֵּשׁ וּלְדַבֵּר וּלְהַתְּיַעַץ עִמוֹ יִתְבַּרְךָ. וְכֵן רָצָה רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ רַש"י; וְכֵן הֶרְבֵּה מְשַׁנְּיֹת, מְשַׁנְּיָה אוֹתִיּוֹת נְשַׁמָּה, מְשַׁנְּיָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרֻשָׁה, אִם אָדָם לוֹמֵד הֶרְבֵּה מְשַׁנְּיֹת, מְשַׁפִּיעַ עָלָיו הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ פְּרֻשָׁה. וְעַל כָּלֵם — לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, שְׁזָה חַיּוֹת לְנַפְשׁ. וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִפְּחָד מִזֶּה מֵאֵד. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד): תְּלִמּוּד עוֹלָה כְּמִסְפַּר הַקְּלָפָה שְׁמַחְטָאֵת אֶת הָאָדָם, שְׁזָה גְּקָבָ דְּסֵמ"ךְ-מ"ם, וְלִכֵּן אִם אָדָם חִזַּק וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שִׁיְהִיָּה שְׁמוֹר מֵהַכֵּל, כִּי גְּמָרָא רְאֵשִׁי תְּבוֹת אֲרַבְעָה מְלֻאָכִים הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם: גְּבֻרִיאֵל, מֵיכָאֵל, רְפָאֵל, אֲוִרִיאֵל, אִם אָדָם לוֹמֵד גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אֲרַבְעָה מְלֻאָכִים הָאֵלוֹ שְׁשׁוֹמְרִים עָלָיו.

הַיּוֹם זֶה גַּם חַג הַגְּאֻלָּה שֶׁל ה'בְּעַל הַתְּנַיָּא' זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, מְסַר אוֹתוֹ אֵיזָה טָמֵא מְטָמָא שְׁהִיָּה רַב בְּעִיר פִּינְסַק, וְשִׁמוֹ הִיָּה 'אַבִּיגְדוֹר', וְהַצֵּרֶךְ הַבְּעַל הַתְּנַיָּא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, לְהִיּוֹת בְּכֹלֵא הַרוּסִי בְּתַנְאִים הַכִּי קָשִׁים, וּבְדָרֶךְ נְסִי נְסִים

קפ אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

נגאל, ופלא על גבי פלא, שמדברים רק מצד החיובי אין נגאל מצרותיו, ואין אמר תהלים, וכשהגיע לפסוק: (תהלים נ"ה י"ט) "פדה בשלום נפשי", אז בשרו לו שיכול לצאת לחפשי, ואין מדברים מהצורה השלילית, מי היה הטמא מטמא הזה שמסר אותו, שלצערנו הרב, בכל דור ודור יש 'אביגדורים' כאלו, שמוסרים צדיקים הדבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, מוסרים אנשים כשרים חפים מפשע, והם בעצמם נקראים בשם: 'רע-בנים', הם סף הכל קלים וריקים ופוחזים, מכשילים את עם ישראל באכילת טרפות ונבלות, אין ערוב בעינה, המקנה אינה כשרה לגמרי, ומכשילים את הצבור באסור כריתות החמור, והם לוחמים נגד חנוך הטהור, 'אביגדורים' כאלו נמצאים בכל עיר, בכל מושבה ובכל כפר, ומזה אין מדברים כלל, חכמינו הקדושים אומרים (שבת קט): תנא רבי יוסי בן אלישע אומר, אם ראית דור שצרות רבות באות עליו, צא ובדק בדיני ישראל, שכל פרענות שבאה לעולם אינה אלא בשבילם; עם ישראל הם עם קדוש, עם ישראל קדושים וטהורים, אלמלא 'אביגדורים' כאלו ששורצים בכל מקום, היו כלל נשמות ישראל חוזרים בתשובה. אך דא עקא שמפחדים לדבר מ'אביגדורים' כאלו, שנמצאים בכל מקום, ומוסרים את הצדיקים.

ידוע מה שקרה עם מוהרנ"ת ז"ל, תלמיד רבנו ז"ל, שמסרו אותו והכניסוהו בכלא על לא דבר, ומוכא בזהר הקדוש (נשא קכה): אלו ה'אביגדורים', אלו הרע-בנים המשחתים — הם הערברב, וזה מה שכתוב: (יחזקאל ל"ד ל"א) "ואתן צאני צאן מרעיתי", 'מרעיתי' מלשון 'רע', הם

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל קַפּא

נַעֲשִׂים רוּעִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, צֵאנוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהֵם הָעֶרְב־רַב שְׁלוֹקֻחִים שַׁחַד, וְגוֹנְבִים וְגוֹזְלִים, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר (אֵיכָה ה'): "הָיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ", הֵם הַצָּרִים נַעֲשִׂים רֹאשִׁים; וְלִכֵּן מִזֶּה צָרִיכִים לְדַבֵּר — לְהַזְהֵר מִכָּל מִינֵי מַשְׁחָתִים, בְּרָגַע שֶׁהֵם רַק מְסִיתִים בֵּין אֶחָד לַשְּׁנַי, מֵאֲלוֹ הָאֲנָשִׁים צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְרַחֵק, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל צָרִיכִים לְהִתְאַחֵד יַחַד, וְרַק עַל־יְדִיזָה נִזְכָּה לְגֹאֲלָה. אִם תִּהְיֶה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, אָז אָנוּ יְכוּלִים לְקַרֵּא אֶת זֶה "חַג הַגֹּאֲלָה", אֲבָל אִם עֲדִין יֵשׁ 'אַבִּיגְדוּרִים', שֶׁמְסֹרוּ אֶת ה'בַּעַל הַתְּנִיא' זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְכֵן בְּכָל יוֹר וְדוֹר יִשָּׁנֵם כָּאֲלוֹ שְׂרוּדָפִים אֶת הַכְּשָׁרִים, אָז עֲדִין אָנוּ בְּגִלוֹת גְּדוּלָה מְאֹד.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה כָּבֵד לְרֹאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלוֹי שְׂכִינָה, שִׁיתְגַּלֶּה הָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, שֶׁמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק עֲצָמָם בְּיַחַד, שֶׁזֶה עֵקֶר הַגֹּאֲלָה, וְאִם עִם יִשְׂרָאֵל יִתְאַחְדוּ יַחַד, אָז יְכוּלִים לְקַרֵּא לְזֶה "חַג הַגֹּאֲלָה"!

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁבַּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּשָּׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

קפב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

מאד מאד אני מבקש אותך שתקבל את השבת הזו בשמחה עצומה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) צריך להזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדשת שבת גדולה ויקרה מאד, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, וצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולכלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על השם יתברך, ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג, הן באכילה ושתיה, הן מלבושים כפי מה שיוכל, כי אכילת שבת כלה ורחנית כלה קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חול, ואם היית יודע מה זה להיות בשמחה בשבת, לא היית מפסיק לרקד כל השבת מרב שמחה שאתה יהודי מאמין בו יתברך, והיה השבת יקר בעיניך, וזכור גם זכור שזה היה הרצון של רבנו ז"ל להיות רק בשמחה כל השבת, ולשמח עם מאכלי השבת, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג"ז) שאכילת שבת כלה קדש כלה אלקות, מה שאוכלים בשבת זה אלקות, וצריכים לשמח עם זה מאד מאד, ולכן מדוע שלא תהיה שמח כל השבת? ומה צריכים כל השבת? רק לאכול ולשמח, כמו שכתוב (שמות ט"ז כ"ה) "ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום להוי"ה היום לא תמצאהו בשדה", ואמר רבנו ז"ל (ת"י מוהר"ן סימן ל"ב) מה סך הכל הקדוש ברוך הוא אומר לנו? ילדים תאכלו כי היום שבת, וגם את זה לא יכולים לקים, ובזה שתשמח כל השבת בזה אתה עושה את הרצון של רבנו ז"ל, וכן תקפיד לאכול את השלש סעודות בשבת, שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ח) כל המקיים שלוש סעודות בשבת נצול משלוש פרעניות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנום,

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קַפֵּג

וּמִמְלַחֶמֶת גּוֹג וּמַגּוּג, שֶׁהַשָּׁלֵשׁ פְּרַעֲנִיּוֹת הָאֵלוּ עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְנֵן כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְעַל יְדֵי שְׁנֹקֶפִיד לְאֶכּוֹל אֶת הַשָּׁלֵשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבַּת נִתְפַטֵּר מֵהַפְּרַעֲנִיּוֹת הָאֵלוּ.

וַיְדוּעַ מֶה שֶׁאַמַּר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ב) כְּשֶׁאָדָם הוֹלִיךְ אַחֵר שְׂכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, יוֹכֵל לְפֹלֵל בְּטְעוּתִים וּמְכַשׁוּלוֹת רַבִּים, וְלִבּוֹא לְיַדֵּי רַעוֹת גְּדוּלוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם. וַיֵּשׁ שֶׁקֵּלְקְלוֹ הִרְבֵּה, כְּגוֹן הִרְשָׁעִים הַגְּדוּלִּים מְאֹד הַמְּפָרְסְמִים, שֶׁהֵטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֵּל הָיָה עַל יְדֵי חֻכְמָתָם וְשְׂכָלָם. וְעַקֵּר הַיְהִדּוּת הוּא רַק לִילֶךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, וְלֹהֶסְתַּפֵּל בְּכָל דְּבַר שְׁעוּשָׂה, שִׁיְהִיָּה שָׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִבְלִי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצָמוֹ. רַק אִם יֵשׁ בְּזֶה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא לְאוֹ, וְאִזִּי בּוֹדָאֵי לֹא יִכָּשֵׁל לְעוֹלָם;

וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח כָּל הַשַּׁבָּת וְרוֹקֵד מֵרַב שְׂמֻחָה שֶׁהוּא 'שׁוֹמֵר שַׁבָּת', וְכֵן נִזְהָר לְאֶכּוֹל אֶת הַשָּׁלֵשׁ סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת שֶׁאַמְרוּ בְּזֹהַר (יְתוּד פ"ח.) בְּעֵי בַר נֶשׁ, לְאַתְעַנְּגָא תַּלְתַּת זְמַנִּין אֵלִין, דְּהָא בְּהָא תַּלְיָא מְהֵימְנוּתָא דְלַעִילָא, בְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, וּבְזַעִיר אַפִּין, וּבְחַקְלָא דְתַפּוּחִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְאַתְעַנְּגָא בְּהוּ, וְלִמְחַדִּי בְּהוּ. וּמֵאֵן דְּגָרַע סְעוּדָתָא מְנִיְהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוּתָא לְעִילָא וְעוֹנְשִׁיָּה דְּהָהוּא בַר נֶשׁ סְגִי. בְּגִינֵי כֶּךָ, בְּעֵי לְסַדְרָא פְּתוּרִיָּה, תַּלְתַּת זְמַנִּי, מְכַד עֵייל שַׁבְּתָא, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח פְּתוּרִיָּה רִיקְנֵיָא, וְתִשְׁרִי בְּרַכְתָּא עֲלֵיהּ, כָּל שָׂאֵר יוֹמֵי דְשַׁבְּתָא. וּבְהָאֵי מְלָה, אַחֲזִי, וְתַלִּי מְהֵימְנוּתָא לְעִילָא. [אָדָם צָרִיךְ לְהַתְעַנֵּג שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשַׁבָּת, וְזֶה תְּלוֹי הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מְשֻׁלוֹשׁ מְדַרְגוֹת, מְעַתִּיק, וּמְזַעִיר אַנְפִּין, וּמְחַקֵּל תַּפּוּחִין

קפד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנְּחָל

קַדִּישִׁין, שֶׁהֵם הַשְּׁמוֹת אֶהְיֶה הַיּוֹי"ה אֲדַנִּי, וְאָדָם צָרִיף מְאֹד לְשִׁמְח בְּשַׁעָה שְׁאוּכַל אֶת הַשְּׁלֵשׁ סְעוּדוֹת, וּמִי שְׁמַחְסִיר סְעוּדָה אַחַת וְלֹא אוּכַל סְעוּדָה שְׁלִישִׁית, הוּא מְגַלֶּה שְׁיֵשׁ לוֹ פָּגַם בְּנַפְשׁוֹ, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְאֶכוּל שְׁלוֹשׁ סְעוּדוֹת בַּשַּׁבָּת דִּיקָא, וּבְזֶה תְּלוּי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה], בְּכֹל זֶה הוּא מְגַלֶּה טְהַר לְכַבוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה רַק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמַחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׂמְחָה בְּיָדוּעַ שְׁלַבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו.

וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לִהְיוֹת בְּאַמֶּת מְקָרֵב אֶל רַבְּנֵי ז"ל, תִּרְאֶה לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְכֵן לְאֶכוּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ סְעוּדוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִשְׂרֵי אֶת כָּל הַזְּמִירוֹת בְּכֹל סְעוּדָה וְסְעוּדָה, כִּי כִּף הוֹכִיחַ אוֹתָנוּ רַבְּנֵי ז"ל, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ה) שְׁכָל אֶחָד מְכַרַּח לְזַמֵּר כָּל הַזְּמִירוֹת בַּשַּׁבָּת הַמוּבָאִים בְּסִדְרוֹרִים וְכוּ', וְלִבְלִי לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב מֵאִיזָה בְּנֵי אָדָם הַיּוֹשְׁבִים עַל הַשְּׁלֶחֶן, שֶׁנִּדְמָה לוֹ שְׂאִין רְצוֹנָם בְּזֶה, רַק לְהִתְחַזֵּק לְזַמֵּר זְמִירוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִהְנַהִיג הַשְּׁלֶחֶן כָּל יוֹם הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה, כִּי עַקֵּר הוּא הַשְּׁמַחָה בַּשַּׁבָּת;

וְאָמַר מוֹהֲרַנִּי ת"ז"ל (ת"י מוֹהֲרַ"ן סִימָן תק"כ) שְׂרָאוּ אֶצֶל רַבְּנֵי ז"ל אֵיךְ שֶׁהָיָה מְזַמֵּר זְמִירוֹת הַרְבֵּה בְּכֹל שַׁבָּת וְשַׁבָּת וּבְמוֹצָאֵי שַׁבָּת, וּמִי שֶׁלֹּא שָׁמַע אוֹתוֹ בְּשַׁעָה שֶׁהָיָה מְזַמֵּר בְּלֵיל שַׁבָּת אֶת הַפְּזוּמֵן 'אֲזַמֵּר בְּשַׁבְּחִין', וְכֵן בַּשַּׁבָּת בְּבִקְרָת אֶת הַפְּזוּמֵן 'אֲסִדֵּר לְסְעוּדָתָא', וְכֵן שְׂאֵר הַזְּמִירוֹת שֶׁל לַיִל שַׁבָּת כְּגוֹן 'כָּל מְקַדֵּשׁ' וּמְנוּחָה וְשִׂמְחָה וְכוּ', לֹא שָׁמַע טוֹב מֵעוֹלָם, אֲשֶׁרִי אֲזַן שְׁמַעָה זֹאת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּשְׁמַע זֹאת לְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא; וְהַכֵּלֵל

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנֶחֱל קִפּה

שְׁהִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁנֵהִיָּה רַק שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים כָּל הַשָּׁבָת, וְנִשְׁרֵי כָּל הַזְּמִירוֹת שֶׁל שַׁבַּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה עֵקֶר הַיְהִידוּת לְהַתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְרַק זֶה הָיָה רַצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁכָּל אֶחָד יִתְנַהֵג בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם שֶׁכָּל וְהַשְׁכָּלָה כָּלֵל, רַק לְקַיֵּם אֶת הַמְצְוֹת בְּלִי חֲכָמוֹת, רַק כְּמוֹ יְהוּדֵי פְּשוּט, וְהַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּשִׁטוֹת, וְאָמַר (שִׁחוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שֶׁעֵקֶר מַה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרַאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שְׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בַּפְּשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמַה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מַה שְּׂאֵנִי עֲתָה, דִּהְיֵנוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שֶׁעֲשִׂיתִי בַשָּׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שְׁהִיָּה מְזַדְּרֵז כָּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שְׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְּגַעְגַע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרַאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמְתָּ, וְאָמַר אִי אִי פְּרַאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדִבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֵא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרַאסְטִיק, שֶׁעֲסָקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמַה שֶׁהִגִּיעוּ.

הָעֵקֶר תְּרַאֶה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שֶׁל שַׁבַּת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, בְּלֵיל שַׁבַּת תְּבוּא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן אֲפֹלוּ בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קי"ט:) כָּל הַמִּתְּפַלֵּל בְּעָרֵב שַׁבַּת וְאֹמֵר וַיִּכְלוּ, מַעֲלָה עָלָיו הַכֶּתוּב כְּאֵלוֹ נַעֲשֶׂה שְׂתַף לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית; עֵמֶד

קפו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

וְרָאָה וְהִתְבּוֹנֵן אֶל אֵיזָה זְכוּת אֶתָּה יְכוּל לְהַגִּיעַ אִם תָּבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּלֵיל שַׁבַּת בְּמַנְיִן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת קי"ט): שְׁנֵי מְלָאכֵי הַשָּׁרָת מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם בְּעָרֵב שַׁבַּת מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְבֵיתוֹ אֶחָד טוֹב וְאֶחָד רָע, וּכְשֶׁבֵא לְבֵיתוֹ וּמָצָא גֵר דְּלוּק וְשִׁלְחַן עָרוּף וּמִטָּתוֹ מְצַעַת, מְלֶאֶךְ טוֹב אוֹמֵר יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּהא לְשַׁבַּת אַחֲרֵת כָּךְ, וּמְלֶאֶךְ רָע עוֹנֶה אֲמֵן בְּעַל כְּרַחוּ, וְאִם לֹא מְלֶאֶךְ רָע אוֹמֵר יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּהא לְשַׁבַּת אַחֲרֵת כָּךְ, וּמְלֶאֶךְ טוֹב עוֹנֶה אֲמֵן בְּעַל כְּרַחוּ;

וְכֵן בַּבֶּקֶר תִּקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיִן דִּיקָא שְׁחָרִית, וְאַחַר כָּךְ תִּשְׁמַע קְרִיאַת הַתּוֹרָה, וְאַחַר כָּךְ תִּתְפַּלֵּל מוֹסָף, וְתִלְךְ הַבֵּיתָה לְאָכוֹל סְעוּדָה שְׁנִיָּה שֶׁל שַׁבַּת, וְאַחַר כָּךְ בְּמַנְחָה תָּבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְאָכַל בִּיחַד בְּצוּתָא עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סְעוּדָה שְׁלִישִׁית, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׂמִים, וְתִתְפַּלֵּל עֲרֵבִית וְתִלְךְ הַבֵּיתָה לְעֲשׂוֹת הַבְּדֻלָּה, וְהַכֵּל שְׂיִהְיֶה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִזּוֹ אִם יַעֲבוֹר עָלֶיךָ שַׁבַּת כְּזוֹ מְבֻטָּח לְךָ שְׂאֶתָּה בֶן עוֹלָם הַבָּא, וּמְחַלּוּ לְךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תשסד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּשָּׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קַפּוֹ

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְבְּלִי אֶת הַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה שְׂזָה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן א') כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלֹבוֹ
שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֵשֶׁה שִׂשְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה כָּל
הַשַּׁבָּת, וּבָזָה מְגִלָּה אֶת טְהַר לְבָבָה שֶׁכּוֹנֶנֶתָה לְשָׁמַיִם, וְזֶה
שְׁלֵמוֹת שְׂמִירַת שַׁבָּת שֶׁשְׂמִיחִים עִם הַשַּׁבָּת, וּמְכַל שִׁכְּן וְכָל שִׁכְּן
כְּשֶׁנִּזְהָרִים לֹא לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וּמְכַל שִׁכְּן
וְכָל שִׁכְּן לֹא לְהִפְנֹס בְּעֲצָבִים, זֶה מְרָאָה אֶת טְהַר הַלֵּב שֶׁבְּאִמַּת
מְכוֹנְנִים לְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שׁוּם פְּגִימוֹת כָּלֵל, וְלִכֵּן אָנִי
מָאד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לְהִיּוֹת כָּל הַשַּׁבָּת שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה,
וְאִם תִּזְכְּרִי לִדְמוֹת "יוֹם תְּהִלִּים" אֶת הַיּוֹם שֶׁל שַׁבָּת, אֵינִי לְתֹאֵר
וְאֵינִי לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁיִּהְיֶה לְךָ, זֶה סוֹךְ הַכֹּל לִזְכּוֹת חֲמִשׁ
עֲשָׂרָה דְקוֹת, אֲבָל הַתְּקוּן שְׂזָה גוֹרֵם לְמַעֲלָה זֶה אֵינִי לְהַסְבִּיר
בְּמִלִּים כָּלֵל.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַדְלִיק גִּירוֹת
שַׁבָּת אַרְבָּעִים דְקוֹת לְפָנַי הַשְּׂקִיעָה, כִּי כְּשֶׁמְקַדְּמִים הַדְּלָקָת
הַגִּירוֹת, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת אֱלֹקֵי, וְכָל
הַמוֹסִיפָה לְהַקְדִּים אֶת הַשַּׁבָּת מוֹסִיפִים לָהּ מִן הַשָּׁמַיִם שֶׁפַּע
רוֹחֲנִי וְשֶׁפַע גְּשָׁמִי, וְזִכְרִי הֵיטֵב שֶׁבְּעַת הַדְּלָקָת הַגִּירוֹת אֲזִי הוּא
עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם לְהָאֵשֶׁה, וַיְכוּלָה לְפַעַל אֲצֵל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שֶׁהִיא רוֹצֶה, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה, כִּי חֲבָל
מָאד מָאד אֲשֶׁה יֵשׁ לָהּ עֵת רְצוֹן בְּשָׁמַיִם בְּעֵת הַדְּלָקָת הַגִּירוֹת,
וְהִיא מְפַסְסֶת אֶת זֶה, וְצָרִיכִים כָּל כָּךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל בְּרִיאוֹת
הַבַּעַל וְהָאֵשֶׁה וְהַיְלָדִים, וְעַל פְּרִנְסָה, וְעַל שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ' וְכוּ'.

קפח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

כי אז הוא העת הרצון הכי גדול להאשה, וחבל שהיא תפספס את הדקות הקדושות האלו וכו', ואת צריכה מאד לשמר שעל כל פנים לא יאחר עשרים דקות מלהדליק את הנרות לפני השקיעה, כי אחר כך זה כבר נכנסים בחלול שבת רחמנא ליצלן, והרבה נשים לא יודעות מזה, ולכן בשוגג מחללים שבת רחמנא ליצלן, ולכן צריכים להקפיד להדליק מה שיותר מקדם כדי להזהר מחלול שבת חס ושלום, ומה גם כשהאשה מדליקה נרות שבת מקדם, זה מביא ברכה בתוך הבית, וכן צריכים כבר להכין את השלחן עם המפה והפמוטים מה שיותר מקדם, שאז ממשיכים כבר בבית אוריה של שבת שזה תורם מאד מאד לשמחת השבת.

העקר שבכל העקרים שאשה צריכה לדעת שבשבת צריכים לקנות לעצמה מדת הסבלנות, כי הסמ"ך מ"ם אורב מאד מאד על כל אשה שדיקא בשבת שתהיה עצבנית וכו', ונעשה ריב בבית וכו', עם הבעל או עם הילדים וכו', ולכן אשרי האשה שקונה לעצמה את מדת הסבלנות שזה עקר גדול בהחיים, וזו המתנה הכי יפה שאשה צריכה להגיע אל זה, כי החיים מלאים קשיים ונדמים כים הסוער וכו' וכו', ובפרט אשה שכל העל של הבית עליה וכו', היא צריכה להיות בבית עם הילדים וכו', ולטפל בהם וכו', וזה לא בא קל, ולכן את צריכה לדעת מי האשה המצליחה בחייה? זה רק הסבלנית! ואמר החכם "אין דבר שמחסר מן הרעה כמו הסבל", כי הסבלן הוא המנצח בכל תחום, ואמר החכם "הסבל מעלה גדולה, והיא תחבולה למי שאין לו תחבולה", ולכן תראי

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קַפֵּט

לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת הֵן לְגַבִּי יְלֵדֶיךָ, וְהֵן לְגַבִּי בְּעַלְךָ, וְהֵן לְגַבִּי הַשְּׂכָנֹת וְהַחֲבֵרוֹת שְׁלֶךָ, וְאִז תִּהְיֶי הַכִּי מְצַלַּחַת בְּעוֹלָם, וְזֶה עֵקֶר גְּבוּרַת הַגְּבוּר לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּכְךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ד') אֵיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (מִשְׁלֵי ט"ז) "טוֹב אֶרְךָ אַפִּים מִגְבוּר וּמִשָּׁל בְּרוּחוֹ מִלְכֹּד עִיר", רוֹאִים מִפְּסוּק זֶה שֶׁמְדַבֵּר מִסְּבָלָנוּת שְׂזֶה עֵקֶר הַגְּבוּרָה, שֶׁיְכוּל לְכַבּוֹשׁ אֶת יִצְרוֹ שֶׁל כַּעַס, שֶׁלֹּא יִכְעַס יוֹתֵר, כִּי הַסְּבָלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס בָּךְ שְׂמֵחַת הַשַּׁבָּת, וְתִהְיֶי הַכִּי מְאַשְׁרֵת כָּל הַשַּׁבָּת.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּשֻׁשָׁה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וַיִּשָּׁב, כִּי כִסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵת וְכֵן הוֹעֵד שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַחֲלִיף לָהּ אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלָהּ, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֵה שֶׁתִּהְיֶיהָ מְמַנָּה עַל הַיָּדַע עַל מַה שֶׁקּוֹרָה עִם הַכִּסְפִּים וְכוּ', וְכֵן עַל הַמְשָׁכוֹרוֹת וְכוּ', כִּי זֶה רַק יִזְיֵק לָנוּ וְכוּ', יְבוֹא הַיּוֹם וְתוֹדוֹ שְׁאֲנִי צוֹדֵק בְּמַה שְׁאֲנִי אוֹמֵר, וְלִכֵּן בְּתוֹר וְעַד שְׂאֵתָם בְּאֵי

קצ אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנְּחָל

כְּחֵי אֲנִי רוֹצֵה לֹא רַק שֶׁתְּחַלִּיף מְקוֹם לֹא לְהִיּוֹת עַל יַד בַּעֲלָהּ וְכוּ', אֲלָא גַם לְהַחֲלִיף מִשְׁרָה וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס דַּעַת לְבַנֵּי אָדָם וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְהַגִּיעַ לְדְבָרִים כְּאֵלוֹ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תִּשְׁסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּשָּׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מַה שֶּׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל הַנַּעַר, שְׁזוֹ זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וּבּוֹדָאֵי מַגִּיעַ לָךְ שְׂכָר הַרְבֵּה מְאֹד, אֲבָל הֵיּוֹת שֶׁעֲכָשׁוּ עֲדִין ... לֹא מְשַׁחֲרֵר כֶּסֶף, וְאַנְחֵנוּ בְּצַמְצוּם מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, אֲבָל לְבִסּוּף נִזְכָּה לְהִרְחֵבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבֹא תְבוֹא עַל שְׂכָרְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת, אֲבָל הַשְׂכָּר בְּרוּחָנִיּוֹת זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁלֵּם בְּזֶה הָעוֹלָם כֻּלָּל, כִּי כֶּךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּפֹא בְּתָרָא י"א.) כָּל הַמְקִיִּם נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קִיִּם עוֹלָם מְלֵא; וּפֹה אַתָּה מְחַזֵּיק הַרְבֵּה נַפְשוֹת שְׁזָה הַרְבֵּה עוֹלָמוֹת וְכוּ', וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת הֵם בְּנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת מְלֵךְ בְּשֵׁר

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קִצָּא

וְדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם אָדָם שְׁשׂוּמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, כִּךְ בְּאִין עֵרֶךְ כָּלֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁשׁ וְשִׂמְחָה מִי שְׂמִחָזֵק אֶת בְּנָיו בְּנֵי אָהוּבָיו וְכוּ', כִּי עִם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים בְּנִים לְהַמְקוֹם, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה" אֲלֵקִיכֶם", וְלִכֵּן חֲזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

בְּעֵינַי לְכַתֵּב עַל הַהֵר "חֲנֻכָּה שְׂמִיחָה" לְדַעֲתִי אֵל תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּלִי רְשׁוֹת מִרְאֵשׁ הַמוֹעֵצָה, כִּי מֵה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים עוֹד פְּעַם לְהַפְּנֵס בְּעַמּוֹת וְכוּ', וּבְמַחְלָקֵת וְכוּ', שִׁיֵּצֵא מִזֶּה אִי נְעִימוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תַּשְׁסֹז.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדֵּר וַיֵּשֶׁב, כִּי כִסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נֶפֶשׁךָ עֲבוּר קִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּבּוֹדֵאי בֵּא תָבֵא עַל שְׂכָרְךָ הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְכוּ', וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתֵאֱמִין לִי שֶׁהַשְּׂכָר בְּרוּחָנִיּוֹת זֶה אִי אֶפְשֵׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל, כִּגוֹן כְּשֵׂאֵתָה עוֹזֵר לְחַקֵּן אֶת מֵה שְׂצָרִיכִים לְחַקֵּן בְּמַקְוֵה שֶׁל הַנְּשִׁים וְאֵתָה תִּכְף וּמֵיד בֵּא וּמִתְקֵן וְכוּ', אִין מְלִים לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת הַזֶּה כִּי טְהַרְתָּ

קצב אָשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

הַמְשַׁפָּחָה זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בִּיהֲדוּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי
חֵלְקֶךָ שָׁיֵשׁ לָךְ חֵלֶק גָּדוֹל בְּזֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻכּוֹת
זֶה הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ יִהְיוּ שְׁמוּרִים מִכָּל מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים,
וַיְהִיֶה לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לָּךְ שְׁבַת שְׁלוֹם

תשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיִּשָּׁב, כ' כֶּסֶלו
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵת מְצִיַּתָּת
אוֹתִי וְהַתְחַלְתָּ לְאָכּוֹל, כִּי אֲנִי מְכָרָח לְהַגִּיד לָּךְ שְׁלֵא לְאָכּוֹל זֶה
נִקְרָא 'אֲנוֹרְקְסִיָּה' שֶׁהִיא גּוֹרֶמֶת לְאֲבֹדֵן מִשְׁקָל מְשֻׁמְעוֹתֵי
וּבְמִקְרִים קִיצוֹנִיִּים אֵף לְמוֹת רַחֲמָנָא לִיְצֻלָּן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תְּצִיִּתִי אוֹתִי, וְתֵאכְלִי, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִשְׁלַח לָּךְ אֶת הַרְפוּאָה בְּתוֹךְ הָאוֹכֵל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"ג) "וַעֲבַדְתֶּם אֶת
הוֹי"ָה אֱלֹקֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסְרַתִּי מִחֲלָה
מִקְרַבְךָ" אִם אָדָם תָּמִיד מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזֶה
עֲבוּדָה, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּבָא קָמָא צ"ב) עֲבוּדָה זוֹ תְּפִלָּה; וְעַל יָדֶי
תְּפִלָּה אֲזִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְמַשֵּׁיךָ רְפוּאָה עַל יָדֶי לֶחֶם וּמִים,
שְׁבֹאוֹכֵל שֶׁהָאָדָם אוֹכֵל, נִמְשָׁךְ לוֹ רְפוּאָה, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי
לְאָכּוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָּךְ שְׁתַּהֲיֶה הַכִּי מְצַלַּחַת בְּחַיֶּיךָ.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ה - חֵלֶק רַס"ט בַּנְּחָל קִצְג

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תשס"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, כ' כִּסְלוֹ
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ו... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שֶׁהַכֹּל עָבַר בְּקִלּוֹת, וְזָכִיתֶם לְבַת,
יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִקְיֶם מֵאֲמָרָם ז"ל (כַּפָּא בְּתָרָא קִמָּא). בַּת
תַּחֲלָה סִימֵן יָפֵה לְבָנִים; רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימֵן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל
הַמְּחִלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן
הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה
שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמְּחִלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחוּ אֶת
עַצְמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי)
אֵין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשֹּׂמֵחַ הַיּוֹם שֹׂמֵחַ
לְמָחָר, וְלִכֵּן רְאוּ לְחַטֵּף שְׂמִחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי
זֶה יִמְשֹׁךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה
מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

קצד אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחַל

הַמֵּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

תּשׁע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדּוֹר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ו... שְׁיִיחִיו

בְּאַתִּי לְאַחַל לָכֶם בְּרַכַּת מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית עַל
הוֹלְדֵת הַבֶּן, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבָרִית יִהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ,
וְתִקְרָאוּ אֶת שְׁמוֹ עַל שְׁמֵי שְׁאֵהִיהָ תְּמִיד בְּבֵיתְכֶם.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה
וְהִבְנָה הַדְּדִית, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ
(יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי
אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה,
וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָאת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה
בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם
מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם
בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה
מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל קִצֵּה

תּוֹשֵׁב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כִּי כִסְלוֹ
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד סְמוּךְ לְהַסְתַּלְקוֹתָיו לְעֵילָא
וּלְעֵילָא וְכוּ', שְׁאֲצֵלוּ הָעֶקֶר הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (תּוֹרַת מוֹהֲר"ן
סִימָן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פֶּלֶא אֲצִלִּי
מֵאֲחַר שְׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל
הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שְׁיִהְיוּ כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא
יַעֲדֵר, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רֵק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לְעֲשׂוֹת כְּרוֹז
שְׁכַל מִי שְׁסָר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה
אֲצֵלוֹ לֹא יִחְסֵר אִישׁ וּמִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ
לְשַׂמֵּחַ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (נַחֲמִיָּה ח') "אֲכַלּוּ מֵעֲדָנִים וּשְׂתוּ
מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הָיוּ" הוּא מְעֻזְכֶם" וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה. וְאָמַר (תּוֹרַת מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ
גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מֵאֲבוֹתַי,
רֵק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ מִהוּ רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם כְּלָכֶם, בְּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי,
אֶלָּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְּנוּ
ז"ל לְעֲנִיָּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (תּוֹרַת מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ו) שְׁיִכּוֹלִין אֲז
אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מִה שְׁכַכֵּל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֶפְשֵׁר שְׁיִהְיֶה
לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אֶפֶן עַל פִּי כֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכּוֹלִין אֶפְלוּ

קצו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

וכתב מוהרנ"ת ז"ל (שם) ומכלל דבריו הקדושים שדבר אז עמנו למדנו כמה דברים. למדנו עוד הפעם עוצם גדל החיוב להיות אצלו על ראש השנה. כי אף על פי שידענו זאת מכבר, אף על פי כן מרובי דבריו הקדושים אז בזה, ומתנועותיו הנוראות אז, הבינו עוצם החיוב יותר ויותר, שאי אפשר לבאר זאת בכתב.

וגם אז למדנו שרצונו חזק להיות אצלו באומין על ראש השנה תמיד לאחר הסתלקותו, ושאינ דבר גדול מזה.

וגם למדנו כמה צריכין לחזק לשבר המניעות מדבר שבקדשה, בפרט המניעות מלהיות על ראש השנה שצריכים לשברם ביותר ולהיות דיקא על ראש השנה, עד שאפלו אם הוא ז"ל בעצמו מצוה ומסכים לבלי להיות אצלו על ראש השנה, חלילה להסתכל על זה, וצריכין להזהר מאד לבלי לשאול אותו שום שאלה על זה, כי הוא ישיב בודאי לבלי להיות אצלו, ואף על פי כן בנקדת האמת לאמתו צריכין להיות דיקא [וכן הוא נוהג לדורות].

וענין זה נוגע למה שאמרו חכמינו הקדושים (מכות י):
בדרף שאדם רוצה לילך מוליכין אותו כמו שפרש רש"י.

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל קצו

וְהוּא מְדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל פְּסוּק (בַּמִּדְבָּר כ"ב) "לֵךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מְרַגְלִים שֶׁהִכְרַח מִשָּׁה רַבְּנוּ בַּעֲצָמוֹ לְשַׁלְּחָם, אֵף עַל פִּי שְׂבָאָמֶת רְצוֹנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזָה. וְעַנִּין זֶה רְאִינוּ מִרַבְּנוּ ז"ל כִּמָּה פְּעָמִים, בַּפֶּרֶט בַּעֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת מְלֵהוּיּוֹת אֲצִלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשָׂאוֹ אוֹתוֹ בַּעֲצָמוֹ וְהִשִּׁיב לָהֶם שְׂלֵא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ לְהִתְעַקֵּשׁ, הֲלֹא שָׁמַעְנוּ מִכֶּם גְּדֹל הָאֲזָהָרָה לְהִיּוֹת אֲצִלְכֶּם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעָשָׂה עֲצָמוֹ כְּמַקְפִּיד עֲלֵיהֶם וְגָעַר בָּהֶם שְׂלֵא יִדְבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאֵף עַל פִּי כֵּן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְעִמּוּד לְפָנָיו. וְשָׁמַעְנוּ וְהִבְנוּ בְּרָמֵז וּבַפְּרוּשׁ שֶׁפְּנִימִיּוֹת רְצוֹנוֹ אֵינוֹ נוֹחָה בְּזָה כָּלֵל, רַק הוּא מִכְרַח לֹמֵר לָהֶם כִּךְ מַחְמַת שְׂשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה. וַיֵּשׁ בְּזָה הִרְבֵּה לְסַפֵּר, [כְּמוֹבָא (שִׁיחוֹת הַר"ן ר"ד) כְּשֶׁאָדָם שׂוֹאֵל לְהַצְדִּיק אִם לַעֲשׂוֹת דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא רְאוּי לֹו לְהִשִּׁיב וּלְצוּוֹת עָלָיו שְׂלֵא לַעֲשׂוֹת. וְאֵף עַל פִּי כֵּן הַשׂוֹאֵל אֵין צָרִיךְ לְקִים דְּבָרָיו, וְאָמַר אֲזִי רַבְּנוּ ז"ל כָּל מֵה שֶׁהַצְדִּיק מְצוּהָ לַעֲשׂוֹת צָרִיךְ לְקִים, רַק כְּשֶׁמְצוּהָ שְׂלֵא לְסַע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ, זֶה אֵין צָרִיךְ לְקִים וְכוּ', עֵינֵי שָׁם].

וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת שֶׁכְּשׂוֹאֲלִין לְהִרְבֵּ וְהַמְנַהֵיג עַל דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ כְּעֵין מְסִירַת נֶפֶשׁ, צָרִיךְ לְהִשִּׁיב לָאוּ, אֵף עַל פִּי שְׂבָאָמֶת לְאִמְתּוֹ רְצוֹנוֹ שֶׁיִּמְסַר נֶפֶשׁוֹ וַיִּשְׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת. עַל כֵּן מִי שְׂרוּצָה לְהִתְקַרֵּב וּלְשִׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת בְּאִמְתּוֹ, צָרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד לְבַלִּי לְשׂאוֹל אוֹתוֹ בְּזָה כָּלֵל, עֵינֵי שָׁם בְּחַיֵּי מוֹהַר"ן כָּל זֹאת בְּאַרְיִכוֹת.

קצח אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנְּחָל

הָרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ שֶׁהַעֲקָר הַזֶּהִיר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁדִיקָא
אֲז כָּל מִי שֶׁמֵּאֲמִין בּוֹ, יָבֵא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֶפְלוּ אַחַר
הַסְּתַלְקוּתוֹ, אֲבָל לֹא הַזְכִּיר לֹא שַׁבַּת חֲנֻכָּה, וְלֹא שְׁבוּעוֹת, וְלִכְּן
בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה מִמְּלֶךְ לְהַשְׁאֵר בְּבֵית, כִּי חֲנֻכָּה הוּא חֵג שֶׁל חֲנוּךְ,
לְחֻנֵּף אֶת הַיְלָדִים וְלְהַכְנִיס בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְהַדְלִיק אֹתָם גְּרוֹת חֲנֻכָּה, וְלִסְפֹּר לָהֶם אֶת הַנְּסִים
וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם עַם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מֵעַקְר
הַמְצוּוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה, פְּרָסוּמִי נִיפְאָ לְאִשְׁתּוֹ וְיִלְדֵיו, וְלִהְיוֹת אֹתָם
בְּיַחַד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תשעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וַיֵּשֶׁב, כִּי כִסְלוֹ
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יְדוּעַ עַל פִּי הַזֶּהֶר וְעַל פִּי כְּתָבִי הָאֲרִיז"ל שֶׁבַעֲת אֲמִירַת
תַּחֲנוּן כְּשֶׁאֲזַמְרִים אֲז אֶת הַמְזֻמֹּר כ"ה "לְדוֹד אֵלֶיךָ הַגּוֹי"ה
נִפְשִׁי אֲשֶׁא" צְרִיכִים לְכַוֵּן לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְאֲז
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. כְּמוֹכָא (זֶהֶר חֲדָשׁ
פְּרֶשֶׁת תְּרוּמָה) בְּרַעוּתָא דְלִבָּא יִשְׁוִי גְרַמְיָה לְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא,
דְּמַסַּר לִיהַ נִפְשִׁיהַ בְּרַחֲמֵימוֹ. וְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא חָשִׁיב עָלָיו,

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל קֶצֶט

כְּאֵלוֹ נָטִיל נִשְׁמַתִּיה מִנִּיה. וְעַל דָּא צְרִיךְ לְמַנְפֵּל בְּאַרְעָא כְּמַת,
בְּשַׁעֲתָא דִּיִּמַר נִפְיֵלַת אַנְפִּין, בְּגִין דְּאִית חוּבִין דְּעֵבִיד בַּר נָשׁ,
דְּלֹא מִתְּכַפְרִין אֲלֵא בְּמוֹתָא. כְּדַכְתִּיב, (ישעיה כב) אִם יִכְפֹּר הָעוֹן
הַזֶּה וְגו'. וְהַשְׁתָּא דְּאַתְחַשִּׁיב לִיה דְּנִטְל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
נִשְׁמַתִּיה, וְאִיהוּ יְהִיב לָהּ בְּרַעוּתָא. הֵהִיא שַׁעֲתָא קְיַימָא לְכַפְּרָא
עַל חוּבוֹי, וְאַשְׁלִים לְכָל סְטָרִין, וְלֵהֱהוּא סְטָרָא דְּאַתְמַר. עֵין
שָׁם.

וְכֵן הוּא בְּסִפּוֹר "פְּרִי עֵץ חַיִּים" (שַׁעַר הַבְּרִכּוֹת פָּרֻק ז') שְׁאָז
מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם אֲלֵיו יתְבַרְךְ, וְעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים שְׁפַע
וְכוּ', עֵין שָׁם. וְהֵיחֵד שְׁלֵא כָּל אֶחָד מִחֻזִּיק בְּזֶה בְּאַמַּת שִׁיְהִיה
מוֹכֵן לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּאוּמְרוֹ כְּתוּב זֶה "לְדוֹד אֲלִיךְ הוֹי" ה
נַפְשִׁי אֲשָׂא" וְלִכְּן בְּכָל יוֹמָא דְּפַגְרָא כְּגוֹן הַסְּתַלְקוֹת שֶׁל צְדִיק
שְׁאָז נַעֲשֶׂה יְחוּד כָּל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי הַצְּדִיק הַזֶּה שְׁמַסַּר אֶת
נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וְכוּ', וְלִכְּן אֲצַל הַחֲסִידִים מְקַלִּים וְכוּ', עִם
כָּל זֹאת אֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהַר לֹמַר בְּכָל יוֹם תַּחֲנוּן וְהוּא מְכֻוֹן
בְּפִשִׁטוֹת, בְּאוּמְרוֹ פְּסוּק "לְדוֹד אֲלִיךְ הוֹי" ה נַפְשִׁי אֲשָׂא"
שֶׁהוּא מוֹכֵן לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא מְכַפֵּר לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

תַּשְׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרְךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קְדוֹשׁ לְסִדְר וַיִּשָּׁב, כ' כֶּסֶלּו
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין פ"ב:) רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר
לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ אוֹמְנוֹת נְקִיָּה וְקִלְיָה וְיִתְפַּלֵּל לְמִי
שֶׁהֶעֱשָׂר וְהִנְכָּסִים שְׁלוֹ שְׁאִין אוֹמְנוֹת שְׁאִין בְּהַ עֲנִיּוֹת וְעֲשִׂירוֹת
שְׁלֹא עֲנִיּוֹת מִן הָאוֹמְנוֹת וְלֹא עֲשִׂירוֹת מִן הָאוֹמְנוֹת אֲלֵא הַכֹּל
לְפִי זְכוּתוֹ; וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לִפְתּוֹחַ עֵסֶק, וְלְהִתְפַּלֵּל לְמִי
שֶׁהֶעֱשָׂר שְׁלוֹ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֵן וּמְפָרְנֵס אֶת בְּרִיּוֹתָיו,
וּכְתִיב (דְּבָרִים ט"ו) "וּבִרְכָךְ הוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה".
וְלִכֵּן אַתֶּם יְכוּלִים לִפְתּוֹחַ חֲנוּת מְאֻפְיָה, וְתִקְבְּלוּ עַל עֲצַמְכֶם
בְּכֹל פְּעַם שֶׁתִּרְאוּ אִיזָה עֲנִי, תִּתְּנוּ לוֹ לְחֵם וְכוּ', וְכֵן אִם נִשְׂאָר
לְכֶם לְחֵם תִּתְּרֵמוּ אֶת זֶה לִישִׁיבָה אוֹ לְכוּלֵל, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם.

יְדוּעַ שֶׁהַרַב הַקְּדוּשׁ מִצְאֵנֵנוּ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ בְּעַל "דְּבָרֵי
חַיִּים", אָמַר לְאַחַד שְׁבָא לְבַקֵּשׁ עַל פְּרִנְסָה וְכוּ' שִׁיפְתּוֹחַ חֲנוּת
מְאֻפְיָה, וְיִהְיֶה בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶזֶר לוֹ
שֶׁכֹּל הַקּוֹנִים אָמְרוּ שֶׁבְּלַחֵם שְׁלוֹ מְרַגִּישִׁים טַעַם מֵן, וְזֶה הִיָּה
בְּבִרְכַת הַצַּדִּיק, וְהִצְלִיחַ בְּגִדוֹל, כֵּן יִהְיֶה אֲצִלְכֶם שֶׁתִּצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

תשעזד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ
יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצְחַת נְצַחִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! שֶׁתִּישָׁב
הַיֵּטִב הַיֵּטִב בְּדַעְתְּךָ הַיְכֵן אֶתְּהָ נִמְצָא, וּמָה תִּכְלִיתְךָ בְּזֶה
הָעוֹלָם, מָה אֶתְּהָ עוֹשֶׂה פֹה? ! מַאיִפָּה אֶתְּהָ בָּא וּלְאִיִּפָּה
אֶתְּהָ הוֹלֵךְ? ! וּמָה אֶתְּהָ צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם? ! בְּרָגַע
שֶׁתִּישָׁב דַּעְתְּךָ, אֲזַי כָּל הַחַיִּים שְׁלֹךְ יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרֶת. רַבְּנוּ
ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'): מָה שֶׁבִּנְיָ־אָדָם רְחוּקִים
מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם יֵשׁוּב הַדַּעַת, אִם אָדָם
הָיָה מֵיֵשֶׁב דַּעְתּוֹ, מָה הַתְּכִלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם, מָה אֲנִי עוֹשֶׂה
פֹה? ! אֲזַי הָיָה הוֹלֵךְ לוֹ אַחֲרֶת לְגִמְרִי. וְלָמָּה אֵין לְאָדָם יֵשׁוּב
הַדַּעַת? אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל מִפְּנֵי שְׂאִין הָאָדָם שְׂמִיחַ בְּחֵלְקוֹ, אֵינוֹ
שְׂמִיחַ בְּמָה שֵׁישׁ לוֹ. וְלָמָּה אֵינוֹ שְׂמִיחַ? מִפְּנֵי שְׂאִינוֹ מוֹצֵא
אֶת הַטוֹב בְּעַצְמוֹ.

וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּן! הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זָכָה אוֹתְךָ
שֶׁנִּבְרְאָתָ מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עָשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְזוֹ
הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְעַל זֶה הַסֵּמ"ךְ־מ"ם אֵינוֹ יְכוֹל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ, כִּי זֶה נַעֲשֶׂה מִעַצְמוֹ, לֹא שְׂאֶתְהָ רְצִיטָה וְלֹא בְּחֵרְתָּ בְּזֶה
וְכוּ', הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא סִבֵּב שֶׁנִּבְרְאָתָ מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן
בְּזֶה אֶתְּהָ צְרִיךְ לְשְׂמִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְהַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל
כָּל הַשְּׂמִיחוֹת, כִּי אִם יְהוּדִי שְׂמִיחַ מִפְּנֵי שֶׁהוּא יְהוּדִי, בְּזֶה

רב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

מגלה שמאמין בהקדוש-ברוך-הוא וברגע שאדם מאמין בהקדוש-ברוך-הוא, אפלו שיהיה מה שיהיה, אפלו שעשה מה שעשה, אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך. ולכן אל תהיה בטלן! תשמח עם הנקדות טובות שיש בך, שזכית להברא מזרע ישראל, ואתה יהודי, והקדוש-ברוך-הוא זכה אותך, שנבראת לעם קדוש, בזה צריכים לשמח מאד מאד, ברגע שתהיה שמח, אז תתחיל להתישב — מה התכלית בזה העולם? להכיר את הקדוש-ברוך-הוא! חכמינו הקדושים אומרים (תנחומא נשא טז): מיום שברא הקדוש-ברוך-הוא עולמו, נתאנה שיהיה לו דירה בתחתונים. הקדוש-ברוך-הוא רוצה לגור איתנו פה, כי באמת אם יהיה לך ישוב הדעת, תבין ותשכיל שכל הבריאה כלה זה אלקות, הכל זה הקדוש-ברוך-הוא, מה שאתה רואה, מה שאתה שומע, מה שאתה מרגיש — הכל זה אלקות. אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן סד), היות שכל הבריאה שברא הקדוש-ברוך-הוא זה בתוך חלל הפנוי, זאת אומרת מקדם היה הכל אין סוף, וכדי שיהיה מקום לבריאה, הצריך, כביכול, הקדוש-ברוך-הוא לצמצם עצמו, ושם לברא את הבריאה, ולכן יש מחלקת גדולה מאד, הגר"א זצ"ל אוחז שהצמצום היה בפשיטות, שיש מקום ששם הבריאה, ושם לא יכולים למצא אלקות, הבעל-שם-טוב הקדוש זכותו יגן עלינו אמר, שהצמצום אינו בפשיטות, אלא גם בתוך החלל הפנוי נמצא אלקותו יתברך, זאת אומרת: דומם, צומח, חי, מדבר, שאנו רואים, זה גם-כן אלקותו יתברך, לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא,

וְאִיךְ מְתִישְׁבוֹת שְׁתֵּי הַדַּעוֹת? בָּא רַבְּנוּ ז"ל, וּמַגְלָה לְנוּ סוּד נִפְלָא, שֶׁהַחֵלֶל הַפְּנוּי לֹא הָיָה בְּאֵמַת חֵלֶל הַפְּנוּי, אֲלֵא זֶה נִמְצָא בְּמַח הָאָדָם, שֶׁמַּח הָאָדָם אֵינוֹ יָכוֹל לְהִבִּין אִיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת, שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲבֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְנִקּוֹת אֶת הַמַּח־מַחֲשָׁבָה שְׁלוֹ. וְאִיךְ זֹכִים לָזֶה? רַק עַל־יַדֵּי שְׂמֻחָה.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! לְמָה אַתָּה מְנַח בְּעַצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן, שְׂזֵה סוֹחֵב אוֹתָךְ לְשִׂאוֹל תַּחֲתִית וּמַתְחַתִּיו. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א): בְּמָקוֹם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב — שָׁם כָּל הָאָדָם; וְלִכֵּן אִם תַּחֲשֹׁב רַק מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אָז תִּהְיֶה אֲצֵל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִרְאֶה רַק טוֹב. וְאִיךְ זֹכִים לָזֶה? רַק עַל־יַדֵּי שְׂמֻחָה. וְלִכֵּן בְּשֻׂמְחָה זֶה אוֹתָן אוֹתִיּוֹת כְּמוֹ מַחֲשָׁבָה, אִם אָדָם שָׁשׂ וְשֻׂמַּח, הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלוֹ רַק חוֹשֶׁבֶת טוֹב. מְסַכְּנִים אֲנָשִׁים מְסַתּוֹבְבִים מְמַרְמְרִים, שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים, מֵיֵאֱשִׁים לְגַמְרִי, וְאֵינָם יוֹדְעִים שְׂזֵה הַסֵּמ"ך־מ"ם, זֶה הַסֵּטְרָא אַחְרָא, שְׂרוּצִים לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּתְבַקְשׁוּ יִתְבָּרֵךְ: "רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם! חוּס וְחַמֵּל עָלַי, שְׂאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, שְׂאֲזַכֶּה לְהִרְגִישׁ אוֹתָךְ, שְׂלֵא אֶהְיֶה שְׂבוּר, שְׂלֵא אֶתִּיאֵשׁ מִהַחַיִּים שְׂלִי". וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מ"ח): הַעוֹלָם הַזֶּה הוּא גֶשֶׁר צָר מְאֹד, וְהַכֹּלֵל וְהַעֲקָר שְׂלֵא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל; אִיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת דְּבַר כְּזֶה, שְׂאֵנוּ עוֹבְרִים עַל גֶּשֶׁר צָר, שְׂיִכּוּלִים לְפַל אוּ לְיַמִּין אוּ לְשִׂמְאַל לְתוֹךְ הַתְּהוֹם, אִיךְ שְׂלֵא נִתְפַּחַד?

רד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

תתאר לעצמך, שישנו גשר צר מאד, ועליך לעבר עליו, ואיך אפשר שלא לפחד, הלא יכולים לפל או ימינה או שמאלה? אלא רבנו ז"ל נתן לנו שני גדרים משני הצדדים של הגשר הצר: בצד ימין גדר של שמחה, כשיהודי שש ושמת, הוא אינו יכול לפל, מה שרק לא יהיה, אני שמת שאני יהודי, אני שמת שאינני גוי רוצח. ומצד שני בצד שמאל: תפלה והתבודדות, שכל מה שאני צריך, אני מבקש את הקדוש-ברוך-הוא, אז אף פעם אינני הולך לבד, אף פעם אף אחד אינו יכול להפיל אותי, כי מה שלא יקרה, ארוץ אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן שני הגדרים הללו על הגשר צר, זה יציל אותך לעבר את הגשר, ולא תצטרך להתפחד בשום פנים ואופן.

מה זה שמחה ומה זה התבודדות? שמחה זה אהבה, מרב אהבה שאני אוהב את הקדוש-ברוך-הוא, אני שש ושמת, מה זה התבודדות? יראה, אני מפחד מהקדוש-ברוך-הוא, כל דבר אני שופט עצמי: "רבנו של עולם, היום קמתי מאחר, תמחל לי, תסלח לי, לא רציתי", "היום בדיוק לא יצא לי להתפלל במנין, תרחם עלי, אני חפץ להיות צדיק", "היום נכשלתי בזה או בזה", ברגע שמספר להקדוש-ברוך-הוא, זה מגלה שמפחד מהקדוש-ברוך-הוא. ולכן שמחה זו אהבה, והתבודדות זו יראה. אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן יז), שיראה ואהבה מקבלים מהצדיק, וכתוב בזהר: כל מצוה ומצוה שאין בזה דחילו ורחימו [אהבה ויראה], לא פרכת לעילא, לא פורחת למעלה; הינו כמו צפור שיש לה שתי כנפים, וכך יכולה לעוף, כך כל יהודי כשמקים מצוותיו יתברך, מכרח שיהיו

אָשׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל רַה

לוֹ שְׁתֵּי כְּנָפַיִם, וּמַהֵם? אֵהְבָה וַיִּרְאָה, אִם אָדָם אוֹהֵב אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ, אִף אֶחָד לֹא יוּכַל לְהַפִּיל אוֹתוֹ. אִם אָדָם יֵרָא מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִפְחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אִזְ כָּל דְּבַר שָׂרָק עֲשֵׂה, בָּא וּמִבְּקֵשׁ סְלִיחָה: "אָבָא, תְּסַלַּח לִי, פְּגַמְתִּי, דִּבְרַתִּי לְשׁוֹן הַרְע לִיצְנוּת וּרְכִילוּת, עָשִׂיתִי מַחְלָקָת, אוֹ נִכְשַׁלְתִּי בְּאִיזָה חֲטָא, חֵס וְשְׁלוֹם", וְכַךְ בָּא וּמִסְפָּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה אֵהְבָה וַיִּרְאָה.

וְהִנֵּה הַלֵּילָה נִכְנָסַת שַׁבָּת, הַיּוֹדֵעַ אֶתָּה מַה זֶה שַׁבָּת? זֶה עֵצֶם עֲצָמִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלֵי שׁוּם לְבוּשִׁים. בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֵל, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עח). יֵשׁ פֶּה גִלְגַּל שְׁמַתְגִּלְגַּל — פֶּעַם כְּשׁוֹר, פֶּעַם פְּסוּל, פֶּעַם טְהוֹר, פֶּעַם טְמֵא, גִלְגַּל שֶׁל שְׂשֵׁה יָמִים, שַׁבָּת זֶה הַנִּקְדָּה הָאֲמֻצָּעִית, שְׂאָדָם רַק רוֹאֶה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (שְׁמוֹת טז, כט): "רְאוּ כִי הָיוּ" הַנֵּתֵן לָכֶם אֶת הַשַּׁבָּת", שַׁבָּת זֶה רְאִיָּה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן טז), וְלִכְן תִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ לְהַקְדִּים אֶת הַשַּׁבָּת אַרְבָּעִים דְּקוֹת לְפִי הַשַּׁבָּת, שְׂאִשְׁתָּךְ תִּדְלִיק אֶת הַנְּרוֹת, וְתִקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם תּוֹסְפוֹת שַׁבָּת, הַכִּי פְּחוֹת עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְפָנֵי הַשְּׂקִיעָה, שְׁלֹא יִגִּיעוּ לְחִלוּל שַׁבָּת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֶתָּה תִּלְךָ מִקְדָּם לְבֵית-הַכְּנָסַת, תִּתְפַּלֵּל עֲרֵבִית, תִּקְבַּל אֶת הַשַּׁבָּת. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת קיט): כָּל הַמִּתְפַּלֵּל בְּעֶרֶב שַׁבָּת, וְאוֹמֵר "וַיִּכְלוּ", שְׁנֵי מִלְּאֲכֵי הַשַּׁבָּת הַמְּלוּיִם לוֹ לְאָדָם מְנִיחִים יְדִיָּהֶם עַל רִאשׁוֹ, וְאוֹמְרִים לוֹ: "וְסָר עֲוֹנְךָ"; תִּתְאָר לְעֲצָמְךָ מַה אֶתָּה עוֹשֶׂה, אֶתָּה בָּא לְקַבֵּל שַׁבָּת לְבֵית-הַכְּנָסַת, מִתְפַּלֵּל וְשָׂר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְאוֹמֵר: "וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם", אֶתָּה מַעִיד שֶׁהַקְּדוּשׁ-

רו אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֵל

בְּרוּךְ־הוּא בְּרָא אֶת הַבְּרִיאָה, שְׁנֵי הַמְּלָאכִים שָׁמַיִם וְיָדֵיהֶם
עַל רֵאשִׁי, וְאוֹמְרִים לָךְ: אַל תִּפְחַד, הַעֲוֹנוֹת שְׁלֹךְ יִתְכַפְּרוּ.
וְאַתָּה בָּא הַבֵּיתָה, הַשְּׁלֵחַן מוֹכֵן, הַנְּרוֹת, הַחֲלוֹת, הַיֵּינ
לְקַדוֹשׁ, וּבְיַחַד שָׁרִים עִם הַיְלָדִים זְמִירוֹת שַׁבָּת, אֵיזָה תַעֲנוּג
זֶה! וְהַתַּעֲנוּג הַזֶּה אַתָּה רוֹצֵה לְמַנַּע מֵעֲצָמָךְ?!

אָבֵל הַסֵּמֶן־מ"מ רוֹצֵה לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְדִיקָא בְּעָרֵב
שַׁבָּת בָּא לְכֹל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל וְעוֹשֶׂה מְרִיבוֹת בֵּין הַבְּעַל
וְהָאִשָּׁה, אֵינּוּ רוֹצֵה שְׁיִכְנְסוּ לְשַׁבָּת בְּשִׁמְחָה, אוֹ קָרָה מִשֶּׁהוּ
בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת וּמְדַבְּרִים הַבָּלִים, מָה אַתָּה? שְׁנֵי מְלָאכִים
מְחַכִּים לְלוֹוֹתָךְ הַבֵּיתָה, אִם תִּסְתַּכֵּל עַל זֶה, תִּהְיֶה רַק שֵׁשׁ
וְשִׁמְחָה, הַיּוֹדֵעַ אַתָּה מַה זֶה שַׁבָּת?! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
אוֹמְרִים (שַׁבָּת קִיז): כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבָּת כְּהַלְכָתָה אֶפְלוּ עוֹבְדֵי
עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנֹשׁ — מוֹחֲלִים לוֹ. בַּר מִינָן, אֵינּוּ יוֹתֵר
חָמוּר מֵעֲבוּדָה זָרָה, עִם כָּל זֹאת אִם מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְשַׁמֵּר
שַׁבָּת, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל הַכֹּל, אָדָם רַץ לְבֵית־
הַכְּנֶסֶת בְּבִקְרָה וּמִתְפַּלֵּל, שׁוֹמֵעַ קְרִיאַת הַתּוֹרָה, מִתְפַּלֵּל
מוֹסָף, חוֹזֵר בְּשִׁמְחָה הַבֵּיתָה עוֹשֶׂה קְדוֹשׁ, שָׁר זְמִירוֹת
לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֵיזָה נַחַת רוּחַ עוֹשֶׂה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.
אַחֲר־כֵּן הוֹלֵךְ לְנוֹחַ, קָם וְרָץ לְמִנְחָה, אוֹכֵל סְעֻדָה שְׁלִישִׁית
בְּתוֹךְ בֵּית־הַכְּנֶסֶת, שְׂאֵז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְאַחֲר־כֵּן
מִתְפַּלֵּל עֲרֻבִית, עוֹשֶׂה הַבְּדֵלָה, וְכֵן עֲבָרָה לָךְ הַשַּׁבָּת
בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת קִיח): כָּל
הַמְּקִיִּים שְׁלֵשׁ סְעֻדוֹת בְּשַׁבָּת, נִצּוֹל מִשְׁלֵשׁ פְּרַעְנוּיֹת: מִחֲבֹלוֹ
שֶׁל מְשִׁיחַ, מְדִינָה שֶׁל גִּיהֵנוּם, מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג; כְּתוּב
בִּזְהַר: מִי שְׂאוּכֵל שְׁלֵשׁ סְעֻדוֹת בְּשַׁבָּת, מְגַלֵּה טְהָרַת אַמוּנָה
שֵׁישׁ בּוֹ, מִי שֶׁמְחַסֵּר סְעֻדָה אַחַת יֵשׁ לוֹ פָּגַם בְּאַמוּנָה, וְלִכֵּן

אַל תְּהִיָּה בְּטֹלָן! רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד לְהִקְפִּיד לְאָכֵל הַשֶּׁלֶשׁ סְעֻדוֹת, וְאָמַר: הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר "אֲכֹלוּ הַיּוֹם, כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם, הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַשָּׂדֶה" (שְׁמוֹת טז, כה), מִה מִבְּקֵשׁ מֵאַתָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? תֹּאכְלוּ! אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן נו), אֲכִילַת שַׁבַּת כְּלוּ קֹדֶשׁ, כְּלוּ אֵלֶקוֹת.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, תִּתְחִיל מִהַשְׁבֵּת הַזֶּה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, תִּשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ, לְמַה אַתָּם צְרִיכִים לָרִיב?! שֶׁהִיא תִּהְיֶה הַצּוֹדְקָת, תִּתֵּר. יֵשׁ אֲנָשִׁים שֵׁישׁ לָהֶם מִדּוֹת רְעוּת, וּמִתְעַקְּשִׁים לֹא לֵאמֹר: "לֹא! אֲנִי צוֹדֵק, אֶתְּ לֹא", הֵרִי זֶה מִשְׁחָק יְלָדִים... אֲבָל הַחֲכָם מוֹתֵר, כִּפְתָּגִם הַעֲמָמִי: "תִּהְיֶה חֲכָם וְלֹא צוֹדֵק", וְאִזּוּ יִהְיֶה לָךְ תִּמְדֵי שְׁלוֹם-בֵּית. טֹבַע שֶׁל אִשָּׁה שֶׁתִּמְדֵי צוֹעֲקָת וְצוּחָת, וַיֵּשׁ לָהּ טְעֵנוֹת, אִזּוּ צָרִיךְ לְשַׂמַּח אוֹתָהּ, כִּי 'אִשָּׁה בַעֲלָה מִשְׂמָחָה' (ראש השנה ו:), לְמַה לָּךְ לְגַרֵם לָהּ לַעֲצָבִים, תִּצְחִיק אוֹתָהּ, תִּרְקַד עִם הַיְלָדִים כָּל הַשַּׁבָּת, לְמַה לָּךְ לְהוֹצִיא עֲצָבֶיךָ עַל הַיְלָדִים, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים): הַבָּנִים שׁוֹטִים כְּשֶׁאֲבִיָּהֶם כְּעֶסֶן. יְלָד שׁוֹאֵל אוֹתָךְ — תַּעֲנֶה לוֹ, תִּסְפֹּר לוֹ סִפּוּרֵי צְדִיקִים, סִפּוּרִים מִחֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, תִּכְנִיֵס בָּהֶם גַּם-כֵּן תִּשְׁוֹקָה, שֶׁיְהִיוּ צְדִיקִים וְצְדִיקָנוּיּוֹת, הָעֵקֶר הוּא שֶׁלֹּא תִהְיֶה בְּטֹלָן, תִּשְׁתַּדֵּל שֶׁהַשַּׁבָּת הַזֶּה תִּשְׂרָה בֵּינֵיכֶם אֲוִירָה שֶׁל נֵעָם, אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, אֲוִירָה שֶׁל שְׁלוֹם. וְכֵן תַּעֲבֹרוּ אֶת כָּל הַשַּׁבָּת, אִזּוּ כָּל הַשְּׁבוּעַ יֵלֶךְ לְכֶם בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי כֵן כְּתוּב בְּזֵהָר: מִה שֶׁקוֹרָה בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעַ, מִתְחִיל בְּשַׁבָּת, וְלָכֵן אִם בְּשַׁבָּת אָדָם שִׂמַּח, אִזּוּ יִהְיֶה לוֹ שְׁבוּעַ מְלֵא שְׂמֵחָה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'). שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִמְשִׁיךְ קִדְשַׁת

רח אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֵל

הַשְּׁבֵת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֵל.

וְלִכְּנֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תְּשֻׁלִּים עִם אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְתִרְקַד וְתִשְׁיֵר כָּל הַשְּׁבֵת, וְתִשְׂמַח עוֹד יְהוּדִים, אֵל תִּסְתַּכַּל שֶׁהוּא יִצְחַק מִמֶּךָ, אֲדַרְבֵּה תִצְחִיק אוֹתוֹ שִׁיִּצְחַק. הַשְּׁטָן שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה רַק שִׁיְהִי מְרִיבוֹת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִי מִתַּח וְהַתְנַצְחוֹת, לְנִצַּח אֶת הַזּוּלָת, וְאֲנָשִׁים הוֹלְכִים בְּמִתַּח וּמְלֵאֵי עֲצָבִים, נְפוּחִים כְּבָלוֹן, שָׂרָק עוֹשִׂים בּוֹ חוֹר קָטָן, וְיוֹצֵא כָּל הָאָוִיר, וְאֵיזָה אָוִיר? הַסֵּטְרָא אַחְרָא שְׂמִנְפַחַת אֶת הָאָדָם לוֹמֵר: אַתָּה יוֹדֵעַ מִי אָנִי? ! גְּאֹוֹה סְרוּחָה, כִּף אַתָּה מִתְנַפֵּחַ. אָבֵל אִם נִתְּתָ דְקִירָה קְלָה בְּבָלוֹן, כָּל הַסֵּטְרָא אַחְרָא יוֹצֵאת, וְאַתָּה רוֹאֶה שְׂאִין אַף אֶחָד רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיזָה נֵעַם זֶה, אֵיזוֹ שְׂמִחָה זֹו! לְמָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרִיב, לְהִתּוֹכַח, אֵינְךָ רוֹאֶה שֶׁהַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה, הַכֹּל מְשַׁגַּח מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּנֵי אָדָם מְדַבְּרִים שִׁיְהִי בְּחִירוֹת, וְנִלְךָ עִם מַפְלָגָה, זֹו, וְזֶה אוֹמֵר עִם מַפְלָגָה זֹו, אֵין קוּלְטִים שְׁזֶה דוֹר הַפְּלָגָה, פְּלַג פְּלַג לְפִלַּג אֶת הָעַם, הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁנִבְחַר בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא ! וְנִתְחִיל מִהַשְּׁבֵת הַזֹּו.

וְלִכְּנֵן אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן ! עוֹבְרִים עָלֶיךָ מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים, תְּדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָז תִּזְכֶּה לְשְׂמִחָה, שְׂמִחָה זֹו אַהֲבָה, שְׂתֵּאֱהַב אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָז הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשֵׁךְ עָלֶיךָ נֵעַם זִיו וְעִרְבוּת נְפֻלָּאָה

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם

תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ' כֶּסֶל
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין כ"ט: מְשַׁתַּבַּח לֵיהּ רַב
חֲסִידָא לְרַב הוּנָא בְּדַרְבַּי הַמְּנוּנָא דְאָדָם גְּדוּל הוּא. אָמַר לוֹ:
כְּשִׁיבּוּא לִידְךָ הִבִּיאֵהוּ לְיָדִי. כִּי אַתָּא, חֲזִייה דְלָא פְרִיס סוּדְרָא.
אָמַר לוֹ: מַאי טַעֲמָא לָא פְרִיסַת סוּדְרָא? אָמַר לוֹ: דְלָא נְסִיבְנָא.
אַהֲדַרְיִנְהוּ לְאִפְיָה מִיַּנְיָה, אָמַר לוֹ: חֲזִי דְלָא חֲזִית לְהוּ לְאִפֵּי עַד
דְּנִסְבַּת. רַב הוּנָא לְטַעֲמִיהּ דְאָמַר בֵּין עֲשָׂרִים שָׁנָה וְלֹא נָשָׂא
אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעַבְרָה. בְּעַבְרָה סָלְקָא דַּעְתָּךְ? אֶלָּא אֵימָא כָּל
יָמָיו בְּהַרְהוּר עַבְרָה. אָמַר רַבָּא וְכֵן תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעֲלָא עַד
עֲשָׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמַצְפֵּה לְאָדָם מְתֵי יִשָּׂא
אִשָּׁה, כִּיּוֹן שְׁהִגִּיעַ עֲשָׂרִים וְלֹא נָשָׂא, אוֹמֵר תַּפַּח עַצְמוֹתָיו;

רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן מֵהַר מֵהַר,
זֶה הָיָה הַרְצוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צַעִיר כְּדֵי לְהַנְצִיל
מִכָּל מִינֵי לְכַלּוֹף וְזָבֵל וְכוּ' וְכוּ' שְׁמַטְמָטִים אֶת הַלֵּב וּמַעְקָם אֶת
הַלֵּב וְכוּ', וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ז) כְּשֶׁאָדָם
פּוֹגֵם בְּבְרִית אֲזִי קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְמַצֵּא אֶת בֵּית זוּגוֹ, וְאֶפִּילוּ
שְׁמוּצָא אוֹתָהּ אֲזִי הִיא מִתְנַגֶּדֶת לוֹ, וְכֵן מוֹבָא (תַּקּוּנֵי זֵהַר תַּקּוּן י"ד)
כְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵר עַל טַפְּהָ הָרֵאשׁוֹנָה שְׁלֹא תִצָּא לְבַטְלָהּ וְכוּ', בְּגִין

רי אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

דא זכה עזר, בת זוגיה דאיהי עזר ליה באורייתא בפקודא
בדחילו וברחימו, עזר לו בעלמא דין, ובעלמא דאתי, [אזי
זוכה להשיג את בת זוגו שעוזרת לו בלמוד תורה, ובקיום
מצוות באהבה ויראה, ועוזרת לו בעולם הזה ובעולם הבא],
ואם לאו, אחרא דלאו איהו מיניה, איהי כנגדו, לאוכדא ליה
מתרין עלמין, וכל דא גרים ליה בגין דלא נטיר טפה קדמא
לבת זוגיה. [ואם לא הינו שלא שמר על הברית, אזי מקבל זוג
אחר שלא שיך לו, והיא תמיד כנגדו וגורמת לו לאבד את
העולם הזה ואת העולם הבא], ועם כל דא אם חזר בתשובתא,
עליה אתמר (ישעיהו ו' ע) ושב ורפא לו, ויהיב ליה בת זוגיה,
דאתמר בה (משלי ג ח) רפאות תהי לשרך, [עם כל זאת אם אדם
חוזר בתשובה אזי מקבל את בת זוגו, והיא עוזרת לו].

ולכן ראה לומר בכל יום את התפלה הזאת ותחזור
בתשובה שלמה, והקדוש ברוך הוא יזמין לך את בת זוגך
ששיך לשרש נשמתך, וצריך שתדע שמה שתפלה פועלת שום
דבר בעולם לא פועל, ואין עצה אחרת למצא את בת זוגו, אלא
שצריך להרבות בתפלה ובקשה לבקש ולהתחנן לפניו יתברך
שיחוס וירחם עליו וימציא לו את בת זוגו:

רבונו של עולם חוס וחמל עלי וזפני למצא את בת זוגי,
ואתה בעצמך יודע שאני מוכן כבר להתחנן כדי להנצל
מעברות חמורות, אך מפני מעשי המגנים והרעים שעשיתי עד
עכשו, נתקע מציאת זוגי, ואני נמצא בצער גדול מאד, כי אתה
גלית על ידי חכמינו הקדושים כל השרוי בלא אשה שרוי בלא
שמחה, ובלא תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה, ולכן הנני

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל רִיא

מִתְחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שְׁעִשִּׁיתִי עַד עַכְשָׁיו, וְאֲנִי מִקְבֵּל עַל עֲצָמִי
לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּמַת דְּהַר תְּקוּמַת י"ד) עִם כָּל דָּא דְחָזַר בְּתִשׁוּבָה,
חָזַר וַיְהִיבְנָא לֵיהּ בֵּית זִוְגִיָּה, וַהֲנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכְּן
תְּזַמֵּין לִי אֶת בֵּית זִוְגִי, וְאַזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית נַאֲמָן בְּיִשְׂרָאֵל,
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלַח.

וּבֵין כֵּךְ רָאָה לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עַז לֹא לְפוֹל
בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְהָ שְׁחֹרְהָ וּבְדַכְאוֹן, שְׂזָה מְעַכֵּב אֶת מְצִיאַת
הַזְּוֹג.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תַּשְׁעוֹ.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּשָּׁב, כ' כֶּסֶלוֹ
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אוֹמֵר לְךָ, בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ
לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְדָה יוֹתֵר טוֹבָה
וְחִשׁוּבָה מְזָה, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה)
שְׁלִזְכוֹת לְסְבָלָנוֹת שְׂזָה מִדַּת אַרְיִכַת אַפִּיִים, זֶה זֹכִים עַל יְדֵי
אֲמוּנָה, הֵינּוּ עַל יְדֵי תְּקֵף אֲמוּנָה שְׂאָדָם מְאֲמִין שְׂדָבֵר גְּדוֹל דְּבָר
קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה אֵלָא בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְכָל הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נִפְשׁ

רבי אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

והיסורים וכו', שסובל הכל בחשבון גדול וכו', אז כשיחידיר בעצמו ידיעה זו אזי ימתק ממנו כל הדינים, והכל ילך כשורה, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל והוא מכניס את עצמו בתוך אמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וכל מה שקורה עמו זה בא בהשגחה נוראה ונפלאה מאד ממנו יתברך, ואז דיקא כשיכניס ידיעות אלו בתוך לבבו, דיקא אז יחיה חיים נצחיים ערבים ומתוקים חיים מאשרים עוד בזה העולם, מאחר שיודע שכל מה שקורה אתו זה הכל בהשגחה פרטית, וכך גלה הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו כשאדם פוגם במחשבה הוא סובל מהילדים שלו, וכשאדם פוגם בהדבור הוא סובל מאשתו, וכשאדם פוגם במעשיו הוא סובל מבני אדם, ולכן ראוי לכל אדם לחזור בתשובה שלמה על מה שפגם במחשבה דבור ומעשה שלו, ועל ידי זה יתפרדו ממנו כל פועלי און, ויתבטלו כל הסבל שסובל מהם.

ולכן אתה צריך להתאזר במדת הסבלנות, ואפילו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכור מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעוס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפגם בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישנות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל רִיג

מַעֲצָמִי וּבִשְׁר מִבְּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת",
וְכֵן מֵה שְׁסוּבֵל מִיִּלְדֵי וְכו', וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁכּוֹאֵב לָךְ אֶת
הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁאֵתָּה סוֹפֵג מֵאִשְׁתְּךָ וְכֵן מִיִּלְדֵיךָ וְכו', אֲבָל אֵתָּה
צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַכֹּל הוּא בְּחִשְׁבוֹן צְדָק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֵין
עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְחֹזֵר בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה, וְאִזּוֹ תִרְאֶה שֶׁהַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְכֹל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַמְּצַעְרִים אוֹתְךָ וְכו', יִתְהַפְּכוּ
לָךְ לְעֹזֵר.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תַּשְׁעִיָּה

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, כִּי כִּסְלוֹ
ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קוֹדֶם אֲנִי מְכַרְחַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁלְהִתְאַבֵּד זֶה לֹא עֲצָה, מֵה
כֶּבֶד יִהְיֶה כְּשֶׁתִּתְאַבֵּד? הֲאֵם אֵתָּה חוֹשֵׁב שֶׁזֶה הַפְּתָרוֹן לְבַעֲיוֹת
שְׁלֹךְ? כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן פ"ד) עַל מֵאֲמָרֵם ז"ל
(אֲבוֹת פָּרָק ד') "וְאֵל תֹּאמַר שֶׁהַשְּׂאוֹל וְהַקֹּבֵר בֵּית מְנוּס לָךְ" כִּי
בְּעוֹלָם הַזֶּה שָׂיֵשׁ לְהֵאָדָם טְרָדוֹת וְעַל הַפְּרָנְסָה, יְכוּל לְהִיּוֹת
שֵׁיִעֶקֶץ וַיִּנְשֵׁף אוֹתוֹ פְּרַעוֹשׁ וְהוּא לֹא יִרְגִישׁ, מִחֲמַת שְׂמִחַתְּךָ
טְרוּדָה בְּאִיזוֹ מִחְשָׁבָה שֶׁל פְּרָנְסָה וְכִיּוֹצֵא. אֲבָל שֵׁם בְּקִבְרֵךְ שֶׁאִזּוֹ
אֵין לְהֵאָדָם שׁוֹם טְרָדָא וְשׁוֹם מִחְשָׁבָה אַחֲרֵת, אִזּוֹ הוּא שׁוֹמֵעַ

ריד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

אָפּלוּ הַרְחִישָׁה וְהַהֲלוּךְ שֶׁל הַתּוֹלְעִים אִיךָ הֵם רוֹחֲשִׁים וּבָאִים אֵלָיו, וּמְרַגֵּשׁ הַצֶּעֶר שֶׁל כָּל נְשִׁיכָה וּנְשִׁיכָה. ואִין שׁוּם דְּבַר שְׂיִטְרִידֵהוּ וַיִּמְנַעְהוּ מִגְדֵּל צֶעֶרוֹ הַקָּשָׁה רַחֲמָנָא לִי צִלָּן;

וְלִכֵּן מָה אַתָּה כָּל כֶּף מְמַהֵר לְמוֹת וּלְהַכִּינֵס בְּקָבֵר, שְׁשֻׁמָּה לֹא תִשְׁמַע שׁוּם דְּבַר, רַק עַכְבְּרֵי הַשָּׂדֶה וְכוּ', הַתּוֹלְעִים וְהַעֲקָרְבִים וְהַנְּחָשִׁים שְׂיִסְכְּבוּ אוֹתְךָ וְכוּ', עֲדִיף שְׁתַּחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שְׁבָעוּלָם וְתַהֲיֶיהָ שְׁמַח וּתְקִים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְגִּישׁ עֲנָג רוּחָנִי בְּחַיִּיךָ, וְעַל יְדֵי זֶה שְׁתַּקְּיִם כָּל מִצְוָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, תַּהֲיֶיהָ שְׁמֹר שֵׁם בְּקָבֵר מְהֻלָּל, כִּי מִי שְׂזוּכָה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְכֵן זוֹכָה לְלָכַת עִם צִיצִית, וְהוּא שְׁמַח עִם הַמִּצְוֹת הָאֵלוּ, עַל יְדֵי זֶה כְּשִׁיוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם זְכוּת הַמִּצְוָה שֶׁל צִיצִית וְתְּפִלִּין שְׁקִים בְּחַיִּים חַיִּיתוֹ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ, וְלִכֵּן מָה אַתָּה צְרִיךְ כָּל כֶּף לְרוּץ וּלְהַתְּאָבֵד וְכוּ', הֲרֵי שֵׁם בְּקָבֵר מֵר מְאֹד לְמִי שֶׁלֹּא הִכִּין אֶת עֲצָמוֹ טוֹב טוֹב בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים?

הַדְּבַר הַשְּׁנִי, אַתָּה לֹא צְרִיךְ לְהֶאֱמִין לְכָל אֶחָד שֶׁמְבִיא לְךָ לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְכוּ', יֵשׁ הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׂרוּצִים סֵתָם לְעֲצֵבֵן אוֹתְךָ שְׁתַּכְנֵס בְּלַחֲץ וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לְמִיחַשׁ מִבְּעֵיֶיךָ וְכוּ', וְתַתְּחִיל אַתָּה בְּעֲצָמְךָ לְבַדּוֹק בְּחֻמָּה וְכוּ', אֲכַל לֹא לְצֵאת וּלְרִיב עִם אֲשֶׁתְךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, תַּהֲיֶיהָ חֻכָּם וְלֹא צוֹדֵק, רַק תַּעֲקֹב אַחֲרֶיהָ בְּעִירְנוֹת וְכוּ', וְהִיא שֶׁלֹּא תִדַּע שְׂאֵתָה עוֹקֵב אַחֲרֶיהָ וְכוּ', אַל תַּהֲיֶיהָ פְּזִיז וְאַל תִּצַּא לְרִיב מֵהָר וְכוּ', וְאֶפְּלוּ שְׂיִתְבָּרַר לְךָ שְׂזָה נְכוֹן וְכוּ', מָה אוֹמֵר לְךָ, אֵף שְׂזָה כּוֹאֵב

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל רִטו

מָאָד, עִם כָּל זֹאת לֹא מִתְאַבְּדִים בְּשִׁבִיל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וּבְשִׁבִיל שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא מִתְאַבְּדִים וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ אֶפְלוּ שְׁעוּבָר עַל אָדָם מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים שְׁלֹא חָלַם עַל זֶה, אָסוּר לוֹ לְפוֹל בְּיְאוּשׁ, אָסוּר לוֹ לְהִכְנֵס בְּלַחֲץ, יֵשׁ רַק עֲצָה אַחַת שְׁנַתָּן לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל וְזֶה לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְלַכֵּת בְּמָקוֹם שְׂאִין שָׁמָּה בְּנֵי אָדָם וַיְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ שְׁזָה נִקְרָא הַתְּבוּדָדוֹת, וַיְשִׁיחַ וַיְסַפֵּר לְפָנָיו יְתִבְרַךְ אֶת כָּל מַה שְׁעוּבָר עָלָיו בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְרַק הוּא יְתִבְרַךְ יְכוּל לַעֲזֹר לָךְ, וְרַק אֶצְלוֹ יְתִבְרַךְ זֶה הַבַּיִת מְנוּס הַיְחִידִי לְבֵרַח, וְאִם תִּהְיֶה חֲזֵק בְּזֶה אֲזִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

תַּשְׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, כ' כֶּסֶלּו ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעַן שֶׁהִלַּכְתָּ כְּבָר אֶל רוּפָא וְעָשׂוּ בְּדִיקוֹת מָאָד קָשׁוֹת וְכוּ', וְלֹא מִצָּאוּ שׁוּם דְּבָר, אֲזַ לְדַעְתִּי אֶתָּה צָרִיךְ לְקַחַת כְּדוּרֵי הַרְגָעָה וְזֶה יִרְגִיעַ אוֹתְךָ, וְאֵל תִּכְנֵס בְּלַחֲץ, אֵין שׁוּם בּוּשָׁה

רטז אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

לקחת כדורי הרגעה כדי שלא תבוא לתרדות והתכווציות
בראש וכו'.

אתה צריך לדעת אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב'
סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק
העצבות והמרה שחורה בכל כחו. וכל החולאת הפאין על
האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה וכו', וכפי קלקול
השמחה והנגון, פן בא החולאת על האדם, וגם חכמי
הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על ידי מרה שחורה
ועצבות, והשמחה היא רפואה גדולה בין בגשמי בין ברוחני,
וצריך להתגבר מאד בכל הפחות, להיות אף שמח תמיד. כי
טבע של האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת
פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא יסורים, על פן צריך להכריח
את עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד ולשמח את עצמו
בכל אשר יוכל; ועל כלם תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש
ברוך הוא בשפת האם שלך, וכל מה שמעיק ומציק לך תספר
להקדוש ברוך הוא, כי הוא הבית מנוס היחידי להתחבא בסתר
צל כנפיו יתברך.

אל תכנס בלחץ זה שום דבר, אם תעשה כל מיני פעולות
שבעולם להיות רק בשמחה, וכן תהיה רגיל לדבר אל הקדוש
ברוך הוא, אזי תגאל מכל צרותיך.

ואתה מכרח לדעת שרבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד לא
לשתות שום משקה המשכר בשום פנים ואופן, ואמר (לקוטי
מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ח) צריך להרחיק משיכרות, ולדקדק שלא

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנִחַל רִיו

לְשָׁתוֹת יוֹתֵר מִיְכוּלָתוֹ, כְּדֵי שְׁלֹא יָבוֹא לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת, כִּי מַעֲט
הַשְּׁתִּיָּה לְפִי הַצּוֹרֵךְ הוּא טוֹבָה לְהִרְחִיב דַּעְתוֹ וְכוּ', אֲבָל
הַשְּׁתִּיָּה יוֹתֵר מְדַאֵי וּמְשַׁתְּכֵר, אֲזִי אֲדַרְבָּא, מִתְגַּבְּרִין תַּקְּףָה
הַגְּבוּרוֹת, וְנַעֲשֶׂה כַּעַס וְרָגֶז, וְלַפְעָמַיִם מִתְגַּבְּרִין גְּבוּרוֹת דְּסִטְרָא
אֲחֵרָא, וְיֻכַּל לְבוֹא לְיַדֵּי רַעוּת וְכוּ' חֵס וְשְׁלוֹם, וְדַע שְׁעַל יְדֵי
שְׁכָרוֹת שׁוֹכְחִין כָּל הַמַּצּוֹת וְהַזְּהָרוֹת שְׁצִוָּה מִשָּׁה רַבְּנֵנוּ, כִּי
מִשָּׁה הוּא מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֵיבֵר וְאֵיבֵר,
וּמְזַכֵּיר כָּל אֵיבֵר וְאֵיבֵר, שְׁיַעֲשֶׂה הַמַּצּוּה הַשִּׁיכָת לְאוֹתוֹ אֵיבֵר.
כִּי רַמ"ח מַצּוֹת כְּנֶגֶד רַמ"ח אֵיבָרִים וְכוּ', וְעַל יְדֵי הַשְּׁכָרוֹת
שׁוֹכַח אוֹתָם, בְּבַחֲיִנַת (מִשְׁלֵי ל"א) "פֶּן יִשְׁתָּה וְיִשְׁכַּח מִחֻקֶּךָ",
שְׁעַל יְדֵי הַשְּׁתִּיָּה וְהַשְּׁכָרוֹת שׁוֹכַח רַמ"ח מַצּוֹת שֶׁל מִשָּׁה וְכוּ',
עַיִן שָׁם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס בְּךָ דַּעַת וְשִׁכַל וְתַקִּימֵם כָּל הַנְּאָמֵר
פֹּה, וְאֵז וְשָׁב וְרָפָא לְךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

תַּשְׁעִיָּה

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מַקִּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
כִּי הַשְּׁמִחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שְׁעִיָּה נ"ה) "כִּי בְּשִׁמְחָה
תִּצְאוּ", שְׁעַל יְדֵי שְׁמִחָה נַעֲשִׂין בֶּן חוֹרִין וְיוֹצֵאִין מִן הַגְּלוּת.

ריח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

ועל כן כשִׁמְקָשֶׁר שְׁמִחָה אֶל הַמַּח, אֲזִי מַחוּ וְדַעְתּוּ בֶן חוֹרִין מִמֶּשׁ, וְאִינוּ בְּבַחֲנֵינָה גְלוּת, וְאֲזִי יוֹכֵל לְהַנְהִיג אֶת מַחוּ כְּרִצּוֹנוֹ וְלִישֵׁב דַּעְתּוֹ, מֵאַחַר שֶׁמַּחוּ בְּחֵרוֹת וְאִינוּ בְּגְלוּת. כִּי עַל יְדֵי גְלוּת אֵין הַדַּעַת מִיִּשָׁב כָּלֵל וְכוּ', וְלָבוֹא לְשִׁמְחָה הוּא עַל יְדֵי מָה שֶׁמוֹצֵא בְּעַצְמוֹ אִיזוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, כִּי אִיךְ שָׂרָק יִהְיֶה, יֵשׁ אֲצֵל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל נִקְדוֹת טוֹבוֹת מְנַקְדֵת יְהוּדוֹתוֹ, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ג'ז). עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֲפֹלוּ רִיקְנִין שֶׁבָךְ מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרִמּוֹן, וְעַל כָּל פְּנִים יֵשׁ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְחָה בְּמָה שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלָא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כִּי הַשְׁמִיחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַשְׁמִיחוֹת, וְעַל יְדֵי שְׁמִיחָה מִתְרַחֵב מַחוּ וְדַעְתּוֹ וְכִבְרֵ יֵשׁ לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְאֵל תַּחֲשֵׁב שְׂאֵנִי רוֹצֵה לְשַׁכְנַע אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶה שְׁמִיחָה, אֲלֵא דַע לָךְ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ שְׁמִיחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, כִּי אֲצֹלוּ יִתְבָּרֵךְ נֶאֱמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹדוּ וְהִדְרֵ לְפָנָיו עֲזוֹ וְחַדְוָה בְּמִקְמוֹ" וְאָמְרוּ (שִׁבְתָּ ל'): אֵין הַשְׁכִּינָה שׁוֹרָה אֲלֵא מִתּוֹךְ שְׁמִיחָה; וְאָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מוֹיִטְעֶפֶסֶק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (פְּרֵי הָאָרֶץ מִטוֹת מִסְעֵי), הַעֲצָבוֹת הֵיא הַקְּלָפָה הַיּוֹתֵר קָשָׁה מְכַלֵּם שֶׁהֵרִי הַעֲבוּדָה זָרָה נִקְרָאת עַל שְׂמָה (תְּהִלִּים קט"ו ד') "עֲצָבֵיהֶם כְּסָף וְזָהָב" וְנֶאֱמַר (הוֹשַׁע ד', י"ז) "חֲבוּר עֲצָבִים", וְלִכֵּן מִי שֶׁעֲצוֹב אֵין לוֹ שְׂיָכוֹת עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן רֵאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְׁמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְׁמִיחָה הַיּוֹם שְׁמִיחָה לְמָחָר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמָחָר לְפִי שְׂאֵין הַשְׁמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְשִׁמְחָה הַיּוֹם הַזֶּה דִּיקָא, וְתִשְׁלִים עִם אֲשֶׁתָּךְ וְעִם

אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל רִיט

יְלָדֶיךָ, וְהַשְּׁלוֹם זֶה הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַיְשׁוּעוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עוקצין פֶּרֶק ג') לֹא מֵצֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם. שְׁנֵאֲמַר (תהלים כ"ט) "הַיְי"ה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְי"ה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם"; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכוּלְתָּךְ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵית, אֶתְּךָ וְרַק אֶתְּךָ יְכוּל לְהֵבִיא שְׁלוֹם בֵּית עִם אֲשֶׁתְּךָ, 'תִּהְיֶה חָכֵם וְלֹא צוֹדֵק', 'תִּהְיֶה וְתֵרֵן וְלֹא עֶקֶשׁן', וְאִז תִּמְיֵד יִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, וּבְזֶה תִּלְוִי הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (דְּבָרִים רַבָּה פֶּרֶשָׁה ה' סִימָן י"ב) גְּדוֹל הַשְּׁלוֹם שְׂאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַשֵּׂר אֶת יִשְׂרָאֵל שְׂיִהְיוּ נְגָאֲלִין אֲלֵא בְּשָׁלוֹם; וְאָמְרוּ (שם) אִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַחֵם אֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲלֵא בְּשָׁלוֹם;

רוֹאִים בְּנֵי אָדָם שְׂאֲבָדוֹ אֶת הַשְּׂכָל וְכו', וְרוֹצִים תִּמְיֵד לְהִיּוֹת צוֹדֵקִים, אִזִּי מוֹצֵאִים אֶת עֲצָמָם בְּחוּץ, וְאַחַר כֵּן בּוֹכִים וּמְבַכִּים שְׂמִים וְאַרְץ לְמָה אִין לִי שְׁלוֹם בֵּית? בְּשַׁעַה שְׂאֶתְּךָ לֹא רוֹצֶה לְהִיּוֹת וְתֵרֵן, אֲלֵא אֶתְּךָ עֶקֶשׁן הוֹלֵךְ עִם הָרֵאשׁ בְּתוֹךְ הַקִּיר, וְאִזִּי אֶתְּךָ יוֹצֵא רִיק מֵהַכֵּל, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי מִי שְׂתִּמְיֵד שֶׁשׁ וְשִׂמַח, הוּא אֵף פֶּעַם לֹא יִסְתַּכֵּל עַל קִטְנוּנֵיּוֹת וְכו', וְלֹא יַחֲפֵשׂ אַחַר חֲסָרוֹנוֹת שֶׁל אֲשֶׁתּוֹ אוֹ שֶׁל הַיְלָדִים שְׁלוֹ וְכו' וְכו', הִרְגַע שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמַח נִתְרַחֵב דַּעַתּוֹ, וְכָל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיךְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז עוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחִיךָ, יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂבִכְלָל אִין לָהֶם שְׂכָל, וְהֵם מְמַשִּׁיכִים אֶת הַגִּיּוֹנוֹם עַל עֲצָמָם, וּרְבִנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ אֶת מַעֲלַת הַשְּׂמִחָה, כְּשִׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמַח תִּמְיֵד, בְּזֶה הוּא מְגַלֶּה אֶת טֵהַר לְבָבוֹ שְׂיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּאֵל עוֹלָם, וְהַכֵּל מְשַׁגַּח בְּהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וְלִכֵּן הוּא

רכ אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רס"ט בְּנַחַל

תָּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֵלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מְאֻרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא, וְתָמִיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסִידִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה אֹתוֹ.

תְּרָאָה הֵנָּה יוֹם הֵנָּה לִילָה, וְהֵנָּה שָׁבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְלִכֵּן תְּרָאָה לְדָאָג לְמַלְאוֹת אֵת הַיּוֹם הַזֶּה דִּיקָא עִם טוֹב אָמְתִי וְנִצְחִי, כִּי הַיּוֹם הַזֶּה זֶה יוֹם חֹדֶשׁ שְׁעֵדִין לֹא הִיָּה בְּעוֹלָם, וְכִבְרָ לֹא יִהְיֶה, וְלִכֵּן כָּל מָה שֶׁתַּחֲטֹף בַּיּוֹם הַזֶּה זֶה מָה שִׁישְׂאָר לָךְ לְנִצּוּחַ נִצְחִים, הַיּוֹם הַזֶּה תִּקְפִּיד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל אֵת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, הַיּוֹם הַזֶּה תִּלְמַד מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא, שְׂזָה עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ). "וּבְבֵיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשֻׁנָּה וְלֹא תִלְמוּד; וְאָמְרוּ (תּוֹסֵפְתָא קְדוּשִׁין פֶּרֶק א' י"א) כָּל הַעוֹסֵק בְּשִׁלְשֵׁתָן בְּמִקְרָא בְּמְשֻׁנָּה בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, עַל זֶה נֶאֱמַר (קֹהֶלֶת ד' י"ב) "וְהַחוּט הַמְּשֻׁלָּשׁ לֹא בְמַהֲרָה יִנְתֵּק".

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרָאָה לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרוּגוֹם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת כְּסֻדְרָן, וְכֵן תִּקְפִּיד מְאֹד בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד דֶּף גְּמָרָא בְּסֻדְרַת דֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דֶּף גְּמָרָא לַיּוֹם, זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמָּוֶה, כִּי הַנַּפְשׁ מְשֻׁתַּקֶּקֶת אֶל דֶּף גְּמָרָא, וְהַס"מ מְאֹד מְפַחֵד מִלְמוּד גְּמָרָא, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֵלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁתִּלְמוּדֵי גִימְטְרִיאָ שֶׁל הַקְּלִפָּה הַמְּחַטְאֵת אֵת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן הוּא מְאֹד

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעֵהָ - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל רְכָא

מְאֹד מִפְּחַד מְזֶה שְׁלוּמֵד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ, תִּגְרוֹס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אִם אַתָּה לֹא מִבִּין, כִּי כָךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמְר; וְאֵל תִּסְתַּפֵּל מֵה שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזוּק וְלִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְאָדָם, וְכָל זְמַן שְׁפוֹתֵחִים בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא, תַּהֲיֵה בְּטוּחַ שְׁתִּשְׁאַר יְהוּדֵי מְאֻמִּין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תִּצְיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתַהֲיֵה עֵקֶשׁן גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם יִבְמוֹת ע"א תַּעֲשֶׂה מֵה שְׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל שְׁלֹא יַחְסֹר לָךְ דָּף גְּמָרָא, הַלּוֹא שְׁתַּצִּיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזֶה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ, כֹּל זְמַן שְׁיִהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאַר יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם וְלֹא יַעֲזוּב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֵל תַּהֲיֵה בְּטִלְן וְרִאֵה מֵה לְפָנֶיךָ.

תַּהֲלֵה לְאֵל הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנֵטֵר" שְׁהַקְּמַתִּי בְּיַזַּע וּבְדָם וּבְמִסִּירוֹת נַפְשׁ הִכִּי גְדוֹלָה כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוֹם מַצּוֹת מַעֲשִׂיוֹת, יֵשׁ בְּזֶה הַצְּלַחָה מִפְּלִגָּת, כִּי תַהֲלֵה לְאֵל הַמוֹן אֲנָשִׁים מְאַרְבְּעִים יְשׁוּבִים שְׁסָבִיב יִבְנָאֵל הַתַּחֲלִילוֹ לְבוֹא וְלִקְנוֹת זֶה מְזוּזוֹת, זֶה תְּפִלִּין, זֶה צִיצִית וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֶה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְזַכּוּי הַרְבִּים שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי מְאֹז שְׁקֻמוֹ כָּל הַיְשׁוּבִים הָאֵלוֹ הֵן בְּיִבְנָאֵל וְהֵן בְּסָבִיבוֹת יִבְנָאֵל, מְנַעֲוֹ מֵהֶם כָּל חִפְץ וְדָבָר שְׁבַקְדָּשָׁה וְכוּ', עַד שְׁפַתְחֵנוּ אֶת הַחֲנוּת הַזֹּאת לְמַעַן זַכּוּי הַרְבִּים, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שְׁגַם אַתָּה תַּעֲשֶׂה אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שְׁלֶךְ עֲכָשׁוּ לְפָנֶי תַּנְכֶּה רַק בְּחֲנוּת

רכב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

הזו, שהיא לא למטרת רוחים, אלא לזכות את נשמות ישראל, ובזה שתקנה שמה אתה מחזק את החזקת החנות שנוכל להמשיך לזכות את נשמות ישראל, ולכן אני מאד מבקש אותך שתקנה שמה כל מה שאתה צריך לכבוד חנכה, כגון פתילות ושמינים ונרות וחנוכיות וכו' וכו', וכל מיני מתנות לילדים ולאשה וכו' וכו', ובזה אתה מחזק את החנות שאוכל להרחיב את הפעילות בזכוי הרבים יותר ויותר, ותהיה ממזכי הרבים, אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשפ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקיץ, כ"ב כסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתמסרי את נפשך רק להיות בשמחה, ולא תניחי את העצבות והעצלות שיתפסו אותך, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) צריך להזהר מאד מעצבות ועצלות, כי עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות בבחינת (ישעיה ס"ה) "ונחש עפר לחמו", עפר היא בחינת עצבות ועצלות שהם באים מיסוד העפר; ולכן אני מבקש אותך שתעשי כל מיני פעלות שבכולם רק להיות בשמחה עצומה, כי אין עוד דבר שמרחיב את הדעת כמו

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנִחַל רַכָּג

שְׁמִיחָה, וְלִכְּנֹן כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמָה עִם כָּל הַכַּחְוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשְׁמִיחָה עֲצוּמָה, עַל אֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ כָּל מִינֵי מְשֻׁבְּרִים וְגַלִּים וְכוּ', בְּבֵית מֵהִבְעֵל וְהִילָדִים וְכוּ', וּמִבְּחוּץ מִשְׁכְּנוֹת וְכוּ', וּסְתָם נָשִׁים שְׂאוֹהֲבוֹת לְרַכֵּל וְכוּ', וְעַל יָדֵי שְׁתַּעֲשִׂי כָּל הַפְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשְׁמִיחָה, אֲזִי יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֵוֶן, יִתְבַטֵּל מִמֶּךָ כָּל הַקְּלָפוֹת שְׁמִסְבָּבִים אוֹתָךְ עַל יָדֵי הָעוֹנוֹנוֹת שֶׁל הָעֶבֶר וְכוּ', וּכְבָר לֹא תִרְגְּשִׁי אֶת כָּל אֱלוֹ שְׁמֻצִיקִים לָךְ וְכוּ', אֲדַרְבֵּה תִהְיֶי כָּל כֶּךָ שְׁמִיחָה וְעַלִּיזָה, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׁעוֹד תּוֹכְלִי לְחִזּוֹק נָשִׁים אַחֲרוֹת גַּם כֵּן לְהִיּוֹת בְּשְׁמִיחָה, וּבִפְרָט בְּבֵית אִשָּׁה צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהִיא נִקְרָאת 'עֲקָרַת הַבַּיִת' כִּי הִיא עֲקָר הַבַּיִת, וְלִכְּנֹן אִם הִיא רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה לָהּ בְּאַמַּת שְׁלוֹם בַּיִת, עָלֶיהָ לְעִבּוֹד הַרְבֵּה עַל שְׁמִיחָה לְשִׂמְחָה אֶת בְּעָלָהּ, וְאֵף שְׁזֵה קָשָׁה לְאִשָּׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי הִיא צְרִיכָה יוֹתֵר אֶת הַתְּשׁוּמָה לֵב וְהַתְּמִיכָה מִבְּעָלָהּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִשָּׁה חֲכָמָה שְׂרוּצָה לְמָנוּעַ מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת בְּבֵיתָהּ, אֵינן עֲצָה אַחֲרֵת אֲלֵא שֶׁהִיא תִקַּח אֶת הַמוֹשְׁכוֹת בְּיָדֶיהָ וְכוּ', וְהִיא תִהְיֶה הַבְּרִיָּה וְתִשְׂמַח אֶת בְּעָלָהּ וְאֶת הִילָדִים וְכוּ', כִּי בְּבֵית שִׁישׁ שְׁמִיחָה יֵשׁ שְׂמָה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַרְחַבַת הַדַּעַת, וְדַעֲי לָךְ שֶׁלְשִׂמְחָה נָשִׁים אַחֲרוֹת זֶה הַחֲסֵד הַכִּי גָדוֹל שָׂרָק יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עִם הַזּוּלָת, וְאַצֵּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב מִדַּת הַחֲסֵד, כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְלָקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַק"ב) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלֵי חֲסֵד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׁזָבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֲלֶיךָ עוֹלוֹת.

רכד אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּרַגְּלִי עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲפֹלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אֵלָּא תַפְלָה זֶה בְּלִבְךָ אָמַר דָּוִד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבוּזָה אֶת תַּפְלָתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִקְּבֵל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, תִּבְקָשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרֵךְ יָכוֹל לְעֹזֵר לָךְ וְלַתַּת לָךְ מָה שְׂאֵת רוֹצֶה, וְלִכֵּן תִּבְקָשִׁי אֶת כָּל בְּקִשׁוֹתֶיךָ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִפְעָמִים זֶה לֹוֹקֵחַ קֶצֶת זְמַן עַד שִׁישְׁמְעוּ אֶת הַתַּפְלָה שְׁלָךְ, אָבֵל אֲסוּר לָךְ לְהִתְיַאֲשׁ, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה שֶׁתַּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

תְּהִלָּה לְאֵל הַחַנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר" שֶׁהַקְּמֵתִי בִּיזַע וּבְדָם וּבְמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה כִּדִּי לְזִכּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוּם מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, יֵשׁ בְּזֶה הַצְּלָחָה מִפְּלִגָּת, כִּי תְהִלָּה לְאֵל הַמוֹן אֲנָשִׁים מְאֹרְבָעִים יֹשׁוּבִים שֶׁסָּבִיב יִבְנָאֵל הַתְּחִילוּ לְבוֹא וְלִקְנוֹת זֶה מְזוּזוֹת, זֶה תַפְלִין, זֶה צִיצִית וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֶה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְזִכּוּי הַרְבִּים שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי מֵאֵז שֶׁקָּמוּ כָּל הַיֹּשׁוּבִים הָאֵלוּ הֵן בִּיבְנָאֵל וְהֵן בְּסִבִּיבוֹת יִבְנָאֵל, מִנְעוּ מֵהֶם כָּל חִפְץ וְדְבַר שֶׁבִקְדָשָׁה וְכוּ', עַד

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל רַכָּה

שְׁפַתְחֲנוּ אֶת הַחֲנוּת הַזֹּאת לְמַעַן זְכוּי הָרַבִּים, וְלִכְן אֲנִי רוֹצֵה שְׁגֹם אֶת תַּעֲשֵׂי אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלְךָ עֲכָשׁוּ לִפְנֵי חֲנֻכָּה רַק בְּחֲנוּת הַזֹּאת, שֶׁהִיא לֹא לְמַטְרַת רוּחִים, אֲלָא לְזִכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזֵה שֶׁתִּקְנִי שְׁמָה אֶת מְחֻזְקַת אֶת הַחֻזְקַת הַחֲנוּת שְׁנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְזִכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְנִי שְׁמָה כָּל מֵה שֶׁאֶת צְרִיכָה לְכַבּוֹד חֲנֻכָּה, כְּגוֹן פְּתִילוֹת וְשִׁמְנִים וְנֵרוֹת וְחֲנֻכִּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מִינֵי מַתָּנוֹת לִילָדִים וְלְבָעֲלָךְ וְכוּ' וְכוּ', וּבְזֵה אֶת מְחֻזְקַת אֶת הַחֲנוּת שֶׁאוּכַל לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּזְכוּי הָרַבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתִהְיֶי מְמֻזְכֵי הָרַבִּים, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלֻקֵינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמֵה יָפֵה יְרוּשָׁתֵנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֻסָּד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁפָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מַקְצֵ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַחֲכָם מִכָּל אָדָם אָמַר (מְשַׁלֵּי י"ד א') "חֲכָמוֹת נְשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה וְאוֹלֵת בֵּינֵיהֶן תִּהְרַסְנוּ", אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֹאֲשֶׁה יֵשׁ כַּחוֹת הַנְּפֶשׁ בְּלִתֵי מְגַבְלִים, אִם הִיא רַק יוֹדַעַת אֵיךְ לְנַצֵּל אֶת הַכַּחוֹת שֶׁלָּהּ וְכוּ', תַּעֲשֵׂי כָּל מֵה שֶׁבִּיכוּלְתְךָ שֶׁבְּעֲלָךְ לֹא

רכו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

יתעצבן, אני יודע שזה מאד מאד קשה, כי כשאדם בא בכעס הוא מאבד את עשתונותיו לגמרי, והוא בכלל אז לא בדעת שפויה וכו', כי הכעסן באותו רגע שהוא כועס הוא משגע פשוטו כמשמעו, ולכן כשהבעל בכעס ומוציא את כל העצבים, צריכים לשתק וכו', או לצאת מהבית עד שיקרר את העצבים שלו וכו', ואחר כך חוזרים עם חיוך וכו', והכל מתהפך לטובה, אמת שעל פי רב אשה חלשת אפי, ותכף ומיד כשהבעל צועק וצורח עליה היא נשברת ומתחילה לבכות וכו' וכו', אבל אשה חכמה יודעת איך לבנות את הבית שלה, והיא תמיד משמחת את בעלה ומוציאה ממנו את העקץ של פעם ועצבים וכו', ואז הם זוג מפאָר, רק האשה צריכה להיות מאד מאד חזקה בדעתה, ולא להשבר משום דבר, ואז היא תצליח להפוך את בעלה לטובה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (כתבות ג"ס) שרבי עקיבא אמר על אשתו שלי ושלכם שלה היא, זאת אומרת כל התורה שלמד, זה היה רק בזכות אשתו, שהיא דחפה אותו ללמד תורה, רואים מזה את הכח שיש לאשה על בעלה, ולכן תהיי חזקה מאד מאד לא לשבר את בעלך, אלא לבנות אותו, ועל ידי זה גם את תבני וכו', ומוכא בספר "קב הישר" פרק כ"א שהכל תלוי באשה, כי לפעמים יש אדם רשע ויש לו אשה צנועה, ויהיו לו בנים טובים צדיקים וישרים, ולפעמים יש אדם צדיק ויש לו אשה רעה, יהיו לו בנים רשעים, ולכן אל תקחי את זה בקלות כי הכל תלוי בך.

חזקי ואמצי מאד ותהיי אשה חזקה שהכל יתהפך

לטובה.

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל רכז

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ב כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ג') המחשבה ביד האדם להטותה כרצונו למקום שהוא רוצה, אי אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד כלל, ואפילו אם לפעמים הולכת מחשבתו ופורחת ומשוטטת בדברים אחרים וזרים, הוא ביד האדם לחזר ולהטותה בעל כרחה אל הדרך הישר, לחשב מה שראוי. והוא ממש כמו סוס שפונה מן הדרך וסר לדרך אחר, שתופסין אותו באפסר וכיוצא, ומחזירין אותו בעל כרחו אל הדרך הישר, כמו כן במחשבה ממש, שיכולין לתפסה בעל כרחה להשיבה אל הדרך הראוי; ולכן עליך לדעת כי הבחירה בידך, אם תרצה תוציא את המחשבות הרעות ממחשבותיך, ואם לא תרצה אזי הם לא יצאו, כי הבחירה חפשית, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ק"י) לאיש אחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה.

[וכתב מוה"רנ"ת ז"ל: רשמתי זאת כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים

רכח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בְּנַחֵל

בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲוִירֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בְּחִירָה חֵס וְשָׁלוֹם, וְאִינֶם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל בְּאֵמַת אִינוּ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תָּמִיד עַל כָּל דָּבָר, וְכִמוּ שֶׁהוּא רוֹצֵה עוֹשֶׂה. וְהֵבֵן הַדְּבָרִים מְאֹד].

בּוֹדָאֵי כְּשֶׁאָדָם לְכַלֵּךְ אֶת מַח מַח מַחֲשָׁבָתוֹ עִם כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תַּעֲוֵב עֲרוֹם וְזֵהוּם, קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצֵאת מִזֶּה, עִם כָּל זֹאת זֶה הַתְּשׁוּבָה שְׁלוֹ, בְּשִׁעָה שְׁעוּלִין לוֹ הַמַּחֲשָׁבוֹת רְעוֹת וְהַהֲרָהוּרִים רְעִים, אִז תִּכְרַף וּמִיד צְרִיכִים לְהַפְּךְ אֶת הַמַּחֲשָׁבָה לְמַחֲשָׁבָה טוֹבָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רל"ג) כְּשֶׁמִּתְגַּבְּרִים עַל הָאָדָם מַחֲשָׁבוֹת רְעוֹת וְהַהֲרָהוּרִים, וְהוּא מִתְחַזֵּק וּמִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם וּמִנְצֵחַ אוֹתָם, יֵשׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תַעֲנוּג גְּדוֹל מִזֶּה. וְהוּא יִקָּר מְאֹד בְּעֵינֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמִשְׁלַח שֵׁישׁ אֶצֶל הַמַּלְכִים לְפַעֲמִים בְּיוֹמָא דְּפַגְרָא, הֵם מְנִיחִין כְּמָה חַיּוֹת שֵׁינְצָחוּ זֶה עִם זֶה, וְהֵם עוֹמְדִים וּמְסַתְּכָלִים וַיֵּשׁ לָהֶם תַעֲנוּג גְּדוֹל מִן הַנְּצָחוֹן, כְּמוֹ כֵּן הַמַּחֲשָׁבוֹת הֵם בְּאִים מְבַחֲיֵנֵת הַחַיּוֹת, וּמַחֲשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת טְהוֹרוֹת, וּמַחֲשָׁבוֹת רְעוֹת הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת טְמֵאוֹת, וּמְנִיחִים בְּכוֹנֵה מְלַמְעֵלָה שֵׁינְצָחוּ זֶה עִם זֶה, וַיֵּשׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תַעֲנוּג גְּדוֹל כְּשֶׁהָאָדָם מִתְגַּבֵּר עַל הַחַיּוֹת טְמֵאוֹת וּמִנְצֵחַ אוֹתָם.

הַכָּלֵל שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אַפֵּן בְּעוֹלָם שִׁיְהִיו שְׁנֵי מַחֲשָׁבוֹת בְּיַחַד בְּפַעַם אַחַת. עַל כֵּן בְּקַל יְכוּלִין לְגַרֵשׁ מַחֲשָׁבוֹת רְעוֹת רַק בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, דְּהִינּוּ שְׁלֵא לְחַשֵּׁב אוֹתוֹ הַמַּחֲשָׁבָה רַק לְחַשֵּׁב אִיזָה מַחֲשָׁבָה אַחֶרֶת בְּתוֹרָה אוֹ עֲבוּדָה אוֹ אֶפְלוּ מִשָּׂא וּמִתָּן, כִּי אִי אֶפְשָׁר שִׁיְהִיו שְׁנֵי מַחֲשָׁבוֹת בְּיַחַד בְּשׁוֹם אַפֵּן.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנַּחַל רַכֵּט

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ע"ב) שְׂאִין צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה וּלְנַעֲנֵעַ רַאשׁוֹ אָנָּה וְאָנָּה כְּדֵי לְגַרֵשׁ הַמַּחֲשָׁבוֹת רְעוֹת כִּי אֵין זֶה מוֹעִיל כָּלֵל, אֲדַרְבָּא עַל יְדֵי זֶה מִתְגַּבְּרִים יוֹתֵר רַק לְבַלֵּי לְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ בְּמָה שֶׁהוּא עוֹסֵק בַּתּוֹרָה אוֹ תַפְלָה אוֹ מִשָּׂא וּמִתֵּן, וּלְבַלֵּי לְהִסְתַּכֵּל לְאַחֲרָיו כָּלֵל וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא תַסְתַּלֵּק; וְעַל כָּלֵם שְׂצָרִיכִים לְשַׁפּוֹךְ שִׁיחַ וּתַפְלָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שִׁיזְכֶּה לְטַהַר אֶת מַחַ מַחֲשָׁבוֹתוֹ מִכָּל הַהֲרָהוּרִים רְעִים וְהִסְתַּכְלוּיּוֹת רְעוֹת שֶׁטְמֵא אֶת נַשְׁמָתוֹ, כִּי רַק זֶה הִיא הָעֵצָה הַיְחִידָה תַפְלָה, לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תִּזְכֶּה לִומר בְּכָל יוֹם אֶת הַתַּפְלָה הַזֶּה מִלְקוּטֵי תַפְלוֹת חֶלֶק ב' תַפְלָה ל"א, שֶׁתִּקֵּן מוֹהַר"ן ז"ל נֶגֶד מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְהֲרָהוּרִים רְעִים שֶׁנִּדְבְּקוּ בְּאֶדָם מַחֲמַת רַב עֲוֹנוֹתָיו,

חֹשֶׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַח מִמֶּךָ נִדַח, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שִׁמְךָ וְהִיָּה בְּעֲזָרִי מַעֲתָה שְׂאִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהַר אֶת מַחֲשַׁבְתִּי, שְׁלֵא אֲחֻשֵׁב עוֹד מַעֲתָה שׁוֹם מַחֲשָׁבָה חִיצוֹנָה וְזָרָה כָּלֵל, מִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֵא אֲהַרְהוּר חֵס וְשְׁלוֹם שׁוֹם הֲרָהוּר רַע כָּלֵל. כִּי אַתָּה גְּלוּיָת לָנוּ בַתּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה שֶׁהַמַּחֲשָׁבָה בְּיַד הָאָדָם לְהַטּוֹתָהּ כְּרִצוֹנוֹ, וְאִי אֶפְשֶׁר שִׁיְהִיו שְׁנֵי מַחֲשָׁבוֹת בְּיַחַד בְּשׁוֹם אֶפֶן כָּלֵל. וְזֶה כְּמָה שְׂאֵנִי חוֹתֵר לַעֲצֹר מַחֲשַׁבְתִּי לְתַפְשָׁה וּלְאַחֲזָה שְׁלֵא תִטָּה מִן הַדְרָךְ הַיָּשָׁר לְחוּץ חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַדִּין לֹא עָלְתָה בְּיַדִּי. וְלֹא דֵי שְׁלֵא זְכִיתִי לְזֶה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחֲשַׁבְתִּי כְּרִאוּי, אִף גַּם כְּגַמְתִּי בְּמַחֲשַׁבְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד מִהַפֵּךְ אֶל הַפֶּךָ. כִּי חֲשַׁבְתִּי

רל אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנַּחֲל

מִחֻשְׁבוֹת רְעוּת וְהִרְהוּרִים רָעִים הִרְבָּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, וְכִלְיִתִּי שָׁעוֹת וְעֵתִים הִרְבָּה וַיִּמִּים וְשָׁנִים בְּמִחֻשְׁבוֹת וְרַעֲיוֹנוֹת רָעִים וְזָרִים הִרְבָּה מְאֹד, וּבִלְבַלְתִּי וְעִכְרְתִּי אֶת דַּעְתִּי מְאֹד. אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה בָּאוּ כָּל הַקְּלָקוּלִים וְהַמְכַשׁוֹלוֹת שְׁלִי, וְכָל הַחֻטָּאִים וְהַרְעוּנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שְׁלִי, שֶׁחֻטָּאתִי וְשַׁעוֹתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. אֲשֶׁר בְּכֻלָּם לֹא נִכְשַׁלְתִּי כִּי אִם עַל יְדֵי פֶגֶם הַמִּחְשָׁבָה שְׁלֵא נִזְהַרְתִּי לְתַפְסָה וּלְשַׁמְרָה כְּרָאוּי, אֲשֶׁר רַק עַל יְדֵי זֶה בָּאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי וְנִכְשַׁלְתִּי בְּמָה שֶׁנִּכְשַׁלְתִּי, בְּשׁוּגָג וּבְמִזִּיד בְּאוֹנֵס וּבְרָצוֹן.

עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁתַּעֲזֹרֵנִי בְּעֲזֻרְתֶּךָ וַיִּשְׁוַעְתֶּךָ הַגְּדוֹלָה שֶׁאֲזַכֶּה מֵעַתָּה לְשַׁמֵּר אֶת מִחְשַׁבְתִּי הַיָּטִב הַיָּטִב בְּכָל מִינֵי שְׁמִירוֹת מְעוֹלוֹת, וְאֲזַהֵר מֵעַתָּה לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת מִחְשַׁבְתִּי כָּלֵל לְצֵאת חוּץ לְשִׁטָּה חֵס וְשְׁלוֹם אֶפְלוּ כַחוּט הַשְּׁעָרָה, וְאֶפִּילוּ בְּקִדְשָׁה אֲזַכֶּה לְשַׁמְרָה מִבְּלוֹלִים. וּבְכָל עַת וְעַנִּין שֶׁאֲרָאָה אֵיזָה בְּלִבּוֹל הַדַּעַת אֲבָרַח וְאִמְלֵט מִשָּׁם מִהֵרָה, מִכָּל שָׁכֵן שְׁלֵא תֵצֵא מִחְשַׁבְתִּי חוּץ לְגִבּוֹל הַקְּדוּשָׁה חֵס וְשְׁלוֹם אֶפְלוּ רָגַע קָלָה. וְאֶפִּילוּ אִם חֵס וְשְׁלוֹם לְפַעֲמִים עַל יְדֵי אֵיזָה הִסַּח הַדַּעַת תִּפְרַח וְתֵצֵא פִתְאוּם מִחְשַׁבְתִּי לְחוּץ מִחֻמַּת גְּדֵל הַהֲרָגַל מִכֶּבֶר, תִּהְיֶה בְּעֲזָרִי תְּמִיד וְתִזְכִּירֵנִי תִּכְף וּמִיד בְּלִי שֶׁהִיָּה וְחֻמוֹן הַמֶּחַ כָּלֵל, שֶׁאֲתַפּוֹס אֶת מִחְשַׁבְתִּי מִיַּד לְהַשִּׁיבָה לְדַרְךָ הַיָּשָׁר מִחוּץ לְפָנִים וְלְהַטּוֹתָהּ מִיַּד מֵרַע לְטוֹב מִחוּל לְקִדְשׁ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. זְכוּר וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה מִהֵרָה, כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֵף נִכְסֵפִי לְכָל זֶה וְעֵדִין לֹא עָלְתָה בְיָדִי, אֲבָל בְּאִמַּת אֲנִי יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין שֶׁעֵדִין הַבְּחִירָה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל רֵלָא

בְּיָדֵי, וְעֵדִין אֲנִי יָכוֹל לְתַפֵּס מִחֲשַׁבְתִּי וּלְהַטּוֹתָהּ בְּכָל פַּעַם לְדָרֶךְ הַיָּשׁוּר, אִךְ עַל פִּי שְׂכָבֶר הַרְגַּלְתִּי בְּמִחֲשַׁבְתִּי כְּמוֹ שֶׁהַרְגַּלְתִּי, עַד שֶׁהַרְגַּל נַעֲשֶׂה כְּמוֹ טֹבַע אֲצִלִּי, עַד שֶׁנִּדְמָה לִּי שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְהַמְלִיט מֵהֶם חֵס וְשְׁלוֹם, אֲבָל הָאֲמַת אֵינּוּ כֵן, כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית לְעוֹלָם וְעֵדִין עֵדִין אֲנִי יָכוֹל לְתַפֵּס אֶת מִחֲשַׁבְתִּי בְּכָל עֵת, וּלְהַזְהִיר לְשִׁמְרָהּ הַיֵּטֵב מִמִּחֲשַׁבוֹת חוּץ וּלְהַטּוֹתָהּ אֶל הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד.

עַל כֵּן בָּאתִי לְשִׁטַּח כְּפִי אֵלֶיךָ, שֶׁתְּחַזֵּק וּתְאַמֵּץ אוֹתִי, וּתְזַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת מִחֲשַׁבְתִּי מֵעַתָּה בְּאֲמַת. עֲזֹרֵנִי בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת בְּזָכוֹת וְכַח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר קִדְּשׁוּ מִחֲשַׁבְתָּם נוֹדַעַת לָךְ לְבַד, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע הַמְּקוֹם שֶׁעָלוּ לְשֵׁם בְּמִחֲשַׁבְתָּם הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד, בְּכַח עֲלִית מִחֲשַׁבוֹת קְדוּשׁוֹת כְּאֵלוֹ בָּאתִי לְפָנֶיךָ, כִּי כַּחַם וְזָכוֹתָם כְּדָאֵי לְהִגָּן גַּם עָלַי, לְהוֹצִיא מִחֲשַׁבְתִּי וְדַעְתִּי מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ וְנִתְפָּזְרוּ וְנִפְּצוּ לְשֵׁם, וּלְהַעֲלוֹתִי מִכָּל מִיַּנִּי רְגִילוֹת רָעִים שֶׁהַרְגַּלְתִּי בָּהֶם, וּלְטַהֵרֵנִי מִכָּל מִיַּנִּי טְמָאוֹת וְזָהֻמוֹת שֶׁנֶּאֱחָזוּ בִּי חֵס וְשְׁלוֹם, עַל יְדֵי פָגַם הַמִּחֲשַׁבוֹת רָעוֹת וּמְבַלְבְּלוֹת שֶׁחֲשַׁבְתִּי בָּהֶם הִרְבֵּה, וּלְקַדְּשֵׁנִי וּלְטַהֵרֵנִי בְּכָל מִיַּנִּי קְדוּשׁוֹת שְׁכָלָם תְּלוּיִים בְּקְדוּשַׁת הַמִּחֲשָׁבָה. כִּי קְדוּשַׁת הַמִּחֲשָׁבָה שֶׁל הַצְּדִיקִים עוֹלָה עַל הַכָּל, וְיֵשׁ לָהּ כַּח לִירֵד לְתוֹךְ כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁיִּרְדְּתִי בָּהֶם עַל יְדֵי פְזוּר דַּעְתִּי וּמִחֲשַׁבְתִּי חוּץ לְגִבּוֹל הַקְּדוּשָׁה, וּלְהַעֲלוֹת אוֹתִי מֵרַע לְטוֹב, וּלְלַמְּדֵנִי בְּכָל עֵת אֵיךְ לְמַלֵּט מִחֲשַׁבְתִּי מֵעַתָּה מִלְּצִאת חוּץ חֵס וְשְׁלוֹם, וּלְטַהֵרָהּ וּלְקַדְּשָׁהּ בְּכָל מִיַּנִּי קְדוּשׁוֹת. וְעַל זֶה לְבַד תִּמְכְּתִי יְתוּדוֹתֵי עֵדִין לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ וּלְצַפּוֹת לִישׁוּעָה,

רלב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

שאזכרה מעתה להתחיל לחזק עצמי לקדש את מחשבותי, ואתה תסייעני מן השמים להתחיל ולגמר, עד שאזכרה לקדשת המחשבה באמת פרצונך הטוב. ותהיה מחשבותי דבוקה בך ובתורתך הקדושה ובצדיקיך האמתיים מעתה ועד עולם אמן סלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשפג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקיץ, כ"ב פסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע מי זה הרב שנתן לו עצמה לא להתחתן וכו', אני חושב בחור רוק שהגיע כבר לגיל שלושים ושמונה אסור לו להיות ברך, מספיק פגם בביתו במשך כל השנים שלו וכו', ועדין לא קים מצות פריה ורביה וכו', ועוד מעט יוצא מזה העולם וכו', האם עכשו הוא צריך ללכת אחר המחמץם שלו והפגום שנפגם כל כך בפגם הפריה וכו', ולהתבלבל אם יש לו משיכה אליה או אין לו משיכה אליה? הרי אנחנו בזה העולם כמו דגים בים, וכמו שאמר החכם מכל אדם (קהלת ט) "כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם" וחכמינו הקדושים דרשו

אָשׁוּר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל רֵלֵג

עַל זֶה (סִנְהֶדְרִין פ"א:): מֵאֵי דְכִתִּיב (קֹהֶלֶת ט') "כִּי גַם לֹא יָדַע הָאָדָם אֶת עֵתוֹ כַּדָּגִים שְׁנֹאֲחֲזִים בְּמִצּוּדָה רָעָה" מֵאֵי מִצּוּדָה רָעָה? אָמַר רִישׁ לְקִישׁ חֲכָה. וּפְרַשׁ רַש"י שֶׁהוּא רַע וְחֻלְשׁ וְקִטָּן וְאוּחוּז בּוֹ דָּגִים גְּדוֹלִים פִּתְאוֹם וְאֵינוֹ רוֹאֶה, וְאֵינוֹ דוֹמֵה לְנֹאֲחֲזוּ בְרִשְׁתוֹת עַל יְדֵי מֵאָרֶב וְתַחֲבֹלוֹת; הֵינּוּ אָדָם נִמְצָא בְּתוֹךְ הַיָּם הַסּוֹעֵר שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה וְכִמוֹ דָּגִים שְׁנֹמְצָאִים בְּתוֹךְ הַיָּם בְּכָל עֵת בְּאֵים דִּיגִים וּמוֹרִידִים רִשְׁתוֹת לְתוֹךְ הַיָּם וּמוֹצִיאִים מִשָּׁם דָּגִים, כִּךָּ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכָל פַּעַם פִּתְאוֹם מוֹצִיאִים כַּמָּה בְּנֵי אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְאִף אֶחָד לֹא לוֹמֵד מוֹסֵר הַשֶּׁכֶל מִזֶּה, שְׂזָה יָכוֹל גַּם לוֹ לְקִרוֹת יוֹם אֶחָד וְכוּ', תָּמִיד גִּדְּמָה שֶׁרַק לְהִזְוֹלֵת זֶה קוֹרָה, אֲבָל לִי זֶה אִף פַּעַם לֹא יִקְרָה וְכוּ', וְלִכֵּן מִחֲמַת קִטְנוֹת הַדַּעַת וְהַמוֹחִין הָאֵלוּ בְּגִיל כְּזֶה הוּא צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל אִם יֵשׁ לוֹ מְשִׁיכָה אוֹ אֵין לוֹ מְשִׁיכָה? הֲלֹא חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּעֲנִית ל"א.) מְכַעְרוֹת שְׁבָהֵם מַה הָיוּ אוֹמְרוֹת קָחוּ מִקְחָכֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם; אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְאִם הוּא הִגִּיעַ כְּבָר לְגִיל כְּזֶה, מַה הוּא מְחַפֵּשׁ? עוֹד מְעַט יִהְיֶה בְּגִיל חֲמִשִּׁים וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה כְּבָר קָרָאוּ אוֹתוֹ לְמַעְלָה וְנִשְׁאַר עֲרִירֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לוֹ דַּעַת וְשֶׁכֶל וְיִקַּח תַּכְפֵּף וּמִיד מַה שְׁנִתְּנוּ לוֹ וְיִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְיִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רֵלֵד אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רֵס"ט בְּנִחַל

תשפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶת צְרִיכָה לְכַדּוֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ,
כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַמְּזוּזוֹת פְּסוּלוֹת וּבְשִׁבִיל זֶה בָּא לָךְ כָּל הַצָּרוֹת
וְהִיסוּרִים הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹנוֹת וְכו', אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד
שְׂמִיחָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָךְ מִתְּנָה שְׂתִי בְּנוֹת, וְאֶת
צְרִיכָה לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִיחָה, כִּי כַּמָּה וְכַמָּה בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא זָכוּ
בְּכֻלָּל לִילָדִים וְכו' וְכו', וְלָךְ נָתַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִי בְּנוֹת
שְׂאֵת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עִמָּהֶן, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת שְׂמִיחָה חֵלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא
מְצַלִּיחַ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנּוּ ז"ל עַל זֶה בִּיּוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב'
סִימָן כ"ד) מְצֻוָּה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק
הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כּוֹחַ, כִּי כָּל הַחוּלָאוֹת הַבָּאִים עַל
הָאִשָּׁה כָּלֶם בָּאִים רַק מִחֻמַּת קְלָקוּל הַשְּׂמִיחָה, וְלָכֵן צְרִיכִים
לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחַכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְּנַת לְאָדָם
לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמִיחַ הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם
מִצַּר לְמָחָר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְּנַת לְאָדָם ;

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בְּנַחֵל רֵלֵה

וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֶצְלָךְ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מְתַרְחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבָה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאִין הָאִשָּׁה מִתְחַזְּקֵת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפְלֵת עַל לְבָה עֶצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׂמֵחָה אֶת עֶצְמָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתִבְשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׂמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁפּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מְקִיץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ זֶה רַק מַחֲמַת שְׂאֵת לֹא שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזֹר לָךְ עִם בְּעַל נִפְלָא, וְנִתֵּן לָכֶם שְׁלוֹשָׁה יְלָדִים, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵתֶם שְׂנִיכֶם בְּרִיאִים, וּלְהִתְחַזֵּק יַחַד לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֵחָה, וְתִשְׂמְחֵי אֶת בְּעֲלֵךְ בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שְׂבַעוּלָם, אֵל תִּלְחִצֵּי

רלו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

אותו בקיום המצוות וכו', רק לשמח אותו שיהיה תמיד שש ושמח, ותמיד תתני לו מחמאות וכו', ואז תראי שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב והוא יתהפך לקים את מצוותיו יתברך, אשר הם הכי נעימות, כי כל מצוה ומצוה שזוכים לקים ממשיך לאדם ערבות נעימות בחיים, ולכן תלכי עם בעלך רק עם שמחה ואהבה, ולא להכנס אתו בוכיחים, כי על התורה הקדושה נאמר (משלי ג' י"ז) "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום".

ולכן מאוד מאוד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני פעלות שבעולם רק להיות בשמחה עצומה, כי אין עוד דבר שמרחיב את הדעת כמו שמחה, ולכן כל אשה ואשה מכרחת להכריח את עצמה עם כל הכחות להיות רק בשמחה עצומה, על אף שעובר עליה כל מיני משברים וגלים וכו', על ידי שתעשי כל הפעלות שבעולם להיות בשמחה, ותשמחי את בעלך, אזי יהיה לך שלום בית אמתי, כי האשה נקראת 'עקרת הבית' כי היא עקר הבית, ולכן אם את רוצה שיהיה לך באמת שלום בית אמתי ובעלך יחזור בתשובה שלמה ויקים את המצוות בשלמות, אזי עליך לעבוד הרבה על שמחה לשמח את בעלך, ואף שזה קשה לאשה מאוד מאוד, כי היא צריכה יותר את התשומת לב והתמיכה מבעלה וכו', עם כל זאת אשה חכמה שרוצה למנוע מחלוקת ומריבות בביתה, אין עצה אחרת אלא שהיא תקח את המושכות בידיה וכו', והיא תהיה הבריה ותשמח את בעלה ואת הילדים וכו', כי בבית שיש שמחה יש שמה שלום ואהבה והרחבת הדעת.

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנְּחָל רלו

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּרְאִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִהְיוֹת שְׂמֵחָה וְעֹלִיזָה עַד
מְאֹד שְׂזֹכִית לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי כִּךָ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ד.) בְּמָקוֹם שְׂבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אֵין
צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד, וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(פְּסִיקְתָא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כְּחֵזָה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׂפִינֵן שְׂאָדָם מְהֵרָה
בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא
עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מָאָה, אֲלֵא עַד מְהֵלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים,
וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וּשְׁנַי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנַי כִּסָּא
הַכְּבוֹד, וְהַסְמִיךְ מִ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבְּנֵי אָדָם שְׁחֹזְרֵי
בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוֹ שֶׁהוּא
עֹשֶׂה עַד עֲכָשׁוֹ מַה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְנַדָּה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה
שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּכְר מְקַבְּלוֹ, וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה כ"י סִימָן י"ג) בְּלַעַם הִיָּה רָשָׁע עָרוֹם וְיָדַע
שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנַי הַפְּרַעְנוֹת אֲלֵא תִשׁוּבָה, שְׂכָל מִי שְׁחֹוֹטָא
וְאוֹמֵר חֲטָאֲתִי, אֵין רִשׁוּת לְמִלְאָךְ לַגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא
מִסִּית אֶת כָּל אָדָם מַה לָּךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה? וּמַה לָּךְ לְהִתְנַדָּוֹת?
כִּי הוּא יוֹדַע שְׂמִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמִתְנַדָּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

רלח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

אֵין רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ הַמּוֹת לַגַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(תְּנַחֲמוּמָא נַח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׁאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר
הָרַע תְּשׁוּבָה.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְעַל יְדֵי זֶה כָּל הַרוּחוֹת רְעוֹת שֶׁנִּדְבַק בְּךָ יֵצְאוּ מִמֶּךָ וְכוּ', וּמָה
טוֹב וּמָה נָעִים שֶׁתִּקְחִי כַּדוּרֵי הַרְגָּעָה לְהַרְגִּיעַ אֶת עֲצָמְךָ, וְאִז
אָף אַחַד לֹא יִשְׁלַט עָלֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁפּוּז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מַקִּיז, כ"ב פְּסָלוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַמְּצִיאוֹת מֵרָאָה שְׁכָל אֱלוֹ שֶׁמְצִיעִים לְקִנּוֹת עֲכָשׁוּ
כְּרֵטִיס עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַבָּא זֶה סֵתֵם עֲבוּדָה בְּעֵינַיִם, קוֹדֵם כָּל
יְהִיָּה לוֹ בְּכִיס אֶת הַשְּׁלֵשׁ מֵאוֹת וּשְׁמוֹנִים דּוֹלָר שְׁלֶךְ, וְאַחַר כֵּךְ
תּוֹכַל לְקַחַת שׁוֹפֵר וּלְתַקּוֹעַ ... וּלְחַפֵּשׂ אַחַר הַמְּטוֹס שֶׁנוֹסֵעַ דְּרָךְ
מוֹסְקָבָה וּמַגִּיעַ בְּעָרֵב רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְקִיִּיב ...

אָדָם צְרִיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׂ עִם הַשְּׁכָל וְלַדַּעַת מָה קוֹרֵה פֹה
וְכוּ', וְאֵיךְ עוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחֵנוּ שֶׁעַל
כֶּסֶף לְבוֹא אֵלָיו הוּא יְדָאָג, וְרוֹאִים שְׁכָל מִי שֶׁנוֹסֵעַ אֶצֶל רַבְּנוּ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל רִלֵט

ז"ל בראש השנה אָפְלוּ בַּהֲתַחֲלָה אֵינן לוֹ פְּרוּטָה לְפִרְטָה, לְבִסּוּף בְּדֶרֶךְ לֹא דֶרֶךְ מִשִּׁיג אֶת הַכֶּסֶף, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ בְּבִלְבוּלֵי חֲנָם, וְשֵׁלֵא יַעֲבֹדוּ עֲלֶיךָ כָּלֵל.

רק תזכור טוב טוב מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב) על הפסוק (תהלים צ"ה) "היום אם בקלו תשמעו", זה כלל גדול בעבודת השם, שלא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום, הן בעסק פרנסה והצטרכותו, צריך שלא יחשב מיום לחברו, וכן בעבודתו יתברך לא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום ואותו השעה, כי כשרוצין להפנס בעבודת השם יתברך, נדמה לאדם כאלו הוא משא כבד, ואי אפשר לו לישא משא כבד כזו. אבל כשיחשב שאין לו רק אותו היום, לא יהיה לו משא כלל, וגם שלא ידחה את עצמו מיום ליום, לאמר מחר אתחיל, מחר אתפלל בכונה ובכח פראוי, וכיוצא בזה בשאר העבודות, כי אין לאדם בעולמו כי אם אותו היום ואותו השעה שעומד בו, כי יום המחרת הוא עולם אחר לגמרי. וצריך לזכר "היום אם בקלו תשמעו", אם אתה רוצה לשמוע בקולו יתברך, אין לך רק היום הזה, וזה ביותר סובב על ענין השמחה, שאמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם;

ולכן אל תבלבל את עצמך מיום ליום, ראה לחטף ביום הזה דיקא טוב אמתי ונצחי, ותתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, וכן תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא אשר

רמ אָשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֵלֶק רס"ט בְּנַחֵל

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּגִמְרָא וְכוּ', וְתִהְיֶה רַק שְׂמִיחַ שְׂזִכִּיתָ לְהַתְּוֹדַע מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נֹרָא כְּזֶה, רַבִּי שְׂמִיגְלָה לְנוּ נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שְׁעֲשֵׂה עִמָּנוּ, שְׂקַרְבָּנוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא רַבֵּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִף שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת עִם זְקֵן וּפְאוֹת וְכוּ', אָבֵל הָיִיתָ שְׂאֵתָה עֲכָשׁוּ בְּהַתְחַלַּת הַתְּשׁוּבָה וְכוּ', וְהַהוֹרִים מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָהֶם לְקַבֵּל אֶת זֶה וְכוּ', אֲזִי עֲצָתִי לָךְ לֹאט לֹאט, וְאֵל תִּצַּא נְגִדִם, וְסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה לָךְ בֵּית מִשְׁלָךְ, וְתִהְיֶה אָדָם הַשָּׁלֵם, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנַתְחַתֵּן בְּגִיל צִעִיר, וְעַל כָּל פָּנִים בְּגִיל שְׁלָךְ הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּבְנֶה בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל,

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנִחַל רֵמָא

וְשִׁיחִיָּה לָכֶם שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, וּבִנְדָאֵי אֲשַׁתְּךָ תִּסְכִּים שְׁיִחִיָּה
לְךָ זָקֵן וּפְאוֹת, וְתִהְיֶה הִכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

רק חֲזוֹק וְאֲמִץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ
ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוֵה גְדוּלָּה
לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה
שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים
רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ
בְּשִׁבִיל לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא
שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמֵּתֶנֶת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם
שִׁמַּח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין
הַשִּׁמְחָה מִמֵּתֶנֶת לְאָדָם;

וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה
מִצְוִיָּה אֲצִלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב
וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו
יְתִבְרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי
מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי
שֶׁנוֹפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד
שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אַזִּי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלְתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׁיִחִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

רמב אָשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנְּחָל

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב פְּסָלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד מְאֹד שֶׁהַדְּבָר הֶרְאשׁוֹן לְהִתְחַתֵּן,
וְכָתַב מוֹהֲרֵינֵנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הֵלְכָה א' אוֹת א') מִי
שְׂאִינּוּ נְשׂוּי הוּא פָּגוּם בְּבִרְיָת, וְכֵן כָּתַב (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת נְחֻלוֹת הֵלְכָה ג'
אוֹת ב') מְבֹאֵר בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁחֲתָנָה הוּא תְּקוּנָה הַבְּרִית, כִּי כָּל
הַנְּשׂוּאִין שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַל פִּי דַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה כָּלֵם הֵם
בְּבַחֲיַנַת תְּקוּנָה הַבְּרִית;

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהָר לְהִתְחַתֵּן מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר שְׁזָה
בְּעֶצְמוֹ תְּקוּנָה הַבְּרִית, כִּי מִי שֶׁהוּא פֶּלֶג גּוֹף (חֲצִי גּוֹף זֹאת
אוֹמֶרֶת שְׂאִינּוּ נְשׂוּי) הוּא פָּגוּם בְּבִרְיָת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְחַתֵּן
מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין כ"ט): מִשְׁתַּבַּח
לִיָּה רַב חֲסֵדָא לְרַב הוּנָא בְּדַרְבַּ הַמְּנוּנָא דְאָדָם גְּדוּל הוּא, אָמַר
לוֹ כְּשִׁיבּוֹא לְיַדְךָ הִבִּיאֵהוּ לְיָדִי, כִּי אֲתָא חֲזִינְיָה דְלֹא פְּרִיס
סוּדְרָא, אָמַר לוֹ מַאי טַעְמָא לֹא פְּרִיסַת סוּדְרָא? אָמַר לוֹ דְלֹא
נְסִיבְנָא אֶהְדְּרִינְהוּ לְאַפִּיָּה מִינֵיהּ, אָמַר לוֹ חֲזִי דְלֹא חֲזִית לְהוּ
לְאַפִּי עַד דְנִסְבַּת, רַב הוּנָא לְטַעְמִיהּ דְאָמַר בֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא
נָשָׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעֵבְרָה, בְּעֵבְרָה סִלְקָא דַעְתָּךְ, אֵלֹא אִימָא

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל רִמָּג

כָּל יָמָיו בְּהִרְהוּר עֲבָרָה, אָמַר רַבָּא וְכֵן תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל
עַד עֲשָׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֶּה לְאָדָם מִתִּי
יִשָּׂא אִשָּׁה, כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ עֲשָׂרִים וְלֹא נִשָּׂא אוֹמֵר תִּפְח עֲצָמוֹתָיו;
הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שֶׁצָּרִיכִים לְהִזְדַּרֵּז וּלְהִתְחַתֵּן, כִּי רַב
הַמְּנוּנָא בָּא אֶל רַב הוֹנָא וְרָאָה שֶׁעֲדִין לֹא הִתְחַתֵּן, אָמַר לוֹ אֲנִי
לֹא רוּצָה לְרִאוֹת אֶת הַפְּנִים שֶׁלָּךְ עַד שֶׁתִּתְחַתֵּן, וְלִכֵּן כְּשִׁזְכִּים
לְהִתְחַתֵּן אֲזִי זֹכִים לְמוֹחִין נְקִיִּים וְכוּ', וּכְךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא ע"ב:) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים יט) "וְרִאֵת הַיּוֹי"ה טְהוֹרָה
עוֹמֶדֶת לְעַד" אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, זֶה הַלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטָהֳרָה מֵאִי
הִיא? נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְאַחַר כֵּךְ לּוֹמֵד תּוֹרָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתֵּהִיָּה בְּקָרוֹב אָדָם הַשְּׁלֵם, וְעַל
יְדֵי זֶה יִהְיֶה לָּךְ מוֹחִין נְקִיִּים.

הַמְּאֵחַל לָּךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁבּוּ

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרַת מְקִיץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁעִיָּה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תִּנָּא דְבֵי אֱלִיָּהוּ רַבָּה פֶּרֶק י' סִימָן ה')
אֵין אִשָּׁה כְּשֶׁרָה אֶלָּא הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָּה; וְלִכֵּן תִּרְאִי לְשִׁמְחָה
עִם בְּעֵלְךָ וְאֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמֶיךָ עִכְשָׁו עִם שׁוֹם דְּבָר, אִם

רמד אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

בְּעֵלֶךָ לֹא רוֹצֶה לְהַחְלִיף דִּירָה וְכו', אֵל תִּלְחִיצֵי אוֹתוֹ, אֲדַרְבָּה תִּרְאִי לִכְבֹּד אוֹתוֹ מְאֹד, וְלִשְׂמַח עִמּוֹ, כִּי חָבַל לַעֲשׂוֹת מַחְלָקֶת בְּחֻנָּם, סוּף כָּל סוּף אַתֶּם זֹג שְׂאוּהֵבִים אַחַד אֶת הַשְּׁנִי לְמָה לְכֶם לְשׁוֹבֵר אֶת הַבֵּית בְּחֻנָּם ?

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר עָקַר הַשְּׁלֵמוֹת לְאִשָּׁה הוּא לְקִנּוּת לַעֲצָמָה מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, שְׂאִין עוֹד מְדָה יוֹתֵר יָפָה מְזוֹ, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂקוּנָה לַעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׂזָה עָקַר גְּדוּלָּה בְּהַחֲיִים, וְזוֹ הַמַּתְנָה הִכִּי יָפָה שְׂאִשָּׁה צְרִיכָה לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, כִּי הַחֲיִים מְלֵאִים קְשָׁיִים וְנִדְמִים כִּים הַסּוּעֵר וְכו' וְכו', וְמִי הַמְצַלִּיחַ בְּחַיִּיו ? זֶה רַק הַסְּבֻלָּן ! וְאָמַר הַחֲכָם "אִין דְּבַר שְׂמַחְסֵר מִן הָרָעָה כְּמוֹ הַסְּבֻל", כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצַּח בְּכָל תְּחוּם, וְאָמַר הַחֲכָם "הַסְּבֻל מַעֲלָה גְּדוּלָּה, וְהִיא תַּחְבּוּלָה לְמִי שְׂאִין לוֹ תַּחְבּוּלָה", וְלָכֵן תִּרְאִי לְהַתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת הֵן לְגַבִּי יְלִדִיד, וְהֵן לְגַבִּי בְּעֵלֶךָ, וְאִז תִּהְיֶי הַמְצַלִּיחַ הִכִּי גְּדוּלָּה בְּעוֹלָם, וְזֶה עָקַר גְּבוּרַת הַגְּבוּר לְהַתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְכִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ד') אִיזְהוּ גְּבוּר הַפּוֹכֵשׁ אֶת יִצְרוֹ, שְׂנֵאָמַר (מְשַׁלִּי ט"ז) "טוֹב אֲרֵךְ אַפִּים מְגִבּוּר וּמִשַׁל בְּרוּחוֹ מְלֵכֵד עִיר", רוֹאִים מִפְּסוּק זֶה שְׂמַדְבֵּר מִסְּבֻלָּנוֹת שְׂזָה עָקַר הַגְּבוּרָה, שְׂיָכוֹל לְכַבּוֹשׁ אֶת יִצְרוֹ שֶׁל כַּעַס, שְׂשֵׁלָא יִכְעַס יוֹתֵר, כִּי הַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצַּח תְּמִיד, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ רַק תִּהְיֶי שְׂמַחָה וְעֵלִיזָה, וְזֶה יְבִיא לָךְ אֵל מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, שְׂהִיא הַמְּדָה הִכִּי יִקְרָה בְּהַחֲיִים, כִּי יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְכו', וְלָכֵן שְׂיִהְיֶה לָךְ סְבֻלָּנוֹת עִם בְּעֵלֶךָ, וְאֵל תִּלְחִיצֵי אוֹתוֹ, רַק תִּשְׂמַחֵי אוֹתוֹ,

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחַל רִמָּה

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמְכֶם כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן,
וְסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי שֶׁהִרְבֵּה יְלָדִים עוֹבְרִים מֵה שְׁאַתָּה עֲבַרְתָּ -
הַתְּעַלְלוֹת פִּיזִית וְנַפְשִׁית וְכו', וְהִנֵּה הַגַּעַתְתָּ כְּכֹר לְגִיל עֲשָׂרִים
וְשֵׁשׁ, לְדַעְתִּי אַתָּה צָרִיךְ לְרֵאוֹת לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר וְלֹא
לְהִיּוֹת בְּרֵרֵן, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר
בְּחַיִּיךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן כ"ו) אֵצֶל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה
הִיא חֶסֶד גְּדוֹל בְּעִינֵיהֶם. אָבֵל בְּעִינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מַעֲלָה
גְּדוֹלָה. כִּי אִם לֹא הִיְתָה שְׂכָחָה, לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם
דָּבָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִם הָיָה זֹכֵר כָּל מֵה שֶׁעָבַר לֹא הָיָה
אֶפְשָׁר לוֹ לְהָרִים אֶת עֲצָמוֹ לַעֲבֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשׁוּם אֶפֶן, גַּם הָיָה
מְכַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו. אָבֵל
עֲשׂוֹ עַל יְדֵי הַשְּׂכָחָה נִשְׁכַּח מֵה שֶׁעָבַר; וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה
לְהִיּוֹת הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁכַּח מֵה שֶׁהָיָה, אִף שְׂזָה קִשָּׁה

רמו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

מאד מאד, כי סוף כל סוף עברת התעללות נפשית ופיזית בחייך הקצרים וכו', עם כל זאת אתה צריך להסתפל קדימה ולא אחורנית, ואז דיקא תהיה הכי מאשר והכי מצלח.

ראה למסר את נפשך על מדת השמחה פי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי ששמח היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיה בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכה לשוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ו) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תִּשְׁבַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מַקְיָן, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

צַר לִי מְאֹד לֹמַר לְךָ שֶׁנִּפְלַתְּ בַּפֶּח עִם נוֹאֶף שְׁבוּגָד
בְּאִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן מָה אַתְּ צְרִיכָה לְהַשְׁאֵר אֹתוֹ וְכוּ'? לְדַעַתִּי
תִּקְחִי עֹרֶךְ דִּין טוֹב כְּדֵי שֶׁיִּשְׁלַם מְזוֹנוֹת לִבַּת שְׁלֶךְ, וְאַל תִּנְיַחִי
אוֹתוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפְּן לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, כִּי אִם בְּעַל שֶׁהוּא נוֹאֶף
וְכוּגֵד בְּאִשְׁתּוֹ וְכוּ', לֹא שָׁוֶה לְחַיּוֹת אֹתוֹ כָּלֵל.

הֵן אַמֵּת אֲנִי מִבִּין אֶת הַכָּאֵב שֶׁיִּשׁ לְךָ, שְׁבָאָה אֵיזָה
מְכַשְׁפָּה מִבְּחוּץ וְהִחְרִיבָה אֶת הַבַּיִת שְׁלֶךְ וְכוּ', אָבֵל אֲנִי
מִכְּבִיחַ לְךָ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה, וְהַנּוֹאֶף
וְהַכוּגֵד יִשְׁלַם מִחִיר כְּבֵד מְאֹד, כִּי לְבִסּוּף הַמְכַשְׁפָּה הַזֶּה תִּעֲרִיף
אוֹתוֹ, וְלִכֵּן כְּדַאי לְהִתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנּוּ מָה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם לְךָ מִשְׁכָּרְתְּךָ שְׁלֵמָה.

רַק אַל תִּעֲזְבִי אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתַהֲיִי רִגְלָה לְדַבֵּר
רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק זֶה הָעֶצָה, וְתַהֲיִי חֲזָקָה בְּעֶצְמְךָ וְלֹא
לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה קֶשֶׁה לְךָ, עִם כָּל זֹאת
צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְצִיאֹתֵי וְכוּ', וְאִם זֶה קָרָה לְךָ כְּמוֹ רַעַם בְּיוֹם
בְּהִיר וְכוּ', תִּאֲמִינִי לִי שֶׁהַרְבֵּה דְּבָרִים קוֹרָה לְאָדָם שֶׁהוּא לֹא
חָלַם עַל זֶה, וְצְרִיכִים לְחַיּוֹת עִם הַמְצִיאֹת וְלִהְיוֹתֵדֵל מְאֹד מְאֹד

רמח אָשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחֵל

לְהַחְזִיק מְעַמָּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְזוֹ גְדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל - כְּשֶׁבֵא עָלָיו
נִסְיוֹן קָשָׁה הוּא מַחְזִיק מְעַמָּד וְאִינוּ נִשְׁבָּר כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְקִיץ, כ"ב פְּסָלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה רְעִיוֹן נִפְלֵא מְאֹד לַעֲשׂוֹת "אֶחָד אֲבָרְכִי דְמִשְׁק
אֲלִיעֶזֶר" כִּי הֵם כְּבֹר חֲמִשִּׁים אֲבָרְכִים וְיֹתֵר, וְחִבֵּל מְאֹד
שִׁיתְקַרְרוּ הֵן בְּהִלָּכָה וְהֵן בְּהִשְׁקָפָה וְהֵן בְּהִתְנַהֲגוֹת שְׂבִינו
לְבִינָה, וְלִכֵּן מִי יִתֵּן שֶׁתּוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה וְלִטְפֹּס עֲצָה
מִי יִתְפַּס אוֹתָם, וּבְעֵנִיִּן הַנָּשִׁים שֶׁלָּהֶם אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂגָב' ...
תַּחֲוָה, הִיא מְאֹד מְאֹד מְסֻגֶּלֶת לָזֶה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת גַּם
לְהֵן אֲגוּד שִׁיְהִיו מְאֻגְדוֹת וּמְאַחְדוֹת יַחַד, וְאִם צָרִיךְ אֲנִי
יְדַבֵּר עִם גִּב' ... תַּחֲוָה, , אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִיא בְּשִׂמְחָה תַּעֲשֶׂה אֶת
זֶה.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנִחָל רִמָּט

רק תהייה בשמחה עצומה שהקדוש ברוך הוא זכה אותך עם בן מתמיד גדול שלא פסק פומיה מגירסא, וגם מתנהג בדרך ארץ, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוה רב נחת דקדשה ממנו ומכל יוצאי חלציקם.

אצלנו נוהגים גם הבחורים לברך ברכת גר חנכה, ואפילו שהם סמוכים על שלחן אביהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשצד.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ב כסלו ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על כל הטרחות שאתה מטריח עצמך בשביל הספרים, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה יכנס גם בך חשק ללמד תורה, ותכניס את כל המח מחשבה שלך רק באמונה פשוטה בו ותברך, כי אתה צריך להכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו ותברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשפר ישראל רק חושב ממנו ותברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו

רנ אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֵל

יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהֵכֵל לְכָל הוּא אֹר הָאֵין סוֹף
בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג
כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

בְּעֵינַי הֵבֵן שֶׁלֶךְ וְכו', הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, וְזֶה לֹא כְמוֹ שֶׁהֲרֹפֵא אֹמֵר, וְכִבֵּר אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרָפָא יִרְפֵּא"
מִכָּאן שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לְרֹפֵא לְרִפְאוֹת, וְאִמְרוּ צְדִיקִים שֶׁנִּתְּנָה
רְשׁוּת לְרֹפֵא לְרִפְאוֹת, אָבֵל לֹא לִיאֵשׁ.

הַשֵּׁם שֶׁלֶךְ זֶה 'יוֹסֵף' וְמָה שֶׁכְּתִבְתָּ בְּכַתְּבָה שִׁישָׂאָר כָּכָה.

אֹדוֹת שְׁמִירַת הָעֵינַיִם וְכו', הַבְּחִירָה בְּיָדֶיךָ, וְכִבֵּר אֹמֵר
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוֹטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"י) לְאִישׁ אֶחָד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ:
כִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוֹת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד
הָאָדָם בְּפִשְׁטוֹת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה.

[וְכַתֵּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל רְשָׁמְתִי זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָךְ מְאֹד, כִּי
כְּמָה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְלִים
בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲרִיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שֶׁאֵין
לָהֶם בְּחִירָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינָם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל
בְּאִמַּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תָּמִיד עַל כָּל
דָּבָר, וְכְמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה. וְהֵבֵן הַדְּבָרִים מְאֹד].

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל רְנָא

תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כְּדִי שְׂיִהְיֶה לְאָדָם חִלּוּמוֹת טוֹבִים, עָלְיוֹ לְקַרֵּא קְרִיאַת
שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטֵּה כְּפִי נִסְחַ הָאֲרִיז"ל בְּכוּנָה גְדוֹלָה, רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצוּבוֹת סִימָן ל') הַעֲצָב עַל חִלּוּם רַע מְבַטֵּל
אֶת הַחִלּוּם שְׁלֵא יִתְקִים; וְכֵן אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּאֻהָה סִימָן י"ט)
מְבַהִילִין אֶת הָאָדָם בְּחִלּוּמוֹת כְּדִי לְהַסִּיר מִמֶּנּוּ גְאֻהָה
שְׁקוּעָה שְׁהִיא מְכֻסָּה מִמֶּנּוּ שְׁאִינוֹ מְכִיר בָּהּ; וְהַעוֹלָה עַל
הַכֹּל צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לוֹ
תְּמִיד חִלּוּמוֹת טוֹבִים, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר
בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד שְׁמַח שְׁאַתֶּם בּוֹדְקִים אֶת
הַמְּזוּזוֹת, כִּי תִכְףּ וּמִיד כְּשִׁקוּרָה מְשֻׁהוּ בְּבִית צְרִיכִים לְבַדּוֹק
אֶת הַמְּזוּזוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

רנב אָשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֵלֶק רס"ט בְּנַחֵל

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַסְבִּיר לְגַב' ... תַּחֲיָה, שְׁאֲנִי לֹא בָּא לְקַחַת מִמֶּנָּה אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלָהּ, אֲלֵא אֲנִי רוֹצֵה דִּיקָא שְׁכַל הַנָּשִׁים יִקְבְּלוּ אֶת הַמַּכְתָּב הַיּוֹמִי בְּאוֹתוֹ יוֹם, כִּי רַב הַנָּשִׁים זֶה אֶצְלָן הַחֲמִצָּן הַיּוֹמִי.

אֵל תִּכְנִסִּי בְּלַחֲץ בְּעֵינַי הַהֲצָגָה, אֲדַרְבֶּה אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד שֶׁיְהִי הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְעֵינַי הַבְּנוֹת שֶׁל הַסְּמִינָר כְּדֹאֵי לְשִׂאוֹל אֶת הַמְּנַהֲלֵת שְׁלָהֶן, וְאִם הִיא תִּסְכֵּים גַּם אֲנִי מִסְכֵּים.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ לְשִׂמְחָה אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְזוֹ הַתְּשׁוּבָה הַכִּי גְדוֹלָה עַל הָעֵבֶר וְכוּ' וְכוּ', וְאִם הִיִּית יוֹדַעַת אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּשָׂמִים, הִיִּית רוֹקְדַת מְרַב שְׂמֻחָה, וְגַם הִיִּית מְרַקִּידָה אֶת כָּל הַנָּשִׁים.

נָא וְנָא לֹא לְהַשְׁכֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְתִשְׁתַּדְּלִי שֶׁיְהִי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁכַעוּלָם רַק שֶׁיְהִי פְרוּדִים בְּקַהְלָתֵנוּ וְכוּ', וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְקַיֵּם מַה שֶׁעֲשִׂתָּה אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה שְׂאֲמָרָה לְמַרְדְּכִי (אֶסְתֵּר ד' ט"ז) "לָךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים", שֶׁיְהִי אַחְדוֹת בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי לְהַפְּךָ הַמֶּן הַרְשָׁע שֶׁהִשְׁרַשׁ שְׁלוֹ הוּא מִעֲמָלָק, וְהִשְׁרַשׁ שְׁלָהֶם זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם קְטָרְגַּ עַל עִם יִשְׂרָאֵל וְאָמַר (אֶסְתֵּר ג' ח') "יִשְׁנֹו עִם אַחַד מְפָזֵר וּמְפָרְד בֵּין הָעַמִּים", כִּי כָּל עֵינָנוּ זֶה הַפְּרֵד וּמְשַׁל, לְעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל רִנָּג

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד שִׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם בֵּין נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וּבִפְרֹט בֵּין אֵלּוּ שְׁעוֹסְקוֹת לְשִׁמּוּחַ אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם תָּמִיד יָבִיא לְכֵן אִיזוֹ עֲלֶה וְכוּ', אִיזוֹ סִבָּה וְכוּ', שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ מְרִיבוֹת וְאִי הֶבְנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֶתֵּן צְרִיכוֹת לְשִׁמּוּר מְזֵה מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשַׁצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְקִיץ, כ"ב פְּסָלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כְּמָה שֶׁאֲנִי לֹא אֶכְתֵּב לָךְ עַל הַחֹסֵד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצָמֶךָ לְבִדּוּק כָּל פֶּרֶט וּפְרֹט מֵה שְׁקוֹרָה בַּמְשָׁרָד זֶה לֹא מְסַפֵּיק, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד חָלַשׁ וְאִין לִי כֹחַ לְמַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא לִי מְסַפֵּיק בְּחַיִּים וְכוּ', וּמֵה גַם שֶׁאֲשַׁתִּי תַחֲיָה, זְקוּקָה עֲכָשׁוּ לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יָכוֹל לְרַדֵּת אֶל כָּל פֶּרֶט וּפְרֹט מֵה שְׁקוֹרָה בַּמְשָׁרָד, וְאֲנִי מְסַרְתִּי אֶת זֶה לְוַעַד שֶׁהֵם יִבְדְּקוּ עַל כָּל דְּבַר פְּרִטִי וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד שִׁמּוּחַ אִם תּוּכְלוּ לְהַזִּיז אֶת גְּב' ... לְמַבְנֵה הַיִּשָּׁן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי אִם זוּג רַבִּים בֵּינֵיהֶם כָּל הַקְּהֵלָה לֹא צְרִיכָה לְסַבֵּל מְזֵה.

רנר אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחֵל

וְמָה שֶׁהִיא מְאַיֶּמֶת שְׁתַּלְּךָ לְבֵית מִשְׁפָּט וְכוּ' וְכוּ', זֶה
לֹא הֶעֱנִינְךָ שְׁלָנוּ כָּלֵל.

וְשׁוֹב פְּעַם תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד מְאֹד עַל כָּל מֵה שֶׁאַתָּה
עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְקִיץ, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁישׁ לְךָ
בְּזֶה שֶׁאַתָּה מְדַפֵּס בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת הַעֲלוֹן "הַלִּיכוֹת עוֹלָם"
וּבְסוֹף הַשָּׁנָה נַעֲשֶׂה מְזֵה כְּרִיכָה, וְזֶה יִהְיֶה אוֹצֵר הַמְּנַצֵּר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְקָרוֹב הֵבִין שְׁלִי
ר' ... נְרוּ יְאִיר יִכְנַס יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּלִגִּים כֶּסְפִּים עֲבוּר קִהְלָתְנוּ
הַקְדוּשָׁה, וְאִז לֹא יִהְיֶה בְּעֵינָה עִם הַדְּפֻסָּת הַעֲלוֹן, וְכֵן נוֹכַל
לְהַפִּיץ אֶת זֶה בְּכַמִּיּוֹת גְּדוּלוֹת, וְחִזְק וְאַמֶּץ לְהַמְשִׁיךְ
בְּעִבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְיִקְיָם אֶצְלְךָ (שׁוֹפְטִים ו' י"ד) "לְךָ בְּכַחֲךָ
זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל".

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל רִנָּה

בְּעֵינֵי הַמַּקּוּוֹה שֶׁל הַנָּשִׁים, דַּע לָךְ שֶׁזֶה עֵינֵי שֶׁל
כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, וְלִכֵּן רְצִיתִי שֶׁכָּל הַבַּיִת הוֹרָאָה
יִתְעַרְבוּ בָּזֶה וְלִבְדֵּק מִי הָאֲחֵרָאֵי וְכוּ', וּבְשָׁל מִי הַתְּקֵלָה וְכוּ',
כְּדֵי שְׁנוּכַל לְתַקֵּן אֶת זֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה עַל צַד הַכִּי
טוֹב, כִּי בָאוֹת גַּם מִבְּחוּץ נָשִׁים חֲלוּנִיּוֹת וְכוּ', וְאֲנִי רוֹצֵה
שִׁיְהִיָּה בְּתַכְלִית הַהַדּוּר וּבְתַכְלִית הַנִּקְיוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה
מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ת.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְקִיץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמַר שְׁלֵא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם
שִׁיכּוֹת עִם נוֹאֲפִים, כִּי בְּקִלוֹת אֶתָּה יְכוּל לְפוֹל בְּשֵׂאוֹל
תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו וְלִגְמַר בְּבֵית סֵהַר, וְעוֹד יִהְיֶה חֲלוּל הַשֵּׁם
עַל קַהֲלֵתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, שֶׁבְּדָאֵי
שְׁאֲנַחְנוּ חַפִּים מִפֶּשַׁע, וְלִכֵּן רָאָה שֶׁהַזְּהִרָתְךָ שֶׁתִּנְתַּק אֶת
הַקֶּשֶׁר עִם הַנוֹאֵף הַזֶּה לְגַמְרֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

תתא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ב פסלו ה'תשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתולידי בקלות מאד, ורק אל תכנסי בלחץ ותאמרי עכשו בכל יום כמה פעמים את התפלה הזו:

רבונו של עולם חוס וּחַמַל עָלַי וְתַקַּל מֵעַלַי אֶת צַעַר הַעֲבוּר וְהַלִּידָה, וְתַהֲיֶה עִמִּי בַעַת הַלִּידָה, וַיֵּצֵא הַיּוֹלֵד לְאוֹר הָעוֹלָם בְּרַגַע קָטָן בְּקִלּוֹת בְּלִי שׁוּם נֹזֵק לֹא לִי וְלֹא לְיֹלֵד, וַיְהִיָּה נוֹלָד בְּשֵׁעָה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וּבְמִזְל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם וְלִבְרִיאוֹת לַחַן וְלַחֶסֶד, וְאֲנִי וּבַעֲלֵי נַגְדְּהוּ לְעַבּוּדְתְּךָ וְלַתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְנֶאֱמִין בְּךָ תְּמִיד אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁגֵּיחַ עֲלֵינוּ בַּהֲשִׁגָּה פְּרִטֵי פְּרִטִית, וְתִשְׁמְרֵנִי וְהַעֲוֹבֵר שְׁלֹא אֶהְיֶה אֲנִי וְהַעֲוֹבֵר נְזוֹקִים לֹא בְּגוֹף, וְלֹא בְּאֵיבָרִים, וְלֹא בְּעוֹרְקִים, וְלֹא בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבֶשֶׂר, וְשָׂאֵר בְּנִין הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ חָלָל הַגּוֹף, וְלֹא חוּץ לְחָלָל הַגּוֹף, וְתַחֲזֹק אֶת כּוּחֵי וְרוּחֵי וְעֲצָמוֹתַי, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר רַפָּאוֹת תַּחֲי לְשִׁרְךָ וְשִׁקּוּי לְעֲצָמוֹתֶיךָ, כִּי לֶךָ יְהוּה הוֹחֵלְתִי אַתָּה תַעֲנֶה יְהוּה אֱלֹהֵי, וְאֲנִי בִיהוּה אֲעֻלּוּזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי, רְצֵה יְהוּה לְהַצִּילֵנִי יְהוּה אֱלֹהֵי לְעִזְרָתִי חוּשָׁה, וְאַזְכֶּה לִילֵד בְּקִלּוֹת מְאֹד בְּלִי שׁוּם פֶּחַד וּכְאֵב וְצַעַר כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

אֲשֶׁר שָׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֲל רִנּוּ

בְּעֵינַי הַבַּיִת סֵפֶר וְכו', אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת מֵה שְׁטוּב
בְּשִׁבְלֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלֹתַי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה
מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְקִיץ, כ"ב פֶּסֶל ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קִלְפָה חֵלֶק ב' סִימָן א') יֵשׁ שְׁדִים
שְׁמֻצוּיִים בְּבֵתִים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בַּבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה כְּעַס
וּקְטָטוֹת בְּבֵתִי. וְעַקֵּר הַבַּיִת הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יֹמָא ב.) בֵּיתוֹ זוֹ
אִשְׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עַקֵּר הַקְּטָטוֹת מִמֶּנָּה. וְלִפְעָמִים
נִאָחֲזִים בְּשֵׂאֵר בְּנֵי הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה נִעֲשִׂים הַקְּטָטוֹת
וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבַּיִת. וְזֶה מִפְּרֹשׁ
בְּפֶסוּק (אִיּוֹב כ"א) "בְּתֵיהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד", וְדָרְשׁוּ חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (רש"י שם) מִפְּחָד - אֱלוֹ שְׁדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחָד" כִּי
הַשְּׁלוֹם הַפֶּךָ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשְּׁדִים הַמְקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ
"וְלֹא שָׁכַט אֱלוֹהִים" וְכו', הִינּוּ הַיִּסּוּרִים, עֵין שָׁם.

רנח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

ואני מכרח להגיד לכם שהשדים האלו נבראים רק מהכעס והמחלוקת וכו' וכו', כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ט"ו) במקום מריבה שם השטן; ולכן תשמרו מאד מכעס, כי כעס בבית מחריב את הבית. ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות כעס סימן ט"ו) כעס של אשה מחריב את הבית.

אתם צריכים לדעת אשר איש ואשה צריכים להיות ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחנן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, וביתם הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, והוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמת, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמת, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֵל רֵנֵט

שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יִחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית,
וַיִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשָּׂמוּ שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם
וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְקִיץ, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִחָה שֶׁהָיָה
לִי שֶׁקַּבְּלֹתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, רְצִיטִי שֶׁתְּכַתְּבוּ לִי לְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם
בְּשָׁבוֹעַ, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁחַתְּנָתִי אֲתָכֶם וְזֶה חֶלְקִי מִכָּל
עֲמָלִי, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה גְּדוּלָה, כִּי (סוּטָה
יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט'
הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ
אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת שָׁם
הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד,
כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה שָׂמוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְּיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ

רס אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנְּחָל

הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הַיְנוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

... נ"י, רָאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם
מִפְּרֹשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, כִּי זֶה סִגְלָה לְאַרְיֵכוֹת יָמִים, וְכֵן תִּגְרוֹס כַּמָּה
פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּי מִשְׁנ"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנְס"ה, כִּי עַל יְדֵי
גִירָסָא מִשְׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן תִּזְכֶּה לְפְרָנְסָה בְּנִקְל, וְעַל כָּלֵם תִּלְמַד
בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִם תּוֹכֵל לְשַׁבֵּת אֶצֶל אָבִיךָ נ"י
לְשִׁמוּעַ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת הַזֶּה שְׁאֵדָם לּוֹמֵד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה
מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרַי מְקִיץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

כָּל מַה שֶׁקָּשׁוּר בְּעֵינַי חֲנוּךְ וְכוּ', וְתַעֲסוּקָה וְכוּ', כְּדֵי
לָךְ לְהַתְּיַעַץ עִם הַמְּנַפֵּ"ל, כִּי אֲנִי לֹא בָקִי בְּדַבְרִים כָּאלוֹ, וְאֲנִי

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחַל רִסָּא

מָאד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר מְקִיץ, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּלְךָ רִאשׁ בְּרִאשׁ עִם אֲשֶׁתְּךָ, 'תְּהִיָּה חֶכֶם וְלֹא צוֹדֵק'.

אֲשֶׁרֵי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכֶּל וְהוּא מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹדֵעַ וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדַבֵּר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְאִזּוֹ דִּיקָא חַי חַיִּים נְצַחִים עַרְבִים וּמְתוּקִים חַיִּים מְאֻשְׁרִים עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, מֵאֲחַר שִׁיּוּדַע שֶׁכֶּל מֵה שְׁקוּרָה אֲתוּ זֶה הַכֵּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְכִּי גְלַה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַחְשְׁבָה הוּא סוֹבֵל מֵהִילָדִים שְׁלוֹ, וְכִשְׁאָדָם פּוֹגֵם בְּהַדְּבוּר הוּא סוֹבֵל מֵאֲשֶׁתּוֹ, וְכִשְׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַעֲשָׂיו הוּא סוֹבֵל מִבְּנֵי אָדָם, וְלִכֵּן רֵאוּי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל מֵה שֶׁפָּגַם בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁלוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן. יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַסִּבֵּל שֶׁסוֹבֵל מֵהֶם, וְלִכֵּן אֲתָה צְרִיךְ לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוּת, וְאִפִּילוֹ שְׁזָה בָּא לָךְ מָאד מָאד קָשָׁה, זְכוּר מֵה שֶׁאָמַר

רסב אָשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחֵל

הַתְּנָא הַקְדוּשׁ (אבות פֶּרֶק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַע לָךְ כְּשֶׁאַדָּם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעוּס, בְּזֶה אֶפְלוֹ שְׁנַמְצָא בְּמַדוּר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס כְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מַגְאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלִיּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוֹ מִשְׁהוּ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֻלָּה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבֶּשְׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקָחָהּ זֹאת", אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכוֹאֵב לָךְ אֶת הַבְּזִיוּנוֹת שְׂאֵתָה סוֹפֵג מֵאִשְׁתְּךָ, אָבֵל אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַכֹּל הוּא בְּחֻשְׁבוֹן צָדֵק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לַעֲשׂוֹת כֹּל מַה שְׂכִיכּוֹלְתָךְ לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֵכּוֹת פֶּרֶק ט' הֵלְכָה ח') אֵי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאֵי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אֵי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהָן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצְאָת שֵׁם הַבְּרֵכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְת' י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

תְּרָאָה לְפִיּוֹם אֶת אִשְׁתְּךָ בְּכָל מַחִיר, כִּי כִּף אָמַר רַבִּינוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מִלְּדִיהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלִּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאִשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאוֹכֶם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וּכְבָדִים מְאֹד

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנֶחֱל רִסג

מָאד וְכוּ, וְכוּ, עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרֵם וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא ג'ט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבֻמוֹת ס"ג.) 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדִּילוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא'.

וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחֻסְדֵי בְּרִסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכַרְח לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הֶרְאִשׁוֹן לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹכְבִּים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל דְּבָרִים אֵלּוּ מְאֹד מְאֹד, עַל אֵלּוּ שְׁמִשְׁפִּילִים אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, וּמִי שְׁהִיָּה לוֹ סִסְסוֹךְ עִם אִשְׁתּוֹ, רַבְּנוּ ז"ל לֹא רָצָה לְקַבֵּל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלֹא רָצָה אֶפְלוּ לְרִאוֹת אוֹתוֹ, וְיָדוּעַ הַסְּפּוֹר שְׁהִיָּה בְּשָׁבוּעוֹת אוֹ בְּחֻנְכָה, שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵת שְׁהִיָּה יוֹשֵׁב עַל הַשְּׁלֶחָן עִם אָנָּ"שׁ: "וְוַעַר הָאֵט דַּאֵס אִינן זִיךְ אַזָּא עֲזוֹת, צוּ הָאֲבָן בֵּי מִיִּין טִישׁ אַ הֶרְהוֹר רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, אִיךְ מִיִּין נִיט טַשְׁעֲרִינְעֵר, נִיט בְּרִסְלָבֵר, נִיט טַעֲפְלִיקְעֵר", [מִי יֵשׁ לוֹ אֶת הַעֲזוֹת שְׁהִיָּה לוֹ הֶרְהוֹר רַע בְּשְׁלֶחָנִי, אִינִי מְתַכְּנֵן עַל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מְעִיר טַשְׁעֲרִין, וְלֹא מְעִיר בְּרִסְלָב, וְלֹא מְעִיר טַעֲפְלִיק]. וְטִירָאוּיִצְעֵר לֹא הַזְּכִיר, וְהִבִּינוּ אָנָּשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מִי הוּא הָאִישׁ הַזֶּה, כִּי הִיָּה שֵׁם אֶחָד מְטִירָאוּיִצְעֵ שְׁלֹא הִיָּה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית כְּשֵׁתִי שָׁנִים, וְתַכְּךָ קָם רַבְּנוּ ז"ל מִן הַשְּׁלֶחָן וְנִכְנַס לְחֻדְרוֹ, וְהָאִישׁ הַזֶּה שְׁלֹא הִיָּה לוֹ שְׁלוֹם בֵּית עָמֵד עַל הַפֶּתַח וּבְכָה הַרְבֵּה מְאֹד, וְגַם אָנָּשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּקִשׁוֹ מְרַבְּנוּ ז"ל לְעֶדוּ, עַד שֶׁהִבְטִיחַ שְׁיַחְזוֹר לְבֵיתוֹ וְיִשְׁלָם מִיַּד עִם אִשְׁתּוֹ, וְאִזּוּ יִצָּא רַבְּנוּ

רסד אָשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחֵל

ז"ל מִחֲדָרוֹ, וְהַמְשִׁיךְ אֶת סֵדֶר הַנְּהַגָתוֹ בְּשִׁלְחָנוֹ הַטְּהוֹר, רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שָׁרְבָנוּ ז"ל הַקָּפִיד עַל שְׁלוֹם בַּיִת, וְאִם לֹא הָיָה שְׁלוֹם בַּיִת לֹא רָצָה לְשַׁבֵּת אֶפְלוּ בְּאוֹתוֹ שְׁלַחַן אִיפֹה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יוֹשֵׁב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.תו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְקִיץ, כ"ב כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

בְּאַתִּי לְאַחַל לָכֶם מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְכַבֵּית עַל הוֹלָדָת הַבַּת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּירוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנָּה, וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא לְרִיב וּלְהִתְוַכַּח חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מֵאֵד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנֶחֱל רִסָּה

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה
מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ת.ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... יָרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח שְׂאֲתֶם מַחְזִיקִים אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד
בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה
בְּיַנְיָהוּ, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פֶּרֶק ט' הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא
אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא
שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק
שִׁיְהִי בְּיַנְיָהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן
אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם
בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְשִׁמְרוּ מְאֹד
מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה בְּיַנְיָכֶם וּכְנוּחֵים אוֹ אִי הִבְנוּת, כִּי כֵךְ אָמַר רַבֵּנוּ
ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשְּׁטָן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח שְׂאֵתֶם עוֹבְרִים דִּירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ הַדִּירָה, וְיִהְיֶה בֵּיתְכֶם
לְמִשְׁכַּן הַשְּׂכִינָה.

בַּעֲנֵן כָּל מָה שֶׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר לַעֲשׂוֹת לְפָנַי שְׁנֹכְנָסִים
בְּדִירָה, זֶה רַק אִם קוֹנִים דִּירָה, אֲבָל לֹא כְּשׁוֹכְרִים דִּירָה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת
הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי
אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל
אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז
הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט)
"וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַיְיָ" עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַר
שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִּים כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצַדָּקָה, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר
יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדָּר מְצַלִּי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי
בְּצַדָּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת
עֲנִיִּים הַלָּכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם
כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כִּף מִתְּפַלְּלִין שְׂנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי
בְּצַדָּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב
סַעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדָּקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי
שֶׁנִּזְהָר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵז
נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת מְנִיעָה לְכָל הַפְּחוֹת לְשָׁנָתִים וְכו',
וּכְדֹאֵי לְבָרֵר עִם רוֹפְאָה מִה הַדְּבָר הַכִּי טוֹב וְכו'.

רק תְּהִי בְּשִׁמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תְּכַרִּיחִי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשִּׁמְחָה מִמְּתָנָת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמָחָר, וְלִכֵּן רְאֵי לְחַטֵּף שִׁמְחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה.

רסח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ
יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצֵחַ נֹצְחִים.

יְדִידֵי הַיָּקָר ! אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמֵחַ,
כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה הַגְּאֻלָּה. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א'),
סִימָן קסט) : אִם אָדָם שָׁשׂ וְשָׂמַח, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר
אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִפְגַּם בְּבְרִיתוֹ, שֶׁהַקְּלָפָה שְׂמַחְטָאת אֶת הָאָדָם
בְּפִגְמֵי הַבְּרִית, נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלָלָה, שְׂמַחְטָתָהּ בְּאָדָם עֲצָבוֹת
וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי, וְלִכֵּן אִם יְהוּדֵי רַק שְׂמַח, אַף פֶּעַם
לֹא יִחְטָא. כָּל הַחְטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת שֶׁבָּאִים לְאָדָם, שְׂנֵיכָשְׁלָה
בְּמָה שְׂנֵיכָשְׁלָה, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂמֵחָה עֲצָמוּ לְעֲצָבוֹת,
וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, וְזֶה מוֹצִיא לוֹ אֶת הַחֶשֶׁק לְחַיּוֹת, זֶה מְאַבֵּד
לוֹ אֶת הַמְּזֵל שְׁלוֹ, אִם אָדָם רַק שָׁשׂ וְשָׂמַח, יֵשׁ לוֹ תָּמִיד מְזֵל
טוֹב. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, חֵלֶק ב') : מִי שֶׁתָּמִיד
שְׂמֵחַ — הוּא מְצַלִּיחַ. וְלִכֵּן הַהֶכְרַח לָךְ לְשְׂמֵחַ, וְאִם אַתָּה
רוֹצֵה לְזָכוֹת לִישׁוּעָה, רְאֵה רַק לְשְׂמֵחַ, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֹאת
הַגְּאֻלָּה, אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּתוּב (דְּבָרֵי-הַיָּמִים-א' כו, טז) :
"עַז וְחֲדָדָה בְּמִקְוֵמוֹ", שֵׁם נִמְצָאת רַק שְׂמֵחָה, אָדָם יָכוֹל
לְבַדֵּק אֶת עֲצָמוֹ אִם בְּאֵמֶת חָזַר בְּתִשׁוּבָה אִם לֹא, אִם תָּמִיד
שְׂמֵחַ, סִימָן שְׂנֵיכָשְׁלָה תִּשׁוּבָתוֹ בְּשָׂמִים, וּבְאֵמֶת חָזַר
בְּתִשׁוּבָה, אָבֵל אִם אָדָם עֲדִין נּוֹפֵלֶת עָלָיו מְרִירוֹת, דִּכְאוֹן
וְקִשְׁיוֹת, סִימָן שֶׁהוּא בְּאֵמֶצֶע הַדְּרוֹךְ, וְעֲדִין לֹא חָזַר
בְּתִשׁוּבָה, וְעֲדִין לֹא נִתְקַבְּלָה תִּשׁוּבָה.

לִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלְךָ ! אַתָּה יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֵמֶת כְּזֶה, כְּמוֹ
שֶׁרַבְּנוּ נִחְמָן מִבְּרִסְלָב זי"ע בְּפִרוּשׁ אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב'),
סִימָן כד) : מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה תָּמִיד, וְלַעֲשׂוֹת כָּל

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל רִסֵּט

מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂגָם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים שְׁבָאִים לְאָדָם זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמִיחָה, כִּי אִם הָיָה תְּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, לֹא הָיָה חוֹלָה, בְּרָגַע שְׂאָדָם נִשְׁבֵּר וְנוֹפֵל בְּעַצְבוֹת וּבְמַרְרֵרוֹת וּבְדַכְאֹן, בְּקָלוֹת מְקַבֵּל שְׁפַעַת אוֹ מַחְלָה אַחֲרָת, אֲבָל כְּשֶׂאָדָם שְׂמִיחָה, שׁוֹם רוּחוֹת רָעוֹת אֵינָן יְכוּלוֹת לְנַצַּח אוֹתוֹ.

וְלִכֵּן רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל שְׂבִיכְלֵתָךְ רַק לְהִיּוֹת שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ. כְּשֶׂאָדָם שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, נִתְרַחֵב לוֹ הַלֵּב, וְאֵינן לוֹ כָּבֵד שׁוֹם קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶדְרָכָה הוּא מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂמֵדְבָרִים אֶל חֵבֵר טוֹב, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְגַלָּה שְׂמֵאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי לְמָה הָאָדָם שְׂמִיחָה? מִפְּנֵי שְׁנִבְרָא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְאִם יֵשׁ לִי אֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי לְמָה אֲנִי צָרִיךְ לְרוּץ אֶל פְּלוֹנִי אוֹ אֶלמוֹנִי, אֲנִי יְכוּל לְרוּץ תַּכְּף אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְדַבֵּר עִמּוֹ. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כה): הַהֲתַבּוֹדוֹת הֵיא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה מֵהַפֵּל; דְּהֵינּוּ שְׂאָדָם מְרַגֵּל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה גוֹרֵם שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, שְׂלֹא הֵיוּ שְׁעֲשׂוּעִים כְּאֵלוֹ מִיְמוֹת עוֹלָם. תִּתְאָר לַעֲצָמָךְ, הַנְּשִׂמָה שְׂלָךְ יִרְדָּה לְזֶה הָעוֹלָם, וְאֵינָךְ יוֹדֵעַ מַה הַתְּכַלִּית שְׂלָךְ, אֲתָה מְסַתּוֹבֵב כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ, וּפְתָאֵם נִתּוּדַעַת מִרַבֵּנוּ נִחְמָן מְבָרְסֵלֵב זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ, שְׂמַעוֹרֵר אוֹתָךְ לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל הַמַּצְבִּים שְׁעוֹבְרִים עֲלֵיךְ, וּפּוֹתַח לָךְ אֶת הַלֵּב וְהַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַיּוֹדֵעַ אֲתָה אֵיזוֹ גְּאֻלָּה הֵיא זֶה? ! כָּל הַגְּלוּת הֵיא מִפְּנֵי

ער אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

שְׁאָדָם אֵינוֹ מִכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי־מורה"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'): עֵקֶר הַגְּלוּת זֶה מַחֲמַת חֶסְרוֹן אָמוּנָה, כִּי הַמֶּאֱמִין שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶּה, אֵין אָצֶלוּ גְלוּת, אִתָּהּ הוּא קָדָם שֶׁבְּרֵאתָ הָעוֹלָם, אִתָּהּ הוּא מִשְׁבְּרֵאתָ הָעוֹלָם, מֵה יֵשׁ לִי לֵהִיּוֹת שְׂבוּר, בְּמִרְיוֹת וּבְדַכְאוֹן וּבְקִשּׁוּיֹת עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֲלֹא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶּה, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, מֵה לִי לֵהִיּוֹת שְׂבוּר? ! אָמַת, עוֹבֵר עָלַי מִשְׁבְּרִים וְגִלִּים, עַל מִי לֹא עוֹבֵר, כִּי הַכֹּל נִסְיוֹנוֹת מֵהִשְׁמִים לְרֵאוֹת אֵיךְ תַּחֲזִיק מֵעֵמֶד בְּתוֹךְ כָּל הַצְּרוֹת וְכָל הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת שְׁכָל אֶחָד סוֹבֵל. וְלִכֵּן יֵשׁ עֲצָה אַחַת — רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם, וְזֶה שׁוֹבֵר מִמֶּנּוּ הַגָּאוֹת וְהַגְּאוּהַ הַסְּרוּיָה, כִּי מִבְּטֵל עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ נַחֲמָן מְבַרְסֵלֵב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ רוּצָה לְהַחֲדִיר בָּנוּ. וְלִכֵּן עָלֵינוּ לֵהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מִרְבִּי אָמַת כְּזֶה, רַבִּי קְדוּשׁ כְּזֶה, וְעָלֵינוּ לְהַפִּיץ תּוֹרָתוֹ לְכָל שְׂכֵבוֹת הָעָם, וְלִכָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבְזֶה תְלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ת.י.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ב כֶּסֶל ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר

רַק עֲכָשׁוּ נִתְדַע לִי שֶׁהַכִּנְסָה אֶת נִכְדָּךְ לְעַל הַמְּצוּוֹת, וְלִכֵּן בְּאִתִּי לְאַחַל לָךְ וּלְאַשְׁתָּךְ וְלִכָּל הַמִּשְׁפָּחָה הַכְּבוֹדָה מְזִל

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל רַעַא

טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִהֲנַכֵּד הַזֶּה וּמִכָּל הַנִּכְדִּים, וְשִׁיחָהּ רַק שְׁמֵחוֹת בְּבֵית שְׁלֹכֶם, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת עַד שְׁנִשְׁמָע אֶת הַבְּשׂוּרָה הַכִּי מְשֻׁמַּחַת בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק עַל יְדֵי הָאֲחֵדוֹת וְהָאֲהָבָה שִׁיחָהּ בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחֵל לָךְ מִזֵּל טוֹב לְבָבִית

תּתִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מְקִיץ, כ"ב פְּסָלוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׁאַתֶּם עֲשִׂיתֶם רְצוֹנִי וּמְלַחֲצִים אוֹתָהּ שְׁתַּצֵּא מִהַמְּבִנָה הַזֶּה וְלַעֲבֹר לְמִבְּנֵה הַיִּשָּׁן אִיפֹה ... נְרוּ יְאִיר יוֹשֵׁב, יֵשׁ שְׁמָה כְּמָה חֲדָרִים רִיקִים, כִּי אֲנִי רוֹאֶה כִּי אִם הִיא תִּשָּׂאֵר שְׁמָה יִהְיֶה רַק שְׁבוּשֵׁי עֲבוּדָה, וְלָמָּה כָּל הַקְּהָלָה צְרִיכָה לְסַבֵּל כְּשׁוֹג רַבִּים בֵּינֵיהֶם, וְלָכֵן אֲנִי מְקַפֵּיד מְאֹד שֶׁהִיא תַּעֲבוֹר מְקוֹם, כִּי זֶה לְטוֹבַת כָּל הַקְּהָלָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעֵרִיךְ מֵה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים בְּשִׁבְלִי, כִּי פְּשוֹט אֲנִי נִמְצָא בְּמַצֵּב קִשָּׁה הֵן בְּבְרִיאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהֵן אֲשֵׁתִי תַחְתֶּיהָ, בְּמַצֵּב קִשָּׁה מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַתְּעַסֵּק עִם קְטַנוּגְנוּיּוֹת וְשִׁטּוּיּוֹת כְּאֵלּוּ, וּבְזָכוֹת זֶה שְׁאַתֶּם

רבע אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנְּחָל

שְׁלִיחִים טוֹבִים וְשׁוֹמְרִים אוֹתִי שְׁאֲנִי לֹא אֶפֶל בַּפֶּחַ, יִשְׁמַר אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַל נֶגַע וּמְכַל מַחְלָה, וּמְכַל צָרָה וְצוּקָה, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְקִיץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח שֶׁהַשְּׁלֵמָתָן בֵּינֵינוּ כִּי זֶה אֶצְלִי יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַכֵּל, וְהַסְּמִיךְ מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוֹלְתוֹ רַק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בְּקִהְלָתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה, וְאֲנִי לֹא יֵתֵן לְכָלֵב הַזֶּה שְׁיִוָּכַל לְנַשֵּׁךְ בְּקִהְלָתְנוּ וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח שֶׁאַתָּן מְתַאַחְדוֹת יַחַד, הֵינּוּ כָּל אֵלֵינוּ הַנָּשִׁים שְׂיַצִּיגוּ בַּהֲצָגָה וְכוּ', וּבְשִׁבִיל הַבְּנִים אֲדַרְבֶּה תַּחֲשָׁבִי אִיזוֹ עֲצָה שְׁאֲנַחְנוּ יְכוּלִים עוֹד לְתַקֵּן מָה שֵׁישׁ לְתַקֵּן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֲל רַעַג

תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ב כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה, מְחַנֶּכֶת בְּסִמְיָנָר "בֵּית מִלְכָּה"

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ שְׂאֵת זֹכָה לְנִסְעַ אֶצְלָ צִיּוֹן רַבְּנֵי ז"ל
בְּחִנְכָּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּפְעָלֵי שְׁמָה יְשׁוּעוֹת
גְּדוּלוֹת, וּבִפְרָט בְּמִצִּיַּאת הַזְּיוּג, וְתִזְכִּי לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן
בְּיִשְׂרָאֵל, רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי וְלֹא לְהִפְגֵּס בְּלִחָץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵתָה צְרִיף לְדַעַת שְׂאִמּוּנָה לֹא בָּא קָל
לְאָדָם, כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בַּר מִיָּנֵן נִכְנָס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת,
כְּמוֹ שְׂאִמְרַ רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אִמּוּנָה סִימָן כ"ב) הִפְשַׁע שֶׁל
אָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה לְאָדָם; וְאִמְרַ הַנְּבִיא (ישַׁעְיָה נ"ט ב') "כִּי אִם
עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מְבִדִילִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹקֵיכֶם וְחַטְאוֹתֵיכֶם

רעד אָשר שַׁנַּת תשע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

הַסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ", וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲבוֹד קָשָׁה מְאֹד כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְבִירוֹר וְזִכּוֹן הַמְדָּמָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְחִדּוּשׁ הָעוֹלָם, הֵינּוּ לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּכֶת שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִחֲדָשׁ אֶת כָּל הַבְּרִיאָה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמֶּשׁ, אָבֵל לְזִכּוֹת לְזֶה אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ח') צְרִיכִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַמְּזַכֵּךְ אֶת הַמוֹחִין שְׁלָנוּ שְׁנִזְכֶּה לְחִדּוּשׁ הָעוֹלָם שְׁנִרְגִישׁ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִחֲדָשׁ אֶת הַבְּרִיאָה, וְעַל יְדֵי זֶה נוֹכַל לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וְאִפִּילוּ שְׂכַבְר עֲבַרְנוּ לְצַעַרְנוּ מַה שְׂעַבַּרְנוּ וְכוּ' וְכוּ', וְנִכְשְׁלָנוּ בְּמָה שְׁנִכְשְׁלָנוּ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת יְכוּלִים לְהִתְחַיֵּל תְּמִיד מִחֲדָשׁ, וְאֵת זֶה רָצָה רַבֵּנוּ ז"ל שְׁנִכְנִיס בְּעֲצָמָנוּ שְׂבִכָּל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְזֶה עָקַר הַתְּשׁוּבָה שְׂאָדָם צְרִיךְ לְדַעַת (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח) אִינן שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אִינן דְּבַר כְּזֶה לְהִתְיֵאֵשׁ אֶפְלוּ שְׂעַשִׂיתָ כְּבָר אֶת הַדְּבַר הַכִּי גְרוּעַ, עַדִּין אַתָּה יְכוּל לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם חַי הוּא יְכוּל לְתַקֵּן אֶת הַכֵּל, אָבֵל הַסְּמ"ךְ מ"ם מְכַנֵּס בְּאָדָם קְטָנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְסַפְקוֹת בְּאַמוּנָה, עַד שְׂמִכְנִיס בְּאָדָם קְשִׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וְכָל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת כְּאֵלוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַעַס עֲלָיו וְלֹא רוּצָה בּוֹ וְכוּ', אָשֶׁר זֶה סֵתָם הַסֵּתֶת הַנִּחַשׁ הַקְּדָמוֹנִי שְׂרַכַב עֲלָיו הַסְּמ"ךְ מ"ם, שֶׁהוּא פֶּתָה אֶת חֲנִיה שֶׁהִיא פֶּתְתָה אֶת אָדָם וְכוּ', וּמֵאֵז אֲנַחְנוּ סוּבְלִים מֵהַסֵּבֵל הַזֶּה שְׂחוֹשְׁבִים כְּאֵלוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָגֵז וּבְכַעַס עֲלֵינוּ, וְשׁוֹכְחִים שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֵא רַחֲמִים, וּמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, וְעַד יוֹם מוֹתוֹ מְחַכֶּה לוֹ אִם יֵשׁוּב, וְאֵז מִיֵּד יִקְבְּלוּ.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל רֹהַע

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ וְתִהְיֶה רַק שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁשׁ בָּךְ, כִּי תִהְלֶה לְאֵל יֵשׁ לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּה נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אָפְלוּ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרֵמוֹן, וְלִכֵּן חִזַּק וְאַמֵץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִכְנִיס בְּדַעְתָּךְ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהִכַּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹה תִמְיֵד תֵּלֶךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כִשְׁבַר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מְכֹל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזֹכָה לְהַכְנִיס בְּמַחְמַשְׁבָּתוֹ תִּמְיֵד אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהִכַּל לְכֹל הוּא אֹרֵךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

וְתִאֲמִין לִי אִם תִּחְדִּיר בְּעֲצָמָךְ אֶת הָאַמוּנָה פְּשוּטָה הַזֹּה שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, אֲזִי תִמְיֵד תִּדְבַר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁרַק זֶה מֵה שֵׁיִצִּיל אוֹתָךְ מְכֹל הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים שֶׁרַק עוֹבְרִים עָלֶיךָ וְכו', וְכַךְ אָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת הוֹנָאָה הַלְכָה ג') עַל מֵאֲמַר הַחֲכָם "אֵין רְגַע בְּלֹא פְּגַע", כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל רְגַע צְרוּת וְיִסּוּרִים אַחֲרֵים, עִם כָּל זֹאת אָסוּר לְהִשְׁבֵּר, אֲלֵא יָקִים עֲצָה הַזֹּה שִׁידְבַר תִּמְיֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁגַם כֵּן נִקְרָא פְּגַע, כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (תַּעֲנִית ז:) אֵין פְּגִיעָה אֲלֵא תַפְלָה, שְׁנֵאֲמַר (יְרֵמְיָה ז' ט"ז) "וְאַתָּה אֵל תִּתְפַּלֵּל בְּעַד הָעָם הַזֶּה וְאֵל תִּשָּׂא בְעַדֵם רְנָה וְתַפְלָה וְאֵל תִּפְגַּע בִּי כִי אֵינְנִי שִׁמְעֵ אֶתְךָ"; וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁאֲדָם רְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי

רעו אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנַּחֲל

זֶה יִשְׁמַר אֶת הַזְּמַן שֶׁלוֹ, כִּי תָמִיד יִהְיֶה לוֹ יָשׁוּב הַדַּעַת, וַיִּחְשַׁב עֲצוֹת אֵיךְ לִשְׁמַר שְׁלֵא יִלְךְ הַזְּמַן שֶׁלוֹ לְבַטְלָהּ, כִּי בְּאִמַּת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת נ"ט) הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדֵי שְׁעֵמוֹם (שְׁגֵעוֹן) וְלַיָּדֵי זְמָה, וְאָמְרוּ (אֲבוֹת דְּרַבִּי יִתְנן פֶּרֶק י"א) אֵין אָדָם מֵת אֶלָּא מִתּוֹךְ הַבְּטָלָה, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוֹ רַגַע אַחַד, מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִכָּל שָׂכָן עוֹד רַגַע וְעוֹד רַגַע וְכוּ' וְכוּ', עַד שִׁירְגִיל אֶת עֲצָמוֹ שְׁלֵא יִכּוֹל לְנַתֵּק אֶת עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְהוּא מְכַרַח תָּמִיד לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עָלִינוּנָה שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לָזֶה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמַנְיֵן דִּיקָא, שְׂאֹז הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרֻכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדָּר מְצָלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הַלָּכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כֶּף מִתְּפַלְלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סַעִיף י') טוֹב לִתֵּן צַדִּיקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל רַעז

שְׁנֵזֶהר לִפְנֵי כָּל תַּפְלָה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נְכוּן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזֹר תַּפְלָתוֹ רִיקָם.

וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם שְׁלֵא תָבוֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תַּפְלוֹת בְּמִנְיָן, וְלִכֵּן קַח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיךָ וְתַהֲיֶה חֶזֶק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֵז כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ כְּבָר יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי.

אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד שְׂאֵתָה תַעֲשֶׂה אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שְׁלֶךְ עֲבוּר צוּרְכֵי חַג הַחֲנֻכָּה ב"בְּרִסְלָב סְנֹטֶר" שֶׁהַקְּמִתִּי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְהַחֲנוּת הִיא לֹא לְמִטְרַת רוּחִים, אֲלֵא לְזִכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְקִנּוֹת שְׂמָה אֶת כָּל כָּל מֵה שְׁעָרִיכִים לְחַג הַחֲנֻכָּה, הֵן חֲנֻכִּיּוֹת אוֹ שְׂמֵן וְכוּ', אוֹ מִתְּנוּת, הֵן לְאִשְׁתְּךָ, וְהֵן לְיַלְדִים, וְהֵן לְכָל הַמְּשַׁפְּחָה, וּבִזְזָה אֶתָּה מְחֻזָּק אֶת הַחֲנוּת שְׂאוּכַל לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּזִכּוּי הָרַבִּים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי פֶּלֶא עַל גְּבֵי פְּלֵא יִבְנֹאֵל עוֹמְדַת כְּבָר לְמַעְלָה מִמָּאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים, וְעוֹד לֹא הָיָה דְּבָר כְּזֶה שִׁפִּיצוּ יְהוּדוֹת כְּמוֹ הַחֲנוּת הַזֶּה "בְּרִסְלָב סְנֹטֶר" שֶׁמְפִיֶּצָה בֵּין הַתּוֹשָׁבִים, וְתַהֲלָה לְאֵל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם מְחַיִּים אֶת עֲצָמָם עִם הַחֲנוּת, וְזֶה שְׂמֻחָה לְרָאוֹת אֶת מַעְלַת קְדוּשַׁת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִפְלוּ שֶׁהֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בָּאִים לְהַתְעַנֵּן מֵהַיְהוּדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִקְנּוֹת צִיצִית, תַּפְלִין, מְזוּזוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן בָּאִים מִכָּל הַיְשׁוּבִים מְסַבִּיב לְיִבְנֹאֵל לְקִנּוֹת בְּחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנֹטֶר", אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת, וְלִכֵּן בִּזְזָה שְׂתַכְנֵס לְקִנּוֹת בְּחֲנוּת שֶׁהַקְּמִתִּי אֶתָּה מְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים, כִּי כָּךְ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַחְזִיק אֶת הַחֲנוּת.

רעח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחֵל

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּתּוּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִקֶּץ, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תּשׁע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהַ

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁתַּדְּלִי לְהַחֲזִיק אֶת
עֲצֻמְךָ בְּיַחַד עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְתִבֹּאֵי לְעֶרְבִי שְׂמִחָה,
וּבִפְרֹט בְּחִנּוּכָה שְׂמִיכוּנוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו עֶרְבִי שְׂמִחָה
מִיַּחְדּוֹת בְּמִיָּנֵן, בְּהַצְּגוֹת מָאד מִיַּחְדּוֹת, וְנַעֲשֶׂה אֶת זֶה גַם
בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים, וְתִשְׁמְרֵי מָאד לֹא לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים בְּמִקּוֹמוֹת
אַחֵרִים וְכו', שְׂמִיכֵן הַסֵּמ"ך מ"ם מְלַכְדַּת לְלַכְדָּנוּ בְּמִלְכְּדַת
שְׁלוֹ וְכו', כִּי הִרְשַׁע הַזֶּה לֹא נָח כְּרָגַע, וְצָרִיכִים מָאד מָאד
לְשׁוֹר מִמֶּנּוּ, כִּי זֶה נִחַשׁ שֶׁהָאָרֶס בְּלִשׁוֹנוֹ, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּבֵא
קָמָא כג:): אָרֶס נִחַשׁ בֵּין שְׁנָיו הוּא עוֹמֵד; וְאָמְרוּ (זֶהֱרָ חֲדָשׁ כִּי תִשָּׂא)
דָּא נִחַשׁ דְּרִיכִיב עָלֶיהָ סְמָאֵל; וְצָרִיכִים מָאד מָאד לְשׁוֹר
מִהִטְמָאָה הַזֶּה שֶׁלֹּא נְפוּל בְּפַח שְׁלוֹ, וְלִכְן לָנוּ יֵשׁ אֶת הַהַצְּגוֹת
שְׁלָנוּ, וְאֶת הָעֶרְבִי שְׂמִחָה שְׁלָנוּ, וְאֶת הַהִתְקַבְּצוֹת שֶׁל חֲנֻפָּה
שְׁלָנוּ, וְלֹא צָרִיכִים לְלַכַּת לְרַעוֹת בְּשָׂדוֹת אַחֵרִים וְכו', שְׂכַל
הַתַּרְגִּיל שְׁלָהֶם לְתַפֵּס אוֹתָנוּ בְּמִלְכְּדַת שְׁלָהֶם, וְתַהֲלָה לְאֵל יֵשׁ
לָנוּ רַבִּי גְדוֹל שֶׁהוּא מַחִיָּה וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד אוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
וּמְדַרְיָךְ אוֹתָנוּ אֵיךְ לְהַחֲזִיק מְעַמֵּד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִכָּל הַנְּסִיווֹנוֹת
הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שְׁעוֹבָרִים עָלֵינוּ, וְלִכְן מְסַפִּיק לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל
שֶׁהוּא הַרְבֵּי שְׁלָנוּ, לֹא צָרִיכִים לְחַפֵּשׁ רַבִּי אַחֵר, אָנִי מָאד מִקְנָה

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל רעט

להקדוש ברוך הוא שתביני אל מה שאני מתכוון, אנחנו צריכים לשמר מאד מאד שלא יכנס בינינו שום רוחות זרות וכו', יהיה ממי שזה רק לא יהיה וכו', ואני מאד מקפיד שאף אשה לא תלך במקומות שלא שיך אלינו כלל, אנחנו צריכים להתחזק יחד, וזה סוד הצלחת קהלתנו שאנחנו מתאחדים יחד כמאמרם ז"ל (תנחומא נצבים) בנוהג שבעולם אם נוטל אדם אגודה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת, ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן, וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגודה אחת שנאמר (ירמיה ג) "בימים ההמה ובעת ההיא נאם הוי"ה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו" וגו' כשהן אגודים מקבלין פני שכינה; ולכן אם נשות אנשי שלומנו יהיו מאחדות יחד, אזי שום רוח רעה מבחוץ לא יוכל לנו בשום פנים ואפן, ולכן אני מאד מקפיד שיהיה שלום ואהבה ואחדות בין נשות אנשי שלומנו, ואשה תעזר לרעותה בכל המובנים, כי אצלו יתברך יותר חשוב חסד שאחת עושה עם השניה יותר מכל מה שרק יש, ולכן הולך לי בחיים שיהיה בינין רק שלום ואהבה גדולה מאד.

אני רוצה מאד שאת תעשי את כל הקניות שלך עבור צורכי חג החנכה ב"ברסלב סנטר" שהקמתי במסירות נפש, והחנות היא לא למטרת רווחים, אלא לזכות את נשמות ישראל, ולכן תראי לקנות שמה את כל מה שצריכים לחג החנכה, הן חנכיות או שמן וכו', או מתנות, הן לבעלך, והן לילדים, והן לכל המשפחה, ובזה את מחזקת את החנות שאוכל להרחיב את הפעילות בזכוי הרבים יותר ויותר, כי פלא

רפ אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנַּחַל

עַל גְּבִי פֶּלֶא יִבְנֶאֱל עוֹמְדַת כְּבֹר לְמַעְלָה מִמָּאָה וְעֶשְׂרֵי שָׁנִים, וְעוֹד לֹא הָיָה דְבָר כְּזֶה שִׁפִּיעוּ יְהוּדוֹת כְּמוֹ הַחֲנוּת הַזֶּה "בְּרִסְלָב סְנֹטֶר" שֶׁמִּפִּיעָה בֵּין הַתּוֹשָׁבִים, וְתַהֲלָה לְאֵל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם הַחֲנוּת, וְזוֹ שִׁמְחָה לְרֵאוֹת אֶת מַעֲלַת קִדְשַׁת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲפֹלוּ שֶׁהֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּאִים לְהַתְעַנֵּן מֵהִיִּהְדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִקְנוֹת צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוֹזוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן בְּאִים מְכַל הַיְשׁוּבִים מְסַבֵּיב לְיִבְנֶאֱל לִקְנוֹת בַּחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנֹטֶר", אֲשֶׁרֵי עֵין רֵאתָה זֹאת, וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּכְנָסִי לִקְנוֹת בַּחֲנוּת שֶׁהַקְּמִתִּי אֶת מְזֻכָּה הָרַבִּים, כִּי כֹךְ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַחְזִיק אֶת הַחֲנוּת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְּנֵז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ג כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... יָרוּ יְאִיר וְיִזְרַח לְנֹצֵחַ נְצָחִים.

הַחִיִּים שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֵינָם קְלִים, עַל כָּלֵם עוֹבְרִים מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְלֹא מִפְּנֵי שְׁרוּצִים לְנִקְמָה בּוּ, אֲלֵא מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֲרִים, לְרֵאוֹת אֵיךְ הוּא יִחְזִיק מִמַּעַמְד, אֵל מִי יִפְנֶה בְּעֵת צָרָה. וְלִכֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת ה') : עֲשֶׂרָה נִסְיוֹנוֹת נִתְּנָה אֲבִרְהֵם אֲבִינוּ, וְעַמְד בְּכָלֵם, לְהוֹדִיעַ חֲבָתוֹ שֶׁל אֲבִרְהֵם אֲבִינוּ. אֲבִרְהֵם אֲבִינוּ הָיָה הָרֵאוֹן שֶׁהִפִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן קוֹרְאִים אוֹתוֹ

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעָה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחַל רַפָּא

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: רֹאשׁ לְמַאֲמֵינִים. הוּא הָרֵאשׁוֹן שֶׁגָּלָה וּפְרָסָם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְפָרֵי הָאֲזִינוּ שִׁיג): עַד אֲבָרְהָם אָבִינוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָיָה נִקְרָא אֱלֹקֵי הַשָּׁמַיִם, שְׁגָם הַגּוֹיִים, לְהַבְדִּיל, עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, יָדְעוּ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשָׁמַיִם נִמְצָא, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: דִּקְרָא לֵיה אֱלֹהָ דְאֱלֹהָא, הֵינּוּ שֶׁהוּא אֱלֹהִים עַל כָּל הָאֱלִילִים, הָאֲמִינוּ שִׁישׁ גְּבֹהַ מְעַל גְּבֹהַ, אָבָל הָיוּ עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, עַד שֶׁבָּא אֲבָרְהָם אָבִינוּ, וְהוֹרִיד אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁקּוֹרְאִים אוֹתוֹ אֱלֹהֵי הָאָרֶץ, שְׁגָם פֶּה בְּאָרֶץ יִדְבְּרוּ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַלְם יִכִּירוּ שְׁאִין עוֹד מְלַבְדּוּ כָּלֵל. וְאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוּטָה י:): הַקְרִיא אֲבָרְהָם שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּפֶה כָּל עוֹבֵר וְשָׁב; הוּא הַכְּנִיס כָּל-כָּף אֶת הָאֲמוּנָה בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁכַלְם יִדְבְּרוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. וְכֵן אוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה יד): אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֲבָרְהָם, אַתָּה הוֹדַעְתָּ שְׁמִי בְּעוֹלָם, חֲיִיךָ, שְׁאֲנִי מִקְרִיא אוֹתְךָ עַלִיוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים; אֲבָרְהָם אָבִינוּ נָתַן כַּח בְּעַם יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיָּה לָהֶם אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הָרָאָה לָנוּ דְרָךְ אֵיךְ שֶׁבִתְקַף הַנְּסִיווֹנוֹת שְׁמַנְסִים אֶת הָאָדָם אֲסוּר לְהִשָּׁבֵר, כִּי אֲבָרְהָם אָבִינוּ עָבַר עֲשָׂרָה נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְעָמַד בְּכָלֶם. זֶה הֵייתָ חֲבָתוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם אָבִינוּ, שֶׁמְסַר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵוֹ יִתְבָּרַךְ. וְכְמֵאֲמָרָם ז"ל (סְפָרֵי וְאַתְחַנֵּן לֵב) "וְאֶהְבֶּתְ אֶת הַוַּי"ה אֱלֹקֶיךָ", אֶהְבֵּהוּ עַל כָּל הַבְּרִיּוֹת כְּאֲבָרְהָם אָבִיךָ, עַלִינוּ לְאַהֵב אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְהַחֲדִיר בְּכָלֶם שִׁיאֶהְבוּ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִף שְׁעוֹבְרִים עַלִינוּ נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, כָּל אֶחָד כְּפִי נְסִיווֹתָיו, זֶה רַק כְּדֵי לְנַסּוֹתָנוּ אֶל מִי

רפב אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בְּנַחֵל

נְבִרַח בְּעֵת צָרָה.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, אֵל תְּהִיָּה בְטֻלָּן! עוֹבֵר עָלֶיךָ
מֵה שְׁעוֹבֵר, צָרוֹת וְיִסוּרִים, הִרְפַּתְקָאוֹת, דְּכֹאוֹנוֹת וְכוּ', עִם
כָּל זֹאת אֵל תִּתְיַאֵשׁ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל צָעַק בְּקוֹל עֲמִק (לְקוּשִׁי-
מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עח): אֵין שׁוּם יֵאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל! יְהוּדֵי
אֲסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ וְרוֹצֵה
לְנַסּוֹתָךְ אֶל מִי תִפְנֶה בְּעֵת צָרָה.

וְלִכֵּן כְּשֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵיזָה מִשְׁבֵּר, דַּע לָךְ, שֶׁהִכְתַּבְתָּ
הֶרֶאשׁוּנָה הִיא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! תִּתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו
יְתִבְרֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, תִּסְפֹּר לוֹ מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְזֶה
יִבְנֶה לָךְ אֶת הָאֲמוּנָה, זֶה יִבְנֶה אוֹתָךְ לְגַמְרֵי, כִּי כָּל זְמַן שְׁאִין
אָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, סִימָן שְׁאִין לוֹ אֲמוּנָה,
סִימָן שְׁעֵדִין הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, וְזֶה הַדְּבָר הֵכִי מְסַכֵּן,
שְׁאָדָם אִין לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְאִינוּ יוֹדַע מֵה לַעֲשׂוֹת בְּעֵת צָרָה.
וְלִכֵּן בָּא רַבְּנוּ ז"ל וְגַלְהָ לָנוּ (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כה):
הֵהִתְבּוֹדְדוֹת הִיא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה מֵהַכֵּל, דִּהֵינּוּ שְׁאָדָם מְרַגֵּל
עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל צָרְכֵי מְבַקֵּשׁ רַק
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה פְתוּרֵן לְכָל הַצָּרוֹת. וְלִכֵּן קַח עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ,
תִּזְכֹּר הֵיטֵב שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְרוֹצֵה בְּךָ, רַק
רוֹצֵה לְשִׁמְעַת אֶת הַקּוֹל שְׁלֹךְ, אֶת הַדְּבוּרִים שְׁלֹךְ, שֶׁתִּדְבֹר אֶל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּסְפֹּר לוֹ מֵה כּוֹאֵב לָךְ, מֵה עוֹבֵר עָלֶיךָ.
אֲתָה רִוְקָה, אֲתָה רִוְקָה, אִין לָכֶם בֶּן זוּג, תְּבַקְשׁוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא פַעַם פַּעַמִּים, עֲשׂוּ פַעַמִּים, עֲשׂוּ פַעַם, לֹא
לְהִתְיַאֵשׁ, לְבַקֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ, כָּכָל שְׁמַבְקָשִׁים יוֹתֵר,
הִישׁוּעָה תְהִיָּה יוֹתֵר יִפֶּה וְחִזְקָה, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ מִתְּפִלָּה,

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל רֶפֶג

אומרים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אִם אָדָם רוֹאֵה שֶׁהַתְּפִלָּל וְלֹא נֶעֱנָה, יִחְזֹר וְיִתְפַּלֵּל; אֵין כְּזֶה דְבָר לְהַתִּיאֵשׁ, מִבְּקָשִׁים כָּל-כָּף הַרְבֵּה עַד שֶׁמִּקְבָּלִים, צְרִיכִים פְּרִנְסָה — לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צְרִיכִים שְׁלוֹם-בֵּית — לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵה שָׂרָק צְרִיכִים, הַפְתַּכְתָּ זֶה רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְטוֹלָן! אֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, תִּצַּא מִהַדְּכָאוֹן שְׁלֶךְ, זֶה לֹא יָבִיא אוֹתְךָ לְשׁוֹם דְּבָר, תִּצַּא מֵעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, מֵעוֹלָם הַתְּהוֹ, אִם הִיְתָה לְךָ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִיְתָה מִבְּקָשׁוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהִיְתָה נֶעֱנָה. וְלִכֵּן תִּהְיֶה רַק שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה שֶׁנִּבְרָאת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֵין אֶתָּה גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וּמִכָּל שָׂכָן שְׂאֵתָה זֹכָה לִידַע מַרְבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי שְׂאוּהֵב אוֹתְךָ, רַבִּי שְׂמַחֲזֵק אוֹתְךָ, רַבִּי שְׂאִינוֹ עוֹזֵב אוֹתְךָ, הוּא הַרְבֵּי שְׁלֶךְ, רַבְּנוּ נַחֲמֵן מִבְּרִסְלָב זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ, שֶׁנִּשְׁלַח לְדוֹרוֹתֵינוּ אֵלוֹ, כִּדִּי לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּחְזְרוּ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּתִינוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מַקֵּץ, כ"ג כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהַתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה

רפד אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

שְׁחוּרָה בְּכָל כָּחוֹ. וְכָל הַחוּלָאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כְּלָם בָּאִין
רַק מִקְלָקוּל הַשְּׂמִחָה וְכוּ', וְכַפִּי קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה וְהַנְּגוּן, כֵּן
בָּא הַחוּלָאֵת עַל הָאָדָם, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים הָאֲרִיכוּ בְּזֶה,
שֶׁכָּל הַחוּלָאֵת עַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוּת, וְהַשְּׂמִחָה הוּא
רְפוּאָה גְדוּלָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְצָרִיךְ לְהַתְּגַבֵּר מְאֹד
בְּכָל הַכַּחוֹת, לְהִיּוֹת אֶךְ שְׂמִחַת תָּמִיד. כִּי טֵבַע שֶׁל הָאָדָם
לְמִשׁוּךְ עֲצָמוֹ לְמְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוּת מַחֲמַת פְּגָעֵי וּמְקָרֵי
הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יְסוּרִים, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ
בְּכַח גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה תָּמִיד וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר
יֻכַּל;

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ח"י מוה"ר"ן סימן תקצ"ג) שְׂאֵפְלוּ בַעֲת
הַצֶּעֶר וְהִרְחֹק מֵעֲבוּדְתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְכֵן מֵה שְׂעוּבָר עָלָיו
כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיְסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
צָרִיכִין לְהַתְּחַזֵּק לְהִיּוֹת אֶךְ שְׂמִחַת תָּמִיד, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ
בְּכָל מֵה דְאֶפְשָׁר בְּמֵה שְׂמוּצָא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה
עֲדִין, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(בְּרֻכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ"
מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרִמּוֹן;

וְהַעוּלָה עַל הַכָּל צָרִיךְ לְשִׂמְחָה בְּמֵה שְׂזָכָה שְׁלֵא עֲשִׂנִי
גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְכוּ', וְלִהְפֹךְ אֶת כָּל הַיְגוּן וְאֲנָחָה וְהַצֶּעֶר
וְהַיְסוּרִין לְשְׂמִחָה גְּדוּלָה, וְצָרִיכִים לְשָׂמֵר מְאֹד מְאֹד
מֵעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּמִדְּכָאוֹן שְׂזָה אָבִי אָבוֹת הַטְּמָאָה וְכוּ',
וְאֶפְלוּ שְׂהֶסְמִיךְ מ"ם רוּצָה לְשִׁבֵר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי וְלוֹמַר לוֹ
שְׂאִין לוֹ כְּבָר שׁוּם תְּקוּהָ וְתוֹחֵלֶת, עִם כָּל זֹאת רְאוּי לוֹ לֹמַר

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנַּחֲל רִפְה

לְעֲצֻמוֹ, אֶף עַל פִּי שְׁאֲנִי כְּמוֹ שְׁאֲנִי וְכוּ', אֶף עַל פִּי כֵן זְכִיתִי לְהִיּוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְלִקְיָם כְּמָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם צִיצִית, וְתַפְלִין, וְקִרְיָאֵת שְׁמַע, וְצַדִּיקָה, וְשִׁבְתָּ, וְכִיּוֹצֵא, וְאֶף עַל פִּי שְׁגָם בְּעֲשִׂיַת הַמְצוּוֹת הֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם וְכוּ', אֶף עַל פִּי כֵן עַל כָּל פָּנִים יֵשׁ בָּהֶם בּוֹדָאֵי נִקְדוּת טוֹבוֹת מְאֹד שֶׁנֶּעֱשֶׂה מֵהֶם שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי הָרִי אֶפְלוּ עַל יְדֵי הַמְצוּוֹת שֶׁנֶּעֱשִׂין עַל יְדֵי פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל זְמַן שֶׁשָּׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו, מִתְפָּאֵר בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", וְצָרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר הַמְרָה שְׁחוּרָה וְהַעֲצָבוֹת מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם יוֹתֵר מִן הַכֹּל, וְקִשָּׁה לְשִׁבְרָה יוֹתֵר מִכָּל הַמַּדּוֹת, וּמְזַקֵּת לְהָאָדָם מְאֹד יוֹתֵר מִהַכֹּל. וְכָל עֵקֶר הַתַּרְחֻקוֹת שֶׁל כָּל אָדָם מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הִיא רַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְדַכְאוֹן שְׁמִתְגַּבְרִים עָלָיו, עַל כֵּן צָרִיכִין לְרְאוֹת לְשִׁמַּח אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר אֶפְלוּ בְּעַת שְׁצַר לְאָדָם וְדַחוּק לוֹ מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, הֵן בְּפִרְנֶסֶת הַנֶּפֶשׁ, הֵן בְּפִרְנֶסֶת הַגּוּף, אֶף עַל פִּי כֵן צָרִיךְ לְרְאוֹת לְבִטָּח תְּמִיד בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁסוּף כָּל סוּף לֹא יַעֲזוּב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן רְאוּי לְשִׁמַּח אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר ;

זֶה הַתְּכִלִּית וְהַשְּׁלֵמוֹת שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, וְאִם אָדָם זוֹכֵה לְהַגִּיעַ לְזֶה בְּשְׁלֵמוֹת הֵינּוּ שְׁתַּמִּיד שֶׁשׁ וְשִׁמַּח וּמְדַבֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי מְרַגִּישׁ טוֹב נַפְשִׁית וְגוּפָנִית וְכוּ' וְכוּ', וְחֵי חַיִּים טוֹבִים בְּזֶה וּבְכָּא.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתיח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ג פסלו התשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כנראה שאין לך כבר שום דאגות בחיים והכל הולך לך כמו שצריך וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לך רק דאגות כאלו וכו'.

אדם צריך להרגיל את עצמו לשמח עם כל מה שנותן לו הקדוש ברוך הוא, וזה מראה את טהר לבבו שהוא אוהב את הקדוש ברוך הוא, ונותן לו תודה, ואין לו שום טענות וקשיות עליו יתברך, והנה הקדוש ברוך הוא נתן לך אשה טובה אשה יקרה, ואתם אוהבים אחד את השני, ונתן לכם מתנה בן בריא ושלם, ולכן אתם צריכים רק לשמח ולרקד על המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא, אשה טובה וילד חמוד וכו', ומה אתה צריך לדאג דאגות אחרים? מה שיתן הקדוש ברוך הוא שיהיה לברכה, אם כבר לבקש צריכים לבקש על בריאות שזה הדבר הראשון, כמו שצדיקים פּרשו "בראשית ברא" הדבר הראשון הוא הבריאות, כי שומעים בכל יום כל מיני ספורים מזעזעים מה שקורה עם ילדים וכו', שנחלאים בכל מיני מחלות וחלאים רעים וכו', וכן מה שקורה אצל מבגרים וכו', כל מיני צרות ויסורים ועגמת נפש וכו', עניות ודחוקות, צרות וחובות וכו'.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנִחַל רַפּוּז

וְלִכְּנָן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִטִּיב עִמּוֹ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל־לַיּוֹת, וְלֹא לְהַכְנִיס אֶת
הָרֹאשׁ מִה חֹסֵר לָךְ, תְּמִיד תִּסְתַּכַּל עַל חֲצִי כּוֹס הַמְּלֶאכָה וְלֹא עַל
חֲצִי כּוֹס הַחֲסָרָה, וְתִרְאֶה לְקַיֵּם מַה שְּׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם
(קִהְלֵת ט' ט') "רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת כָּל יְמֵי הַבְּלָךְ
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כָּל יְמֵי הַבְּלָךְ כִּי הוּא חֶלְקֶךָ בְּחַיִּים
וּבְעִמְלֶךָ אֲשֶׁר אֶתָּה עֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ
(ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי
אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה,
וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָאת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה
בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנָן אִם
מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם
בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּתִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִקֵּץ, כ"ג כֶּסֶלּוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

רפח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת אשר 'אתאיסט' פרושו אדם ריק לגמרי שאין בו לא דעת ושכל, ולא אמונה והשכלה, רק הראש שלו הוא כמו דלעת חלולה וכו', שבספרי קבלה זה נקרא 'חלל הפנוי' שאין שמה כלום, רק קשיות וספקות על הקדוש ברוך הוא, מתוך כעס ומרירות על עצמו, והיה טוב מאד שתלך אל פסיכיאטר ויתן לך כדורי הרגעה, ואז תרגיש אחרת לגמרי.

לדעתי אל חסידות ברסלב אף פעם לא הגעת וכו', כי אין עוד דרך ישרה וקלה ושמחה לאדם כמו חסידות ברסלב, שמבינה את כל הנפשות הנבוכות וכו', הירודים והנפולים וכו'.

פעם היו אומרים מי שלומד זהר משתגע וכו', והיום אומרים מי שלומד ספרי ברסלב משתגע וכו', וכפי שאני יודע מלמוד זהר לא משתגעים, או שמבינים או שבכלל לא מבינים, וכן מספרי ברסלב לא משתגעים, ומי שמשתגע זה בא מחמת פגם הברית הוצאת זרע לבטלה שפוגם במח, כי הזרע הוא במח של אדם, ואם הוא מוציא את זה לבטלה, על ידי זה נפגם במח, ויש לו מחשבות מבלבלות ומבוהלות וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו) שכל המשגעים נעשים רק מחמת שהם שקועים בנאוף, וכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') הרגע שלחלוחית של המח מתיבש, על ידי זה הוא משתגע, וזה נעשה על ידי פגם הברית.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנֶחֱל רִפְט

וְלִכֵּן אִם רוֹאִים שְׁאֶחָד מִשְׁתַּגֵּעַ, זֶה לֹא מֵהִזְהָר, וְלֹא מִסְפָּרֵי בְּרִסְלָב, וְזֶה לֹא מִשְׁאָר דְּבָרִים, אֲלֵא רַק מִחֲמַת שְׁשֻׁקוֹעַ בְּנֵאוּף הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שׁ מִיבֶשׁ אֶת הַמַּח לְגַמְרֵי.

וְלִכֵּן כְּדֹאֵי שְׁתֵּלֶךְ אֶל רוֹפֵא פְּסִיכִיאָטֵר וְיִתֵּן לָךְ כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, אוֹ כְּדוּרִים נֶגֶד מַחֲלַת נֶפֶשׁ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַרוֹפֵא חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל יִרְפֵּא אוֹתְךָ וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְקִץ, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁחִסִּידוֹת בְּרִסְלָב זֶה גְלוּי חֲדָשׁ מְאֹד, כְּמוֹ שְׁרַבְנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ אָמַר שְׁהַגְלוּי שְׁלוֹ זֶה חֲדָשׁ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, וְחֻזֵר אֶל הַגְלוּי שֶׁל הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, רַבְנוּ ז"ל מְגַלֶּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלֵי שׁוּם לְבוּשִׁים כָּלֵל, רַק לְהַחֲדִיר בְּמַח שֶׁל הָאָדָם שְׁאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גְּמוּר הוּא.

וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ג) כְּכֹל שְׁאָדָם מוֹרִיד אֶת הַלְבוּשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִתְאַהֵב יוֹתֵר בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי מְרַגֵּשׁ שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְזֶה

רצ אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

אֲוִרִיתָא דְעֵתְקָא סְתִימָאָה, הַתּוֹרָה שִׁיגְלָה מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוּם לְבוּשִׁים לוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲלֵא יִתְקַים (יִשְׁעִיָּה י"א ט') "כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת הַרְי"ה כְּמִים לַיָּם מְכַסִּים", וּכְתִיב (שִׁם נ"ב ח') "כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב הַרְי"ה צִיּוֹן", כִּי אַז יִהְיֶה גְלוּי אֲלֵקוֹת בְּמַדְרָגָה עֲלִינָה כְּזוֹ, עַד שְׁכַל אֶחָד יִכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּנִים אֶל פְּנִים, וַיּוּכַל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ.

וְלִכֵּן רַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל וּלְכָל אַמּוֹת הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁאָמַר בְּפִרוּשׁ (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימָן רנ"א) יֵשׁ לְאֵל יָדֵי לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְמוּטָב, וְלֹא בְּלִבְד אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, אֲלֵא אֶפְלוּ צְדִיקִים וְאֲנָשִׁים גְּדוֹלִים, אֲנִי יְכוּל לְהַחְזִירָם לְמוּטָב. כִּי גַם הַצְּדִיקִים צְרִיכִים לְהַחְזִירָם לְמוּטָב. וְלֹא מִכְּעֵיִא יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, אֲלֵא כָּל הָאֻמּוֹת הָעוֹלָם כְּלָם אֲנִי יְכוּל לְהַחְזִירָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהֵייתִי יְכוּל לְהוֹלִיכֶם סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל. אַךְ דִּיּוּ לְעֶבֶד לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ;

וְלִכֵּן לֹא אֲכַפֵּת מְאִיזָה מוֹצָא אָדָם בָּא, אֲלֵא הַדְּעַת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שִׁיךְ לְכָלֶם, וַיְדוּעַ שְׂרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לִשְׁנוֹת נִסְחָאוֹת, כָּל אֶחָד שֶׁיִּלֵּךְ בְּנִסְחָא וּבִמְנַהֵג שֶׁקָּבַל מְאֻבּוֹתָיו וּמְאֻבּוֹת אֲבוֹתָיו, וְהַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל לְמוֹד שְׁלִחָן עָרוּךְ יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר לֹא לְהַטּוֹת מֵהַשְּׁלִחָן עָרוּךְ כִּהוּא זֶה, וַיְדוּעַ שֶׁהַחְזוֹן אִישׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמַר, שֶׁהַשׁוּלְחָן עָרוּךְ זֶה הָאוּרִים וְתוּמִים שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, תְּמִיד צְרִיכִים לְהַסְתַּכֵּל בְּשִׁלְחָן עָרוּךְ וּלְהַתְּנַהֵג כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בְּשִׁלְחָן עָרוּךְ.

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בַּנְּחָל רֵצָא

וּבַעֲנֵי חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן של"ט) אֵימָא בְּמַדְרָשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ל"ד סימן כ"א) עַל פֶּסוּק (יחזקאל ל"ו כ"ו) "וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשָׂר", אֵל תִּקְרִי בְּשָׂר אֲלֵא בָסָר, שְׂיִהְיֶה כָּל אֶחָד בּוֹסֵר בְּחֶלֶק שֶׁל חֲבֵרוֹ, לֵב בָּסָר אוֹתִיּוֹת בְּרַסְלָב, הֵינּוּ שֶׁכָּל הַצָּרוֹת שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים מִפְּנֵי שֵׁישׁ לָנוּ לֵב הָאֲבָן, שְׂאֶחָד לֹא מִבִּיֵן אֶת הַשְּׂנִי, וְלֹא מִעֲנֵי לְהִבִּין אֶת הַשְּׂנִי, כְּמוֹ שְׂתֵי אֲבָנִים וְכוּ', וְזֶה מָה שְׂאוֹמֵר הַנְּבִיא (שם) "וְהִסִּירוּתִי מִכֶּם אֶת לֵב הָאֲבָן וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשָׂר", שְׂזוֹ תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה - שְׂאָדָם יִהְיֶה לוֹ לֵב שֶׁל בְּשָׂר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּפֵא מְצִיעָא פד.) אֶהְבֵּה דוּחֻקָּת אֶת הַבְּשָׂר, הַרְגַע שֵׁישׁ לְאָדָם לֵב בְּשָׂר, הוּא יִבִּין אֶת הַשְּׂנִי וְיֵאֱהָב אֶת הַשְּׂנִי וְיַעֲזֹר לְשְׂנִי.

וְזֶה כָּל הָעֲנֵי שֶׁל חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, שְׂהֵם אוֹתִיּוֹת לֵב בָּסָר, כִּי אוֹת ש' מִתְחַלֶּפֶת בְּאוֹת ס', כִּי אָדָם צָרִיךְ לַעֲבֹד עַל מְדוּתוֹ לַעֲקוֹר מִמֶּנּוּ אֶת הַלֵּב הָאֲבָן שְׂזוֹ מִדַּת הָאֲכֻזְרִיוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, מִדַּת הָאֲנוּכִיוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְאִזּוֹ דִּיקָא יִזְכֶּה לֵלֵב בְּשָׂר, לְאֱהָב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלְהַרְגִישׁ בְּכָאֵב הַזּוּלָת, וְיִשְׁתַּדֵּל לַעֲזֹר, שְׂזֶה כָּל חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, וְזֶה לֹא שֵׁיךְ לְזֶרֶם אֶחָד וְכוּ', זוֹ מִתְּנֶה לְכָל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׂלֵאֲחֲרוּנָה מִתְּפָרְסֵם הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלֹא רַק נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁכִים אֶל רַבְּנּוּ ז"ל, מְכָל הַחוּגִים וּמְכָל הַחֲסִידוֹת וּמְכָל הַשֵּׁיטוֹת וְכוּ', אֲלֵא אֲפִלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם מִתְּעַנִּינִים בְּהַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, אִיךְ שְׂמַחֲזֵק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אֶת כָּל הַנִּשְׁמוֹת הַנְּפֹלוֹת, וּמְחַזֵּק אֶת כָּלֵם, וּמְדַרְיָךְ אֶת כָּלֵם בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִתְמִיד בְּסַפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, וְאִזּוֹ

רצב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

יתהפך לבו לב האבן, שזה היצר הרע הסמך מ"ם שענינו רק לעשות רע להזולת וכו', ויהיה נעשה לבו לב בשר, שזה היצר טוב שענינו רק לעשות טוב להזולת וכו'.

את צריכה להיות שמחה ועליזה ולבנות בית נאמן בישראל, ולהיות האשה הכי מאשרת בחיך, ואל זה תזכי על ידי שתציתי את רבנו ז"ל שהזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל פחו. וכל החולאת הבאין על האדם, פלם באין רק מקלוקל השמחה וכו', וכפי קלוקל השמחה והנגון, פן בא החולאת על האדם, וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת על ידי מרה שחורה ועצבות, והשמחה היא רפואה גדולה בין בגשמי בין ברוחני, וצריך להתגבר מאד בכל הפחות, להיות אך שמח תמיד. כי טבע של האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא יסורים, על פן צריך להכריח את עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתכא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ג כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל לֹא לֹקַח אֶת הַבְּחִירָה מִבֶּן אָדָם בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, אֲדַרְבָּה הוּא מְגַלֶּה לּוֹ אֵיךְ שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יְכוּל לְהַגִּיעַ לְכָל הַמַּדְרָגוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ', וְכֵן יְכוּל לְהִיּוֹת וּלְטִיֵּל בְּכָל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', וְנִתֵּן לָנוּ סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, הַמּוּבָא בְּאֲרִיכוֹת בְּשִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו, וּבְקוֹנֵטְרָס "סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד" שֶׁבְּנוִי עַל שִׂיחָה זוֹ, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לָנוּ כָּלֵל גְּדוֹל מֵה שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל 'אֲבִיסֵל אִיזוֹ אוֹיךְ גִּיט', 'מַעֲט גַם כֵּן טוֹב', וְהַדְּרָךְ הַזֶּה הוּא דְּרָךְ נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, כִּי אִם אָדָם קוֹבֵעַ לְעַצְמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמָרָא, (ב'בְּלִי יְרוּשְׁלָיִם תּוֹסֵפְתָא) קֶצֶת מִדְּרָשׁ, קֶצֶת זֵהָר, קֶצֶת תְּקוּנִים, קֶצֶת כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל וְכוּ' וְכוּ', סִפְרֵי חִסִּידוֹת וְסִפְרֵי מוֹסֵר, אֲזִי בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן הוּא יְכוּל לְהִיּוֹת וּלְטִיֵּל בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֶעָקֵר לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וְלֹא לְרִצּוֹת לְגַמֵּר אֶת הַכֹּל בְּיוֹם אֶחָד, כִּי כִּבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא פְּנַחֵס י"א) לָמָּה נִמְשְׁלָה תּוֹרָה לְתַאֲנָה שָׂרֵב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגֶּפֶן וְהַתְּמָרָה גְּלַקְטִין בְּאֶחָד וְהַתְּאֲנָה גְּלַקְטָה מַעֲט מַעֲט וְכֵן הַתּוֹרָה הַיּוֹם לּוֹמֵד מַעֲט וְלִמְחַר הַרְבֵּה לְפִי שְׂאִינָה מִתְּלַמְּדָת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשָׁתַיִם;

וְאָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד') הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה תִּמְנָה אֵיךְ יְכוּלִים לְלַמֵּד כָּל כֶּף הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יֵנְאִי לָמָּה הַדְּבָר דּוֹמָה לְכִכָּר שֶׁהִיָּה תְלוּי בְּאוֹיֵר, טַפֵּשׁ אוֹמֵר מִי יוּכַל לְהַבְיִאוֹ, וּפְקַח אוֹמֵר לֹא אֶחָד תִּלֶּה אוֹתוֹ, מִבִּיא סֵלָם אוֹ קֶנֶה וּמוֹרִיד אוֹתוֹ, כֶּף כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אוֹמֵר, אֵימַתִּי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה, וּמִי שֶׁהוּא

רצד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

פְּקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה, שׁוֹנֶה פֶּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שְׁמֹסִים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְאָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבֵּה פִּרְשֵׁה י"ט סִימָן ב') מִי שֶׁטִּפֵּשׂ אֹמֵר מִי יִכּוֹל לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה, נְזִיקִין ל' פְּרָקִים, כָּלִים ל' פְּרָקִים, מִי שֶׁפִּקַּח מֵהוּ אֹמֵר, הֲרִינִי שׁוֹנֶה שְׁנֵי הֵלְכוֹת הַיּוֹם שְׁנֵי הֵלְכוֹת לְמַחֵר עַד שְׁאֲנִי שׁוֹנֶה אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְאִם אָדָם יֹאמֵר הֲרִי אֵיךְ אֲנִי יִכּוֹל לְדַמּוֹת אֶת עֲצָמֵי אֵל הַחֶכֶם הַזֶּה שְׁזָכָה לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, עַל זֶה כָּבַר אָמְרוּ (ש) מִי שֶׁטִּפֵּשׂ אֹמֵר מִי יִכּוֹל לְלַמֵּד תּוֹרָה שְׁבִלְבוֹ שֶׁל חֶכֶם, מִי שֶׁפִּקַּח אֹמֵר וְהוּא לֹא מֵאַחֵר לְמַדָּה, אֲלֵא הֲרִינִי לֹמֵד שְׁתֵּי הֵלְכוֹת הַיּוֹם וּשְׁתֵּים לְמַחֵר עַד שְׁאֲנִי לֹמֵד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְכֵן אִם אָדָם יֹאמֵר הֲרִי אֲנִי לֹמֵד וְשׁוֹכַח, לְמָה לִי לְלַמֵּד וּלְיַגַּע, עַל זֶה כָּבַר אָמְרוּ (ש) מְשַׁל לְטִרְסֻקָּל נָקוּב שֶׁשָּׂכַר בְּעֵלְיוֹ פּוֹעֲלִים לְמִלְאָתוֹ, מִי שֶׁטִּפֵּשׂ מֵהוּ אֹמֵר, מֵה אֲנִי מוֹעִיל מְכַנִּים בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְּזוֹ, מִי שֶׁפִּקַּח מֵהוּ אֹמֵר, וְלֹא שָׂכַר כָּל חֲבִית וְחֲבִית אֲנִי נוֹטֵל, כִּךְ מִי שֶׁהוּא טִפֵּשׂ מֵהוּ אֹמֵר, מֵה אֲנִי מוֹעִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמְשַׁכְּחָה; עֵינֵי שָׁם.

וְלִכֵּן אָסוּר לְהִיּוֹת בְּטֵלָן, אֲלֵא לְלַמֵּד כָּל יוֹם קָצֵת מִקְרָא, קָצֵת מִשְׁנָה, קָצֵת גְּמָרָא, קָצֵת שְׁלַחַן עָרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', וּבְמִשְׁנֵי הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים זֹכִים לְסִים אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, וּכְשִׁיּוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם הַתּוֹרָה מְלוּה אֹתוֹ וְכוּ', וּמְקַדְּמָת אֶת פְּנֵי שָׁם בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כְּלָל, וְהוּא מְסַתְּכֵל עַל תְּכִלְתּוֹ הַנִּצְחִי, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְלִכֵּן אִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, אֲלֵא מְטִיל לְאֵט לְאֵט, אֲזִי לְבִסוּף הוּא מַגִּיעַ אֶל יְעוּדוֹ, וּכְבָר הֲרַבָּה לְדַבֵּר

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל רצה

רבנו ז"ל בענין זה, כמובא בשיחותיו הקדושים המובאים בחיי מוהר"ן (אות שלא להתעקש על שום דבר, ולא לדחוק את השעה).

ובענין ללמד ספרי קבלה וכו', אם אדם יש לו משיכה לזה מה טוב ומה נעים שיתמיד בספרי "עץ חיים" ו"פרי עץ חיים" ו"השמונה שערים" וכו' וכו', אבל אם אין לו משיכה לזה וכו', אין לו מה להתבלבל בלמודים אלו, כי לא כל אחד בנוי לזה וכו', ולא כל אחד בא לעולם לתקן את חלק הלמוד הזה וכו', ואם אתה כבר מזכיר את הרב הקדוש מזידיטשוב זכותו יגן עלינו, והרב הקדוש מקאמנא זכותו יגן עלינו שאנחנו נמנים על צאצאיהם וכו', הם פן החזיקו שבדור הזה ראוי ללמד אפלו עם ילדים זהר ותקונים וכתבי האריז"ל, וכל צדיק וצדיק יש לו את השרש שלו וכו', ומה שרבנו ז"ל צוה להרבה אנשים פן ללמד ספרי קבלה, ולאחרים אמר לא ללמד ספרי קבלה, כי קבל"ה עולה כמספר נוא"ף, כי מחמת לשונות ההגשמה שיש בכתבי האריז"ל, מי שלא הפשיט את עצמו מזה וכו', אסור לו ללמד למוד זה כי זה יבלבל אותו יותר וכו'.

וידוע שפעם באו שני אברכים מחסידי וכו', ודברו עם רבנו ז"ל בלשון קבלה וכו', וענה ואמר להם רבנו ז"ל תפסיקו לדבר נבול פה, כי רבנו ז"ל הבין שהם לא מוצאים ידיהם ורגליהם בלמוד העמק הזה, רק סתם מדברים לשונות של הגשמה וכו', והבין שהם פשוט נואפים וכו', ולכן לא צריכים לבלבל את עצמו משום דבר בשום פנים ואפן, אלא ללמד את הלמודים הקדושים למודי תורה לאט לאט, וסוף כל סוף

רצו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

זוכים לסיים את כל התורה בלה אם רק יש רצון וכסופים חזקים וכו'.

הקדוש ברוך הוא יתן חלקינו בתוך התורה הקדושה, ונזכה לשמוע תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ג כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה על רגלך הפצועה וכו', וטוב מאד שתלך אל רופא ממחה גדול, והקדוש ברוך הוא יעזר שמלאך רפאל יעמוד על ימינו ותמשך עליך רפואה שלמה לגמרי.

בענין החובות וכו', ידוע שרובנו ז"ל הזהירנו על דבר זה מאד מאד, ואמר (שיחות הר"ן סימן קכ"ב) שאם לא היה ממתין בבטחון לישועת השם כבר היה איש נוסע ומטלטל כמו כל הנוסעים ומטלטלים עצמם בשביל הפרנסה כנהוג עכשו. והכונה כי אמר זאת לענין הנהגת הבית בפרנסה ומלבושים ושאר צרכי הבית שעל פי רב חסר לאדם הרבה. כגון, לזה חסר מלבוש פשוט, ויש שחסר להם מלבושים חשובים או דירה

אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל רִצּוֹ

וְכוּ'. שְׁצָרִיכִין לְהַמְתִּין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וּלְבִלִי לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה (עֲרֹבִין י"ג:) לְמִלְאוֹת הַחֶסְרוֹן תַּכְף וּמִיד. רַק צָרִיכִין לְהַמְתִּין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם; וְלֹא לְהַכְנִס בְּהַלְוֹאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּלְצַעֲרֵנוּ הָרַב רַב בְּנֵי אָדָם לֹא מְקַיְמִים דְּבַר זֶה, אֲלֵא קוֹפְצִים בְּחֹבוֹת וְאַחַר כֵּן נִהְרָסִים לְגַמְרֵי וְכוּ'.

הַעֲקָר לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ זְמַן זְמָנִים שְׂיַחֲוֶס וּיִרְחַם עָלָיו וְיִוצִיאֵהוּ מִכָּל הַחֹבוֹת וְכוּ', כִּי בְּאַמַּת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ק"ב) יֵשׁ עֲבָרָה שְׁעוֹנָשָׁה שֶׁל עֲבָרָה הִיא שִׂיחָה בְּעַל חוֹב תָּמִיד, וְאֵפִילוֹ יַעֲשֶׂה כָּל טְצָדְקֵי וּפְעֻלוֹת דְּאִפְשָׁר לֹא יוֹעִיל כָּלֵל. וְיִהְיֶה בְּעַל חוֹב תָּמִיד. וּלְפַעְמִים גּוֹרֵם הָעֲבָרָה שְׂמִפִּיל גַּם אַחֲרָיִם לְהִיּוֹתָם בְּעֵלֵי חֹבוֹת. וְלִזֶּה יֵשׁ עֵת שְׁנַעֲשׂוּ כְּמָה בְּעֵלֵי חֹבוֹת בְּעוֹלָם, זֶהוּ מַחְמַת הָעֲבָרָה הַזֹּאת שְׁנַתְּגַבְּרָה בְּעוֹלָם חֹס וְשָׁלוֹם.

וְהָעֲבָרָה הַזֹּאת רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן הִיא הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂמִי שְׂנֹכְשֵׁל בְּחֶטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה וּמוֹצִיא זֶרַעוֹ לְבִטְלָה, הוּא נוֹפֵל לְקַטְנוֹת הַמוֹחִין וְכוּ', וְחֵי בְּצַמְצוֹם הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל, עַד שֶׁלֹּא רוֹאֶה עֲצָה אַחֲרַת רַק לְהַלּוֹת כְּסָפִים, וְהוּא מְכַנֵּס בְּפַח עוֹד אֲנָשִׁים שְׁנַעֲשִׂים בְּעֵלֵי חֹבוֹת בְּשִׁבְלֵהוּ, כִּי הַחֶטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, מְטַמֵּם אֶת הַדַּעַת וּמְעַקֵּם אֶת הַלֵּב, וּמְכַנֵּס בּוֹ סְפָקוֹת וּבְלִבּוּלִים וְכוּ', וְהוּא נַעֲשֶׂה מִתְּסָל לְגַמְרֵי וְכוּ', וְכָכָל שְׂמֵלוֹהוּ יוֹתֵר כְּסָפִים, יוֹתֵר הוּא נִכְנָס בְּקַטְנוֹת הַמוֹחִין וּבְתִסְכּוֹל וּבִיאֹשׁ גָּדוֹל מְאֹד].

רחצ אֶשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחֵל

וְעֵצָה עַל זֶה, לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה בְּכֻלְלִיּוֹת וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנַי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַצִּילוֹ מֵעֲבָרָה זוֹ, וּלְהִתְחַרֵּט בְּכֻלְלִיּוֹת עַל עֲבָרָה זוֹ. וְעַתָּה לָשׁוּב עַל זֶה הוּא כִּשְׁהוּא בְּמוֹחִין דְּגִדְלוֹת אֲזִי טוֹב לְהִתְחַרֵּט וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל זֶה וּלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, כִּי מוֹחִין דְּקִטְנוֹת הוּא בְּחִינַת בְּעַל חוּב. כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קִדְוָשִׁין מ"ט): "עֲשֹׂרָה קִבִּין שִׁינָה יִרְדּוּ לְעוֹלָם, תִּשְׁעָה נִטְלוּ עֲבָדִים". שִׁנָּה הוּא בְּחִינַת מוֹחִין דְּקִטְנוֹת, עֲבָדִים הוּא בְּחִינַת (מְשָׁלִי כ"ב ד') "וְעָבַד לַיהוָה לְאִישׁ מְלוּוָה". וּלְפִי זֶה כִּשְׁהוּא בְּמוֹחִין דְּגִדְלוֹת אֲזִי הֵעֵת לָשׁוּב עַל הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה וּלְבַטֵּל אֶת הָעֲנָשׁ שֶׁל בְּעַל חוּב שֶׁהוּא בְּחִינַת מוֹחִין דְּקִטְנוֹת; כִּי בְּאֵמַת אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת מִי שֶׁמְלוּוָה כִּסְפִים וְהוּא בְּעַל חוּב לְכָל אֶחָד, זֶה בְּעֲצָמוֹ עֲנֵשׁ גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכְּנֹן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיזָכֶה לְהַגִּיעַ לְגִדְלוֹת הַמוֹחִין, וְאֲזִי כִּשְׁיֵשׁ לוֹ גִּדְלוֹת הַמוֹחִין, שִׁיתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיּוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַפַּח הַזֶּה, וְהִלּוּאֵי שֶׁתִּזְכֶּה לוֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד מְאֹד:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְתוֹצִיאֵנִי מֵהַקְּטָנוֹת וְהַדְּחָקוֹת, שְׁגַרְמַתִּי לְעֲצָמִי עַל יְדֵי חֲטָאֵי הַמְּרַבִּים שֶׁחֲטָאתִי עִוְיֵי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ, וּבִפְרֹט בְּחֲטָא הַמְּגַנֵּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהוּא חֲטָא חָמוּר מְאֹד, עַד שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ כָּל הַמוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה חַיֵּב מִיתָה, מָה אוֹמַר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵּק, הָאֱלֹהִים מְצָא אֶת עֲוֹנוֹי, מִפְּנֵי חֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה נִתְעַכֵּר דְּמִי בִּי, וְנִתְבַּלְבַּל דַּעְתִּי, וְנִתְעַקַּם לְבָבִי בְּקִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת עָלַיךָ, עַד שֶׁנִּפְלַתִּי בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין, שֶׁאֲבַדְתִּי אֶת שְׁכָלִי לְגַמְרִי,

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחַל רִצְט

וּנְעָשִׂיתִי עֲבָד לִיצְרֵי הָרַע, עַד שֶׁהוּא מוֹשֵׁל בִּי, וְנִתְקִים אֲצֵלִי
"עֲבָד בִּי יִמְלוֹךְ וְנִבֵּל בִּי יִשְׁבַּע לֶחֶם", שְׁעַל יָדַי זֶה נִפְלַתִּי
בְּעֲנִיּוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲנִי מְכַרָּח לַהֲלוּת כֶּסֶף
לְקִנּוֹת לֶחֶם, וְכֹל כֶּף נִפְלַתִּי בְּעֵינַי עֲצָמֵי בִּיאוֹשׁ עֲמוּק מְאֹד, עַד
שְׁאֲנִי לֹא רוֹאֶה שׁוֹם דְּרָךְ אִיךְ יוֹצֵאִים מִזֶּה.

אֲנִי רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם חָמַל עַל נַפְשׁ אִמְלָלָה כְּמוֹנִי,
וְתוֹצִיאֲנִי מִקְטָנוֹת הַמּוֹחִין וְאֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, בְּאִפְךָ
שְׁאֵהִיָּה חֶזֶק לְהִתְפַּלֵּל אֵלַיךְ תְּמִיד, וּלְהִתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשִׁי,
עַד שְׁאֲזַכֶּה לְצֵאת מִהַקְטָנוֹת וּלְבֹא אֶל הַגְּדֻלוֹת, וְאַתָּה הוֹדַעְתָּנִי
עַל יָדֵי רֵאשׁ צְדִיקֶיךָ שְׁאִין שׁוֹם יֹאֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אִפְלוּ שְׁאֲדָם
כְּבֹר עֲבַר עַל כָּל הָעוֹנוֹת בְּכִלְלִיּוֹת, וּבִפְרֻטִּיּוֹת עַל הָעוֹן הַחֲמוּר
הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, גַּם בֵּן מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, עַל יָדֵי
שְׁאֲתַחַרֵּט עַל מַעֲשֵׂי הַמְּגַנִּים שְׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲזַכֶּה לְקַבֵּל
עָלַי קִבְלָה חֶזְקָה לֹא לְחֹזֵר אֶל הָעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה, וְגִלִּיתְ לָנוּ
אֲשֶׁר עָקַר הַתְּשׁוּבָה שְׁמַחִיוֹם וְהִלָּאָה לֹא לְהַמְשִׁיךְ בְּזַהֲמַת
הַחֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה.

אֲנִי מִמֶּךָ רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחָמַל עָלַי שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת
חֶזֶק בְּדַעְתִּי, לֹא לְחֹזֵר אֶל הָעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה, וְאֲזַכֶּה לְתַקֵּן אֶת
מַה שְׁקָלַקְלַתִּי, עַד שְׁאֲצֵא לְגַמְרֵי מִהַחֻבוֹת, וְיִקָּים בִּי מִקָּרָא
שְׁכַתוּב בְּצֵלוֹ חִמְדָּתִי וְיִשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לַחֲכִי, וּמַעֲתָה
אֲזַכֶּה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמַי אֲמוּנַתְךָ הַפְּשׁוּטָה שְׁאַתָּה מְלֹא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, מְמֹלָא כָּל עֲלָמִין וְסוֹכֵב כָּל עֲלָמִין וּבַתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְלֹא
אֲסִיחַ דַּעַת מִמֶּךָ כְּרָגַע, וְאֲזַכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם,
אֲמֵן סְלָה.

ש אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתכג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ג פסלו ה'תשע"ה

שלוש וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

פשוטו כמשמעו! זה חלי אובססיה שאדם צריך להסתכל על כל אשה שעוברת על הרחוב, ואובססיה זו התקפה טורדנית שתוקפת את האדם לעשות דברים שליליים וכו', ופשוטו כמשמעו מי שמסתכל על כל אשה שעוברת על הרחוב, נכנס בו טרוף הדעת וכו', ועל זה נאמר (דברים כ"ח ל"ד) "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה", כי מי שלא שומר על העינים שלו נעשה משגע ממש פשוטו כמשמעו.

ואמר רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו) שרב המשגעים משתגעים רק מחמת תאות נאוף, וחכמינו הקדושים הזהירנו על דבר זה מאד מאד, ואמרו (סנהדרין מ"ה) אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו רואות, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק א' הלכה ה') ליבא ועינא תרי סרסורי דחטאה, אמר הקדוש ברוך הוא אי יהבית לי ליבא ועינא, אנא ידע דאת לי, כי צריכים מאד מאד לשמר על העינים לא להסתכל בראיות אסורות שזה משגע את האדם לגמרי.

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנֶחֱל שֶׁא

וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אָבֵר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לֹא מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם", וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ מְאֹד לְשָׁמֵר עַל עֵינָיו, שֶׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רמ"ב) שֶׁזֶה אַרְיֵךְ אֲנַפִּין דְּטַמְאָה, אֵיפֹה שֶׁהוּא רַק מְסֻתּוֹבֵב הוּא מְסֻתְכָל עַל נְשִׁים, שֶׁעַל יְדֵי זֶה הוּא בָּא לְחֻמוֹם שֶׁזֶה מְבִיא אוֹתוֹ לְיַדֵי הוֹצָאָת זָרַע לְבִטְלָה, וְלִכֵּן בְּהַחֲלִיט מִי שֶׁנִּכְנָס בְּשִׁגְעוֹן הַזֶּה לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת עַל הֶרְחוּב, זֶה פְּשוּט אוֹבְסִסְיָה וְהִתְקַפָּה טוֹרְדָנִית שְׂתוֹקֶפֶת אֶת הָאָדָם לְדַבֵּר זֶה.

וְאֵנִי חוֹשֵׁב בְּדִיוֹק אַחֲרֵת - שֶׁתְּשַׁעִים וְחֲמֵשׁ אַחוּזֵי אֲנָשִׁים עֲסוּקִים בְּדִאֲגוּתֵיהֶם וְכו', וּבְעֵינֵיהֶם וְכו', וְרַק חֲמֵשׁ אַחוּזֵי אֲנָשִׁים פְּשוּט מְשַׁעֲעִים וּמְטַרְפִּים עַל דְּבַר זֶה וְכו', וְזֶה בָּא מְשַׁעֲמוֹם, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (כְּתוּבוֹת נט.) הַבִּטְלָה מְבִיאָה לְיַדֵי שְׁעֵמוֹם (שִׁגְעוֹן) וְלִידֵי זְמָה, כִּי מִי שֶׁעָסוּק בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכו', אוֹ בְּפִרְנָסָה וְכו', אוֹ שְׁעוֹסֵק בְּמִלְאכְתּוֹ וְכו', הוּא לֹא הוֹלֵךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת עַל הֶרְחוּב בְּצוּרָה שֶׁל טְרוּף הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים מִי שֶׁנִּפְלַ בְּמַחֲלָה זֶה שֶׁצָּרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת עַל הֶרְחוּב, שִׁיאֲמַר כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְאֵז וְשָׁב וְרָפָא לוֹ, וְיָבוֹא אֶל הַשְׂכָּל וְהַדַּעַת, וְלֹא יִהְיֶה בְּשִׁגְעוֹן אוֹבְסִסְיָה הַזֶּה שֶׁל לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה שְׁעוֹבֶרֶת עַל הֶרְחוּב:

שב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

רבונו של עולם חוס וחמל עלי ותן לי דעת ושכל
ובינה לדעת ולהבין ולהפיר אותך, ולידע שאתה נמצא ואין
בלעדיך נמצא, ואתה צופה ומביט עלי תמיד, ואזכה לשמר
על עיני, ולא אכשל בשום ראיות אסורות המטמטמים את
המח והדעת, ומעקמים את הלב בעקמומיות, ומכניסים
באדם ספקות באמונה, אנא חוס וחמל עלי וזכני שאזכה
תמיד להסתפל רק עליך עד שאבין ואשפיל בעיני שכלי
באפן ברור בידיעה ברורה, איך שאתה מחיה ומחיה ומקים
את כל הבריאה כלה, כי הרי הכל רק לבוש לגבי האין סוף
ברוך הוא, ועל ידי זה אזכה לטהר את עיני, שתמיד אסתפל
רק על השכל שבכל דבר, הינו האלקות המחיה את הדבר
הזה, ועל ידי זה אזכה לשמירת עינים, לשמר מלהסתפל
בכל מיני תועבות שיש עכשו בעולם, שמרני אל פי חסיתי
בך, והצילני מעתה לעזב את דרכי הרעה שהרגלתי את עצמי
מנעורי להסתפל על כל אשה שעוברת על הרחוב, עד
שנעשיתי משגע מזה, חוס וחמל עלי ותן לי דעת ושכל
להפיר אותך באפן שאזכה לצאת מההרגל הרע הזה, ואזכה
להכלל בך לגמרי, עד שלא יהיה לפני מראה עיני רק אמתת
מציאותו יתברך, ולא אתאנה לשום דבר גשמי מהבלי
העולם הזה.

מלא רחמים טוב לכל, טוב ומטיב, טוב ומטיב לרעים
ולטובים, טוב באמת תמיד, הטוב פי לא כלו רחמיך
והמרחם פי לא תמו חסדיך, רחם עלינו ברחמיך הרבים
והצילנו מרע עין מכל הבחינות. הן שלא יהיה לנו שום עין

אָשֶׁר שָׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל שג

רְעָה כָּלֵל, הֵן שְׁלֹא יִשְׁלַט בְּנוֹ שׁוֹם עֵין רְעָה מִשׁוֹם אָדָם וּמִשׁוֹם נִבְרָא שְׁבַע עוֹלָם. וְתַבִּיט עָלַי בְּעֵינֶיךָ הַטּוֹב בְּעֵינָא חֲדָא דְרַחֲמֵי וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי טוֹב עֵין. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִנֵנִי שְׁלֹא יִהְיֶה עֵינֵי רְעָה כָּלֵל בְּגִדְלַת חֲבָרֵי וּבְגִדְלַת כָּל הָעוֹלָם כּלוּ. וְתִצְלִנֵנִי מִפְּגָם הָרָאוֹת וְתִשְׁמְרֵנִי תְּמִיד שְׁלֹא אֶסְתַּכַּל בְּשׁוֹם דְּבַר הַמְּבִיא לְיַדֵי הַרְהוּרִים חֶסֶם וְשָׁלוֹם. וְלֹא בְּשׁוֹם דְּבַר הַפּוֹגֵם אֶת הָעֵינַיִם. הַעֲבֵר עֵינֵי מְרֹאוֹת שׁוֹא בְּדַרְכֶּךָ חֵינֵי. הִצְלִנֵנִי מֵעֵין נוֹאֲפָת. שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהִצְלִנֵנִי אֶל אָבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי בָךְ. וְכֹל מַה שְׁחָטָאתִי עֲוִיתִי וּפִשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּעֵינֵי בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאוֹנֵס וּבְרָצוֹן, וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל הַכֹּל תִּמְחַל וְתִכַּפֵּר וְתִסְלַח לִי, אֲלוֹהַּ סְלִיחוֹת חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסְלוֹחַ. וְתִזְכְּנֵנִי מֵעַתָּה לְהִיּוֹת טוֹב עֵין בְּכֹל הַבְּחִינוֹת בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְּדוּלָּהּ כְּרָצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת.

וְתִצְלִנֵנִי שְׁלֹא יִשְׁלַט בְּנוֹ שׁוֹם עֵין רְעָה מִשׁוֹם רַע עֵין שְׁבַע עוֹלָם. וְלֹא יִזִּיק לָנוּ עֵינָם הָרְעָה כָּלֵל. הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת. בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן. וְתִשְׁמַר צְאֲתָנוּ וּבוֹאָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. כִּי אֲשִׁרֵנוּ עֲתָה סְכָבוֹנוּ עֵינֵיהֶם וְשִׁיתוּ לְנֻטוֹת בְּאַרְץ. צְרִי יִלְטֵשׁ עֵינָיו לִי. אֲשָׂא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עוֹשֶׂה שְׁמִים וְאַרְץ: כִּי אֶלֶיךָ אֱלֹהִים יְהוָה עֵינֵי בָךְ חֲסִיתִי אֶל תַּעַר נַפְשִׁי. עֵינֵי תְּמִיד אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי. אֶלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיֹּשְׁבֵי בְּשָׁמַיִם. הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם

דש אָשר שְׁנַת תשע"ה - חֵלֶק רס"ט בְּנַחַל

כְּעִינֵי שְׁפָחָה אֶל יַד גְּבֻרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד
שִׁיחֲנֵנוּ. חֲנַנוּ יְהוָה חֲנַנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז.

זַכְּנֵי מַעֲתָה לִישׁוּב הַדְּעַת אַמְתִּי, עַד שְׁאֲזֹכָה לְזִכֹּר
בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, שְׂיָבוֹא הַיּוֹם שְׁאֲצַטְרֵךְ לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְאִיךָ
אָבוֹא לְפָנֶיךָ אֹז, וְלִכֵּן פִּתַח לְבִי וְדַעְתִּי בְּאִפְּן שְׁאֲזֹכָה מַעֲתָה רַק
לְהַשְׁתַּוְּקֵק לְרֵאוֹת אֶת אֱלֹהוֹתֶיךָ הַמְּחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְעַל יְדֵי זֶה אֲזַכָּה לְקַדֵּשׁ אֶת עֵינַי, עַד שֶׁתִּמְיֵד
אֲזַכָּה לְרֵאוֹת אֶת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים לְפָנַי עֵינַי, וְאֲזַכָּה לְקַיֵּם
בְּשָׁלְמוֹת שְׁוִיִּתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תִמְיֵד, וְעַל יְדֵי זֶה יִפּוֹל עָלַי יִרְאָה
גְּדוּלָה לְרַעַד וּלְפַחַד מִמֶּךָ, וְהִירְאָה יִבִּיא אוֹתִי לְאַהֲבָה גְּדוּלָה
לְאַהֲבֵב אוֹתֶךָ, עַד שְׁאֲזַכָּה לְהַכְּלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֹן סְלָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מַקֵּץ, כ"ג כֶּסֶלּו ה'תשע"ה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁאַבָּא וְאַמָּא תִּמְיֵד רוֹצִים אֶת הַטוֹב
שֶׁל הַיְלָדִים, וְהַיְלָדִים צְרִיכִים שְׂיִהְיֶה לָהֶם הַכֶּרֶת הַטוֹב לְגַבִּי
הַהוֹרִים, וְלִכְבֵּד אוֹתָם עִם כָּל הַכְּבוֹד שֶׁרַק יְכוּלִים, כִּי כֹךָ אֲמָרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תנא רבי אליהו רבה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל שֵׁה

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂיִכְבַּד אָב וָאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׂבַח־מִוֵּרוֹת כְּבִד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שְׂתַפְּיִן הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ דְרָתֵי בִינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רֹאִים מְזֵה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֵה מְכַבְּדִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִפְרָט אֲצַלְכֶם הַהוֹרִים מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם וְנוֹתְנִים לָכֶם דִּירָה לְגוֹר בַּחֲנָם, אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים וּלְהַכִּיר טוֹבָה לָהֶם.

יְלָדִים אֲסוּר לָהֶם לְהַתְּעַרֵב בְּעֶסֶק הַהוֹרִים וְכוּ', אִם הֵם לֹא מִתְקַשְּׂרִים אַחַד לְהַשְׁנִי וְכוּ', אָמַת זֶה כּוֹאֵב, אָבֵל יְלָדִים אֲסוּר לָהֶם לְהַתְּעַרֵב בְּעֶסֶק הַהוֹרִים, וּמְכָל שְׂכָן שְׁלֹא יִכְנַס בְּלֵב שְׁנֵאָה כְּלִפֵּי אַחַד מֵהֶם וְכוּ', וְכֹלֵל זֶה צְרִיכִים לְזַכֵּר אֵיךְ שְׂמַתְנֵהְגִים עִם הוֹרִים, יִהְיוּ בְּטוֹחִים שְׂכָךְ הַיְלָדִים יַחֲזִירוּ לָהֶם כְּפֹל כְּפֹלִים, יְלָדִים לֹא שְׂמִים לֵב שְׁהֵם מִתְחַצְּפִים נֶגֶד הוֹרִים, אוֹ שׁוֹנְאִים אֶת הַהוֹרִים, וְהֵם יִקְבְּלוּ אֶת זֶה חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים מִיְלָדֵיהֶם.

וְלִכֵּן אֲסוּר לְיְלָדִים לְהַתְּעַרֵב בְּמַעֲשֵׂה הַהוֹרִים כְּלָל, אִם יְכוּלִים לְדַבֵּר בְּצוּרָה יְפָה וּבְדַרְךָ אַרְץ לְהַשְׁלִים בִּינֵיהֶם, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אָבֵל לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס עֲלֵיהֶם חֵס וְשְׁלוֹם, וּבִפְרָט בְּשַׁעֲה שְׁעוֹשִׁים כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה טוֹבוֹת לְיְלָדִים, וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי שְׁהַיְלָדִים יַתְּעַרְבוּ בְּמַעֲשֵׂה הוֹרֵיהֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׂמַיִם

תתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מַקְיָן, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּנֻדְאֵי כֶּךָ הוּא מָה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאָרִיךְ אֶפֶס חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בַּמְדָּבָר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ו') אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תַּנְחֻמָּא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שְׁעַל הַכֹּל יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַקְל"ב) "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹ"ה אֱלֹקֶיךָ" אָדָם עוֹמֵד וּמְחַרֵּף וּמְגַדֵּף בְּשׁוֹק וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה תִשׁוּבָה בִּינִי לְבִינְךָ וְאֲנִי מְקַבֵּלְךָ; הֵיטֵ עוֹד עוֹוֹן כָּל כֶּךָ חֲמוֹר שְׂאָדָם מְחַרֵּף וּמְגַדֵּף כָּלִפִּי מַעְלָה? אֵף עַל פִּי כֵּן אוֹמֵר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹא תִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה וְאֲנִי מוֹחֵל לָךְ, וְכֵן אָמְרוּ (מְדָרַשׁ תַּהֲלִים מִזְמוֹר י"ח) שְׁכַל הָעוֹשֶׂה תִשׁוּבָה מַעְבְּרָה שְׁבִידוֹ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹסִיף לוֹ כְּבוֹד וְקוֹרָא לוֹ שֵׁם חֲבִיב; וְאָמְרוּ (פְּסָחִים קי"ט.) יְדוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַחַת כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת כְּדֵי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תִשׁוּבָה מִיַּד מִדַּת הַדִּין.

זֶה הַנְּסִיּוֹן שֶׁל אָדָם שְׁצָרִיךְ לְשִׁמוּעַ שְׂאִין לוֹ כְּכֹר שׁוֹם תִּשׁוּבָה עַל הָעוֹוֹן שְׁעֲשֵׂה וְכו', וְאִם אֵף עַל פִּי כֵּן הוּא דוֹחֵק אֶת

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֲל שׁו

עֲצָמוּ לְחֹזֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל מַחִיר אֶפְלוּ שְׁאוּמְרִים לֹא שָׂאבְד אֶת הָעוֹלָם הַבָּא וְכוּ' וְכוּ', זֶה הַנְּסִיחָה שְׁלוֹ, כִּי אִם אָדָם מִתְעַקֵּשׁ בְּכָל מַחִיר לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֶפְלוּ שְׁלֵא רֹצִים אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה, אִזּוּ וְשֵׁב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמוֹחֵל לוֹ, כִּי אִין לֶךְ דְּבַר שְׁלֵא מוֹעִיל עַל זֶה תִּשׁוּבָה, וְכָל זְמַן שְׁאָדָם חֵי יִכּוֹל לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, וּמִלְּבַד שְׁיַעֲזֹב אֶת הַזֵּבֶל וְהַלְכִּלוּךְ וְהַזְהֵמָה שְׁעֲשֵׂה עַד עַכְשָׁו, כִּי עַקֵּר הַתִּשׁוּבָה חֲרֻטָּה עַל הָעֶבֶר וְקִבְלָה עַל הָעֵתִיד, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן מ"ט) וְדַע שְׁעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת מִמָּשׁ שְׁהֵיָה מִקְדָּם הַתִּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מָה שְׁעֶבֶר עָלָיו בְּיָמִים הַקְּדוּמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שְׁהֵיָה מִתְחַלָּה מִמָּשׁ, וְעַכְשָׁו פּוֹנֶה עוֹרֵף מֵהֶם, וְכוּפָה יִצְרוּ לְבָלִי לַעֲשׂוֹת עוֹד מָה שְׁעֲשֵׂה זֶהוּ עַקֵּר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תִּשׁוּבָה.

זוֹ הַטְּעוֹת שְׁהֵיָתָה לְיִרְבָּעִים בֶּן נִבְט שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לוֹ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְשָׂאֵל מִי בְּרֹאשׁ וְכוּ', וְכִשְׁשָׁמַע שֶׁהוּא לֹא יֵהִיָה בְּרֹאשׁ אִזּוּ לֹא רָצָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְנַעֲשֵׂה אֶתוֹ מָה שְׁנַעֲשֵׂה וְכוּ' וְכוּ', כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (סְנֵהֲדִין ק"ב.) אָמַר רַבִּי אַבָּא: אַחַר שֶׁתִּפְשׁוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִרְבָּעִים בְּבִגְדוֹ וְאָמַר לוֹ חֹזֵר בְּךָ וְאֵנִי וְאַתָּה וּבֶן יִשִׁי נִטִּיל בְּגֵן עֵדֶן, אָמַר לוֹ: מִי בְּרֹאשׁ? אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בֶּן יִשִׁי בְּרֹאשׁ, עַל זֶה אָמַר: אֵי הֲכִי לֹא בְּעֵינָא; עֵין שָׁם, וְאִם הֵיָה מִתְעַקֵּשׁ שְׁבָכָל מַחִיר הוּא רֹצֵה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, בּוֹדָאֵי הֵיוּ מְקַבְּלִים אוֹתוֹ, וְזוֹ הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיחָה שְׁאָדָם צְרִיךְ לְשִׁמוֹעַ שְׁאִין לוֹ תִּשׁוּבָה וְכוּ', וְאֵף עַל פִּי הוּא

שח אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

לא מתיאש וחוזר בתשובה ודוחק את עצמו בפנים אליו
יתברך, אזי מיד הוא מקבלו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתמיד נחזר בתשובה שלמה
על כל מחשבה ודבור ומעשה שלנו שהם נגד רצון הקדוש
ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תכנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ג פסלו התשע"ה

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את זכותכם בשמים שאתם
עוסקים לקרב נפשות אל הקדוש ברוך הוא, עד כדי כך שכתוב
בזהר (תרומה קכ"ח): תא חזי, כל מאן דאחיד בידא דחייבא,
ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת
סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא. גרים לאכפייא
סטרא אחרא. וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה. וגרים
לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא. ועל האי בר נש
כתיב, בריתי היתה אתו החיים והשלום. וחכי למחמי בנין
לבנוי, וחכי בהאי עלמא, וחכי לעלמא דאתי. כל מארי דינין,
לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי. עאל בתריסר

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל שׁט

תַּרְעִי, וְלִית מֵאן דִּימְחִי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קי"ב) "גְּבוֹר בְּאָרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ, הוֹן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד, זֶרַח בְּחֹשֶׁף אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'.

[בוא וראה כל מי שאוּחזוּ בִּידֵיו שֶׁל הַחַיִּיבִים, וּמִשְׁתַּדֵּל שְׂעֵזְבוּ אֶת דְּרָכֵיהֶם הָרְעוּת וְכו', עוֹלָה בְּמַעֲלַת הַקְּדוּשָׁה בְּמָקוֹם שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְעֲלוֹת שָׁמָּה וְכו', וְהוּא גוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְטֵרָא אַחְרָא, וְהוּא גוֹרֵם שְׂיִתְיָקֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגוֹרֵם שְׁבֻזְכוּתוֹ כֹּל הַעוֹלָמוֹת יֵשׁ לָהֶם קִיּוֹם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנָיו, וְזוֹכָה לְכֹל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי בְּזֵה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכֹל הַבְּעָלֵי דִינִים לֹא יִכּוֹלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנַס בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים שֶׁל רַחֲמִים לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְאֵין מִי שְׂיִמְחֶה בּוֹ].

וְלִכֵּן אָסוּר לָכֶם לְעֻזֵּב אֶת הַמוֹשְׁבָה הַזֹּאת אִיפֹה שְׂאַתֶּם גָּרִים, וְאִדְרַבָּה תִּכְנוּ בֵּית מִשְׁלָכְכֶם עַל הַשֹּׁטַח שְׂאַתֶּם מְקַבְּלִים, וְאֵל תִּצְאוּ מִשָּׁמָּה, כִּי אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂמְקָרֵב רַחוּקִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה פְּרָשָׁה י"ד סִימָן י') מִלְּמַד שֶׁהִיא אַבְרָהָם מְגִיר אֶת הָאֲנָשִׁים וְשָׂרָה מְגִירַת אֶת הַנָּשִׁים, וְאֵת זֶה אֶת וּבְעֵלְךָ עוֹשִׂים, וְלִכֵּן אָסוּר לָכֶם בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן לְעֻזֵּב אֶת הַמָּקוֹם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְבַעֲלֶךָ, וְיַעֲשֶׂה הַטוֹב בְּעֵינָיו וְאָסוּר לָךְ לְהִתְעַרֵּב, כִּי אִם הוּא רוֹצֵה לְלַכֵּת לְעַבּוֹד זֶה זְכוּתוֹ, וְכִשְׁהִתְחַתֵּן חָתָם בְּכִתְבָּה שֶׁהוּא יִהְיֶה הַמְּפָרְנֵס וְכו', כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּכִתְבָּה "וְאָנָּה אֶפְלַח וְאוֹקִיר וְאִיזוֹן וְאֶפְרָנֵס יִתִּיכִי

שי אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

כהלכות גוברין יהודאין פלחין ומוקרין וזנין ומפרנסין
לנשיהון בקושטא."

אתם שניכם צריכים לשמח מאד מאד על נעם חלקכם
על אשר אתם מקרבים יהודים אל הקדוש ברוך הוא, שזה כל
כך חשוב בשמים, ולכן ראוי לכם לרקד בכל יום מרב שמחה,
ויתן הקדוש ברוך הוא שתשאנו חן בעיני כל רואיכם,
ושדבריכם יתקבלו לרחמים ולרצון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתכוז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ג פסלו ה'תשע"ה

שלוש רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שמה שתפלה פועלת שום דבר בעולם
לא פועל, כי כח התפלה זה כח רוחני למעלה מהשגותינו וכו',
ופועל נפלאות אם מתעקשים בתפלה וכו', וכבר אמר
מוהרנ"ת ז"ל על תפלה נאמר (איוב כ"ח ז) "נתיב לא ידעו עיט
ולא שזפתו עין איה", שאדם לא יכול לתאר איפה הולכים
תפלותיו, כי זה נתיב לא ידעו עיט וכו', איה איפה התפלות
שלו הולכות למעלה למעלה, כי אם אדם היה יודע איפה
התפלות שלו עולות למעלה למעלה ועושות רעש גדול

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחַל שִׂיא

בְּשָׂמִים, אֲזִי לֹא הִיָּה מִפְּסִיק מִלְּהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַקֵּר הַתְּפִלָּה צְרִיכִים לְסַלֵּק אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַשִּׁכָּל לְגַמְרֵי, וְלְהֶאֱמִין שְׁכָל תְּפִלָּה כָּל תַּחֲנֹה כָּל בִּקְשָׁה נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלַת בְּשָׂמִים.

עִם כָּל זֹאת אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְזַכֵּר אֶת הַכֹּלֵל הַזֶּה 'לֹא כָּל מַה שְּׂרוּצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מַה שְּׂמְקַבְּלִים רוּצִים', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא ל"ח.) בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגַע בְּמַה שְּׂמוּכֵן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּמַלְכוּת חִבְרֹתָהּ אֶפְלוּ כְּמֵלֵא נִימָא, זֹאת אוֹמְרַת אִף אַחַד לֹא יִכּוֹל לַגַּע בְּמַה שְּׂשִׁיךָ לְשָׁנִי, אִם לֹא שְׂהַכְרִיזוּ קוֹדֵם בְּשָׂמִים, וְלִכֵּן אִם הִכְנִיסוּ אוֹתְךָ עַכְשָׁו בְּמִקּוֹם אַחֵר, סִימֵן שְׂעַכְשָׁו זֶה הַתְּקוּן שְׁלֶךְ, וְאֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׂלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְצֶה לְהַחְזִיר אוֹתְךָ לְמִקּוֹמְךָ הָרֵאשׁוֹן, אִזּוּ הוּא כְּבָר יִסְבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה שְׂתַחֲזְרֵי לְשֵׁם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי לְשַׁבֵּר אֶת עַצְמוֹ וְכוּ', וְלִהְסִתּוֹבֵב בְּמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ', וְלִמְרַר לְעַצְמוֹ אֶת הַחַיִּים וְכוּ', אֲדַרְבֵּה צְרִיכִים תָּמִיד לְשַׁמַּח עִם מַה שְּׂהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן, וְלְזַכֵּר מַה שְּׂאָמַר רַבֵּי עֲקִיבָא (בְּרֻכּוֹת ס:) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם רְגִיל לֹאמַר כָּל דְּעַבִּיד רַחֲמָנָא לְטַב עֲבִיד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַח אוֹתְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שיב אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

תתכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ג כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עכשו זה הזמן להשאיר בארץ ולא לקחת שום משנה במקום אחר בעולם וכו' וכו', כי עכשו הוא הזמן שאדם צריך לשבת בביתו ובעירו וכו', ולא ירצה לשנות מקום מגוריו בשום פנים ואופן, כי כל העולם כלו גועש ורועש וכו', ולא יודעים מאיפה תתחיל הרעה וכו', ולכן איפה שהוא גר כדאי לו להשאיר שמה, ובפרט בארץ ישראל, כי שם יקים מה שאמר הנביא (יואל ג' ה') "והיה כל אשר יקרא בשם הוי"ה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר הוי"ה ובשרידים אשר הוי"ה קרא".

בענין חנוך נערים בגיל הזה של שש עשרה שבע עשרה וכו', אין למעלה מזה, ואי אפשר להסביר את גדל הזכות שיש לה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הפוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקור את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל,

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל שִׁיג

וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֹכְשׁוֹ מִלְּמַד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן,
וּמַחְדִּיר בָּהֶם אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּזְכוּתוֹ גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם,
עַד שָׁאִין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכִיּוֹת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר
אֶת הַכּוֹכְבִּים.

לֵא יְכוּלִים לְהַכְרִיחַ אֶת הַתְּלַמִּידִים לְשׁוֹם דְּבַר, אֲלֵא
לְשַׁכְנַע אוֹתָם בְּדַרְךְ אֶהְבָּה וְשִׁמְחָה וְקִרְוּב לְכַבּוֹת, וְלֵא יְכוּלִים
לְלַכֵּת עִם יַד קָשָׁה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, רַק עִם אֶהְבָּה וְקִרְוּב
לְכַבּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים סְפּוּר מַה שֶׁחֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים
מִסְפָּרִים (תַּעֲנִית כ"ד). רַב אֵיקָלֶע לְהַהוּא אֲתָרָא גְזוּר תַּעֲנִיתָא וְלֵא
אֲתָא מִיטְרָא, נַחִית קַמִּיהָ שְׁלִיחָא דְצַבּוּרָא אֲמַר מְשִׁיב הַרוּחַ
וְנָשַׁב זִיקָא אֲמַר מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם וְאֲתָא מִיטְרָא, אֲמַר לִיה מַאי
עוֹבְדָךְ, אֲמַר לִיה מִיקְרֵי דְרַדְקֵי אֲנָא וּמִקְרִינָא לְבָנֵי עֲנִי כְּבָנֵי
עַתִּירִי, וְכָל דְּלֵא אֶפְשָׁר לִיה לֵא שְׁקִלִינָא מִינִיה מִיַּדִּי, וְאֵית לִי
פִירָא דְכוּוְרִי, וְכָל מַאֲן דְּפִשַׁע מְשַׁחֲדִינָא לִיה מִינִייהוּ וּמִסְדְּרִינָן
לִיה וּמִפִּיִּסְיָנָן לִיה עַד דְּאֲתִי.

[רַב הַגִּיעַ לְאִיזָה עִיר וְהָיָה שָׁם בְּצַרְתָּ, וְגִזְרָה לְהַתְּעַנּוֹת פְּדִי
שִׁירַד גֶּשֶׁם, וְלֵא יַרְד גֶּשֶׁם, פְּתָאוּם קָם אַחַד וְהָיָה שְׁלִיחַ צַבּוּר,
וְרַק הַתְּחִיל לֹמַר "מְשִׁיב הַרוּחַ" הַתְּחִילוּ לְנָשׁוּב רִחוּת
"מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם" הַתְּחִיל לְבוֹא גֶשֶׁם עַז, שְׂאֵל אוֹתוֹ רַב מַה
הַעֲבוּדָה שְׁלָךְ שֶׁבְּזָכוֹת זֶה שֶׁהַתְּפִלָּתָה וְכַבֵּר הַגִּיעַ רִחוּת
וּגֶשֶׁמִּים? עֲנָה וְאֲמַר אֲנִי מִלְּמַד תִּינוּקוֹת וְאֲנִי מִלְּמַד לְכֻלָּם
שׁוֹיִם בֵּין בְּנֵי הָעֲנִיִּים וּבֵין בְּנֵי עֲשִׁירִים, וּמִי שָׁאִין לוֹ כֶּסֶף אֲנִי
לֵא לֹקַח מִמֶּנּוּ תְשֻׁלוּם, וְיֵשׁ לִי בְּרַכָּה שֶׁל דְּגִים (אֶקְוִרִיּוּם) וְכָל

שיד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

ילד שמתרשל בהלמוד, אני משחד אותו עם דגים, ומפיס אותו בכל מיני פיוסים עד שהוא בא ולומד].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתכט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ג פסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אומר לך ידידי היקר, אתה צריך להתחזק ביתר שאת וביתר עז לקנות לעצמך מדת הסבלנות, ולא לאבד את עשתונותך, כי החכם מפל אדם אמר (משלי י"ג כ"ד) "חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (מדרש משלי פרשה י"ג) וכי יש אדם ששונא בנו? אלא מתוך שאין מוכיחו על התורה והחכמה ודרך ארץ עתיד לשנאתו, אבל אם מוכיחו נעשה אוהבו, שנאמר "ואהבו שחרו מוסר", וכן הקדוש ברוך הוא מתוך שהוא אוהב את הצדיקים מיסרן בעולם הזה ביסורין ובשעבוד מלכיות כדי שתהא להם לכפרת עון; משמע מדברי חכמינו הקדושים

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל שְׁטו

הַקְדוּשִׁים שְׁצָרִיכִים לְהַכּוֹת אֶת בְּנוֹ כְּדֵי לְהוֹלִיכּוֹ עַל הַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וְכֵן דָּרְשׁוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין ע'): עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי ל"א א') "אֲשֶׁר יִסְרְתוּ אִמּוֹ", אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחִי מְלַמֵּד שְׁכַפְּאוֹתָו אִמּוֹ עַל הָעֲמוּד וְאָמְרָה לּוֹ "מָה בְּרִי וּמָה בַר בְּטָנִי וּמָה בַר נְדָרֵי מָה בְּרִי", הַכֹּל יוֹדְעִים שְׁאֲבִיךְ יִרְאֵה שָׁמַיִם הִוָּה עֲכָשׁוֹ יִאֲמְרוּ אִמּוֹ גְּרָמָה לּוֹ; הִרִי בַת שְׁבַע אִמּוֹ שֶׁל שְׁלֵמָה כְּפָאוֹתָו עַל הָעֲמוּד וְיִסְרְתוּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מִבְּאֵר בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (יִוְרֵה דַעָה תַלְמוּד תּוֹרָה סִימָן רַמ"ה סְעִיף י"ג) לֹא יָכָה אוֹתוֹ הַמְּלַמֵּד מִכַּת אוֹיֵב מוֹסֵר אַכְזָרִי לֹא בְּשׁוֹטִים וְלֹא בְּמַקְלָה אֶלָּא בְּרִצּוּעָה קִטְנָה; הִרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ שְׁאֶפְלוּ אִם כָּבֵר צָרִיכִים לְהַכּוֹת אֶסוּר לְהַכּוֹת מִכּוֹת אַכְזָרִיּוֹת וְכוּ', וְיִדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה וְכוּ', וְאוֹמְרִים בְּשֵׁם מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שְׁפַעַם אַחַת שְׁאַלוּ אוֹתוֹ הִרִי כְּתִיב "חֹשֶׁךְ שִׁבְטוֹ שׁוֹנֵא בְּנוֹ"? עָנָה וְאָמַר לֹא כְּתוּב שְׁמַכִּים אוֹתוֹ, אֶלָּא מְרָאָה לּוֹ שִׁבְטוֹ וְכָבֵד יִבִּין הַבֶּן שְׁצָרִיךְ לְהַשְׁתַּנּוֹת וְכוּ', וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר שְׁעַם טוֹב יְכוּלִים לְפַעַל הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר פּוֹעֲלִים עִם מִכּוֹת וְאִיוּמִים וְכוּ', וְכֵן אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ק"ז) הַבְּנִים שׁוֹטִים, כְּשִׁאֲבִיהֶם כְּעֶסֶן; כִּי כְּשֶׁהֲאָבָא כְּעֶסֶן וְהַבֶּן שׁוֹאֵל אוֹתוֹ מִשְׁהוּ וְכוּ', וְהֲאָבָא צוֹרֵחַ וְצוֹעֵק עָלָיו כְּמִטְרָף וְכוּ', אֲזִי הַבֶּן נִשְׂאָר שׁוֹטֵה וְכוּ', אָבָא צָרִיךְ לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל יְלָדָיו, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן לְהַתְעַנֵּן בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, שְׁזֵה מַעֲקָר הַחַנוּךְ, וְהַמְצִיאוֹת מְרָאָה שְׁמִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל לְקָרֵב וְלֹא לְרַחֵק, מְצַלִּיחַ עִם הַיְלָדִים, וְכוּדְאֵי צָרִיכִים לְשַׁפּוֹךְ שִׁיחַ וּתְפִלָּה בְּכָל יוֹם יוֹם הַבַּעַל וְהֲאֵשָׁה עַל הַצְּלַחַת יְלָדֵיהֶם, כְּמוֹכָא

שטו אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תנא דבי אליהו רבה פּרָק י"ח) מַעֲשֵׂה בְּכֹהֵן
אֶחָד שֶׁהָיָה יֵרָא שָׁמַיִם בְּסֹטֶר, וְהָיוּ לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאִשָּׁה אַחַת,
שָׁשָׁה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מִתְפַּלֵּל
וּמִשְׁתַּטַּח וּמִתְחַנֵּן וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחַד בְּלִשׁוֹנוֹ עֵפֶר, כְּדִי
שְׁלֹא יֵצֵא אֶחָד מֵהֶן לַיָּדִי עֲבָרָה וְלַיָּדִי דְבַר מְכַעֵר, מֵהָ הָיָה
עוֹשֶׂה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מְכַנְיֵס לְבַיִת פְּנִימִי, וַיֵּשֶׁב וּמִשְׁמָרְן
בְּבֵית הַחִיצוֹן, וּמִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחַד
בְּלִשׁוֹנוֹ עֵפֶר כְּדִי שְׁלֹא יֵהָא אֶחָד מֵהֶן בָּא לַיָּדִי עֲבָרָה וְלַיָּדִי דְבַר
מְכַעֵר, אָמְרוּ, לֹא יֵצֵאת אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנָתָה וְלֹא שְׁלִשָּׁה, עַד
שָׁבָא עֲזָרָא וְהַעֲלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבֶל, וְהַעֲלָה אֶתוֹ כֹּהֵן עִמָּהֶם,
לֹא נִכְנַס אֶתוֹ כֹּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרָאָה כֹּהֲנִים גְּדוֹלִים וּפְרָחִי
כְּהוֹנָה מִבְּנָיו וּמִבְּנֵי בְּנָיו עַד חֲמָשִׁים שָׁנָה, וְאַחַר כֵּךְ נִכְנַס אוֹתוֹ
כֹּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְעָלְיוֹ הִכְתוּב אוֹמֵר (תהלים ל"ז ג') "בְּטַח
בַּהוֹי"ה וְעֵשָׂה טוֹב" וְגו'.

וַיִּדְעֶה שְׁפַעַם שָׁאֲלוֹ אֶת הַגָּאוֹן הָאֱלֹקִי הַבַּעַל "חַתְּמָה
סוֹפֵר" זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, אֵיךְ זְכָה לְבָנִים וּבָנוֹת כָּל כֶּף מְצַלְחִים?
עָנָה וְאָמַר כָּל לַיְלָה בְּעַת תְּקוּנָה חֲצוֹת מְלֹאֲתִי אֶת הַכּוֹס עִם
דְּמָעוֹת, וְהַתְּפַלְלֹתִי עַל הַצְּלָחַת יְלָדִי, וְכֶף זְכִיתִי לָזֶה.

וְכֵן מִסְפֵּר מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהָיָה לוֹ עֶשֶׂר יְלָדִים,
וְכֹלָם הָיוּ מְצַלְחִים וּבַעֲלֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְשָׁאֲלוֹ אוֹתוֹ אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ אֵיךְ זְכִיתָ לִילְדִים טוֹבִים כָּאֵלּוּ? עָנָה וְאָמַר מֵהָ אֲתֵם
חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם צְמָחוּ לִי עַל הָעֵץ? כָּל לַיְלָה שֶׁפְּכַתִּי דְּמָעוֹת
לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְלֹאֲתִי אֶת הַכֶּפֶה שְׁלִי עִם הַדְּמָעוֹת,

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בַּנְּחָל שִׁי

וְאַחַר כֵּן רְחַצְתִּי אֶת פְּנֵי עַם הַדְּמָעוֹת וְכוּ', עַד שֶׁזְּכִיתִי לְרֵאוֹת
מֵהֶם מָה שֶׁרְאִיתִי וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִקֵּץ, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל כְּתַב (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רכ"ב) שֶׁמְעַתִּי בְּשֵׁם
רַבְּנוּ ז"ל שֶׁדָּבַר פְּעַם עִם אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה לוֹ בְּלִבּוֹלֵי אַמוּנָה,
וְחָזַק אוֹתוֹ רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר לוֹ שְׁאִיתָא שְׁכָל הַתְּהוּוֹת מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית הָיָה רַק בְּשִׁבִיל מָה שֶׁצָּפָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיו אֲנָשִׁים
שִׁיְהִיָּה לָהֶם יְסוּרִים בְּעִנְיַן הָאֻמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מִחֻמַּת הַבְּלִבּוֹלִים
וְהַכְּפִירוֹת הָעוֹלָם עַל מַחְשַׁבְתָּם רַחֲמָנָא לִיְצִלְן, וְהֵם יִתְגַּבְּרוּ
כְּנֶגֶד אֱלֹהֵי הַמַּחְשָׁבוֹת וְיִתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה. וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה בְּרָא
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. וְעַל יְדֵי דְבוּרִים אֱלֹהֵי
נִתְחַזַּק זֶה הָאִישׁ מְאֹד תָּמִיד בְּכָל עֵת שֶׁבָּאוּ עָלָיו בְּלִבּוֹלִים
בְּעִנְיַי אַמוּנָה;

שיח אֲשֶׁר שָׁנַת תּשׁע"ה - חֵלֶק רס"ט בַּנְּחָל

וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדֵעַ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִמֵּלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹכֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְאִז כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִתְהַפְּכוּ לְטוֹבָה, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אַמוּנָה חַיִּיר חַיִּים, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן ק"ו) אַמוּנָה הוּא סוּד אוֹר, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (תהלים פ"ט ג') "וְאַמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת". וְאַמוּנָה שֶׁהוּא עַל פִּי חֻכְמָה בְּחֻכְמוֹת הַתּוֹרָה וּמְשִׁיג אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ אַמוּנָה, הַגֵּם שֶׁהוּא טוֹב, עִם כָּל זֹאת עֵקֶר הָאַמוּנָה הוּא שֶׁיְהֵא מֵאֲמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּלֵא אוֹת וּמוֹפֵת וְחֻכְמָה כָּלֵל, וְזֶה הוּא עֵקֶר הָאַמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁמְשַׁלֵּיךְ אֶת דַּעְתּוֹ וְאֶת חֻכְמָתוֹ וְאֶת שְׁכָלוֹ הַמְדַמִּית לְגַמְרִי, עַד שִׁיּוֹדַע שְׂאִינוֹ יוֹדַע וְכוּ', כִּי הָאַמוּנָה הוּא דְבַר שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר לְזוּלַת כָּלֵל, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ב) לְהַמְאֲמִין זֶה גְלוּי וְרוּאָה אֶת הָאַמוּנָה בְּעֵינָיו הַגְּשָׁמִיִּים וְהַשְׁכָּלִיִּים, אֲבָל הוּא לֹא יִכּוֹל לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְהַזּוּלַת, כִּי אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֶה הַשְׁלָמוֹת, וְדַבֵּר זֶה אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר לְאַחֲרִים כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁלֹּא יִכּוֹלִים לְהַסְבִּיר מֵה זֶה אֲוִיר וְכוּ', אֵיזָה צְבַע יֵשׁ לְאֲוִיר וְכוּ', אֵיזָה טַעַם יֵשׁ לְאֲוִיר וְכוּ', מִי שֶׁנּוֹשֵׂם אֶת הָאֲוִיר הוּא מְרַגֵּשׁ אֶת כָּל הַטַּעְמִים שֶׁל הָאֲוִיר וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ הוּא מֵאֲמִין שֵׁישׁ בּוֹרֵא הַמְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִי פְּרָטִית, בְּלֵי שׁוּם חֻכְמוֹת כָּלֵל, זֶה שְׁלָמוֹת הָאַמוּנָה, וְלֹא צָרִיכִים יוֹתֵר לְפִי דַעַת רַבְּנּוּ ז"ל, כִּי הוּא אֲחִזּוֹ שֶׁהַעֵקֶר לְהַשְׁלִיךְ אֶת חֻכְמָתוֹ הַמְדַמִּית וְאֶת דַּעְתּוֹ הַמְבַלְבֵּלֵת לְגַמְרִי לְגַמְרִי, וְלְדַעַת שֶׁלֹּא יוֹדְעִים כָּלֵל, רַק מֵאֲמִינִים בְּלֵי שׁוּם חֻכְמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, זֶה שְׁלָמוֹת הָאַמוּנָה וְכוּ', וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר אֲשֶׁר

אָשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בְּנַחֵל שֵׁט

יֵשׁ חֶכֶם שֶׁהוּא חֶכֶם אֶפְלוּ בְּחֻכְמוֹת הַתּוֹרָה, עִם כָּל זֹאת אֵין לוֹ אֲמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵלוּ הַחֻכְמִים שֶׁאֵין לָהֶם אֲמוּנָה נִקְרָאִים בְּעֵלֵי רֵאתָן, כִּי חֻכְמָה אֲמִתִּית דְּהֵינּוּ עִם אֲמוּנָה נִקְרָא רֵאִיָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (קֹהֶלֶת א' ט"ז) "וְלִבִּי רָאָה חֻכְמָה", וְלַעֲמַת זֶה הַחֻכְמִים שֶׁאֵין לָהֶם אֲמוּנָה נִקְרָאִים בְּעֵלֵי רֵאתָן (כְּתוּבוֹת ע"ז): וְכְמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שֶׁיֵּשׁ לָהֶם שֶׁרֶץ בְּמַחֵם, (הֵינּוּ שֵׁיֵשׁ לָהֶם טְמֵאָה וְכַפִּירָה בְּמַחֵם). וְצָרִיכִין לְהִרְחִיק מֵאֲנָשִׁים אֵלוּ שֶׁהֵם בְּחִינַת בְּעֵלֵי רֵאתָן אֶפְלוּ מִשְׁכוּנָתָם, כִּי הֵהָבֵל פִּיהֶם מְזִיק לְאָדָם כְּשֶׁר שִׁיפּוּל לְתַאֲוֹת נְאוּף; עֵין שָׁם, וְלִכֵּן חֲזַק וְאָמַץ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְּלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מַקָּץ, כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשע"ה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... שִׁיחִיו

אַתֶּם יוֹדְעִים בְּאִיזָה מַצָּב חָמוּר הַסְּמִינָר "בֵּית מְלָכָה" נִמְצָא עֲכָשׁוּ, עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁאֵין לָנוּ מֵאִיפָה לְשֵׁלֵם לְמוֹרוֹת, עֲדִין ... לֹא הֶעֱבִיר אֶת הַכֶּסֶף, וְאַתֶּם חִיָּבִים כְּכֹר עַל שְׁלוּשָׁה חֲדָשִׁים סְכוּם ... ש"ח אָנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ אַתֶּם יְכוּלִים לְהִיּוֹת רְגוּעִים, בְּשַׁעֲהַ שְׁנוֹתָנִים אֶת הַנְּשֻׁמָּה בְּשִׁבִיל הַבַּת שְׁלֹכֶם? אֲנַחְנוּ

שכ אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

מוסרים את נפשנו עבור החנוך של הבת, שאני בטוח שאתם נהנים מהשנוי הדרסטי שקרה בסמינר שהקמנו עכשו לקראת שנת הלימודים, וכבר עבר שלושה חדשים ועדין לא שלמתם שכר למוד, ומאד מאד כואב לי איך שאתם ישנים כל כך טוב ורגועים וכו' וכו', בשעה שאני מדמם איך להשיג כסף למורות, ולכן אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתבואו לשלם את הסכום שאתם חייבים.

דעו לכם שצדיקים אמרו כי לשלם את השכר למוד עבור ילדיו, זו הבטחה להורים שהילדים יהיו שמורים מכל חטא ועוון וכו'.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

תתלב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ד כסלו ה'תשע"ה

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

היום זה אצלי יום הסטורי, כי בדיוק לפני חמשים ואחד שנים בערב חנכה תשכ"ד זכיתי ליסד את קהלתנו הקדושה וכן מתיבתא "היכל הקדש", ומאז התחלתי להתכתב עם בחורים ואברכים מכל העולם, ועד היום ערב חנכה תשע"ה תהלה לאל במשך השנים האלו הצטבר למעלה משבעים אלף מכתבים בסדרת שו"ת "אשר בנחל", עד עכשו הדפיסו מאה שלושים ושתיים פרכים שבהם מסתכם למעלה משלשים

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֵלֶק רִס"ט בַּנְּחָל שְׂכָא

וּשְׁתִּים אֶלֶף מִכְתָּבִים שֶׁהִדְפִּיסוּ כְּבָר, וַיֵּשׁ עוֹד מוֹכְנִים לְדָפוּס עַד הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְכָה לְרֵאוֹת אֶת זֶה יוֹצֵא לְאוֹר עוֹלָם, וְהַסְפָּרִים כְּבָר נִדְפְּסוּ בְּעֶשְׂרוֹת מֵהַדוֹרוֹת, וְרַב רַבָּם שָׁזְכוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל עוֹד לְפָנָיו עֲשָׂרִים שְׁלוּשִׁים אוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה וְכוּ', הַכֹּל עַל יְדֵי הַמִּכְתָּבִים הָאֵלּוּ שֶׁהִתְכַתְּבוּ עִמִּי, וְלִכֵּן זֶה אֶצְלִי יוֹם מְאֹד מְאֹד מִיַּחַד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאוֹר רַבְּנוּ ז"ל יִתְפַּשֵּׁט וַיִּתְגַּלֶּה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ לוֹ דְבוּרִים לְכֹלֶם לְדָרֵי מַעְלָה וּלְדָרֵי מַטָּה, עוֹד לֹא הִיָּה סִפָּרִים כְּאֵלוֹ כְּמוֹ סִפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁמְחַזְקִים וּמַעוֹדִידִים וּמְשַׁמְחִים אֶת כָּל הַשְּׁבוּרִים וְכוּ', הַנְּפוּלִים וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל מְפִיחַ בָּהֶם רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, וּמְכַנִּים בָּהֶם שְׂמֵחַת הַחַיִּים, וּמְנַהֵיג אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הַיְשָׁרָה וְהַקְּלָה וְהַנְּעִימָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִזְכוֹת לַעֲבוֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשִׂמְחָה רַבָּה מְאֹד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתֶּךָ לְהִתְחִיל לְהִתְמִיד בְּסִפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנִיו שָׁכְלוּ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְלִכֵּן כְּשֶׁאֲדָם מְרַבֶּה בְּלִמּוּד סִפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הוּא מוֹצֵא שֵׁם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ, וַיְדוּעַ אֵיךְ שָׂרְבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לִמּוּד סִפָּרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי מוֹהַר"ן" וְאָמַר (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן שִׁמ"ו) שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ שָׁלוּ לְקוּטֵי מוֹהַר"ן שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגֵאוּלָּה, וְאָמַר מֵאַחַר שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם אֲנִי חִפֵּץ מְאֹד שֶׁיִּלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמַּד אוֹתוֹ הַרְבֵּה עַד שֶׁיְהִיָּה שְׂגוּר בְּעַל פִּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּל מְאֹד לְהִשָּׂם

שכב אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנַחֵל

יְתַבְרַךְ אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֵלָיו, אַחַר כֵּן אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהַלְמוּד
בְּחִיבוּרָיו הַקְדוּשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגְאוּלָּה; וְאָמַר (ח"י מוהר"ן
סימן ש"ט) שְׁיִכּוּלִין לֵהִיּוֹת נַעֲשֶׂה בַעַל תְּשׁוּבָה גְמוּר עַל יְדֵי
לְמוּד הַסֵּפֶר שְׁלוֹ וְכוּ', וְאָמַר שְׁיִהְיוּ בְּנֵי אָדָם שְׁיִלְמְדוּ וַיִּתְפַּלְלוּ
עַל יְדֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה וְכוּ', וְאָמַר שְׁמִי שְׁיִשָּׁב וַיַּעֲסֵק בְּסִפְרָיו רַק
בְּלִי קְנִטוֹר וְנִצְחוֹן, וַיִּסְתַּכַּל בּוֹ בְּאֵמֶת אִזּוֹ בְּוֵדָאֵי יִהְיוּ נִבְקָעִין
אֲצִלּוֹ כָּל גִּידֵי קִשְׁיוֹת לְכַבּוֹ. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "סַע וּוַעֲט אִים
אַלַע אַדְעֵרן טֵרַעֲנַעֲן" [שְׁיִפְתַּח קִשְׁיוֹת גִּידֵיו]; וְכֵן רָצָה מְאֹד
מְאֹד שְׁנַתְמִיד בְּ"סֵפֶר הַמְדוּת", וְאָמַר שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ
לִיהוּדִי, וְרָצָה מְאֹד שְׁנַדְפִּיס אֶת זֶה בְּמַהְדוּרָה קְטַנָּה כְּדֵי שְׁנוּכַל
לְהַחֲזִיק אֶת זֶה בְּפִיס, וְתַמִּיד לְהִסְתַּכַּל וּלְעֵיִן בְּהֵם, כִּי הַמְדוּת
הֵם עֵקֶר הָאָדָם, וְכֵן כְּדָאֵי לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּסֵפֶר הַנּוֹרָא
"סִפְרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" אֲשֶׁר הַסֵּפֶר הַזֶּה מְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה, כְּמוֹכָא
בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס') וְהַלְשׁוֹן שְׁבִסְפֵר הַזֶּה
מְאֹד מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתַבְרַךְ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְחֹזֵר הַרְבֵּה בְּשִׂיחוֹתָיו
הַקְדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, שְׁרַשְׁמֵם מוהר"ן ז"ל שֶׁהֵם "שִׂיחוֹת
הַר"ן" "ח"י מוהר"ן", אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ח"י מוהר"ן
סימן ש"ח) שְׁבִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ
יְכוּלִים לֵהִיּוֹת עַל יְדֵהָ אִישׁ כָּשֶׁר, וְאַפִּילוּ צְדִיק גְמוּר כָּל יְמֵי
חַיָּיו כְּמוֹ שְׁאַנִּי רוֹצֶה (אֲזוּי וּוִיא אִיךְ מִיִּין אִיִּין גוּטֵעַר יוּד) אִם
יְרָצָה לִילֵךְ עִמָּה לְקַיִם כְּפִי שִׂיחָתוֹ הַקְדוּשָׁה,

[וְכַתֵּב עַל זֶה מוהר"ן ז"ל (ש"ס) וְגַם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ
כְּשִׁלּוּמְדִין דְּבַרְיוֹ הַקְדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם בֵּין כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר

אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל שג

להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם].

תאמין לי שראוי לכל אחד מאנשי שלומנו חסידי ברסלב לרקוד בכל יום בשמחה עצומה שזכינו להתקרב אל רבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי שמחזק ומעודד ומשמח אותנו, רבי שמדריך אותנו בדרך הישרה איך להחזיק מעמד בזה העולם העובר שעובר על כל אחד ואחד משברים וגלים, ורבנו ז"ל נותן לנו עצות נפלאות על כל דרכי החיים איך להחזיק מעמד, ולא להשבר כלל, אדרבה להפך את היגון והאנחה לשמחה עצומה, את החשך לאור, את המר למתוק, ומוכא בזהר (הקדמה ד.) שכל יום יוצא בת קול מהשמים ואומרת, "מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא וטעמין מרירא למתקא עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמתכאן בכל יומא לנהורא דנהיר בשעתא דמלכא פקיד (ויקהל קצ"ו ע"א)

שכד אשר שנת תשע"ה - חלק רס"ט בנחל

לְאִילָתָא וְאִתְיִיקַר וְאִתְקַרֵי מְלָכָא מְכַל מְלָכִין דְעֵלְמָא. מֵאֵן דְלֵא
מְצִפָּה דָא בְכָל יוֹמָא בְּהֵוּא עֵלְמָא, לֵית לִיה חוּלְקָא הֶכָא;
[מִי מְכַם יְכוּל לְהַפֵּךְ אֶת הַחֻשְׁף לְאוּר וְאֶת הַמְרִירוּת לְמַתִּיקוּת
עַד שְׁלֵא יִבֵּא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכַם שְׁמַחְכְּהָ בְכָל יוֹם לְאוּר
הַגְנוּז שְׂיִתְגַּלְהָ בְעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֵא יְכוּל לְהִרְאוּת אֶת זֶה
בְעוֹלָם הַזֶּה, אֵין לוֹ חֵלְק בְעוֹלָם הַבָּא] מְכַל זֶה רוּאִים מְעֵלַת
הָאָדָם שְׂאֵפְלוּ שְׁעוּבְר עָלְיוּ כָל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוּת וְכוּ' וְכוּ',
אֵף עַל פִּי כֵן הַכֵּל הוּא מְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזָה וְאֲשֶׁרִי לוֹ
בְּבֵא.

אֲנִי מְאֵד מְאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁעַכְשָׁו לְקִרְאָת חֲנֻפָּה
שְׂתַעֲשֵׂה אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שְׁלֵךְ בְּחֻנוּת "בְּרִסְלָב סְנִיטֵר" שְׂהַקְמַתִּי
בְּיַזַע וּבְדָם לְמַעַן לְזַכּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עִם כָּל דְּבַר הַשִּׁיף
לְיִהְדוּת וְכוּ', צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוּזוֹת, כְּפוֹת, סְכוּת וְד' מִינִים,
חֲנֻפִיּוֹת, מְגִלּוֹת וְסִפְרֵי תוֹרָה, וּמִצּוֹת לְפָסַח וְכוּ' וְכוּ', כָּל מֵה
שְׂרַק יְהוּדֵי צְרִיף, יֵשׁ לוֹ אֶת זֶה בְּמָקוֹם אֶחָד, וְהַקְמֵנוּ אֶת זֶה
בְּמָקוֹם כְּזֶה שְׂאֵף פְּעַם לֹא הָיָה פֶה זָכָר שֶׁל יְהוּדוּת, וְאֲדַרְבָּה
עָקְרוּ אֶת הַיְהוּדוּת בְּמָקוֹם הַזֶּה, לְשִׁתִּי עֲדוּת שְׂהַעֲבִירוּ אוֹתָם עַל
הַדָּת, וְהֵם עֲדַת הַתִּימָנִים וְעֲדַת הַתּוֹנִינְסָאִים, שְׂהִיוּ אֲנָשִׁים
תְּמִימִים וְיִקְרִים עַד מְאֵד וְכוּ', וְדִיקָא בְּמָקוֹם הַזֶּה הַקְמַתִּי אֶת
הַחֻנוּת שְׂמְשַׁרְת לְמַעֲלָה מְאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים וּמוֹשְׁבוֹת סְבִיב
יְבִנְאֵל, שְׂזוּ זְכוּת מְאֵד גְּדוֹלָה מִי שְׂרַק קוֹנֵה בְּחֻנוּת הַזוּ וְעוֹזֵר
לְהַמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ יְהוּדוּת בֵּין גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מְאֵד מְאֵד
חֲשׁוֹב בְּעֵינָיו יְתַבְרַךְ, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂקוֹנֵה בְּחֻנוּת הַזוּ יֵשׁ לוֹ חֵלְק
בְּזְכוּת הַרְבִּים.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיָּה - חֶלֶק רִס"ט בְּנַחֲל שִׁכָּה

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכָּה כָּבֵד לְשִׁמוּעַ בְּקוֹל שׁוֹפֵר
שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וּלְהַגְאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

שכו אֲשֶׁר שְׁנַת תּשע"ה - חֶלֶק רס"ט בְּנִחַל

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תִּקְוֵן הַכֶּלֶלִי

תִּקְוֵן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֲטָאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וְלַהֲצַלְחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֲמָרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תִּקְוֵנוֹ, גְּלוֹ וְצוּהָ לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן, בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקוֹן הַפְּלִי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּאִמִּירַת הָעֶשְׂרֵה מְזֻמָּרִים אֵלָיו לְכֹל הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּים שְׁבֻדוֹרָנוּ, וּלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, קְדוּשֵׁים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וּבְפָרֵט לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחְמָן בֶּן פִּיגָא, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁגֵלָה תְּקוּן זֶה.

לְכוּ נְרַנְנֵה לַיִּי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ : נִקְדְּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ
לוֹ : פִּי אֵל גָּדוֹל יֵי, וּמְלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הַרְיֵנִי מְזֻמָּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי, לְשֵׁם יְחוּד
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר
וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל :

טז א מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמַרְנֵי אֵל פִּי חֲסִיתִי בָּךְ : ב אֲמַרְתָּ לַיִּי
אֲדַנֵּי אַתָּה, טוֹבֵתִי בַל עָלִיךְ : ג לְקְדוּשֵׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה,
וְאֲדִירִי כָּל חֲפָצֵי-כֶּם : ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מְהָרוּ בַל אֶסִּיף
נִסְפִיָּהֶם מִדָּם, וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׁפָתַי : ה יֵי מִנַּת
חֲלָקִי וְכוּסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי : ו חֲבָלִים נִפְלוּ-לִי בְּנַעֲמִים,
אֶף נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי : ז אֲבָרַךְ אֶת יֵי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף לֵילוֹת
יִסְרוּנֵי כְלִיּוֹתַי : ח שׁוֹיֵתִי יֵי לְנִגְדֵי תְּמִיד, פִּי מִיִּמֵּינִי בַל
אָמוּט : ט לְכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶף בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבָטַח :
י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרָאוֹת שְׁחַת :
יא תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַח חַיִּים שְׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת פָּנֶיךָ, נַעֲמוֹת בְּיָמֶיךָ
נִצַּח :

לב * לְדוֹד מְשָׁפִיל אֲשֶׁרִי נָשׂוּי פָּשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְיָ לוֹ עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְּךָ לְשֹׁדִי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אִמְרַתִּי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהֶיךָ לְעַת מְצוּאָה רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים, אֱלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פֶלֶט תִּסּוּבְּכֵנִי סְלָה: ח אֲשֶׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלְךָ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי: ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הֶבֶן בְּמַתְגַּ וְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרָשָׁע וְהַבוֹטֵחַ בֵּינִי, חֹסֵד יִסּוּבְּכֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מְשָׁפִיל אֵל דָּל, בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְיָ: ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עָרֶשׁ דָּוִד, כָּל מְשֻׁכְּבוֹ הַפִּכְתָּ בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי אִמְרַתִּי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׂוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֶן לוֹ יֵצֵא לְחוּץ יִדְבֵר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שׁוֹנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחֵמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יָרִיעַ אֵיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

תקוֹן הַכִּלְלִי

וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יי בְרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנֵּי קֶרֶח: ב פֹּאֵיל תַעֲרַג עַל אֲפִיקֵי
מַיִם, פֶּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא, וְאַרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתָה לִי דְמַעְתֵּי
לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֵיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹּר בְּסֶף אֲדָדִם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה תִשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי
וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו:
ז אֱלֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֶּן אֲזַכְרָךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן,
וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מִצְעָר: ח תַּהוֹם אֶל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֵיךָ
כָּל מִשְׁבְּרֵיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יי חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה
שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלֶה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סְלַעֵי לְמָה
שְׁכַחְתָּנִי לְמָה קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרַצַּח בְּעֲצָמוֹתַי
חֲרַפּוֹנֵי צוּרְרֵי, בְּאָמַרְם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֵיךָ: יב מֵה
תִּשְׁתַּוְּחַחֵי נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמֵי עָלַי הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מְכַתֵּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאֲיֵבֵי אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמֵי
תִּשְׁגַּבֵּנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דְמַיִם הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנִפְשֵׁי יְגוּרוֹ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתַי
יי: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוֹן וַיִּפְוֹנְנוּ עוֹרָה לְקַרְאֵתִי וְרָאֵה: ו וְאַתָּה
יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תַּחַן כָּל בְּגַדֵי אֹן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כִּפְלָב וַיִּסּוּבְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מֵי

שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך
אשמרה פי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני, אלהים
יראני בשררי: יב אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
והורידמו, מגננו אדני: יג חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו
בגאונם ומאלה ומכחש יספרו: יד פלה בחמה פלה ואינמו
וידעו פי אלהים משל בעקב לאפסי הארץ סלה: טו וישבו
לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: טז המה יניעון לאכל, אם
לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך פי
היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אשמרה, פי
אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי ** אל אלהים
ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני
דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי: ד
אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה
אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתי ימים
מקדם, שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי
אשיחה, ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנח אדני, ולא יסיף
לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו, גמר אמר לדר ודר: י
השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי
היא שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי יה פי אזכרה מקדם
פלאך: יג והגיתי בכל פעלך, ובעלילותיך אשיחה: יד
אלהים בקדש דרפך מי אל גדול כאלהים: טו אתה האל
עשה פלא, הודעת בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני
יעקב ויוסף סלה: יז ראוף מים אלהים ראוף מים יחילו,

תקוץ הכללי

אף יִרְגְּזוּ תַּהֲמוֹת : יח זָרְמוּ מִים עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים , אף
 חֲצָצִיף יִתְּחַלְּכוּ : יט קוֹל רַעְמָה בְּגִלְגַּל הַאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל ,
 רִגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ : כ בָּיִם דְּרַכָּה וּשְׁבִילָהּ בְּמַיִם רַבִּים
 וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ : כא נַחֲתֵת כְּצֹאן עֲמָה בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :

צ א תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אַתָּה הֵייתָ לָנוּ
 בְּדֹר וָדֹר : ב בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִלֵּל אָרֶץ וְתִבֵּל , וּמַעוֹלָם
 עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל : ג תֵּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד דָּכָא , וְתֹאמַר שׁוּבוּ
 בְּנֵי אָדָם : ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִלְיָהּ : ה זָרְמַתֶּם שָׁנָה יְהִיוּ , בַּבֶּקֶר כְּחֲצִיר יִחַלֶּף :
 ו בַּבֶּקֶר יִצְיִץ וְחֶלֶף , לָעָרֵב יִמּוּלֵל וְיִכֶּשׁ : ז כִּי כְּלִינוּ בְּאַפָּה ,
 וּבַחֲמַתָּה נִבְהַלְנוּ : ח שְׁתֵּה עֹונִתִינוּ לְנִגְדָה , עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר
 פְּנִיָה : ט כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתָּה , כְּלִינוּ שְׁנִינוּ כְּמוֹ הֵ הֵ :
 י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרַהֲבָם עֲמַל וְאוֹן , כִּי גֹז חִישׁ וְנִעְפָּה : יא מִי יוֹדַע עַז אֶפְהָ ,
 וּכְיִרְאַתָּה עִבְרַתָּה : יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע , וְנִבֵּא לְכָב
 חֲכָמָה : יג שׁוֹבָה יְיָ עַד מָתִי , וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ : יד שְׁבַעֲנוּ
 בַּבֶּקֶר חֲסֹדֶךָ , וּנְרַנְּנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ : טו שְׁמַחְנוּ כִּימֹת
 עֲנִיתָנוּ , שְׁנוֹת רֵאִינוּ רַעָה : טז יִרְאֶה אֶל עֲבֹדֶיךָ פְּעִלָה , וְהִדְרֶךָ
 עַל בְּנֵיהֶם : יז וַיְהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ , וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ :

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ , הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו : ב
 שִׁירוּ לוֹ זְמֵרוּ לוֹ , שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו : ג הִתְהַלְּלוּ בְּשֵׁם
 קְדָשׁוֹ , יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ : ד דְּרָשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ , בְּקִשׁוּ פָּנָיו
 תְּמִיד : ה זְכְּרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה , מִפְּתִיו וּמִשְׁפְּטֵי פִּיו : ו
 זֶרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוּ , בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : ז הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צְוָה לְאַלֶּף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֵבֶל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר, כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֶל תִּגְעֻוּ בְּמִשְׁחִי,
וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֶּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְד נִמְכָר יוֹסֵף : יח עָנּוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזָּל בָּאָה נַפְשׁוֹ : יט עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינּוֹ : כב לְאַסֹּר שָׁרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנּוֹ יַחֲפֵם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מֵאֲדָם וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לָפֶם לְשֵׁנָא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדֵּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בּוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיִּמָּת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֻדְעִים, בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, פְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
בְּרֶד, אִשׁ לְהִכּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבֶּה, וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאכֵל כָּל
עֹשֶׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכֵל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּף כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַזָּהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ, וַאֲשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה : מ שָׁאַל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלָחֶם שָׁמִים יִשְׁבִיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוְבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהָר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקוּן הַכְּלָלִי

עֲמוּ בְשֵׁשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירֵיכֶם : מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם,
וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ : מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּי, וְתוֹרֹתֵיכֶם יִנְצְרוּ
הַלְלוּיָהּ :

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון : ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו : ג כי שם שאלנו
שוכינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון : ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר : ה אם אשפחה ירושלים
תשפח מימי : ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי : ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה : ח בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו : ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע :

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו : ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו : ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנבל וכנור : ד הללוהו בתוף ומחול, הללוהו
במנים ועגב : ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה : ו כל הנשמה תהלל יה הללויה :

אחר שסיים תהלים יאמר זה :

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל : ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה : ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו :

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס
לְכָבוֹד נְשֻׁמַת
חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,
אֶסְפֵּק לְרִיא הַמְּאִירָה
מְאוּר עֵינֵינוּ חַיִּית נְפִישָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים
מוֹרְנוּ וְרַבְנוּ
הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק
מוֹהַר־רַב רַבִּי אֶלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְהִ"ה
בֶּן
הַגַּהֲ"צ רַבִּי מְנַחֵם זִאָב זִצ"ל
עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׂמִימָה
י"ז שְׁבַט תשע"ה
תְּהֵא נְשֻׁמַתוֹ עֲרוּרָה בְּצָרוּר הַחַיִּים תַּחַת
כְּנָפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנִזְכֶּה לְהַנּוֹת מְאוּר
הַבְּהִיר וְהַתְּגִלוֹת כְּבוֹד שְׂמִים
שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הספר הקדוש הזה הודפס

לזכות הרודף צדקה וחסד ראש וראשון לכל דבר

שבקדושה שלא נח ולא שקט, מאז הסתלקותו

של מורינו רועינו, עטרת ראשינו

מרן מוהרא"ש הקדוש זצוק"ל

לקיים צוואתו האחרונה ולהוציא לאור את כל

"חלקי שו"ת אשר בנחל" עד המכתב האחרון.

הרה"ח אלהנן מאזוז נ"י ומשפ'

שיזכו לשמש את מוהרא"ש בזה ובבא,

ומתוך נחת מכל יוצאי חלציו

ושפע כפול ומכופל

וכל מילי דמיטב.

אמן ואמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
מורנו ורבנו רבי אליעזר שלמה בן מלכה זיע"א

להצלחת

שמעון וליבי אבוקראט

וכל משפחתם וכל יוצאי חלציהם עד סוף כל הדורות ברוחניות
ובגשמיות, שיזכו להישאר עם הצדיק האמת בעולם הזה
ובעולם הבא, ושיזכו כולם לשמש את רבנו ז"ל מתוך אמונת
חכמים, שמחה, בריאות איתנה, פרנסה טובה בהרחבה, שלום
בית, חינוך ילדים, נחת דקדושה, לחתן את כל צאצאיהם בניל
צעיר מאוד סמוך לפרקם ממש באופן שיהיו שמורים מן החטא,
ויזכו להיות אצל ציון רבנו ז"ל בכל ראש השנה

ולחברדיל לעילוי נשמת:

נתן בן רחל ומשה ע"ה | סופי בת אסתר ויוסף ע"ה

אהרן בן סופי ע"ה | שמעיה בן רבקה ע"ה

אסטרלה בת רחל ע"ה | רפאל בן אסטרלה ע"ה

חגית בת ליליאון ע"ה | ניר בן שרה ע"ה

ולעילוי נשמת כל הנפטרים

תנ"ך
עם רש"י
חסידות
משניות
ברטנורא
מדרש
רבא
מדרש
תנחומא
ליקוטי
מוהר"ן
ליקוטי
תפילות
שולחן
ערוך

חדש! חדש!

 ת"ת תשס"ט
 ת"ת תש"ס
 ת"ת תש"א

האוצר היומי

תְּכַנִּית למוֹד יוֹמִית, בְּסֵדֶר קָצֵר וּבְהִיר
 לְסִיּוֹם שְׁבַעַה עָשָׂר חֳלָקִים בַּתּוֹרָה בְּתוֹךְ שְׁבַע שָׁנִים!

**זה הזמן להחליט איך יראו
ה-7 שנים הבאות שלך!**

**הצטרפו עוד היום
לאלפי הלומדים**

רוכשים סט מופאר, הכולל 42 כרכים מהודרים
ומקבלים ספריה
במתנה!

בעלות מסובסדת ובפריסת תשלומים נוחה

* 24 ת"ת בכרטיס אשראי | 12 זקום | אפשרות לרכוש את הסט גם בחבורות

בבלי
ירושלמי
תוספתא
זוהר
טו"ר
רמב"ם
תיקוני
זוהר
משניות
מוסר
יומי

בידודם
והמתנתם של
גדולי ישראל מכל
החוגים והעדות

מוקד הזמנות: *5610

הוצאה לאור
ניצני הקודש

ההבטחה הגדולה

”אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
’אשר בנהל’

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב”ה.
וכל חולה רח”ל שיקבל על עצמו להדפיס
כרך ’אשר בנהל’ - יתרפא.
וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו להדפיס
חלק ’אשר בנהל’ - יראה ישועה.”

(מתוך אשר בנהל קל”ה, לד’, רמב’)

לפרטים: 054-2287882

